

शु क्र नी ति सा र

ŚUKRANĪTISĀRA.

VOL. I.

TEXT, VARĀE LECTIONES, &c.

EDITED BY

GUSTAV OPPERT.

MADRAS:

PRINTED BY E. KEYS, AT THE GOVERNMENT PRESS.

1882.

[*All rights reserved.*]

PREFACE.

THE Mahābhārata tells us that Brahma wrote the first *Daṇḍanīti*, the contents of which were spread over one hundred thousand chapters. Śaṅkara or Śiva reduced Brahma's work in his *Viśālākṣa* to ten thousand chapters. This was compressed by Indra in the *Bāhudanḍaka* to five thousand chapters. Brhaspati's *Bārhaspatya* contained only three thousand chapters, and Uśanas (Śukra or Kāvya) took pity on mankind and composed a still further abridged edition of one thousand chapters. In the Śukranītisāra the same reason is assigned for its compilation.¹

The original Śukranīti, like Manu's law-book, seems to have come down to us in a very condensed form, for its essence only—the *Śukranītisāra*—lies before us, and its extent is, according to its own context, limited to 2,200 distichs.² It is a proof of the genuineness of the text that on the whole the different manuscripts, which have come into my hands, vary very little. This edition contains 2,483 ślokas besides the 96½ supplementary ślokas of the fifth book, i.e., 283 ślokas more than the stated number.³ For the sake of com-

---

¹ See Mahābhārata, Śāntiparva, Rajadharma, LIX, 28, 29, 76-87; Śukranīti, p. 1, I, l. 4-7. According to the Nītiprakāśika, p. 31, I, l. 41-56, Brahma's *Daṇḍanīti* contained 100,000 chapters, that of Rudra 50,000, that of Subrahmanya 25,000, that of Indra 12,000, that of Manu 6,000, that of Brhaspati 3,000, that of Śukra 1,000, that of Bharadvāja 700, that of Gaurasīras 500, and that of Védavyāsa 300 chapters. Compare my monograph on the Weapons of the Ancient Hindus, p. 35, 36.

² See Śukranīti, pp. 213, IV, VII, 782.

³ The first book contains 778, the second 873, the third 653, the first section of the fourth book 238, the second 260, the third 202, the fourth 412, the fifth 664, the sixth 28, and the seventh 858 half-verses. The total amount therefore to 4,966 half-verses or 2,483 ślokas. The supplementary fifth book contains 193 half-verses or 96½ distichs.

pleteness I have included the contents of the various manuscripts in this edition, but for the sake of guidance I have placed the doubtful lines within brackets, besides giving in the first appendix all the necessary information on this subject.⁴

The Śukranīti has not only been repeatedly mentioned,⁵ but passages occurring in it have been quoted⁶ in undoubtedly ancient works as the Mahābhārata, Kāmandakiya, Pañcatantra, &c., and such passages are found in the text of the Śukranīti.⁷

The second chapter in my monograph on the weapons of the ancient Hindus is devoted to prove the authenticity of the Śukranīti, and I need not recur to this question, as what I have stated there has not yet been proved to be wrong.

Under present circumstances it is extremely difficult to fix with anything like historical accuracy the exact date of Sanskrit literary works, unless, as in very rare cases, such dates are given in the very writings, or where one can supply them from other reliable sources which afford the desirable information, or where they can be safely inferred from collateral evidence. But though such statements for determining the date of a work are wanting, the same exactness is not required for merely fixing the period to which a writing belongs. In such a case, *e.g.*, to show the antiquity of a work, it is sufficient to prove that such literary production is mentioned in other undoubtedly old works; that certain

⁴ See Appendix I, Varie Lectiones, p. 223-245.

⁵ See Mahābhārata, Śāntiparva, Rajadharma, LVIII, 1-4, LIX, 76-87, CXLII, 22; Śāntip. Mokṣadharmā COX, 21; Kāmandakiya II, 5; Pañcatantra I, 2; Nitiprakāśika I, 21-28; Parāśarasmr̥ti I, 13, &c. &c.

⁶ See Mahābhārata, Śāntiparva, Rajadharma, XXXVIII, 8, 9, LVI, 27-29, LVII, 1, 2, LVIII, 1-4; Harivaṃśa XVIII, 127-131, 136, 137, LV, 119-123, LIX, 14, 15, Pañcatantra I, 196, II, 45-47; Kāmandakiya V, 88, 89, VIII, 22, 23, XI, 67, XIX, 31, &c.

⁷ Compare Śukranīti, p. 40, II, 141-144; p. 77, III, 154-168; p. 80, III, 212-217; p. 100, IV, I, 39-42; p. 203, IV, VII, 604, 605; p. 205, IV, VII, 651, 652, &c.

passages, which these old works profess to quote from them, are also found in the writing under investigation; and that the style and language evince unmistakable archaisms.

As has been shown before, many works of undisputed antiquity have mentioned and quoted Śukra's Dandanīti, and most of the thus cited passages are contained in it. That not all the wise sayings and precepts ascribed to Śukra are found in this book may be ascribed to the fact that it is only a Śukranītisāra (though for the sake of brevity it will be called hereafter Śukranīti), and does not pretend to embody all the various sentences put in the mouth of Uśanas. In like manner all the apophthegms of Manu are also not found in the Mānavadharmaśāstra. In order not to be misunderstood, I may as well state, that though I call the work on polity under consideration Śukra's Nītisāra, I by no means wish to contend that Śukra is its actual author, but only follow the usual designation, omitting altogether the question as to the real author.

Śukra is the preceptor of the Asuras, whoever they may be,⁸ and his work is said to have been composed at their request. From the whole tenor of the text it appears to be a book rather intended for the guidance of the kings in special, and for the Kṣatriya caste in general, than for the use of the Brahmans. This fact will explain many peculiarities which otherwise would appear strange.⁹

The style and language of the Śukranīti are unquestionably antiquated. In the third appendix a number of such archaisms is collected, so that I need not enlarge on this subject.¹⁰

In my monograph on the weapons of the ancient Hindus I have intentionally refrained from assigning a fixed date to

⁸ I reserve this question for a future consideration.

⁹ See Śukranīti I., l. 3.—The Śukranīti does neither contain an *śāstrakāṇḍa* nor a *prāyascittakāṇḍa*.

¹⁰ See Appendix III, pp. 282-284.

the Śukranīti, and while still adhering to this resolution, I may say so much of its age, that I am inclined to ascribe the Śukranīti to the same period which produced the smṛtis and early epic literature.

I believe I am not mistaken in remarking that many scholars entertain a doubt about the antiquity of the Śukranīti, as it contains some expressions and subjects which seem to point to a later date of composition. Yet I am of opinion that such objections offer no serious difficulties, and can be easily met.

I may at once record my conviction, at which I have arrived after careful consideration, that we know comparatively little of the high degree of internal development which the Indian community had reached more than two thousand years ago. Moreover, we have not at present the material at our disposal to judge, from the modern state of Hindu manners and customs, of the advanced state of civilization which was prevalent in India in ancient times, because the decay began more than a thousand years ago, and has been going on up to the latest period. It is therefore preposterous to contend, *e.g.*, that the ancient Hindus were ignorant of this or that art or science because no knowledge, or very little knowledge of it, has reached us. I shall only quote a few items from the Śukranīti to which objection might be raised, as I shall reserve fuller remarks for the introduction to the English translation which I am preparing for publication.

1. *Referring to expressions which appear to have a foreign origin.* Such a word is, *e.g.*, होरा *hōrā*, which occurs in the Śukranīti,¹¹ and which term being most likely closely connected with the Greek word ὥρα, *hour*, suggests conclusions which may be without any foundation. It is generally supposed

---

¹¹ See Śukranīti, p. 124, IV, III, 89.

that the connection between the Hindus and the Greeks dates from the time of Alexander the Great, though there is very little foundation for such an assumption. True we do not possess any historical evidence to the effect that there existed communications between the Hindus and the Greeks in very early times, but that does not warrant us in saying that such intercourse did not exist. What is there to disprove that Greek travellers went to India at the time of the Trojan war? Does not Homer mention the long voyages of the Phœnicians, who occasionally stayed one year in one place; and may not Greeks, especially Asiatic Greeks, have accompanied them on their travels to Ophir? When victorious kings transplanted in olden times the inhabitants of towns and whole districts to far distant countries, and when we know that Asiatic Greeks shared this fate, is it not possible that Greeks were transported to the confines of India when the empire of the victor, as was, *e.g.*, the case with Persia, bordered on India? I know these are only conjectures, but the whole history of ancient India is as yet a field for hypothesis. The word *ῥῶπα* occurs already in Homer, and we do not know when it was first used in the Greek language.

2. Among the thirty-two sciences—which number of sciences is also quoted in the *Caranavyūha*—the religion of the Yavanas, the *Yāvanamata*, is mentioned as the thirty-first.¹² The *Yāvanamata* is described as acknowledging one invisible god as the creator of the universe and as following a code of right and wrong different from the *smṛti* and *śruti*¹³ of the Brahmins, while the Yavanas themselves are said to inhabit a country to the north-west of India.¹⁴ There is some difficulty

---

¹² See Śukranīti, Appendix II, pp. 261, 265. Though the actual compilation of the *Caranavyūha* is not very ancient, yet its contents belong to remote times.

¹³ See Śukranīti, p. 123, IV, III, 58.

¹⁴ See Śukranīti, p. 126, IV, III 121-126.

in the definition of the term Yavana. Two facts must be admitted at once, that the word is of old standing in Sanskrit, and that at different times it was applied to different nations, though we are ignorant to what nation the term originally referred.

In case the Yāvanamata is meant to apply to a strictly monotheistic religion, three such religions, the Mosaic, the Christian and the Mahomedan, attract the attention first. Though in later times the Mahomedan invaders into India are occasionally called Yavanas, yet the Islam itself is not called Yāvanamata. Even the modern Hindi translation of the Śukranīti does not explain it as pointing to the Islam. Moreover, Mahomed is so prominent a feature in the belief of the Muslim, that his name could hardly be omitted if the Islam is defined by a non-Mahomedan. If I thought it possible that the Yāvanamata could be taken for the creed of the Qurān, I should have said so, even if such admission should assign the Śukranīti, or at least the verses where this expression occurs, to a later period. As we know how early Christian Missionaries, especially Nestorian fugitives, arrived in India, Yāvanamata might be taken in the sense of Christianity. On the other hand, we have historical evidence that since the times of Solomon the existence of the Jews could not be unknown in India.

In the thirteenth edict of *Aśoka* Antiyoko (Antiochos Theos), king of Syria (262-246), is styled Yōnarāja, while the other princes, Turamāyo (Ptolemaios II or Philadelphos, 284-247), Antikona (Antigonos II of Macedonia, 277-239), Magā (Magas, king of Kyrenaika 308-258), and Alikasunari (Alexander II of Epiros, from 272), who were also of Greek descent, are not so named. The question now arises whether Antiochos Theos was called Yōnarāja, because he was the reputed king of Syria—which by the way he had lost to Egypt—or because he was the principal Greek king with whom *Aśoka* had come

into contact, as there is no question that the term *Yavana* applies in most places to the Greek. In the first case there would be given additional evidence for *Yāvanamata* referring to the religion of the Jews, as Palestine was an essential part of Syria and the Jewish religion was the principal religion of Syria.

On the other hand, according to modern researches it has been proved that the creed of the ancient Persians was essentially based on monotheism, and as it has never been satisfactorily disputed that the name *Yavanas* may refer to the Persians, another explanation of the term *Yāvanamata*, as the religion of the ancient Persians, is thus offered.¹⁵

Yet though the definition of *Yāvanamata* is already somewhat vague, it becomes more so, if we consider that many so-called polytheistic religions may claim to be classed as monotheistic, as the various deities which in time have been distinctly personified can be regarded as emanations of the one supreme godhead. We can trace such a kind of development in many ancient religions, and even the Hindus, who now-a-days worship respectively different deities, often contend that they only revere the godhead in one particular manifestation, but that they do not admit of a plurality of gods. If we apply this reasoning to the *Yāvanamata* before us, many so-called polytheistic religions may be included in its fold, and it can be explained as any theistic religion—whether monotheistic or polytheistic—in opposition to an atheistic belief.

3. The description of guns and the reference to gunpowder is another point which seems to have sorely affected the critical susceptibilities of many scholars. In my monograph on the weapons of the ancient Hindus with special reference to gunpowder and fire-arms I have already discussed at great

---

¹⁵ See Pāṇini by Theodor Goldstücker, page 16. In *Amarakosa* IV, 11 occurs the expression यवान्यामपि दीपकः. This plant commonly known as Bishop's weed goes in South India under the name of Khorasan Omam i.e., Omam of Persia; यवानी stands here therefore for Persian.

length this topic, and though statements not founded on facts have been made in refutation to my arguments, not one has been brought forward to invalidate in the least my contention that gunpowder and fire-arms existed in ancient India. Of the truth of my suggestions I am the more convinced, as I can even quote the Vēdas, especially the *Yajur-vēda* with its two commentators *Bhaṭṭabhāskara* and *Vidyā-ranyasvāmī*, as authorities for the existence of guns;¹⁶ and as with respect to gunpowder the fourth edict of *Aśoka*¹⁷ (where, together with processions of chariots and elephants, fireworks are mentioned) would supply additional evidence of its existence in India, if such were wanted after the cogent arguments already urged in its behalf.

The text of this edition has been compiled from five manuscripts and one printed copy published under the auspices of H.H. the Holkar by Rāmacandra Gōvinda Śāstrī in Alibag.

These manuscripts are either written in Dēvanāgarī or in Telugu characters; an ancient Grantha manuscript was received too late for use. These different manuscripts are called 1, 2, 3, 4 and 5, and the printed copy 6, and they come from the following places :—

¹⁶ See my edition of the *Nītiprakāśika*, p 11-13, where the *Kṛṣṇayajurveda* I, 5, 7, 6, with the commentaries of *Bhaṭṭabhāskara* (*Jñānayajña*) and of *Vidyāranjyasvāmī* (*Taittirīyavēdārthaprakāśa*) are quoted.

¹⁷ See "On the Rock Inscriptions of Kapur di Giri, Dhauli and Girnar, by Professor H. H. Wilson" in the *Journal of the R.A. Society*, XII, pages 174-181. Wilson's translation of *Viṃśanādasanāca hastidasanāca agikhaṇḍā-nica aṇḍānica dīryāni rūpāni* into *chariot and elephant processions and fireworks and other divine displays* is undoubtedly right. The same can be said of *Burnouf's* translation "après que les promenades de chars de parade, des promenades d'éléphants, des feux d'artifice, ainsi que d'autres représentations divines." On the other hand it is beyond my power to understand Professor *Kern* when he translates this passage as follows: *apparitions of chariots of the gods, and apparitions of celestial elephants, and fiery balls and other signs in the heavens*, or *M. Sénart* when he gives as its equivalent *processions of reliquaries, elephants, torches and other heavenly spectacles*. The meaning *agikhaṇḍa* for *agnikhaṇḍa*—fire bits or fire sparks—is quite feasible. It is a curious fact, that the expressions *agnikhaṇḍa* and *agnikhaṇḍadarsana* in the sense of "fire-works and display of fire-works" are even now not unknown in Southern India.

1. A Telugu manuscript obtained from *M.R.R. C. Candrasekhara Śāstriyār*, B.A., Head Master of the College at Vizianagaram (Vijayanagaram).
2. A Telugu manuscript obtained from *M.R.R. D. Nārāyaṇagajapati Rāju* of Ānandapuram in the sub-district of Bimlipatam (Bhimunipattanam).
3. A Dēvanāgarī manuscript belonging to the Government Oriental Manuscripts Library, copied in Bhurt-pore (Bharatapuram) in the year 1853 (1909 Samvat) for Veṅkaṭeśa Śāstrī.
4. A Telugu manuscript obtained from *M.R.R. S. T. Kṛṣṇamācāryār* of Triplikane (Tiruvallikēni, Madras).
5. A Dēvanāgarī manuscript kindly lent to me by Dr. Rām Das Sen of Berhampore (Bralunapuram) in Bengal, but which came into my hands after 50 pages had been already printed.
6. A printed copy as mentioned above.

On the left side of the text I have used Arabic figures for counting the lines, and on the right Dēvanāgarī figures for counting the ślōkas; when pointing out the number of the ślōkas I have followed the South Indian custom of marking even half ślōkas.

As this is the first Sanskrit work printed in Dēvanāgarī characters in the city of Madras, I wish to record my thanks to Mr. E. Keys, the Superintendent of the Government Press, for the highly creditable manner in which the print has been executed.

I cannot conclude this preface without expressing my acknowledgments also to *M.R.R. V. Tātadēśikatātācāryār*, one of my Assistants, for the great care he has taken in revising the proofs.

GUSTAV OPPERT.

PRESIDENCY COLLEGE,
MADRAS, 19th December 1881.

CONTENTS.¹

BOOK I.

Page	Line	
1, 2	1— 26	Praise of polity.
2	27— 40	Polity necessary to a king.
3	41— 46	A king superior to time.
„	46— 56	Praise of dharma.
3, 4	57— 72	Kings differ according as the three constituent qualities of nature preponderate in them.
4	73— 78	Praise of works done in previous births.
„	79— 88	The qualities of men.
5, 6	89—120	Praise of former deeds as well as of present exertions.
6, 7	121—140	The essential constituents of a kingdom.
7, 8	141—161	The godly parts of a king.
8	165—172	Difference between virtue, passion and ignorance.
8, 9	173—192	Good feeling to exist between a king and his subjects.
9, 10	193—214	The difficulty of conquering one's passions pointed out.
10	215—231	Indulgence in women, play, drinking, &c., blamed.
10, 11	232—238	When passions may be indulged in and when not.
11—13	239—284	Virtues and faults of a king.
13	285—292	Passions to be avoided.
13, 14	293—316	<i>Ānrikṣakī</i> , <i>trayī</i> , <i>vārtā</i> and <i>daṇḍanīti</i> defined.
14, 15	317—330	On bad and good persons.
15	331—350	Kindness in speech recommended.
15, 16	351—364	On the occupation of a king.
16, 17	365—386	On the different grades of princes.
17, 18	386—420	On the different land measures.
18	421—424	Land to be given to poor persons.
19	425—444	How to build a capital.
19, 20	445—466	On the interior arrangement of a house.
20, 21	467—479	How to build a house.
21	480—481	About erecting ditches and walls.

---

¹ The most important subjects are only mentioned, it would have led too far to particularize every special item.

Page	Line	
21, 22	482—499	On the erection of a royal palace.
22	500—518	Where the buildings of the different officials and the barracks for the soldiers are to be erected.
22, 23	519—537	On roads.
23, 24	538—550	On travellers' rest-houses and their police superintendence.
24, 25	551—571	On the daily routine work of a king.
25	572—586	On watchmen.
25, 27	587—626	General orders issued by the kings.
27, 28	627—652	On the king's duties.
28	653—660	On the examination of food to protect against poisoning.
28, 29	661—669	On loyal pastimes and hunting.
29	670—682	Kings to be well informed about home and foreign matters.
29, 30	683—690	Rules of succession to the throne.
30	691—704	On the duties to be assigned to the king's relations both male and female.
30, 31	705—727	On the arrangement of seats and rules of precedence at court.
31	728—733	On the transactions in the council chamber.
31, 32	734—737	On the upkeep of the royal establishment.
32	738—743	On the fostering of arts and sciences.
„	744—750	On avoiding vulgar people.
„	751—760	On yearly examination of the state of the kingdom. Taking over the administration of a badly ruled country and granting maintenance to the dispossessed prince.
33	761—778	What secures to a king prosperity in this and the next world.

BOOK II.

34, 35	1— 22	On friendship.
35—37	23— 70	Who is to be chosen as crown-prince.
37, 38	71—104	Duties of a crown-prince.
38—40	105—140	On good and bad servants.
40—43	141—219	Qualifications required for the family priest, vice-regent, chief secretary, war minister, diplomatist, chief justice, learned adviser, finance minister, councillor and ambassador.
43—49	220—352	About the various inferior officials.

Page	Line	
49, 51	353—411	On artisans.
51	112—417	On good and bad servants.
51, 52	418—440	How subjects attend the king's court.
52, 54	441—473	How to behave in court.
54	474—490	By what signs the king's good or bad humour can be known.
54—58	491—581	On the good and bad qualities of the king and of the subjects.
58—60	582—641	On the different legal documents.
60—64	642—721	On income and outlay.
65—66	722—774	About writing.
66	775—780	On weighing.
66, 67	781—787	On counting.
67	788—790	On the different time measures.
67—69	791—835	On the difference of wages.
69, 70	835—873	How the king pleases his servants.

BOOK III.

71—76	1—136	How the king pleases his subjects.
76, 77	137—153	Kings ought to be far-sighted.
77, 78	154—168	On acquisition of friends.
78, 79	169—187	Pride arising from knowledge, valour, money, birth, strength and reputation.
79—81	188—242	Distinguishing between what ought to be done and what not.
81	243—257	Whom to honour.
81, 82	257—258	What to keep secret.
82	260—276	Value of travelling in the country, attending court, studying sciences, visiting gay women and friendship with sages.
82, 83	277—306	How to reduce men to dependence.
84	307—329	About the things agreeable to men.
84, 85	330—335	About the faults of women.
85	336—339	Who ought to be taken care of.
„	340—351	On the marriage of daughters.
85—87	352—394	About the acquisition of wisdom and of money.
87	395—401	On the partition of inheritance.
87, 88	402—408	How to treat a friend.
88	409—412	Who are the best among men, who mediocre, and who worst.
„	413—420	Praise of generosity.

Page	Line	
88, 89	421—429	Different modes of giving.
89—91	430—492	What is regarded right and what wrong.
91, 92	493—503	Character of bad persons.
92, 93	504—527	About good and bad sons.
93	528—541	About the different desires of men.
93, 94	542—549	On the excellence of Brahmins.
94	550—560	On the best, middling, and worst modes of gaining one's livelihood.
„	561—568	On the excellence of intelligence.
94, 95	569—577	On the causes of misfortune.
95	578—583	On the causes of destruction.
„	584—588	On the causes of prosperity.
„	589—594	On the necessity of a king being very observant.
96—98	595—653	On the likings and dislikings of men.

BOOK IV, SECTION I.

99—101	1— 44	On the qualities of a friend and an enemy.
101, 102	45— 72	How to treat them.
102—104	73—119	When to employ the four means (<i>sāma</i> , <i>dāna</i> , <i>bhēda</i> , <i>danḍa</i>) which ensure success.
104	120—135	Behaviour of a good king.
104, 107	136—192	Procedure of punishment.
107, 108	193—222	Whom to punish.
108, 109	223—238	How to punish.

BOOK IV, SECTION II.

110—112	1— 47	On the collection of treasure.
112, 113	50— 72	On the collection of grain.
113—115	73—129	On the testing of the nine precious stones.
115—117	130—170	On the value of jewels.
117	171—185	On the value of metals.
117, 118	186—211	On the value of tame animals (sheep, bull, elephant, horse and camel).
118—120	212—260	On the collection of taxes.

BOOK IV, SECTION III.

121, 122	1— 30	On the position of the castes.
122	31— 40	On the occupation of the four castes.

Page	Line	
122—126	41—129	On the thirty-two sciences.
126—129	130—202	On the sixty-four kalas.

BOOK IV, SECTION IV.

130	1— 8	About the four stages of Brahmanical life [as <i>brahmacārya</i> , <i>gṛhastha</i> , <i>vānaprastha</i> and <i>bhikṣuka</i> (<i>śannyasī</i>)].
130—132	9— 65	On women in general.
132, 133	66— 73	About the occupations of Śūdras.
133	74— 77	On the Yavanas.
„	78— 81	Respecting birth and virtue.
„	81— 90	On the protection of artisans.
133, 134	91—103	On tree planting.
134	104—109	On watering trees.
„	110—112	How to make plants flower and bear fruit.
134, 135	113—124	Again on tree-planting.
135	125—126	On digging big and small wells, tanks, and ponds.
„	127—129	On building embankments and ships.
135, 136	130—149	On the erection of temples.
136—143	150—322	On the construction of idols.
143, 144	323—335	On the vehicles for the idols.
144, 145	336—360	Particulars on the construction of the idol of Gayāśa.
145	361—374	On the statues of women and children.
145, 146	375—397	On the proportions of the different parts of statues.
146	398—405	On the statues of Pisācis and Rakṣasīs.
147	406—412	About festivals and restoration of dilapidated statues.

BOOK IV, SECTION V.

148, 149	1— 22	General remarks on the administration of justice.
149—153	23— 49	Constitution of the court.
150	50— 69	Character of a good court.
151	70— 84	Component parts of a court (<i>nypa</i> , <i>adhiṣṭa</i> , <i>sahitya</i> , <i>smṛti</i> , <i>gaṇaka</i> , <i>līkhaka</i> , <i>hēma</i> , <i>agni</i> , <i>cakṣu</i> and <i>śrapuṣa</i>).
151, 152	85—105	Rules about custom.
152, 153	106—123	Examination of the plaintiff and his suit.
153	124—127	Procedure of examination.
„	128—139	Secret ways of finding out the truth.
153—155	140—171	Whom to punish.
155	172—181	Punishment of bad officials.
155, 156	182—194	Different modes of limitation.

Page	Line	
156	195—211	Who cannot appear in court.
156, 157	212—215	When such persons can nevertheless appear.
157	216—237	About advocates.
158	238—243	When advocates are not necessary.
„	244—251	About bail.
158—161	251—320	Whether to admit or dismiss plaint.
161, 162	321—336	Examination of documents, witnesses, and usufructs.
162, 163	337—363	About official and non-official documents.
163—165	364—416	About witnesses.
165, 166	417—431	Strength and weakness of evidence.
166	432—449	On easements (usufructs).
166—170	450—541	On ordeals.
170, 171	542—566	When re-examination allowed.
171	557—564	On judgment.
171, 172	565—584	To whom property belongs.
172, 173	585—618	Allotment of property according to relationship.
173, 174	619—644	On government orders in general.
174, 175	645—664	About wages to artisans.

BOOK IV, SECTION VI.

176, 177	1— 28	About fortresses.
----------	-------	-------------------

BOOK IV, SECTION VII.

178, 179	1— 40	About the army in general.
179, 180	41— 52	Proportion of the four constituent parts of an army to each other.
180	53— 59	Budget of expenses.
180, 181	60— 76	About chariots and elephants.
181	77— 84	On the size of elephants.
181—184	84—153	On the size of horses, bulls, and camels.
184—187	154—218	On the feathers of horses.
187	219—228	On the different kinds of horses.
187, 188	229—238	On the natural gait of horses.
188, 189	239—270	About horse training.
189, 190	271—286	Medical treatment and feeding of horses.
190	287—298	On the different modes of riding.
„	299—305	About bulls and camels.
190, 191	306—313	About the age up to which men and animals live.
191, 192	314—338	How to find out the age of horses, bulls, and camels.
192	339—346	Elephant driver's hook, horse bridle and bull reins.

Page	Line	
192	347—350	How to treat animals and soldiers and where to station them.
192, 193	351—368	About the local position in an army to be assigned to elephants, chariots, horses and infantry, and general advice about the general management of troops.
193	369—380	About the manner how to proceed against the army of an enemy.
193, 194	381—399	About firearms.
194, 195	400—406	About gunpowder.
195	407—416	About gun balls and different sorts of gunpowder.
„	417—421	How to fire guns.
195, 196	422—434	About other arms and weapons.
196	435—453	When to fight.
197	454—459	Where to fight.
197—199	460—510	On the six political principles for the guidance of a king.
199, 200	520—534	About the marching order of an army.
200, 201	535—555	About practices in manœuvring.
201	556—567	On the various army formations.
„	568—573	How to besiege an enemy.
202	574—583	When the proper time to enforce the six political principles.
202, 203	584—598	Necessity of exertion.
203—205	599—663	Incumbent on a warrior to lead the life of a brave man.
205, 206	664—675	Different modes of fighting.
206	676—685	About hand-to-hand fight.
206, 207	686—715	Rules of fighting.
207, 208	716—727	Who is not to be killed.
208, 209	728—754	How to conquer the enemy.
209	755—762	Procedure in the king's council.
209, 210	763—766	About the cantonments, money transactions, and bazaar of soldiers.
210	767—778	General orders issued to soldiers.
„	779—787	About drill practice, muster and pay of soldiers.
210, 211	788—800	Necessity of destroying a rebellious army.
„		About the treatment and appointment of bad and good servants.
211	801—809	About the maintenance of dispossessed princes.
211, 212	810—823	About watchmen.
212, 213	824—850	About the respect enjoyed and the position occupied by a king.
213	851—858	Praise of Śukra's work of polity.

Page	Line
------	------

BOOK V.

214—222	1—193	Supplementary verses on different topics of a general nature.
---------	-------	---

223—245	APPENDIX I.—Variæ Lectiones.	
---------	------------------------------	--

246—281	APPENDIX II.—A Comparative List of Passages.	
---------	--	--

282—284	APPENDIX III.—Archaistic Irregularities.	
---------	--	--

285	CORRIGENDA.	
-----	-------------	--

श्रीः

शु क्र नो तिः

प्रथमोऽध्यायः

प्रणम्य जगदाधारं सर्गस्थित्यन्तकारणं ।

संपूज्य भार्गवः पृष्ठो वंदितः पूजितस्तुतः ।

पूर्वदेवैर्यथान्यायं नीतिसारमुवाच तान् ॥ १ ॥

शतलक्षश्लोकमितं नीतिशास्त्रमथोक्तवान् ।

६ स्वयंभूर्भगवान् लोकहितार्थं संग्रहेण वै ॥ २ ॥

तत्सारं तु वसिष्ठाद्यैरस्माभिर्वृद्धिहेतवे ।

अल्पायुर्भूभृदाद्यर्थं संक्षिप्तं तर्कविस्तृतं ॥ ३ ॥

क्रियैकदेशबोधीनि शास्त्राण्यन्यानि संति हि ॥ ४ ॥

सर्वोपजीवकं लोकस्थितिकृन्नीतिशास्त्रकं ।

१० धर्मार्थकाममूलं हि स्मृतं मोक्षप्रदं यतः ॥ ५ ॥

अतस्तदा नीतिशास्त्रमभ्यसेद्यत्नतो नृपः ।

यद्विज्ञानान्नृपाद्याश्च शत्रुजिह्मोकरंजकाः ॥ ६ ॥

सुनीतिकुराला नित्यं प्रभवन्ति च भूमिपाः ।

शब्दार्थानां न किं ज्ञानं विना व्याकरणाद्भवेत् ॥ ७ ॥

१५ प्राकृतानां पदार्थानां न्यायतर्कैर्विना न किं ।

विधिक्रियाव्यवस्थानां न किं मीमांसया विना ॥ ८ ॥

- देहादीनां नश्वरत्वं वेदातिर्न विना हि किं ।
 स्वस्वाभिमतबोधानि शास्त्राण्येतानि संति हि ॥ (९) ॥
 तत्तन्मतानुगैस्सर्वैर्विधृतानि जनैस्सदा ।
- 20 बुद्धिकौशलमेतद्धि तैः किं स्याद्व्यवहारिणां ॥ १० ॥
 सर्वलोकव्यवहारस्थितिर्नीत्या विना न हि ।
 यथाशनैर्विना देहस्थितिर्न स्याद्धि देहिनां ॥ ११ ॥
 सर्वाभीष्टकरं नीतिशास्त्रं स्यात् सर्वसंमतं ।
 अत्यावश्यं नृपस्यापि स सर्वेषां प्रभुर्यतः ॥ १२ ॥
- 25 शत्रवो नीतिहीनानां यथापथ्याशिनां गदाः ।
 सद्यः केचिच्च कालेन भवंति न भवंति च ॥ १३ ॥
 नृपस्य परमो धर्मः प्रजानां परिपालनं ।
 दुष्टनिग्रहणं नित्यं न नीत्या ते विना ह्युभे ॥ १४ ॥
 अनीतिरेव सच्छिद्रं राज्ञो नित्यं भयावहं ।
- 30 शत्रुसंवर्धनं प्रोक्तं बलहासकरं महत् ॥ १५ ॥
 नीतिं त्यक्त्वा वर्तते यस्त्वतंत्रस्त हि दुःखभाक् ।
 स्वतंत्रप्रभुसेवा तु ह्यसिधारावलेहनं ॥ १६ ॥
 स्वाराध्यो नीतिमान् राजा दुराराध्यस्त्वनीतिमान् ।
 यत्र नीतिवले चोभे तत्र श्रीस्सर्वतोमुखी ॥ १७ ॥
- 35 अप्रेरितहितकरं सर्वराष्ट्रं भवेद्यथा ।
 तथा नीतिस्तु संधार्या नृपेणात्माहिताय वै ॥ १८ ॥
 भिन्नं राष्ट्रं बलं भिन्नं भिन्नोऽमात्यदिको गणः ।
 अकौशल्यं नृपस्यैतदनीतिर्यस्य सर्वदा ॥ १९ ॥
 तपसा तेज आदत्ते शास्ता पाता च रंजकः ।
- 40 नृपस्त्वप्राक्तनाद्धत्ते तपसा च महीभिमां ॥ २० ॥

वृष्टिशोतोष्णनक्षत्रगतिरूपस्वभावतः ।

इष्टानिष्टाधिकन्यूनाचारैः कालस्तु भिद्यते ॥ २१ ॥

आचारप्रेरको राजा ह्यतः कालस्य कारणं ।

यदि कालः प्रमाणं हि कस्माद्धर्मोऽस्ति कर्तृषु ॥ २२ ॥

45 राजदण्डभयाल्लोकस्वस्वधर्मपरो भवेत् ।

यो हि स्वधर्मनिरतस्त तेजस्वी भवेदिह ॥ २३ ॥

विना स्वधर्मान्न सुखं स्वधर्मो हि परं तपः ।

तपस्वधर्मरूपं यद्वर्धितं येन वै सदा । ॥ २४ ॥

देवास्तु किंकरास्तस्य किं पुनर्मनुजा भुवि ।

50 सुदण्डैर्धर्मनिरताः प्रजाः कुर्यान्महाभयैः ॥ २५ ॥

नृपस्वधर्मनिरतो भवेन् तेजःक्षयोऽन्यथा ।

अभिषिक्तोऽनभिषिक्तो नृपत्वं तु यदाप्नुयात् ॥ २६ ॥

बुद्ध्या बलेन शौर्येण ततो नीत्यानुपालयेन् ।

प्रजास्तर्वाः प्रतिदिनमच्छिद्रो दण्डधृक् सदा ॥ २७ ॥

55 नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थस्त्वल्लपकोऽपि विवर्धते ।

तिर्यञ्चोऽपि वशं यांति शौर्यनीतिबलैर्धनैः ॥ २८ ॥

सात्त्विकं राजसंचैव तामसं त्रिविधं तपः ।

यादृक् तपति योऽत्यर्थं तादृग्भवति वै नृपः ॥ २९ ॥

यो हि स्वधर्मनिरतः प्रजानां परिपालकः ।

60 यष्टा च सर्वयज्ञानां जेता शत्रुगणस्य च ॥ ३० ॥

दानशौण्डः क्षमी शूरो निस्पृहो विषयेष्वपि ।

विरक्तस्तात्त्विकस्तो हि नृपोऽन्ते मोक्षमान्वियात् ॥ ३१ ॥

विपरीतस्तामसस्त्यात् सोऽन्ते नरकभाजनः ।

निर्घृणश्च मदोन्मत्तो हिंसकस्तत्त्ववर्जितः ॥ ३२ ॥

- 65 राजसो दांभिको लोभी विषयी वञ्चकश्शठः ।
 मनसान्यश्च वचसा कर्मणा कलहप्रियः ॥ ३३ ॥
 नीचप्रियस्त्वतन्त्रश्च नीतिहीनश्छलांतरः ।
 स तिर्यक्त्वं स्थावरत्वं भवितांते नृपाधमः ॥ ३४ ॥
 देवांशान् सात्विको भुङ्क्ते राक्षसांशांस्तु तामसः ।
- 70 राजसो मानवांशांस्तु सत्वे धार्य मनो यतः ॥ ३५ ॥
 सत्वस्य तमसस्साम्यान्मानुष्यं जन्म जायते ।
 यद्यदाश्रयते मर्त्यस्तत्तुल्यो दिष्टतो भवेत् ॥ ३६ ॥
 कर्मैव कारणं चात्र सुगतिं दुर्गतिं प्रति ।
 कर्मैव प्राक्तनमपि क्षणं किं कोऽस्ति चाक्रियः ॥ ३७ ॥
- 75 न जात्या ब्राह्मणश्चात्र क्षत्रियो वैश्य एव च ।
 न शूद्रो न च वै म्लेच्छो भेदिता गुणकर्मभिः ॥ ३८ ॥
 ब्रह्मणस्तु समुत्पन्नास्सर्वे ते किं नु ब्राह्मणाः ।
 न वर्णतो न जनकाद्ब्राह्म्यं तेजः प्रपद्यते ॥ ३९ ॥
 ज्ञानकर्मोपासनाभिर्देवताराधने रतः ।
- 80 शांतो दांतो दयालुश्च ब्राह्मणस्तु गुणैः कृतः ॥ ४० ॥
 लोकसंरक्षणे दक्षशूरो दांतः पराक्रमी ।
 दुष्टनिग्रहशीलो यस्त वै क्षत्रिय उच्यते ॥ ४१ ॥
 क्रयविक्रयकुशला ये नित्यं पण्यजीविनः ।
 पशुरक्षाकृषिकरास्ते वैश्याः कीर्तिता भुवि ॥ ४२ ॥
- 85 द्विजसेवार्चनरताश्शूराश्शांता जितेन्द्रियाः ।
 सीरकाष्ठनृणवहास्ते नीचाश्शूद्रसंज्ञिकाः ॥ ४३ ॥
 त्यक्तस्वधर्माचरणा निर्धृणाः परपीडकाः ।
 चण्डाला हिंसका नित्यं म्लेच्छास्ते ह्यविवेकिनः ॥ ४४ ॥

- प्राक्कर्मफलभोगार्हा बुद्धिस्संजायते नृणां ।
 90 पापकर्मणि पुण्ये वा कर्तुं शक्तो न चान्यथा ॥ ४५ ॥
 बुद्धिरुत्पद्यते तादृग्यादृक् कर्मफलोदयः ।
 सहायास्तादृशा एव यादृशी भवितव्यता ॥ ४६ ॥
 प्राक्कर्मवशतस्सर्वं भवत्येवेति निश्चितं ।
 तदोपदेशा व्यर्थास्स्युः कार्याऽकार्यप्रबोधकाः ॥ ४७ ॥
 95 धीमंतो वंद्यचरिता मन्यन्ते पौरुषं महत् ।
 अशक्ताः पौरुषं कर्तुं क्लीवा दैवमुपासते ॥ ४८ ॥
 दैवे पुरुषकारे च खलु सर्वं प्रतिष्ठितं ।
 पूर्वजन्मकृतं कर्मेहार्जितं ताद्विधाकृतं ॥ ४९ ॥
 बलवत्प्रतिकारी स्यादवलस्य सदैव हि ।
 100 सवलावलयोद्गतिं फलप्राप्त्यान्यथा न हि ॥ ५० ॥
 फलोपलब्धिः प्रत्यक्षहेतुना नैव दृश्यते ।
 प्राक्कर्महेतुकी सा तु नान्यथैवेति निश्चयः ॥ ५१ ॥
 यज्जायतेऽल्पक्रियया नृणां वापि महत्फलं ।
 तदपि प्राक्तनादेव केचिन् प्रागिह कर्मजं ।
 105 वदन्तीहैव क्रियया जायते पौरुषं नृणां ॥ ५२ ॥
 सस्नेहवर्तिदीपस्य रक्षा वानात् प्रयत्नतः ॥ ५३ ॥
 अवश्यं भाविभावानां प्रतिकारो भवेद्यादि ।
 दुष्टानां क्षपणं श्रेयो यावद्बुद्धिबलोदयैः ॥ ५४ ॥
 प्रतिकूलानुकूलाम्यां फलाभ्यां च नृपोऽप्यतः ।
 110 ईषन्मध्याधिकाभ्यां च त्रिधा दैवं विचिन्तयेत् ॥ ५५ ॥
 रावणस्य च भीष्मादेर्वनभंगे च गोग्रहे ।
 प्रातिकूल्यं नु विज्ञातमेकस्माद्भानरात्ररात् ॥ ५६ ॥

- कालानुकूल्यं विस्पष्टं राघवस्यार्जुनस्य च ॥ ९६ ॥
 अनुकूले यदा दैवे क्रियाल्पा सुफला भवेत् ।
 116 महती सात्क्रियानिष्टफला स्यात् प्रतिकूलके ॥ ९७ ॥
 वलिर्दानेन संबद्धो हरिश्चन्द्रस्तथैव च ॥ ९८ ॥
 भवतीष्टं सात्क्रिययानिष्टं तद्विपरीतया ।
 शास्वतस्तदसदज्ञात्वा त्यक्त्वा सत् समाचरेत् ॥ ९९ ॥
 कालस्य कारणं राजा सदसत्कर्मणस्त्वतः ।
 120 स्वक्रौर्योद्यतदण्डाभ्यां स्वधर्मे स्थापयेत् प्रजाः ॥ १०० ॥
 स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गवलानि च ।
 सप्तांगमुच्यते राज्यं तत्र मूर्धा नृपस्मृतः ॥ १०१ ॥
 दृगमात्यसुहृच्छ्रोत्रं मुखं कोशो बलं मनः ।
 हस्तौ पादौ दुर्गराष्ट्रौ राज्यांगानि स्मृतानि हि ॥ १०२ ॥
 125 अंगानां क्रमशो वक्ष्ये गुणान् भूतिप्रदान् सदा ।
 यैर्गुणैस्तु सुसंयुक्ता वृद्धिमन्तो भवन्ति हि ॥ १०३ ॥
 राजास्य जगतो हेतुर्वृद्धयै वृद्धाभिसंमतः ।
 नयनानन्दजनकशशांक इव तोयधेः ॥ १०४ ॥
 यदि न स्यान्नरपातिस्सम्यङ्हेता ततः प्रजाः ।
 130 अकर्णधारा जलधौ विप्लवन्ते ह नौरिव ॥ १०५ ॥
 न तिष्ठन्ति स्वस्वधर्मे विना पालेन वै प्रजाः ।
 प्रजया तु विना स्वामी पृथिव्यां नैव शोभते ॥ १०६ ॥
 न्यायप्रवृत्तो नृपतिरात्मानमथ च प्रजाः
 त्रिवर्गेणोपसंधत्ते निहन्ति ध्रुवमन्यथा ॥ १०७ ॥
 135 धर्माद्वैजवनो राजा विधाय बुभुजे भुवं ।
 अधर्माच्चैव नहुषः प्रतिपेदे रसानलं ॥ १०८ ॥

- वेनो नष्टस्त्वधर्मेण पृथुर्वृद्धस्त्वधर्मतः ।
तस्माद्धर्मं पुरस्कृत्य यत्नेनार्थाय पार्थिवः ॥ ६९ ॥
यो हि धर्मपरो राजा देवांशोऽन्यश्च रक्षसां ।
140 अंशभूतो धर्मलोपी प्रजापीडाकरो भवेन् ॥ ७० ॥
इन्द्रानिलयमार्काणामग्रेऽथ वरुणस्य च ।
चन्द्रवित्तेशयोऽपि मात्रा निर्हृत्य शाश्वतीः ॥ (७१) ॥
जंगमस्थावराणां च हीशस्त्वनपसा भवेन् ।
भागभाग्रक्षणे दक्षो यथेन्द्रो नृपतिस्तथा ॥ ७२ ॥
145 वायुर्गन्धस्य सदसत्कर्मणः प्रेरको नृपः ।
धर्मप्रवर्तकोऽधर्मनाशकस्तमसो रविः ॥ ७३ ॥
दुष्कर्मदण्डको राजा यथा स्यादण्डकृद्यमः ।
अग्निश्शुचिस्तथा राजा रक्षार्थं सर्वभागभुक् ॥ ७४ ॥
पुण्यत्यपां रसैस्सर्वं वरुणस्त्वधर्मेनृपः ।
150 करैश्चन्द्रो ह्लादयति राजा स्वगुणकर्मभिः ॥ ७५ ॥
कोशानां रक्षणे दक्षस्त्यान्निधीनां धनाधिपः ।
चंद्रांशेन विना सर्वैरंशैर्नो भाति भूपतिः ॥ ७६ ॥
पिता माता गुरुर्भ्राता बंधुर्वैश्रवणो यमः ।
नित्यं सप्तगुणैरेषां युक्तो राजा न चान्यथा ॥ ७७ ॥
155 गुणसाधनसंदक्षस्त्वप्रजायाः पिता यथा ।
क्षमयित्र्यपराधानां माता पुष्टिविधायिनी ॥ ७८ ॥
हितोपदेष्टा शिष्यस्य सुविद्याध्यापको गुरुः ।
स्वभागोद्धारकृद्भ्राता यथाशास्त्रं पिनुर्धनात् ॥ ७९ ॥
आत्मस्त्रीधनगुह्यानां पाता बंधुस्तु मित्रवन् ।
160 धनदस्तु कुबेरस्त्याद्यमस्त्याच्च सुदण्डकृत् ॥ ८० ॥

- प्रवृद्धिमति सम्राज्ञि निवसन्ति गुणा अमी ।
 एते सप्तगुणा राज्ञा न हातव्याः कदाचन ॥ ८१ ॥
 क्षमते योऽपराधं स शक्तस्सन्दमने क्षमी ।
 क्षमया तु विना भूपो न भात्यखिलसद्गुणैः ॥ ८२ ॥
- 165 स्वान् दुर्गुणान् परित्यज्य ह्यतिवादान् तितिक्षते ।
 दानैर्मानैश्च सत्कारैस्त्वप्रजारंजकस्सदा ॥ ८३ ॥
 दान्तशूरश्च शस्त्रास्त्रकुशलोऽरिनिपूदनः ।
 अस्वतंत्रश्च मेधावी ज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ ८४ ॥
 नीचहीनो दीर्घदर्शी वृद्धसेवी सुनीतियुक् ।
 170 गुणिजुष्टस्तु यो राजा स ज्ञेयो देवतांशकः ॥ ८५ ॥
 विपरीतस्तु रक्षोशस्स वै नरकभाजनः ।
 नृपांशसदृशा नित्यं तत्सहायगणाः किल ॥ ८६ ॥
 तत्कृतं मन्यते राजा सन्तुष्यति च मोदते ।
 तेपामाचरणैर्नित्यं नान्यथा नियतेर्वलात् ॥ ८७ ॥
- 175 अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म फलं नरैः ।
 प्रतिकारैर्विना नैव प्रतिकारे कृते सति ॥ ८८ ॥
 तथा भोगाय भवति चिकित्सितगदो यथा ।
 उपदिष्टेऽनिष्टहेतौ तत्तत्कर्तुं यतेत कः ॥ ८९ ॥
 रज्यते सत्फले स्वान्तं दुष्फले न हि कस्याचित् ।
 180 सदसद्वोधकान्येव दृष्ट्वा शास्त्राणि चाचरेत् ॥ ९० ॥
 नयस्य विनयो मूलं विनयश्शास्त्रनिश्चयात् ।
 विनयस्येन्द्रियजयस्तद्युक्तश्शास्त्रमृच्छति ॥ ९१ ॥
 आत्मानं प्रथमं राजा विनयेनोपपादयेत् ।
 ततः पुत्रान् ततोऽमात्यान् ततो भृत्यान् ततः प्रजाः ॥ ९२ ॥

- 185 परोपदेशकुशलः केवलो न भवेन्नृपः ।
 प्रजाधिकारहीनस्स्यात् सगुणोऽपि नृपः क्वचित् ॥ ९३ ॥
 न तु नृपाविहीनास्स्युर्दुर्गुणा ह्यपि तु प्रजाः ।
 यथा न विधवेन्द्राणि सर्वदा तु तथा प्रजाः ॥ ९४ ॥
 भ्रष्टश्रीस्त्वामिता राज्ये नृप एव न मन्विणः ।
 190 तथा विनीतदायादो दान्ताः पुत्रादयोऽपि च ॥ ९५ ॥
 सदानुरक्तप्रकृतिः प्रजापालनतत्परः ।
 विनीतात्मा हि नृपतिर्भूयसीं श्रियमश्नुते ॥ ९६ ॥
 प्रकीर्णविषयारण्ये धावन्तं विप्रमाथिनं ।
 ज्ञानांकुशेन कुर्वीत वश्यमिन्द्रियदंतिनं ॥ ९७ ॥
 195 विषयामिपलोभेन मनः प्रेरयतीन्द्रियं ।
 तन्निरुंध्यात् प्रयत्नेन जिते तस्मिञ्जितेन्द्रियः ॥ ९८ ॥
 एकस्यैव हि योऽशक्तो मनसस्तन्निवर्हणे ।
 महीं सागरपर्यन्तां स कथं ह्यवजेप्यानि ॥ ९९ ॥
 क्रियावसानविरसैर्विषयैरपहारिभिः ।
 200 गच्छत्याक्षिप्तहृदयः करोव नृपतिर्ग्रहं ॥ १०० ॥
 शब्दस्पर्शश्च रूपं च रसो गंधश्च पंचमः ।
 एकैकं त्वलमेतेषां विनाशप्रतिपत्तये ॥ १०१ ॥
 शुचिर्दुर्भाकुराहारो विदूरभ्रमणे क्षमः ।
 लुब्धकोद्वीतलोभेन मृगो मृगयते वधं ॥ १०२ ॥
 205 गिरीन्द्रशिखराकारो लीलयोन्मूलितद्रुमः ।
 करिणीस्पर्शसम्मोहाद्वन्धनं याति वारणः ॥ १०३ ॥
 स्निग्धदीपशिखालोकविलोलितविलोचनः ।
 मृत्युमृच्छति संमोहान् पतङ्गस्तहसा पतन् ॥ १०४ ॥

- अगाधसालिले मग्नो दूरेऽपि वसतौ वसन् ।
 210 मीनस्तु सामिपं लोहमात्तादयति मृत्यवे ॥ १०५ ॥
 उत्कर्तितुं समर्थोऽपि गंतुं चैव सपक्षकः ।
 द्विरेफो गन्धलोभेन कमले याति वंधनं ॥ १०६ ॥
 एकैकशो विनिघ्नंति विपया विषसन्निभाः ।
 किं पुनः पञ्च मिलिता न कथं नाशयंति हि ॥ १०७ ॥
 215 द्यूतं स्त्री मद्यमेवैतत् त्रितयं बह्वनर्थकृत् ।
 अयुक्तं युक्तियुक्तं तु धनपुत्रमतिप्रदं ॥ १०८ ॥
 नलघर्मप्रभृतयस्सुद्यूतेन विनाशिताः ।
 सकापत्वं धनायालं द्यूतं भवति तद्विदां ॥ १०९ ॥
 स्त्रीणां नामापि संह्लादि विकरोत्येव मानसं ।
 220 किं पुनर्दर्शनं तासां विलासोच्छासितभ्रुवां ॥ ११० ॥
 रहःप्रचारकुशला मृदुगद्गदभाषिणी ।
 कं न नारी वशीकुर्यान्नरं रक्तान्तलोचना ॥ १११ ॥
 मुनेरपि मनो वश्यं सरागं कुरुतेऽङ्गना ।
 जितेन्द्रियस्य का वार्ता किं पुनश्चाजितात्मनां ॥ ११२ ॥
 225 व्यायच्छंतश्च बहवस्स्त्रीषु नाशं गता अमी ।
 इन्द्रदण्डक्यनहुषरावणाद्या नृपा ह्यतः ॥ ११३ ॥
 अतत्परनरस्यैव स्त्री सुरवाय भवेत् सदा ।
 सहायिनी गृह्यकृत्ये तां विनान्या न विद्यते ॥ ११४ ॥
 अतिमद्यं हि पिवतो बुद्धिलोपो भवेत् किल ॥ ११४ ॥
 230 प्रतिभां बुद्धिवैशद्यं धैर्यं चित्तावेनिश्रयं ।
 तनोति मात्रया पीतं मद्यमन्याद्विनाशकृत् ॥ ११५ ॥
 कामक्रोधौ मद्यतमौ नियोक्तव्यौ यथोचितं ।

- कामः प्रजापालने च क्रोधश्शत्रुगणेषु च ॥ ११६ ॥
 सेनासंधारणे लोभो योज्यो राज्ञा जयार्थिना ॥ ११७ ॥
- 235 परस्त्रीसंगमे कामो लोभो नान्यधनेषु च ।
 स्वप्रजादण्डने क्रोधो नैव धार्यो नृपैस्तदा ॥ ११८ ॥
 किमुच्यते कुटुंबीति परस्त्रीसंगमान्नरः ।
 स्वप्रजादंडनाच्छूरो धनिकोऽन्यधनैश्च किं ॥ ११९ ॥
 अराक्षितारं नृपतिं ब्राह्मणं चातपस्विनं ।
- 240 धनिकं चाप्रदातारं देवा घ्नन्ति त्यजंत्यधः ॥ १२० ॥
 स्वामित्वं चैव दातृत्वं धनिकत्वं तपःफलं ।
 एनसः फलमर्थित्वं दास्यत्वं च दरिद्रता ॥ १२१ ॥
 दृष्ट्वा शास्त्राण्यथात्मानं सन्नियम्य यथोचिनं ।
 कुर्यान्नृपस्त्ववृत्तं तु परत्रेह सुखाय च ॥ १२२ ॥
- 245 दुष्टनिग्रहणं दानं प्रजायाः परिपालनं ।
 यजनं राजसूयादेः कोशानां न्यायतोऽर्जनं ॥ (१२३) ॥
 करदीकरणं राज्ञां रिपूणां परिमर्दनं ।
 भूमेरुपार्जनं भूयो राजवृत्तं तु चाष्टधा ॥ १२४ ॥
 न वर्धितं बलं यैस्तु न भूपाः करदीकृताः ।
- 250 न प्रजाः पालितास्तस्म्यक् ते वै पंडतिला नृपाः ॥ १२५ ॥
 प्रजा सूद्विजते यस्माद्यत्कर्म परिनिंदति ।
 त्यज्यते धनिकैर्यस्तु गुणिभिस्तु नृपाधमः ॥ १२६ ॥
 नटगायकगणिकामल्लपंडालपजातिषु ।
 योऽतिरक्तो नृपो निचस्स हि शत्रुमुखे स्थितः ॥ १२७ ॥
- 255 बुद्धिमन्तं सदा द्वेष्टि मोंदते वंचकैस्तह ।
 स्वदुर्गुणं नैव वेत्ति स्वात्मनाशाय तो नृपः ॥ १२८ ॥

- नापराधं हि क्षमते प्रदंडो धनहारकः ।
 स्वदुर्गुणश्रवणतो लोकानां परिपीडकः ॥१२९॥
- नृपो यदा तदा लोकः क्षुभ्यते भिद्यते यतः ।
 260 गूढचारैश्श्रावयित्वा स्ववृत्तं दूषयन्ति के ॥१३०॥
 भूषयन्ति च कैर्भावैरमात्याद्याश्च तद्विदः ।
 मयि कीदृक् च संप्रीतिः केषामप्रीतिरेव वा ॥१३१॥
 ममागुणैर्गुणैर्वापि गूढं संश्रुत्य चारिवलं ।
 चारैस्त्वदुर्गुणं ज्ञात्वा लोकतत्सर्वदा नृपः ॥१३२॥
 265 सुकीर्त्यस्तं त्यजेन्नित्यं नावमन्येत वै प्रजाः ॥१३२॥
 लोको निंदति राजंस्त्वां चारैस्संश्रावितो यदि ।
 कोपं करोति दौरात्म्यादात्मदुर्गुणलोपकः ॥१३३॥
 सीता साध्व्यपि रामेण त्यक्ता लोकापवादतः ।
 शक्तेनापि हि न धृतो दण्डोऽल्पो रजके क्वचित् ॥१३४॥
 270 ज्ञानविज्ञानसंपन्नराजदत्ताभयोऽपि च ।
 समक्षं वक्ति न भयाद्राज्ञो गुर्वपि दूषणं ॥१३५॥
 स्तुतिप्रिया हि वै देवा विष्ण्वाद्या इति च श्रुतिः ।
 किं पुनर्मनुजा नित्यं निंदाजः क्रोध इत्यतः ॥१३६॥
 राजा सुभागदंडी स्यात् सुक्ष्मी रंजकस्सदा ॥१३७॥
 275 यौवनं जीवितं चित्तं छाया लक्ष्मीश्च स्वामिता ।
 चञ्चलानि पडेतानि ज्ञात्वा धर्मरतो भवेत् ॥१३८॥
 अदानेनापमानेन छलाच्च कटुवाक्यतः ।
 राज्ञः प्रबलदंडेन नृपं मुंचति वै प्रजा ॥१३९॥
 अतिभीरुमतिं दीर्घसूत्रं चातिप्रमादिनं ।
 280 व्यसनाद्विषयाक्रान्तं न भजन्ति नृपं प्रजाः ॥१४०॥

विपरीतगुणैरोभिस्तान्वया रज्यते प्रजा ।

एकस्तनोति दुष्कीर्तिं दुर्गुणस्संघशो न किं ॥ १४१ ॥

मृगयाक्षास्तथा पानं गहितानि महीभुजा ।

दृष्टास्तेम्यस्तु विपद्ः पाण्डुनैपधृष्टिषु ॥ १४२ ॥

285 कामःक्रोधस्तथा मोहो लोभो मानो मदस्तथा ।

पङ्कगुणमुत्सृजेदेनमस्मिस्त्यक्ते सुखी नृपः ॥ १४३ ॥

दण्डक्यो नृपतिः कामात् क्रोधाच्च जनमेजयः ।

लोभादौलस्तु राजर्षिर्वातापिर्मोहितोऽसुरः ॥ (१४४) ॥

पौलस्त्यो राक्षसो मानान्मदाद्दम्भोद्भवो नृपः ।

290 प्रयाता निधनं ह्येते शत्रुपङ्कगुणमाश्रिताः ॥ १४५ ॥

शत्रुपङ्कगुणमुत्सृज्य जामदग्न्यः प्रतापवान् ।

अम्बरीषो महाभागो बुभुजाते चिरं महीं ॥ १४६ ॥

वर्धयन्निह धर्मार्थौ सेवितौ सद्गिरादरान् ।

निगृहीतेन्द्रियग्रामः कुर्वीत गुरुसेवनं ॥ १४७ ॥

295 शास्त्राय गुरुसंयोगशास्त्रं विनयवृद्धये ।

विद्याविनीतो नृपतिस्सतां भवति सम्मतः ॥ १४८ ॥

प्रेर्यमाणोऽप्यसद्वृत्तैर्नाकार्येषु प्रवर्तते ॥ १४९ ॥

श्रुत्या स्मृत्या लोकतश्च मनसा साधु निश्चितं ।

यत्कर्मधर्मसंज्ञं तद्व्यवस्यति च पण्डितः ॥ १५० ॥

300 आददानः प्रतिदिनं कलास्तम्यद्महीपतिः ।

जितेन्द्रियस्य नृपतेर्नीतिशास्त्रानुसारिणः ।

भवन्त्युच्चलिता लक्ष्म्यः कीर्तयश्च नभस्स्पृशः ॥ १५१ ॥

आन्वीक्षकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्च शाश्वती ।

विद्याश्चतस्र एवैता अभ्यस्येन्नृपतिस्सदा ॥ १५२ ॥

- 305 आन्वीक्षक्यां तर्कशास्त्रं वेदान्ताद्यं प्रतिष्ठितं ।
 त्रय्यां धर्मो ह्यधर्मश्च कामोऽकामः प्रतिष्ठितः ॥ १५३ ॥
 अर्थानर्थौ तु वार्तायां दण्डनीत्यां नयानयौ ।
 वर्णास्तर्वाश्रमाश्चैव विद्यास्त्वासु प्रतिष्ठिताः ॥ १५४ ॥
 अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।
- 310 धर्मशास्त्रपुराणानि त्रयीदं सर्वमुच्यते ॥ १५५ ॥
 कुसीदकृषिवाणिज्यं गोरक्षा वार्तयोच्यते ।
 सम्पन्नो वार्तया साधुर्न वृत्तेर्भयमृच्छति ॥ १५६ ॥
 दमो दण्ड इति ख्यातस्तस्मादण्डो महीपतिः ।
 तस्य नीतिर्दण्डनीतिर्नयनान्नीतिरुच्यते ॥ १५७ ॥
- 315 आन्वीक्षक्यात्मविज्ञानाद्धर्पशोकौ व्युदस्यति ।
 उभौ लोकाववाप्नोति त्रय्यां तिष्ठन् यथाविधि ॥ १५८ ॥
 आनृशंस्यं परो धर्मस्तर्वप्राणभृतां यतः ।
 तस्माद्राजानृशंस्येन पालयेत् कृपणं जनं ॥ १५९ ॥
 न हि त्वसुखमन्विच्छन् पीडयेत् कृपणं जनं ।
- 320 कृपणः पीड्यमानस्त्वमृत्युना हन्ति पार्थिवं ॥ १६० ॥
 सुजनैस्तङ्गमं कुर्याद्धर्माय च सुखाय च ।
 सेव्यमानस्तु सुजनैर्महान् अतिविराजते ॥ १६१ ॥
 हिमांशुमाली च तथा नवोत्फुल्लोत्पलं सरः ।
 आनन्दयति चेतांसि यथा सुजनवोष्टितः ॥ १६२ ॥
- 325 ग्रीष्मसूर्याशुसन्तप्तमुद्वेजनमनाश्रयं ।
 मरुस्थलमिवोदग्रं त्यजेदुर्जनसङ्गमं ॥ १६३ ॥
 निश्वासोद्गिराणहुतमुग्धूमधूम्नीकृताननैः ।
 वरमाशीविपैस्तङ्गं कुर्यान्नत्वेव दुर्जनैः ॥ १६४ ॥

क्रियतेऽभ्यर्हणीयाय सुजनाय यथाञ्जलिः ।

330 ततस्ताधुतरः कार्यो दुर्जनाय हितार्थिना ॥ १६५ ॥

नित्यं मनोऽपहारिण्या वाचा प्रह्लादयेज्जगत् ।

उद्वेजयति भूतानि क्रूरवाग्धनदोऽपि सन् ॥ १६६ ॥

हृदि विद्ध इवात्यर्थं यथा सन्तप्यते जनः ।

पीडितोऽपि हि मेधावी न तां वाचमुदीरयेत् ॥ १६७ ॥

335 प्रियमेवाभिधातव्यं नित्यं सत्सु द्विपत्सु वा ।

शिरवीव केकां मधुरां वाचं ब्रूते जनप्रियः ॥ १६८ ॥

मदरक्तस्य हंसस्य कोकिलस्य शिरवाण्डिनः ।

हरन्ति न तथा वाचो यथा साधु विपश्चितां ॥ १६९ ॥

ये प्रियाणि प्रभापन्ते प्रियमिच्छन्ति सत्कृतं ।

340 श्रीमन्तो वंद्यचरिता देवास्ते नरविग्रहाः ॥ १७० ॥

न हीदृशं संवननं त्रिषु लोकेषु विद्यते ।

दया मैत्री च भूतेषु दानं च मधुरा च वाक् ।

श्रुतिरास्तिक्यपूतात्मा पूजयेद्देवतां सदा ॥ १७१ ॥

देवतावद्गुरुजनमात्मवच्च सुहृज्जनं

॥ १७२ ॥

345 प्रणिपातेन हि गुरुन् सतोऽनूचानचेष्टितैः ।

कुर्वीताभिमुखान्देवान् भूत्यै सुकृतकर्मणा ॥ १७३ ॥

सद्भावेन हरोन्मित्रं सद्भावेन च बान्धवान् ।

स्त्रीभृत्यौ प्रेममानाम्यां दाक्षिण्येनेतरं जनं ॥ १७४ ॥

बलवान् बुद्धिमाञ्छूरो यो हि युक्तपराक्रमी ।

350 वित्तपूर्णं महीं भुङ्क्ते स भूपो भूपतिर्भवेत् ॥ १७५ ॥

पराक्रमो बलं बुद्धिश्शौर्यमेते वरा गुणाः ।

एभिर्हीनोऽन्यगुणयुद्धमहीभुक् सधनोऽपि च ॥ (१७६) ॥

- महीं स्वल्पां नैव भुङ्क्ते द्राक् स्वराज्याद्विनश्यति ॥ १७६ ॥
 महाधनाच्च नृपतेर्विभात्यल्पोऽपि पार्थिवः ।
- 355 अव्याहताज्ञस्तेजस्वी एभिरेव गुणैर्भवेत् ॥ १७७ ॥
 राज्ञस्साधारणास्त्वन्ये न शक्ता भूप्रसाधने ॥ १७८ ॥
 खनिस्सर्वधनस्येयं देवदैत्यविमर्दिनी ।
 भूम्यर्थे भूमिपतयस्त्वात्मानं नाशयंत्यपि ॥ १७९ ॥
 उपभोगाय च धनं जीवितं येन रक्षितं ।
- 360 न रक्षिता तु भूयेन किं तस्य धनजीवितैः ॥ १८० ॥
 न यथेष्टव्ययायालं सञ्चितं तु धनं भवेत् ।
 सदागमाद्विना कस्य कुवेरस्यापि नांजसा ॥ १८१ ॥
 पूज्यस्त्वेभिर्गुणैर्भूपो न भूपः कुलसंभवः ।
 न कुलैः पूज्यते यादृग्वलशौर्यपराक्रमैः ॥ १८२ ॥
- 365 लक्षकर्पमितो भागो राजतो यस्य जायते ।
 वत्सरे वत्सरे नित्यं प्रजानां त्वविपीडनैः ॥ (१८३) ॥
 सामन्तस्स नृपः प्रोक्तो यावल्लक्षत्रयावधि ।
 तदूर्ध्वं दशलक्षान्तो नृपो माण्डलिकस्स्मृतः ॥ १८४ ॥
 तदूर्ध्वं तु भवेद्राजा यावद्विंशतिलक्षकः ।
- 370 पञ्चाशलक्षपर्यन्तो महाराजः प्रकीर्तितः ॥ १८५ ॥
 ततस्तु कोटिपर्यन्तस्स्वराट् सम्राट् ततः परं ।
 दशकोटिमितो यावद्विराट् तु तदनन्तरं ॥ (१८६) ॥
 पञ्चाशत्कोटिपर्यन्तस्सार्वभौमस्ततः परं ।
 सप्तद्वीपा च पृथिवी यस्य वश्या भवेत् सदा ॥ १८७ ॥
- 375 स्वभागभृत्या दास्यत्वे प्रजानां च नृपः कृतः ।
 ब्रह्मणा स्वामिरूपस्तु पालनार्थं हि सर्वदा ॥ १८८ ॥

- सामंतादिसमा ये तु भृत्या अधिकृता भुवि ।
 ते तु सामंतसंज्ञास्त्यूराजभागहराः क्रमान् ॥ १८९ ॥
 सामंतादिपदभ्रष्टास्तुल्यभूतिपोषिताः ।
- 380 महाराजादिभिस्ते तु हीनसामन्तसंज्ञकाः ॥ १९० ॥
 शतग्रामाधिपो यस्तु सोऽपि सामन्तसंज्ञकः ।
 शतग्रामे चाधिकृतो नृसामन्तो नृपेण सः ॥ १९१ ॥
 अधिकृतो दशग्रामे नायकस्त च कीर्तितः ।
 आशापालोऽयुतग्रामभागभाक् च त्वराडपि ॥ १९२ ॥
- 385 भवेत् क्रोशात्मको ग्रामो रूप्यकर्पसहस्रकः ।
 ग्रामार्धकं पल्लिसंज्ञं पल्यर्थं कुंभसंज्ञकं ॥ १९३ ॥
 करैःपञ्चसहस्रैर्वा क्रोशः प्रोक्तः प्रजापतेः ।
 हस्तैश्चतुस्सहस्रैर्वा मनोः क्रोशस्य विस्तरः ॥ १९४ ॥
 सार्धद्विकोटिहस्तैश्च क्षेत्रं क्रोशस्य ब्रह्मणः ।
- 390 पञ्चविंशशतैः प्रोक्तं क्षेत्रं तत्परिवर्तनैः ॥ १९५ ॥
 मध्यमामध्यमपर्वदैव्यं यच्च तदंगुलं ।
 यवोदरैरष्टभिस्तु दैव्यं स्थौल्यं तु पञ्चभिः ॥ (१९६) ॥
 चतुर्विंशत्यंगुलैस्तैः प्राजापत्यः करस्मृतः ।
 स श्रेष्ठो भूमिमाने तु तदन्यास्त्वथमा मताः ॥ १९७ ॥
- 395 चतुःकरात्मको दंडो लघुः पञ्चकरात्मकः ।
 तदंगुलं पञ्चयवैर्मानवं मानमेव तत् ॥ १९८ ॥
 वसुपण्मुनिसंख्याकैर्यवैर्दंडः प्रजापतेः ।
 यवोदरैर्प्पट्शतैस्तु मानवो दण्ड उच्यते ॥ १९९ ॥
 पञ्चविंशतिभिर्दण्डैरुभयोस्तु निवर्तनं ॥ २०० ॥
- 400 त्रिंशच्छतैरंगुलैर्यवैस्त्रिपञ्चसहस्रकैः ।

- सपादशतहस्तैश्च मानवं तु निवर्तनं ॥२००॥
 ऊनविंशतिसाहस्रैर्द्विंशतैश्च यवोदरैः ।
 चतुर्विंशतैरेव ह्यंगुलैश्च निवर्तनं ॥(२०१॥)
 प्राजापत्यन्तु कथितं शतैश्चैव करैस्सदा ।
 405 सपादपट्टशता दण्डा उभयोश्च निवर्तने ॥२०२॥
 निवर्तनान्योपि सदोभयोर्वै पञ्चविंशतिः ।
 पञ्चसप्ततिसाहस्रैरंगुलैः परिवर्तनं ।
 मानवं पष्टिसाहस्रैः प्राजापत्यं तथांगुलैः ॥२०४॥
 पञ्चविंशाधिकैर्हस्तैरेकात्रिंशच्छतैर्मनोः ।
 410 परिवर्तनमाख्यातं पञ्चविंशशतैः करैः ॥(२०५॥
 प्राजापत्यं पादहीनं चतुर्लक्षयवैर्मनोः ।
 अशीत्यधिकसाहस्रचतुर्लक्षयवैः परं ॥२०६॥
 निवर्तनानि द्वात्रिंशन्मनुमानेन तस्य वै ।
 चतुस्सहस्रहस्तास्स्युर्दण्डाश्चाष्टशतानि हि ॥२०७॥
 415 पञ्चविंशतिभिर्दंडैर्भुजस्स्यात् परिवर्तने ।
 करैर्युतसंख्याकैः क्षेत्रं तस्य प्रकीर्तितं ॥२०८॥
 चतुर्भुजैस्समं प्रोक्तं कृष्टभूपरिवर्तनं ।
 प्राजापत्येन मानेन भूभागहरणं नृपः ।
 सदा कुर्याच्च स्वायत्तौ मनुमानेन नान्यथा ॥२०९॥
 420 लोभात् संकर्षयेद्यस्तु हीयते सप्रजो नृपः ॥२१०॥
 न दद्यादंगुलमपि भूमेस्त्वन्निवर्तकं ।
 दृश्यर्थं कल्पयेद्वापि यावद्ग्राहस्तु जीवति ॥२११॥
 गुणी तावद्देवतार्थं विसृजेच्च सदैव हि ।
 आरामार्थं गृहार्थं वा दद्याद्दृष्ट्वा कुटुंबिनं ॥२१२॥

- 425 नानावृक्षलताकीर्णे पशुपक्षिगणावृते ।
 सुवहूदकधान्ये च तृणकाष्ठसुखे सदा ॥ (२१३) ॥
 आसिधुनौगमाकूले नातिदूरमहीधरे ।
 सुरम्यसमभूदेशे राजधानीं प्रकल्पयेत् ॥ २१४ ॥
 अर्धचन्द्रां वर्तुलां वा चतुरश्रां सुशोभनां ।
- 430 सप्राकारां सपरिखां ग्रामादीनां निवेशिनीं ॥ (२१५) ॥
 सभामध्यां कूपवापीतडागादियुतां सदा ।
 चतुर्दिक्षु चतुर्द्वारां सुमार्गारामवीथिकां ॥ (२१६) ॥
 दृढसुरालयमठपांथशालाविराजितां ।
 कल्पयित्वा वसेत् तत्र सुगुप्तस्तप्रजो नृपः ॥ २१७ ॥
- 435 राजगृहं सभामध्यं गजाश्वगवशालिकं ।
 प्रशस्तवापीकूपादिजलयन्त्रैस्तुशोभितं ॥ (२१८) ॥
 सर्वतस्स्यात् समभुजं दक्षिणोच्चमुदङ्गतं ।
 शालां विना नैकभुजं तथा विपमबाहुकं ॥ २१९ ॥
 प्रायश्शाला नैकभुजा चतुश्शालं विना शुभा ।
- 440 शस्त्रास्त्रधारिसंयुक्तप्राकारं सुष्ठुयंत्रकं ॥ (२२०) ॥
 सत्रिकक्षचतुर्द्वारं चतुर्दिक्षु सुशोभनं ।
 दिवा रात्रौ सुशस्त्रास्त्रैः प्रतिकक्षासु गोपितं ॥ (२२१) ॥
 चतुर्भिः पञ्चाभिष्पङ्क्तिभिर्यामिकैः परिवर्तकैः ।
 नानागृहोपकार्यादिसंयुतं कल्पयेत् सदा ॥ २२२ ॥
- 445 वस्त्रादिमार्जनार्थं च स्नानार्थं यजनार्थकं ।
 भोजनार्थं च पाकार्थं पूर्वस्यां कल्पयेद्गृहान् ॥ २२३ ॥
 निद्रार्थं च विहारार्थं पानार्थं रोदनार्थकं ।
 धान्यार्थं घरटाद्यर्थं दासीदासार्थमेव च ॥ (२२४) ॥

- उत्सर्गार्थं गृहान् कुर्याद्दक्षिणस्यामनुक्रमात् ।
 460 भौमगोष्ठ्रगजाद्यर्थं गृहान् प्रत्यक् प्रकल्पयेत् ॥ २२५ ॥
 रथवाज्यस्त्रशस्त्रार्थं व्यायामायामिकार्थकं ।
 वस्त्रार्थकं तु द्रव्यार्थं विद्याभ्यासार्थमेव च ॥ (२२६) ॥
 उदग्गृहान् प्रकुर्वीत सुगुप्तान् सुमनोहरान् ।
 यथासुखानि वा कुर्याद्गृहाण्येतानि वै नृपः ॥ २२७ ॥
 465 धर्माधिकरणं शिल्पशालां कुर्यादुदग्गृहात् ।
 पञ्चमांशाधिकोच्छ्राया भित्तिर्विस्तारतो गृहे ॥ २२८ ॥
 कोष्ठविस्तारषष्ठांशस्थूला सा च प्रकीर्तिता ।
 एकभूमेरिदं मानमूर्ध्वमूर्ध्वं समं ततः ॥ २२९ ॥
 स्तंभैश्च भित्तिभिर्वापि पृथक् कोष्ठानि संन्यसेत् ।
 460 त्रिकोष्ठं पञ्चकोष्ठं वा सप्तकोष्ठं गृहं स्मृतं ॥ २३० ॥
 द्वारार्थमष्टधा भक्तं द्वारस्यांशौ तु मध्यमौ ।
 द्वौ द्वौ ज्ञेयौ चतुर्दिक्षु धनपुत्रप्रदौ नृणां ॥ २३१ ॥
 तत्रैव कल्पयेद्द्वारं नान्यथा तु कदाचन ।
 वातायनं पृथक्कोष्ठे कुर्याद्यादृक् सुखावहं ॥ २३२ ॥
 465 अन्यगृहद्वारविद्धं गृहद्वारं न चिन्तयेत् ।
 वृक्षकोणस्तंभमार्गपीठकूपैश्च वेधितं ॥ २३३ ॥
 प्रासादमण्डपद्वारे मार्गवेधो न विद्यते ।
 गृहपीठं चतुर्थांशमुच्छ्रायस्य प्रकल्पयेत् ॥ २३४ ॥
 प्रासादानां मण्डपानामर्धांशं वा परे जगुः ।
 470 परवातायनैर्विद्धं नार्पिवातायनं स्मृतं ॥ २३५ ॥
 विस्तारार्धांशमध्योच्चा छादिः स्वर्परसंभवा ।
 पतितं तु जलं तस्यां सुखं गच्छति वाप्यधः ॥ २३६ ॥

हीना निम्ना छदिर्न स्यात् तादृक् कोष्ठस्य विस्तरः ।

स्वोच्छ्रायस्यार्धमूलो वा प्राकारस्तममूलकः ॥ (२३७) ॥

476 त्रितीयांशकमूलो वा ह्युच्छ्रायार्धप्रविस्तरः ।

उच्छिद्यतस्तु तथा कार्यो दस्युभिर्न विलंघ्यते ॥ (२३८) ॥

यामिकै रक्षितो नित्यं नालिकास्वैश्च संयुतः ।

सुबहुदृढगुल्मश्च सुगवाक्षप्रणालिकः ॥ (२३९) ॥

स्वहीनप्रतिप्राकारो ह्यसमीपमहीधरः ॥ २३९ ॥

480 परिवा च ततः कार्या खाताद्द्विगुणविस्तरा ।

नातिसमीपप्राकारा ह्यगाधसलिला शुभा ॥ २४० ॥

गुह्यसाधनसम्भारैस्तु युद्धकुशलैर्विना ।

न श्रेयसे दुर्गवासो राज्ञस्स्याद्वन्धनाय सः ॥ २४१ ॥

राज्ञा राजसभा कार्या सुगुप्ता सुमनोरमा ।

485 त्रिकोष्ठैः पञ्चकोष्ठैर्वा सप्तकोष्ठैस्तु विस्तृता ॥ (२४२) ॥

दक्षिणोदक् तथा दीर्घा प्राक्प्रत्यग्विगुणाथवा ।

त्रिगुणा वा यथाकाममेकभूमिर्द्विभूमिका ॥ (२४३) ॥

त्रिभूमिका वा कर्तव्या तोपकार्याशिरोगृहा ।

परितः प्रतिकोष्ठे तु वातायनविराजिता ॥ २४४ ॥

490 पार्श्वकोष्ठात्तु द्विगुणो मध्यकोष्ठस्य विस्तरः ।

पञ्चमांशाधिकं त्वौच्चं मध्यकोष्ठस्य विस्तरात् ॥ २४५ ॥

विस्तारेण समं त्वौच्चं पञ्चमांशाधिकं तु वा ।

कोष्ठकानां च भूमिं वा छदिर्वा तत्र कारयेत् ॥ २४६ ॥

द्विभूमिके पार्श्वकोष्ठे मध्यमं त्वेकभूमिकं ॥ २४७ ॥

495 पृथक्स्तंभांतसत्कोष्ठा चतुर्मागगिमा शुभा ।

जलोर्ध्वपातियंत्रैश्च युता सुस्वरयंत्रकैः ॥ (२४८) ॥

- 545 सावधानमना भूत्वा स्वापं कुर्विति शासयेत् ।
 तत्रस्थान् गणयित्वा तु शालाद्वारं पिघाय च ॥ (२७३) ॥
 संरक्षयेद्यामिकैश्च प्रभाते तान् प्रबोधयेत् ।
 शस्त्रं दद्याच्च गणयेद्द्वारमुद्घाट्य मोचयेत् ॥ २७४ ॥
 कुर्यात् सहायं सीमांतं तेषां ग्राम्यजनस्तदा ।
 550 प्रकुर्याद्दिनकृत्यं तु राजधान्यां वसन् नृपः ॥ २७५ ॥
 उत्थाय पश्चिमे यामे मुहूर्तद्वितयेन वै ।
 नियतायश्च कत्यस्ति व्ययश्च नियतः कति ॥ (२७६) ॥
 कोशभूतस्य द्रव्यस्य व्ययः कति गतस्तथा ।
 व्यवहारे मुद्रितायव्ययशेषं कतीति च ॥ (२७७) ॥
 555 प्रत्यक्षतो लेखतश्च ज्ञात्वा चाद्य व्ययः कति ।
 भविष्यति च तत्तुल्यं द्रव्यं कोशात् तु निर्हरेत् ॥ २७८ ॥
 पश्चात् तु वेगनिर्मीक्षं स्नानं मौहूर्तिकं मतं ।
 संध्यापुराणदानैश्च मुहूर्तद्वितयं नयेत् ॥ २७९ ॥
 गजाश्वयानव्यायामैर्नयेत् प्रातर्मुहूर्तकं ।
 560 पारितोषिकदानेन मुहूर्तं तु नयेत् सुधीः ॥ २८० ॥
 धान्यवस्त्रस्वर्णरत्नसेनादेशविलेखनैः ।
 सायव्ययैर्मुहूर्तानां चतुष्कं तु नयेत् सदा ॥ २८१ ॥
 स्वस्थचित्तो भोजनेन मुहूर्तं ससुहृन्नृपः ।
 प्रत्यक्षीकरणाज्जीर्णवीनानां मुहूर्तकं ॥ (२८२) ॥
 565 ततस्तु प्राङ्निवाकादिवोधितव्यवहारतः ।
 मुहूर्तद्वितयं तद्वन्मृगयाक्रीडनैर्नयेत् ॥ २८३ ॥
 व्यूहाभ्यासैर्मुहूर्तं तु मुहूर्तं संध्यया ततः ।
 मुहूर्तं भोजनेनैव द्विमुहूर्तं च वार्तया ॥ (२८४) ॥

गूढचारश्रावितया निद्रयाष्टमुहूर्तकं ।

570 एवं विहरतो राज्ञस्मुखं सम्यक् प्रजायते ॥ २८५ ॥

अहोरात्रं विभज्यैवं त्रिंशद्भिस्तु मुहूर्तकैः ।

नयेत् कालं दृष्ट्या नैव नयेत् स्त्रीमद्यसेवनैः ॥ २८६ ॥

यत् काले ह्युचितं कर्तुं तत् कार्यं द्वागशंकितं ।

काले दृष्टिस्तुपोपाय ह्यन्यथा सुविनाशिनी ॥ २८७ ॥

576 कार्यस्थानानि सर्वाणि यामिकैरभितोऽनिशं ।

प्रियवाङ्मतिनतिवित् सिद्धैश्चास्त्रकैर्वैरैः ।

चतुर्भिः पञ्चभिर्वापि पद्भिर्वा गोपयेत् सदा ॥ २८८ ॥

तत्रत्यानि दैनिकानि शृणुयाच्छेखकाधिपैः ॥ २८९ ॥

दिने दिने यामिकानां प्रकुर्यात् परिवर्तनं ।

580 गृहपंक्तिमुखे द्वारं कर्तव्यं यामिकैस्तदा ॥ २९० ॥

तैस्तद्वृत्तं तु शृणुयाद्गृहस्थभृतिपोषितैः ।

निर्गच्छन्ति च ये ग्रामाद्ये ग्रामं प्रविशन्ति च ।

तान् सुसंशोध्य यत्नेन मोचयेदत्तलग्नकान् ॥ २९१ ॥

प्रख्यातवृत्तशीलांस्तु ह्यविमृश्य विमोचयेत् ॥ २९२ ॥

585 वीथिवीथिपुं यामार्धिर्निशि पर्यटनं सदा ।

कर्तव्यं यामिकैरेव चोरजारनिवृत्तये ॥ २९३ ॥

शासनं त्विदृशं कार्यं राज्ञा नित्यं प्रजासु च ।

दासे भृत्येऽथ भार्यायां पुत्रे शिष्येऽपि वा क्वचित् ॥ (२९४) ॥

वाग्दण्डपरुषन्नैव कार्यं महेशसंस्थितैः ।

590 तुलाशासनमानानां नाणकस्यापि वा क्वचित् ॥ (२९५) ॥

निर्यासानां च धातूनां सजातीनां धृतस्य च ।

मधुदुग्धवसानैरपिष्टादीनां च सर्वदा ॥ (२९६) ॥

- कूटं नैव तु कार्यं स्याद्वलाच्च लिखितं जनैः ।
 उत्कोचग्रहणं नैव स्वामिकार्यविलोभनं ॥ २९७ ॥
- 505 दुर्वृत्तकारिणं चोरं जारमद्वेषिणं द्विषं ।
 न रक्षंस्त्वप्रकाशं हि तथान्यान् अपकारकान् ॥ २९८ ॥
- मातृणां पितृणां चैव पूज्यानां विदुषामपि ।
 नावमानं नोपहासं कुर्युस्तद्वृत्तशालिनां ॥ २९९ ॥
- न भेदं जनयेयुर्वै नृनार्योस्त्वामिभृत्ययोः ।
 600 भ्रातृणां गुरुशिष्याणां न कुर्युः पितृपुत्रयोः ॥ ३०० ॥
- वापीकूपारामसीमार्धमशालासुरालयान् ।
 मार्गान् नैव प्रबाधेयुर्दीनांधविकलांगकान् ॥ ३०१ ॥
- द्यूतं च मद्यपानं च मृगयां शस्त्रधारणं ।
 गोगजाश्वोष्ट्रमहिषीनृणां वै स्थावरस्य च ॥ (३०२) ॥
- 605 रजतस्वर्णरत्नानां मादकस्य विषस्य च ।
 क्रयं वा विक्रयं वापि मद्यसंधानमेव च ॥ (३०३) ॥
- क्रयपत्रं दानपत्रमृणनिर्णयपत्रकं ।
 राजाज्ञया विना नैव जनैः कार्यं चिकित्सितं ॥ ३०४ ॥
- महापापाभिशपनं निधिग्रहणमेव च ।
 610 नवसमाजनियमं निर्णयं जातिदूषणं ॥ (३०५) ॥
- अस्वामिनाष्टिकधनसङ्ग्रहं मन्त्रभेदनं ।
 नृपदुर्गुणलोपं तु नैव कुर्युः कदाचन ॥ ३०६ ॥
- स्वधर्महानिमनृतं परदाराभिमर्शनं ।
 कूटसाक्ष्यं कूटलेख्यमप्रकाशप्रतिग्रहं ॥ (३०७) ॥
- 615 निर्धारितकराधिक्यं स्तेयं साहसमेव च ।
 मनसापि न कुर्वतु स्वामिद्रोहं तथैव च ॥ ३०८ ॥

- भृत्या शुल्केन भागेन दृढ्या दर्पवलाच्छलात् ।
 आर्धर्पणं न कुर्वतु यस्य कस्यापि सर्वदा ॥ ३०९ ॥
 परिमाणोन्मानमानं धार्यं राजविमुद्रितं ।
 ६२० गुणसाधनसंदक्षा भवंतु निखिला जनाः ॥ ३१० ॥
 साहसाधिकृते दद्युर्विनिगृह्यातताधिनं ।
 उत्सृष्टा वृषभाद्या धैस्तैस्ते धार्यात्सुयंत्रिताः ॥ ३११ ॥
 इति मच्छासनं श्रुत्वा येऽन्यथा वर्तयन्ति तान् ।
 विनिशिष्यामि दण्डेन महता पापकारकान् ॥ ३१२ ॥
 ६२५ इति प्रबोधयेन्नित्यं प्रजाश्शासनडिंडिमैः ।
 लिखित्वा शासनं राजा धारयेत् चतुष्पथे ॥ ३१३ ॥
 सदा चोद्यतदण्डस्स्यादसाधुषु च शत्रुषु ।
 प्रजानां पालनं कार्यं नीतिपूर्वं नृपेण हि ॥ ३१४ ॥
 मार्गसंरक्षणं कुर्यान्नृपः पांथसुखाय च ।
 ६३० पांथप्रपीडका ये ये हन्तव्यास्ते प्रयत्नतः ॥ ३१५ ॥
 ग्रामस्य द्वादशांशेन ग्रामपान् संनियोजयेत् ।
 त्रिभिरंशैर्वलं धार्यं दानमर्धांशकेन च ॥ ३१६ ॥
 अर्धांशेन प्रकृतयो ह्यर्धांशेनाधिकारिणः ।
 अर्धांशेनात्मभोगश्च कोशोऽंशेन स रक्ष्यते ॥ ३१७ ॥
 ६३५ आयस्यैवं पट्टिभागैर्व्ययं कुर्यात् तु वत्सरे ।
 सामन्तादिषु धर्मोऽयं न न्यूनस्य कदाचन ॥ ३१८ ॥
 राज्यस्य यशसः कीर्तेर्धनस्य च गुणस्य च ।
 प्राप्तस्य रक्षणेऽन्यस्य हरणेऽनुद्यमोऽपि न ॥ ३१९ ॥
 संरक्षणे संहरणे सुप्रयत्नो भवेत् सदा ।
 ६४० शौर्यपाण्डित्यवक्त्रत्वं दानृत्वं न त्यजेत् क्वचित् ।

- वलं पराक्रमं नित्यमुत्थानं चापि भूमिपः ॥ ३२० ॥
 समितौ स्वात्मकार्ये वा स्वामिकार्ये तथैव च ।
 त्यक्त्वा प्राणभयं युध्येत् स शूरस्त्वविशंकितः ॥ ३२१ ॥
 पक्षं सन्त्यज्य यत्नेन बालस्यापि सुभाषितं ।
 645 गृह्णाति धर्मतत्त्वं च व्यवस्यति स पण्डितः ॥ ३२२ ॥
 राज्ञोऽपि दुर्गुणान् वक्ति प्रत्यक्षम् अविशंकितः ।
 स वक्ता गुणतुल्यांस्तान् न प्रस्तौति कदाचन ॥ ३२३ ॥
 अदेयं यस्य वै नास्ति भार्यापुत्रादिकं धनं ।
 आत्मानम् अपि संदत्ते पात्रे दाता स उच्यते ॥ ३२४ ॥
 650 अशंकितक्षमो येन कार्यं कर्तुं बलं हि तत् ॥ ३२५ ॥
 किंकरा इव येनान्ये नृपाद्यास्त पराक्रमः ।
 युद्धानुकूलव्यापार उत्थानमिति कीर्तितं ॥ ३२६ ॥
 विषदोषभयादन्नं विमृशेत् कपिकुकुटैः ।
 हंसास्तखलंति कूजन्ति भृङ्गा नृत्यन्ति मायुराः ॥ ३२७ ॥
 655 विरौति कुकुटो माद्येत् क्रौंचो वै रेचते कपिः ।
 हृष्टरोमा भवेद्वभ्रुशारिका वमते तथा ॥ ३२८ ॥
 दृष्ट्वैवं सविषं चान्नं तस्माद्भोज्यं परीक्षयेत् ।
 भुंजीत पङ्कजं नित्यं न द्विविरससंकुलं ॥ ३२९ ॥
 हीनातिरिक्तं न कटु मधुरक्षारसंकुलं ।
 660 आवेदयति यत् कार्यं शृणुयान्मन्त्रिभिस्सह ॥ ३३० ॥
 आरामादौ प्रकृतिभिस्त्रिभिश्च नटगायकैः ।
 विहरेत् सावधानस्तु मागधैरैन्द्रजालिकैः ॥ ३३१ ॥
 गजाश्वरथयानं तु प्रातस्तायं सदाभ्यसेत् ।
 व्यूहाभ्यासं सैनिकानां स्वयं शिक्षेच्च शिक्षयेत् ॥ ३३२ ॥

- 665 व्याघ्रादिभिर्वनचरैर्मयूराद्यैश्च पक्षिभिः ।
 क्रीडयेन्मृगयां कुर्याद्दुष्टसत्त्वान्निपातयन् ॥ ३३३ ॥
 शौर्ध्रं प्रवर्धते नित्यं लक्ष्यसन्धानसाधनं ।
 अकातरत्वं शस्त्रास्त्रशीघ्रपातनकारिणा ॥ ३३४ ॥
 मृगयायां गुणा एते हिंसादोषो महत्तरः ॥ ३३४ ॥
- 670 इंगितं चेष्टितं यत्नात् प्रजानामधिकारिणां ।
 प्रकृतीनां च शत्रूणां सैनिकानां मतं च यत् ॥ (३३५) ॥
 सभ्यानां बांधवानां च स्त्रीणामन्तःपुरे च यत् ।
 शृणुयाद्रूढचारेभ्यो निशि चात्यधिकं सदा ॥ ३३६ ॥
 सावधानमनास्तिद्धशस्त्रास्त्रस्तंछिखेच्च तत् ॥ ३३७ ॥
- 675 असत्यवादिनं गूढचारं नैव च शास्ति यः ।
 स नृपो स्लेच्छ इत्युक्तः प्रजाप्राणधनापहः ॥ ३३८ ॥
 वर्णितपस्विसंन्यासिनीचसिद्धस्वरूपिणं ।
 प्रत्यक्षेण छलेनैव गूढचारं विशोधयेत् ॥ ३३९ ॥
 विना तच्छोधनात् तत्त्वं न जानाति च तप्यते ।
- 680 अशोधकनृपान्नैव विभेत्यनृतवादाने ॥ ३४० ॥
 प्रकृतिभ्योऽधिकृतेभ्यो गूढचारं मुरक्षयेत् ।
 सदैकनायकं राज्यं कुर्यान्न बहुनायकं ॥ ३४१ ॥
 नानायकं कचिदपि कर्तुमीहेत भूमिपः ।
 राजकुले तु बहवः पुरुषा यदि सन्ति हि ।
- 685 तेपु ज्येष्ठो भवेद्राजा शेषास्तत्कार्यसाधकाः ॥ ३४२ ॥
 गरीयांसो वरास्तत्सर्वसहायेभ्योऽभिरुद्धये ॥ ३४३ ॥
 ज्येष्ठोऽपि बधिरः कुष्टो मूकोऽन्धप्पंड एव यः ।
 स राज्याहो भवेन्नैव भ्राता तत्पुत्र एव हि ॥ ३४४ ॥

- स्वकनिष्ठोऽपि ज्येष्ठस्य भ्रातुः पुत्रस्तु राज्यभाक् ॥ ३४४ ॥
- 690 यथाग्रजस्य चाभावे कनिष्ठा राज्यभागिनः ॥ ३४५ ॥
 दायादानामैकमत्यं राज्ञश्च्रेयस्करं परं ।
 पृथग्भावो विनाशाय राज्यस्य च कुलस्य च ॥ ३४६ ॥
 अतस्त्वभोगसदृशान् दायादान् कारयेन्नृपः ।
 अव्याहताज्ञस्सन्तुष्येच्छत्रसिंहासनैरपि ॥ ३४७ ॥
- 695 राज्यविभजनाच्छ्रेयो न भूपानां भवेत् खलु ।
 अल्पीकृतं विभागेन राज्यं शत्रुर्जिघृक्षति ॥ ३४८ ॥
 राज्यतुर्यांशदानेन स्थापयेत् तान् समन्ततः ।
 चतुर्दिक्ष्वथवा देशाधिपान् कुर्यात् सदा नृपः ॥ ३४९ ॥
 गोगजाश्वोष्ट्रकोशानामाधिपत्ये नियोजयेत् ।
 700 माता मातृसमा या च सा नियोज्या महानसे ॥ ३५० ॥
 सेनाधिकारे संयोज्या बांधवास्स्यालकास्सदा ।
 स्वदोषदर्शकाः कार्या गुरवस्सुहृदश्च ये ॥ ३५१ ॥
 वस्त्रालंकारपात्राणां स्त्रियो योज्यास्सुदर्शने ।
 स्वयं सर्वं तु विमृशेत् पर्यायेण च मुद्रयेत् ॥ ३५२ ॥
- 705 अन्तर्वेश्मनि रात्रौ वा दिवारण्ये विशोधिते ।
 मन्त्रयेन्मन्त्रिभिस्सार्धं भाविकृत्यं तु निर्जने ॥ ३५३ ॥
 सुहृद्भिर्भ्रातृभिस्सार्धं सभायां पुत्रबांधवैः ।
 राजकृत्यं सेनपैश्च सभ्याद्यैश्चिन्तयेत् सदा ॥ ३५४ ॥
 सभायां प्रत्यगर्धस्य मध्ये राजासनं स्मृतं ।
 710 दक्षसंस्था वामसंस्था विशेयुः पार्श्वकोष्ठगाः ॥ ३५५ ॥
 पुत्राः पौत्रा भ्रातरश्च भाग्निनेयास्त्वपृष्ठतः ।
 दौहित्रा दक्षभागात्तु वामसंस्थाः क्रमादिमे ॥ ३५६ ॥

पितृव्यास्त्वकुलश्रेष्ठास्तभ्यास्तेनाधिपास्तथा ।

स्वाग्रे दक्षिणभागे तु प्राक्संस्थाः पृथगासनाः ॥ ३५७ ॥

716 मातामहकुलश्रेष्ठा मंत्रिणो बांधवास्तथा ।

श्वशुराश्चैव स्यालाश्च वामाग्रे चाधिकारिणः ॥ ३५८ ॥

वामदक्षिणपार्श्वस्थौ जामाता अग्निनीपतिः ।

स्वसदृशस्तमीपे वा स्वार्थासिनगतस्तुहृत् ॥ ३५९ ॥

दौहित्रभागिनेयानां स्थाने स्युर्दत्तकादयः ।

720 भाग्निनेयाश्च दौहित्राः पुत्रादिस्थानसंश्रिताः ॥ ३६० ॥

यथा पिता तथाचार्यस्तमश्रेष्ठासने स्थितः ।

पार्श्वयोः प्रतस्तर्वे लेखका मंत्रिपृष्ठगाः ॥ ३६१ ॥

परिचारगणास्तर्वे सर्वेभ्यः पृष्ठसंस्थिताः ।

स्वर्णदण्डधरौ पार्श्वे प्रवेशनतिबोधकौ ॥ ३६२ ॥

725 विशिष्टचिह्नयुग्राजा स्वासने प्रविशेत् सुखं ।

सुभूषणस्तुवसनः कवची मकुटान्वितः ।

सिद्धास्त्रनम्रशस्त्रस्तन् तावधानमनास्तदा ॥ ३६३ ॥

सर्वस्मादधिको दाता शूरस्त्वं धार्मिको ह्यसि ।

इति वाचं न शृणुयाच्छ्रावका वंचकास्तु ते ॥ ३६४ ॥

730 रागाह्लोभाद्वयाद्राज्ञस्त्युर्भूका इव मंत्रिणः ।

न तान् अनुमतान् विद्यानृपतिस्त्वार्यसिद्धये ॥ ३६५ ॥

पृथक्पृथङ्मतं तेषां लेखयित्वा ससाधनं ।

विमृशेत् स्वमतेनैव यत् कुर्याद्विहसंमनं ॥ ३६६ ॥

गजाश्वरथपश्वादीन् भृत्यान् दासांस्तथैव च ।

735 संभारान् सैनिकान् कार्यक्षमान् ज्ञात्वा दिने दिने ।

संरक्षयेत् प्रयत्नेन सुजीर्णान् संत्यजेत् सुधीः ॥ ३६८ ॥

शतक्रोशभवां वार्ता हरेदेकदिनेन वै ।

सर्वविद्याकलाभ्यासे शिक्षयेद्वृत्तिपोषितान् ॥ ३६९ ॥

समाप्तविद्यं संदृष्ट्वा तत्कार्यं तं नियोजयेत् ।

740 विद्याकलोत्तमान् दृष्ट्वा वत्सरे पूजयेच्च तान् ॥ ३७० ॥

विद्याकलानां दृद्धिस्स्यात् तथा कुर्यान्नृपस्तदा ॥ ३७० ॥

पृष्ठाग्रगान् क्रूरवेषान् नतिनीतिविशारदान् ।

सिद्धास्त्रनग्नशस्त्रांश्च भटान् आरान्नियोजयेत् ॥ ३७१ ॥

पुरे पर्यटयेन्नित्यं गजस्थो रंजयन् प्रजाः ॥ ३७२ ॥

745 राजयानारूढितः किं राज्ञा श्वा न समोऽपि च ।

शुना समो न किं राजा कविभिर्भाव्यतेऽञ्जसा ॥ ३७३ ॥

अतस्त्वबांधवैर्मित्रैस्त्वसाम्यप्रापितैर्गुणैः ।

प्रकृतिभिर्नृपो गच्छेन्न नीचैस्तु कदाचन ॥ ३७४ ॥

मिथ्यासत्यसदाचारैर्नीचस्साधुः क्रमात् स्मृतः ।

750 साधुभ्योऽतिस्वमृदुत्वं नीचास्तन्दर्शयन्ति हि ॥ ३७५ ॥

ग्रामान् पुराणि देशांश्च स्वयं संवीक्ष्य वत्सरे ।

अधिकारिगणैः काश्च रंजिताः काश्च कर्षिताः ॥ (३७६) ॥

प्रजास्तासां तु भूतेन व्यवहारं विचिंतयेत् ।

न भृत्यपक्षपाती स्यात् प्रजापक्षं समाश्रयेत् ॥ ३७७ ॥

755 प्रजाशतेन संद्विष्टं संत्यजेदधिकारिणं ।

अमात्यमपि संवीक्ष्य सकृदन्यायगामिनं ।

एकान्ते दण्डयेत् स्पष्टमभ्यासागस्कृतं त्यजेत् ॥ ३७८ ॥

अन्यायवर्तिनां राज्यं सर्वस्वं च हरेन्नृपः ॥ ३७९ ॥

जितानां विषये स्थाप्यं धर्माधिकरणं सदा ।

760 मृतिं दद्यान्निर्जितानां तच्चारित्र्यानु रूपतः ॥ ३८० ॥

- स्वानुरक्तां सुरूपां च सुवस्त्रां प्रियवादिनीं ।
 सुभूषणां सुसंशुद्धां प्रमदां शयने मजेत् ॥ ३८१ ॥
 यामद्वयं शयानो हि त्वत्यन्तं सुखमश्नुते ।
 न सन्त्यजेच्च स्वस्थानं नीत्या शत्रुगणं जयेत् ॥ ३८२ ॥
 ७६५ स्थानभ्रष्टा नो विभांति दन्ताः केशा नखा नृपाः ।
 संश्रयेद्भिरिदुर्गाणि महापदि नृपस्सदा ॥ ३८३ ॥
 तदाश्रयादस्युक्त्या स्वराज्यं तु समाहरेत् ।
 विनाश्रयान्न सिध्यन्ति पण्डिता वनिता लताः ॥ ३८४ ॥
 विवाहदानयज्ञार्थं विनाप्यष्टांशशेषितं ।
 ७७० सर्वतस्तु हरेद्दस्युरसतामखिलं धनं ॥ ३८५ ॥
 नैकत्र संवसोन्नित्यं विश्वसेन्नैव कं प्रति ।
 सदैव सावधानस्स्यात् प्राणनाशं न चिंतयेत् ॥ ३८६ ॥
 क्रूरकर्मा सदोद्युक्तो निर्घृणो दस्युकर्मसु ।
 विमुखः परदारेषु कुलकन्याप्रदूषणे ॥ ३८७ ॥
 ७७५ पुत्रवत् पालिता भृत्यास्तमये शत्रुतां गताः ।
 न दोषस्स्यात् प्रयत्नस्य जागधेयं स्वयं हि तत् ॥ ३८८ ॥
 दृष्ट्वा सुविफलं कर्म तपस्तप्त्वा दिवं व्रजेत् ।
 उक्तं समासतो राजकृत्यं मिश्रेऽधिकं ब्रुवे ॥ ३८९ ॥

इति शुक्रनीतौ राजकृत्याधिकारो नाम प्रथमोऽध्यायः

श्रीः

शु क्र नी तिः

द्वितीयोऽध्यायः

यद्यप्यल्पतरं कर्म तदप्येकेन दुष्करं ।

पुरुषेणासहायेन किमु राज्यं महोदयं ॥ १ ॥

सर्वविद्यासु कुशलो नृपो ह्यपि सुमंत्रवित् ।

मंत्रिभिस्तु विना मन्त्रं नैकोऽर्थं चिन्तयेत् क्वचित् ॥ २ ॥

८ सम्याधिकारिप्रकृतिसभास्तसु मते स्थितः ।

सर्वदा स्यान्नृपः प्राज्ञस्त्वमते न कदाचन ॥ ३ ॥

प्रभुस्त्वातंत्र्यमापन्नो ह्यनर्थायैव कल्पते ।

भिन्नराष्ट्रो भवेत् सद्यो भिन्नप्रकृतिरेव च ॥ ४ ॥

पुरुषे पुरुषे भिन्नं दृश्यते बुद्धिवैभवं ॥ ४ ॥

१० आप्तवाक्यैरनुभवैरागमैरनुमानतः ।

प्रत्यक्षेण च सादृश्यैस्ताहसैश्च छलैर्वलैः ॥ (५) ॥

वैचित्र्यं व्यवहाराणामौन्नत्यं गुरुलाघवैः ।

न हि तत् सकलं ज्ञातुं नरेणैकेन शक्यते ॥ ६ ॥

अतस्सहायान् वरयेद्राजा राज्यविवृद्धये ।

१५ कुलगुणशीलवृद्धाञ्छूरान् भक्तान् प्रियंवदान् ॥ (७) ॥

हितोपदेशकान् क्लेशसहान् धर्मरतान् सदा ।

कुमार्गंगं नृपमपि बुध्योद्धर्तुं क्षमाञ्छुचीन् ।

निर्मत्सरान् कामक्रोधलोभहीनान् निरालसान् ॥ ९ ॥

- होयते कुसहायेन स्वधर्माद्राज्यतो नृपः ।
 २० कुकर्मणा प्रनष्टास्तु दितिजाः कुसहायतः ॥ १० ॥
 नष्टा दुर्योधनाद्यास्तु नृपाश्शूरा बलाधिकाः ।
 निरभिमानो नृपतिस्तुसहायो भवेदतः ॥ ११ ॥
 युवराजोऽमात्यगणो भुजावेतौ महीभुजः ।
 तावेव नयने कर्णौ दक्षसव्यौ क्रमात् स्मृतौ ॥ १२ ॥
 २५ बाहुकर्णाक्षिहीनस्त्याद्विना ताम्यामतो नृपः ।
 योजयेच्चिन्तयित्वा तौ महानाशाय चान्यथा ॥ १३ ॥
 मुद्रां विनाखिलं राजकृत्यं कर्तुं क्षमं सदा ।
 कल्पयेद्युवराजार्थमौरसं धर्मपत्निजं ॥ १४ ॥
 स्वकनिष्ठं पितृव्यं वानुजं वाग्रजसंभवम् ।
 ३० पुत्रं पुत्रीकृतं दत्तं यौवराज्येऽभिपेक्षयेत् ॥ १५ ॥
 क्रमादभावे दौहित्रं स्वस्त्रीयं वा नियोजयेत् ।
 स्वहितायापि मनसा नैतान् संकर्षयेत् क्वचित् ॥ १६ ॥
 स्वधर्मनिरता ऋद्धरान् भक्तान् नीतिमतस्तदा ।
 संरक्षयेद्राजपुत्रान् बालानपि सुयत्नतः ॥ १७ ॥
 ३५ लोलुप्थमानास्तेऽर्थेषु हन्युरेनमरक्षिताः ।
 रक्ष्यमाणा यदि छिद्रं कथंचित् प्राप्नुवंति ते ।
 सिंहशात्रा इव घांति रक्षितारं द्विपं द्रुतं ॥ १८ ॥
 राजपुत्रा मदोद्धृता गजा इव निरंकुशाः ।
 पितरं चापि निघ्नन्ति भ्रातरं त्वितरं न किं ॥ १९ ॥
 ४० मूर्खो बालोऽपीच्छति स्म स्वाम्यं किं नु पुनर्युवा ॥ २० ॥
 स्वात्यंतसन्निकर्षेण राजपुत्रांस्तु रक्षयेत् ।
 सद्दृत्यैश्चापि तत्स्वान्तं छलैर्ज्ञात्वा सदा स्वयं ॥ २१ ॥

- सुनीतिशास्त्रकुशलान् धनुर्वेदविशारदान् ।
 क्लेशसहांश्च वाग्दण्डपारुष्यानुभवान् सदा ॥ (२२) ॥
- 46 शौर्ययुद्धरतान् सर्वकलाविद्याविदोऽजसः ।
 सुविनीतान् प्रकुर्वीत ह्यमात्याद्यैर्नृपस्सुतान् ॥ २३ ॥
- सुवस्त्राद्यैर्भूषयित्वा लालयित्वा सुक्रीडनैः ।
 अर्हयित्वासनाद्यैश्च पालयित्वा सुभोजनैः ॥ (२४) ॥
- कृत्वा तु यौवराज्यार्हान् यौवराज्येऽभिषेचयेत् ।
 50 अविनीतकुमारं हि कुलमाशु विनश्यति ॥ २५ ॥
- राजपुत्रस्सुदुर्वृत्तः परित्यागं हि नार्हति ।
 क्लिश्यमानस्त पितरं परानाश्रित्य हन्ति हि ॥ २६ ॥
- व्यसने सज्जमानं तं क्लेशयेद्वचसनाश्रयैः ।
 दुष्टं गजमिवोद्वृत्तं कुर्वीत सुखबंधनं ॥ २७ ॥
- 55 सुदुर्वृत्तास्तु दायादा हन्तव्यास्ते प्रयत्नतः ।
 व्याघ्रादिभिश्शत्रुभिर्वा छलै राष्ट्रविवृद्धये ॥ २८ ॥
- अतोऽन्यथा विनाशाय प्रजाया भूपतेश्च ते ।
 तोषयेयुर्नृपं नित्यं दायादास्त्वगुणैः परैः ॥ २९ ॥
- भ्रष्टा भवंत्यन्यथा ते स्वभागाज्जीवितादपि ।
 60 स्वसापिंज्यविहीना ये ह्यन्योत्पन्ना नराः खलु ॥ (३०) ॥
- मनसापि न मंतव्या दत्ताद्यास्त्वसुता इति ।
 तद्वत्तत्त्वमिच्छंति दृष्ट्वा यं धनिकं नरं ॥ ३१ ॥
- स्वकुलोत्पन्नकन्यायाः पुत्रस्तेभ्यो वरोह्यतः ।
 अंगादंगात् संभवति पुत्रबहुहिता नृणां ॥ (३२) ॥
- 65 पिंडदाने विशेषो न पुत्रदौहित्रयोस्त्वतः ।
 भूप्रजापालनार्थं हि भूपो दत्तं तु पालयेत् ॥ ३३ ॥

- नृपः प्रजापालनार्थं सधनश्चेन्न चान्यथा ।
 परोत्पन्ने स्वपुत्रत्वं मत्वा सर्वं ददाति तन् ॥ ३४ ॥
 किमाश्चर्यमतो लोके न ददाति यजत्यपि ।
 70 प्राप्यापि युवराजत्वं प्राप्नुयाद्विकृतिं न च ॥ ३५ ॥
 स्वसंपत्तिमदान्नैव मातरं पितरं गुरुं ।
 भ्रातरं भगिनीं वापि ह्यन्यान् वा राजवल्लभान् ।
 महाजनांस्तथा राष्ट्रे नावमन्येन्न पीडयेत् ॥ ३६ ॥
 यदा तु कश्चिज्ज्ञातीनां बाह्यः प्रार्थयते कुलं ।
 75 न मर्षयति तत्संतो बाह्ये नाभिप्रदर्शनं ॥ ३७ ॥
 प्राप्यापि महतीं वृद्धिं वर्तेत पितुराज्ञया ।
 पुत्रस्यः पितुराज्ञा हि परमं भूषणं स्मृतं ॥ ३८ ॥
 भार्गवेण हता माता राघवस्तु वनं गतः ।
 पितुस्तपोवलात् तौ तु मातरं राज्यमापनुः ॥ ३९ ॥
 80 शापानुग्रहयोश्शक्तो यस्तस्याज्ञा गरीयसी ।
 सोदरेषु च सर्वेषु स्वस्याधिक्यं न दर्शयेत् ॥ ४० ॥
 भार्गवभ्रातृणां नष्टो ह्यवमानात् सुयोधनः ।
 पितुराज्ञोल्लङ्घनेन प्राप्यापि पदमुत्तमं ॥ ४१ ॥
 तस्माद्भ्रष्टा भवन्तीह दासवद्राजपुत्रकाः ।
 85 ययातेश्च यथा पुत्रा विश्वामित्रसुता यथा ॥ ४२ ॥
 पितृसेवापरस्तिष्ठेत् कायवाङ्मानसैस्तदा ।
 तत्कर्म नियतं कुर्याद्येन तुष्टो भवेत् पिता ॥ ४३ ॥
 तन्न कुर्याद्येन पिता मनागपि विपीदति ॥ ४४ ॥
 यस्मिन् पितुर्भवेत् प्रीतिस्त्वयं तस्मिन् प्रियं चरेत् ।
 90 यस्मिन् द्वेषं पिता कुर्यात् स्वस्यापि द्वेष्य एव सः ॥ ४५ ॥

- असंमतं विरुद्धं वा पितुर्नैव समाचरेत् ।
 चारसूचकदोषेण यदि स्यादन्यथा पिता ॥ (४६) ॥
 प्रकृत्यनुमतं कृत्वा तमेकान्ते प्रबोधयेत् ।
 अन्यथा सूचकान् नित्यं महद्वन्देन दण्डयेत् ॥ ४७ ॥
 ९५ प्रकृतीनां च कपटैस्त्वान्तं विद्यात् सदैव हि ।
 प्रातर्नत्वा प्रतिदिनं पितरं मातरं गुरुं ॥ (४८) ॥
 राजानं स्वकृतं यद्यन्निवेद्यानुदिनं ततः ।
 एवं गृहाविरोधेन राजपुत्रो वसन् गृहे ॥ (४९) ॥
 विद्यया कर्मणा शीलैः प्रजास्तरंजयन् मुदा ।
 १०० त्यागी च सत्त्वसंपन्नस्तर्वान् कुर्याद्विशे स्वके ॥ ५० ॥
 शनैश्शनैः प्रवर्धेत शुक्लपक्षमृगांकवत् ।
 एवंवृत्तो राजपुत्रो राज्यं प्राप्याप्यकण्टकं ॥ (५१) ॥
 सहायवान् सहामात्यश्चिरं जुंक्ते वसुंधरां ।
 समासतः कार्यमुक्तं युवराजस्य यद्धितं ॥ ५२ ॥
 १०५ समासादुच्यते कृत्यममात्यादेश्च लक्षणं ।
 मृदुगुरुप्रमाणत्ववर्णशब्दादिभिस्समं ॥ ५३ ॥
 परीक्षकैर्द्रावयित्वा यथा स्वर्णं परीक्ष्यते ।
 कर्मणा सहवासेन गुणैश्शीलकुलादिभिः ॥ (५४) ॥
 भृत्यं परीक्षयेन्नित्यं विश्वास्यं विश्वसेत् तदा ।
 ११० नैव जातिर्न च कुलं केवलं लक्षयेदपि ॥ ५५ ॥
 कर्मशीलगुणाः पूज्यास्तथा जातिकुलेन हि ।
 न जात्या न कुलेनैव श्रेष्ठत्वं प्रतिपद्यते ॥ ५६ ॥
 विवाहे भोजने नित्यं कुलजातिविवेचनं ।
 सत्यवाग्गुणसंपन्नस्तथाभिजनवान् धनी ॥ (५७) ॥

- 115 सुकुलश्च सुशीलश्च सुकर्मा च निरालसः ।
यथा करोत्यात्मकार्यं स्वामिकार्यं ततोऽधिकं ॥ (५८) ॥
चतुर्गुणेन यत्नेन कायवाङ्मानसेन च ।
भृत्यैव तुष्टो मृदुवाक् कार्यदक्षश्शुचिर्दृढः ॥ (५९) ॥
परोपकरणे दक्षो ह्यपकारपराङ्मुखः ।
- 120 स्वाम्यागस्कारिणं पुत्रं पितरं वापि दर्शकः ॥ (६०) ॥
अन्यायगामिनि पतौ ह्यतद्रूपस्तुबोधकः ।
नाक्षेप्ता तद्विरं कां चित् तन्यूनस्याप्रकाशकः ॥ (६१) ॥
अदीर्घसूत्रस्तत्कार्ये ह्यसत्कार्ये चिरक्रियः ।
न तद्गार्यापुत्रमित्रछिद्रदर्शी कदाचन ॥ (६२) ॥
- 125 तद्बहुबुद्धिस्तदीयेषु भार्यापुत्रादिवंधुषु ।
न श्लाघते स्पर्धते न नाभ्यसूयति निंदति ॥ (६३) ॥
नेच्छत्यन्याधिकारं हि निस्पृहो मोदते सदा ।
तद्वत्तवस्त्रभूपादिधारकस्तत्पुरोऽनिशं ॥ (६४) ॥
भृतितुल्यव्ययी दांतो दयालुश्शूर एव हि ।
- 130 तदकार्यस्य रहासि सूचको भृतको वरः ॥ ६५ ॥
विपरीतगुणैरोभिर्भृतको निंद्य उच्यते ।
ये भृत्या हीनभृतिका ये दंडेन प्रकर्षिताः ॥ (६६) ॥
शठाश्च कातरा लुब्धास्तमक्षं प्रियवादिनः ।
मत्ता व्यसनिनश्चार्ता उत्कोचेष्टाश्च देविनः ॥ (६७) ॥
- 135 नास्तिका दांजिकाश्चैवासत्यवाचोऽप्यमूयकाः ।
ये चापमानिता येऽसद्वाक्यैर्मर्मणि भेदिताः ॥ (६८) ॥
रिपोर्मित्रास्तेवकाश्च पूर्ववैरानुबन्धिनः ।
चंडास्ताहसिका धर्महीना नैते सुसेवकाः ॥ ६९ ॥

संक्षेपतस्तु कथितं सदसद्भृत्यलक्षणं ।

140 समासतः पुरोधादिलक्षणं यत् तदुच्यते ॥ ७० ॥

पुरोधाश्च प्रतिनिधिः प्रधानस्तचिवस्तथा ।

मंत्री च प्राङ्निवाकश्च पंडितश्च सुमंत्रकः

॥ (७१) ॥

अमात्यो दूत इत्येता राज्ञः प्रकृतयो दश ।

दशमांशाधिकाः पूर्वं दूतान्ताः क्रमशस्स्मृताः

॥ ७२ ॥

145 अष्टप्रकृतिभिर्युक्तो नृपः कैश्चित्स्मृतस्तदा ।

सुमंत्रः पंडितो मंत्री प्रधानस्तचिवस्तथा

॥ (७३) ॥

अमात्यः प्राङ्निवाकश्च तथा प्रतिनिधिस्मृतः ।

एताभृतिसमास्त्वष्टौ राज्ञः प्रकृतयस्तदा

॥ ७४ ॥

इंगिताकारतच्चज्ञो दूतस्तदनुगस्मृतः ।

150 पुरोधाः प्रथमं श्रेष्ठस्सर्वेभ्यो राजराष्ट्रभृत्

॥ ७५ ॥

तदनु स्यात् प्रतिनिधिः प्रधानस्तदनन्तरं ।

सचिवस्तु ततः प्रोक्तो मंत्री तदनु चोच्यते

॥ ७६ ॥

प्राङ्निवाकस्ततः प्रोक्तः पंडितस्तदनन्तरं ।

सुमंत्रस्तु ततः ख्यातो ह्यमात्यस्तु ततः परं

॥ ७७ ॥

155 दूतस्ततः क्रमादेते पूर्वश्रेष्ठा यथागुणाः

॥ ७८ ॥

मंत्रानुष्ठानसंपन्नस्त्रैविद्यः कर्मतत्परः ।

जितेन्द्रियो जितक्रोधो लोभमोहविवर्जितः

॥ (७९) ॥

पङ्गवित् सांगधनुर्वेदविचार्यधर्मवित् ।

यत्कोपभीत्या राजापि धर्मनीतिरतो भवेत्

॥ (८०) ॥

160 नीतिशस्त्रास्त्रव्यूहादिकुशलस्तु पुरोहितः ।

सैवाचार्यः पुरोधा यश्शापानुग्रहयोः क्षमः

विना प्रकृतिसन्मंत्राद्राज्यनाशो भवेद्भ्रुवं ।

॥ ८० ॥

- निरोधने विभेदेवं राजा ते स्युस्तुमंत्रिणः ॥ ८१ ॥
 न विभेति नृपो येभ्यस्तैस्स्यात् किं राज्यवर्धनं ।
 165 यथालंकारवस्त्राद्यैस्त्रियो भूष्यास्तथा हि ते ॥ ८२ ॥
 राज्यं प्रजा वलं कोशस्तुनृपत्वं न वर्धितं ।
 यन्मंत्रतो विनाशस्तैर्मंत्रिभिः किं प्रयोजनं ॥ ८३ ॥
 कार्याकार्यप्रविज्ञाता स्मृतः प्रतिनिधिस्तु सः ।
 सर्वदर्शी प्रधानस्तु सेनावित् सचिवस्तथा ॥ ८४ ॥
 170 मंत्री तु नीतिकुशलः पंडितो धर्मतत्त्ववित् ।
 लोकशास्त्रनयज्ञस्तु प्राड्विवाकस्स्मृतस्तदा ॥ ८५ ॥
 देशलेखप्रविज्ञाता ह्यमात्य इति कथ्यते ।
 आयव्ययप्रविज्ञाता सुमंत्रस्त च कीर्तितः ॥ ८६ ॥
 इंगिताकारचेष्टाज्ञस्स्मृतिमान् देशकालवित् ।
 175 पाङ्गुण्यमंत्रविद्वान्मी वीतभीर्दूत इष्यते ॥ ८७ ॥
 अहितं चापि यत्कार्यं सद्यः कर्तुं यदोचितं ।
 अकर्तुं यद्धितमपि राज्ञः प्रतिनिधिस्तदा ।
 बोधयेत् कारयेत् कुर्यान्न कुर्यान्न प्रबोधयेत् ॥ ८८ ॥
 सत्यं वा यदि वासत्यं कार्यजातं च यत् किल ।
 180 सर्वेषां राजकृत्येषु प्रधानस्तद्विचिंतयेत् ॥ ८९ ॥
 गजानां च तथाश्वानां रथानां पदगामिनां ।
 सुदृढानां तथोष्ट्राणां वृषाणां सद्य एव हि ॥ (९१) ॥
 वाद्यभापासुसंकेतव्यूहाभ्यसनशालिनां ।
 प्राक्प्रत्यग्गामिनां राज्यचिह्नशस्त्रास्त्रधारिणां ॥ (९२) ॥
 185 परिचारगणानां हीनमध्योत्तमकर्मणां ।
 अस्त्राणामस्त्रजातीनां संघस्त्वनुरगीगणः ॥ (९३) ॥

कार्यक्षमश्च प्राचीनस्ताद्यस्कः कति विद्यते ।

कार्यासमर्थः कत्यस्ति शस्त्रगोलाग्निचूर्णयुक् ॥९४॥

सांग्रामिकश्च कत्यस्ति संभारस्तान्विचिंत्य च ।

190 सचिवश्चापि तत्कार्यं राज्ञे सम्यङ्निवेदयेत् ॥ ९५ ॥

साम दानं च भेदश्च दंडः केषु कदा कथं ।

कर्तव्यः किं फलं तेभ्यो बहु मध्यं तथाल्पकं ।

एतत् संचिंत्य निश्चित्य मंत्री सर्वं निवेदयेत् ॥ ९६ ॥

साक्षिभिर्लिखितैर्भोगैश्छलैर्भूतैश्च मानुषान् ।

196 स्वानुत्पादितसंप्राप्तव्यवहारान् विचिंत्य च ॥९७॥

दिव्यसंसाधनाद्वापि केषु किं साधनं परं ।

युक्तिप्रत्यक्षानुमानोपमानैर्लोकशास्त्रतः ॥९८॥

बहुसन्मतसंसिद्धान् विनिश्चित्य सभास्थितः ।

ससम्यः प्राङ्निवाकस्तु नृपं संबोधयेत् सदा ॥ ९९ ॥

200 वर्तमानाश्च प्राचीना धर्माः के लोकसंश्रिताः ।

शास्त्रेषु के समुद्दिष्टा विरुध्यन्ते च केऽधुना ॥१००॥

लोकशास्त्रविरुद्धाः के पंडितस्तान् विचिंत्य च ।

नृपं संबोधयेत् तैश्च परत्रेह सुखप्रदैः ॥ १०१ ॥

इयच्च संचितं द्रव्यं वत्सरेऽस्मिन्वृणादिकं ।

205 व्ययीभूतमियच्चैव शेषं स्थावरजंगमं ।

इयदस्तीति वै राज्ञे सुमंत्रो विनिवेदयेत् ॥ १०३ ॥

पुराणि च कति ग्रामा अरण्यानि च संति हि ।

कर्पिता कति भूः केन प्राप्तो भागस्ततः कति ॥१०४॥

भागशेषं स्थितं कस्मिन् कत्यकृष्टा च भूमिका ।

210 भागद्रव्यं वत्सरेऽस्मिन् शुल्कदंडादिजं कति ॥१०५॥

- अकृष्टपच्यं कति च कति चारण्यसंभवं ।
 कति चाकरसंजातं निधिप्राप्तं कतीति च ॥१०६॥
 अस्वामिकं कति प्राप्तं नाष्टिकं तस्कराहृतं ।
 संचितं तु विनिश्चित्यामात्यो राज्ञे निवेदयेत् ॥ १०७ ॥
- 215 समासाह्लक्षणं कृत्यं प्रधानदशकस्य च ।
 उक्तं तल्लिखितैस्सर्वं विद्यात् तदनुदर्शभिः ॥ १०८ ॥
 परिवर्त्य नृपो ह्येतान् युज्यादन्योऽन्यकर्मणि ॥ १०८ ॥
 न कुर्यात् स्वाधिकवलान् कदापि ह्याधिकारिणः ।
 परस्परं समवलाः कार्याः प्रकृतयो दश ॥ १०९ ॥
- 220 एकस्मिन्नाधिकारे तु पुरुषाणां त्रयं सदा ।
 नियुंजीत प्राज्ञतमं मुख्यमेकं तु तेषु वै ॥ (११०) ॥
 द्वौ दर्शकौ तु तत्कार्ये हायनैस्तन्निवर्तयेत् ।
 त्रिभिर्वा पंचभिर्वापि सप्तभिर्दशभिश्च वा ॥ १११ ॥
 दृष्ट्वा तत्कार्यकौशल्ये तथा तं परिवर्तयेत् ।
- 225 नाधिकारं चिरं दद्याद्यस्मै कस्मै सदा नृपः ॥ ११२ ॥
 अधिकारे क्षमं दृष्ट्वा ह्याधिकारे नियोजयेत् ।
 अधिकारमदं पीत्वा को न मुह्येत् पुनश्चिरं ॥ ११३ ॥
 अतः कार्यक्षमं दृष्ट्वा कार्येऽन्यं तं नियोजयेत् ।
 तत्कार्ये कुशलं चान्यं तत्पदानुगतं खलु ॥ (११४) ॥
- 230 नियोजयेद्वर्तने तु तदभावे तथापरं ।
 तद्गुणो यदि तत्पुत्रस्तत्कार्यं तं नियोजयेत् ॥ ११५ ॥
 यथा यथा श्रेष्ठपदे ह्याधिकारी यदा भवेत् ।
 अनुक्रमेण संयोज्यो ह्यंते तं प्रकृतिं नयेत् ॥ ११६ ॥

अधिकारबलं दृष्ट्वा योजयेद्दर्शकान् बहून् ।

235 अधिकारिणमेकं वा योजयेद्दर्शकैर्विना ॥ ११७ ॥

ये चान्ये कर्मसचिवास्तान् सर्वान् विनियोजयेत् ।

गजाश्वरथपादातपशूष्ट्रमृगपक्षिणां ॥ (११८) ॥

सुवर्णरत्नरजतवस्त्राणामधिपान् पृथक् ।

वित्तानामधिपं धान्याधिपं पाकाधिपं तथा ॥ (११९) ॥

240 आरामाधिपतिं चैव सौधगेहाधिपं पृथक् ।

संभारपं देवतुंष्टिपतिं दानपतिं सदा ॥ (१२०) ॥

साहसाधिपतिं चैव ग्रामनेतारमेव च ।

भागहारं तृतीयं तु लेखकं च चतुर्थकं ।

शुल्कग्राहं पञ्चमं च प्रतिहारं तथैव च ॥ १२२ ॥

245 षट्कमेतन्नियोक्तव्यं ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे ॥ १२२ ॥

तपस्विनो दानशीलाश्श्रुतिस्मृतिविशारदाः ।

पौराणिकाश्शास्त्रविदो दैवज्ञा मांत्रिकाश्च ये ॥ (१२३) ॥

आयुर्वेदविदः कर्मकाण्डज्ञास्तांत्रिकाश्च ये ।

ये चान्ये गुणिनश्श्रेष्ठा बुद्धिमन्तो जितेन्द्रियाः ॥ (१२४) ॥

250 तान् सर्वान् पोषयेद्भृत्या दानैर्मनैस्तु पूजितान् ।

हीयते चान्यथा राजा ह्यकीर्तिं चापि विंदति ॥ १२५ ॥

बहुसाध्यानि कार्याणि तेषामप्यधिपांस्तथा ।

तत्तत्कार्येषु कुशलान् ज्ञात्वा तांस्तु नियोजयेत् ॥ १२६ ॥

अमन्त्रमक्षरं नास्ति नास्ति मूलमनौषधं ।

255 अयोग्यः पुरुषो नास्ति योजकस्तत्र दुर्लभः ॥ १२७ ॥

प्रभद्रादिजातिभेदं गजानां च चिकित्सितं ।

शिक्षां व्याधिं पोषणं च तालुजिह्वानखैर्गुणान् ।

आरोहणं गतिं वेत्ति स योज्यो गजरक्षणे ॥ १२९ ॥

तथाविधाधोरणस्तु हस्तिहृदयहारकः ॥ १२९^१ ॥

250 अश्वानां हृदयं वेत्ति जातिवर्णभ्रमैर्गुणान् ।

गतिं शिक्षां चिकित्सां च सत्त्वं सारं रुजं तथा ॥ (१३०^१) ॥

हिताहितं पोषणं च मानं यानं दतो वयः ।

शूरश्च व्यूहवित् प्राज्ञः कार्योऽश्वाधिपतिश्च सः ॥ १३१^१ ॥

एभिर्गुणैश्च संयुक्तो धुर्यान् युग्यांश्च वेत्ति यः ।

265 रथस्य सारं गमनं भ्रमणं परिवर्तनं ॥ (१३२^१) ॥

समापतत्सुशस्त्रास्त्रलक्ष्यसंधाननाशकः ।

रथगत्या स रथपो ह्यसंयोगगुप्तिवित् ॥ १३३^१ ॥

सादिनश्च तथा कार्याश्शूरा व्यूहविशारदाः ।

वाजिगतिविदः प्राज्ञाश्शस्त्रास्त्रैर्युद्धकोविदाः ॥ १३४^१ ॥

270 चक्रितं रोचितं वलितकं धौरितमाद्भुतं ।

तुरं मंदं च कुटिलं सर्पणं परिवर्तनं ॥ (१३५^१) ॥

एकादशास्कंदितं च गतीरश्वस्य वेत्ति यः ।

यथावलं यथार्थं च शिक्षयेत् स च शिक्षकः ॥ १३६^१ ॥

वाजिसेवासु कुशलः पल्याणादिनियोगवित् ।

275 दृढांगश्च तथा शूरस्त कार्यो वाजिसेवकः ॥ १३७^१ ॥

नीतिशस्त्रास्त्रव्यूहादिनतिविद्याविशारदाः ।

अवाला मध्यवयसश्शूरा दांता दृढांगकाः ॥ (१३८^१) ॥

स्वधर्मनिरता नित्यं स्वामिभक्ता रिपुद्विपः ।

शूद्रा वा क्षत्रिया वैश्या म्लेच्छास्तंकरसंभवाः ॥ (१३९^१) ॥

280 सेनाधिपास्तैनिकाश्च कार्या राज्ञा जयार्थिना ॥ १४० ॥

पञ्चानामथवा पण्णामधिपः पदगामिनां ।

योज्यस्त पत्तिपालस्स्यात्त्रिंशतां गौलिमकस्मृतः ॥ १४१ ॥

शतानां तु शतानीकस्तथानुशतिको वरः ।

सेनानीर्लेखकश्चैते शतं प्रत्यधिपा इमे ॥ १४२ ॥

285 साहस्रिकस्तु संयोज्यस्तथा चायुतिको महान् ॥ १४२ ॥

व्यूहाभ्यासं शिक्षयेद्यस्तायंप्रातस्तु सैनिकान् ।

जानाति स शतानीकस्तुयोद्धुं युद्धभूमिकां ॥ १४३ ॥

तथाविधोऽनुशतिकश्शतानीकस्य साधकः ।

जानाति युद्धसंभारं कार्ययोग्यं च सैनिकं ॥ १४४ ॥

290 निदेशयति कार्याणि सेनानीर्यामिकांश्च सः ।

परिवृत्तिं यामिकानां करोति स च पत्तिपः ॥ १४५ ॥

सावधानं यामिकानां विजानीयाच्च गुल्मपः ॥ १४६ ॥

सैनिकाः कति संत्येतैः कति प्राप्तं तु वेतनं ।

प्राचीनाः के कुत्र गताश्चैतान् वेत्ति स लेखकः ॥ १४७ ॥

295 गजाश्वानां विंशतेश्चाधिपो नायकसंज्ञकः ।

उक्तसंज्ञान् स्वस्वचिह्नैर्लाञ्छितांश्च नियोजयेत् ॥ १४८ ॥

अजाविगोमहिष्येणमृगाणामधिपाश्च ये ।

तद्दृष्ट्विपुष्टिकुशलास्तद्वात्सल्यनिपीडिताः ।

तथाविधा गजोप्द्रादेर्योज्यास्तत्सेवका अपि ॥ १४९ ॥

300 युद्धप्रवृत्तिकुशलास्तित्तिरादेश्च पोषकाः ।

शुकादेः पाठकास्तम्यक् श्येनादेः पातबोधकाः ।

तत्तद्दृढयविज्ञानकुशलाश्च सदा हि ते ॥ १५० ॥

मानाकृतिप्रभावर्णजातिसाम्याच्च मौल्यवित् ।

रत्नानां स्वर्णरजतमुद्राणामधिपश्च सः ॥ १५१ ॥

- 305 दांतस्तु सधनो यस्तु व्यवहारविशारदः ।
 धनप्राणोऽतिरूपणः कोशाध्यक्षस्त एव हि ॥ १५३ ॥
 देशभेदैर्जातिभेदैस्स्थूलसूक्ष्मबलावलैः ।
 कौशेयादेर्मानमूल्यवेत्ता वस्त्रस्य वस्त्रपः ॥ १५४ ॥
 कुटीकंचुकनेपथ्यमण्डपादेः परिक्रियां ।
- 310 प्रमाणतस्तौचिकेन रंजनानि च वेत्ति यः ॥ (१५५) ॥
 तथा शय्यादिसन्धानं वितानादेर्नियोजनं ।
 वस्त्रादीनां च स प्रोक्तो वितानाद्यधिपः खलु ॥ १५६ ॥
 जातिं तुलां च मौल्यं च सारं भोगं परिग्रहं ।
 संमार्जनं च धान्यानां विजानाति स धान्यपः ॥ १५७ ॥
- 315 धौताधौतविपाकज्ञो रससंयोगभेदवित् ।
 क्रियासु कुशलो द्रव्यगुणवित् पाकनायकः ॥ १५८ ॥
 फलपुष्पवृद्धिहेतुं रोपणं शोधनं तथा ।
 पादपानां यथाकालं कर्तुं भूमिजलादिना ।
 तद्भेषजं च संवेत्ति ह्यारामाधिपतिश्च सः ॥ १५९ ॥
- 320 प्रासादं परिखां दुर्गं प्राकारं प्रतिमां तथा ।
 यंत्राणि सेतुबंधं च वापि कूपं तडागकं ॥ (१६०) ॥
 तथा पुष्करिणीं कुंडं जलाद्यूर्ध्वगतिक्रियां ।
 सुशिल्पशास्त्रतस्सम्यक् सुरम्यं तु यथा भवेत् ।
 कर्तुं जानाति यस्सैव गृहाद्याधिपतिस्मृतः ॥ १६१ ॥
- 325 राजकार्योपयोग्यान् हि पदार्थान् वेत्ति तच्चतः ।
 संचिनोति यथाकाले संभाराधिप उच्यते ॥ १६२ ॥
 स्वधर्माचरणे दक्षो देवताराधने रतः ।
 निस्पृहस्त च कर्तव्यो देवनुष्टिपतिस्तदा ॥ १६३ ॥

याचकं विमुखं नैव करोति न च संग्रहं ।

330 दानशीलश्च निर्लोभो गुणज्ञश्च निरालसः ॥ (१६५) ॥

दयालुर्मृदुवाग्दानपात्रविघ्नतितत्परः ।

नित्यमेभिर्गुणैर्युक्तो दानाध्यक्षः प्रकीर्तितः ॥ १६६ ॥

व्यवहारविदः प्राज्ञा वृत्तशीलगुणान्विताः ।

रिपौ मित्रे समा ये च धर्मज्ञास्तत्त्ववादिनः ॥ (१६७) ॥

335 निरालसा जितक्रोधकामलोभाः प्रियंवदाः ।

सम्यास्तभासदः कार्या वृद्धास्तर्वासु जातिषु ॥ १६८ ॥

सर्वभूतात्मतुल्यो यो निस्पृहोऽतिथिपूजकः ।

दानशीलश्च यो नित्यं सैव सत्राधिपस्मृतः ॥ १६९ ॥

परोपकारनिरतः परमर्माप्रकाशकः ।

340 निर्मेत्सरो गुणग्राही तद्विद्यस्स्यात् परीक्षकः ॥ १७० ॥

प्रजा नष्टा न हि भवेत् तथा दंडविधायकः ।

नातिक्रूरो नातिमृदुस्ताहसाधिपतिश्च सः ॥ १७१ ॥

आधर्षकेभ्यश्चोरेभ्यो ह्यधिकारिगणात् तथा ।

प्रजासंरक्षणे दक्षो ग्रामपो मातृपितृवत् ॥ १७२ ॥

345 वृक्षान् संपुष्य यत्नेन फलं पुष्पं विचिन्वति ।

मालाकार इवात्यंतं भागहारस्तथाविधः ॥ १७३ ॥

गणनाकुशलो यस्तु देशभाषाप्रभेदवित् ।

असंदिग्धमगूढार्थं विलिखेत् स च लेखकः ॥ १७४ ॥

शस्त्रास्त्रकुशलो यस्तु दृढांगश्च निरालसः ।

350 यथायोग्यं समाहूयात् प्रनम्रः प्रतिहारकः ॥ १७५ ॥

यथा विक्रयिणां मूलधननाशो भवेन्न हि ।

तथा शुल्कं तु हरति शौल्किकस्त उदाहृतः ॥ १७६ ॥

- उपोपवासनियमकर्मध्यानरतस्सदा ।
 दांतः क्षमी निस्पृहश्च तपोनिष्ठस्त उच्यते ॥ १७७ ॥
- 355 याचकेभ्यो ददात्यर्थं आर्यापुत्रादिकं त्वपि ।
 न संगृह्णाति यत्किंचिद्दानशीलस्त उच्यते ॥ १७८ ॥
 पठनं पाठनं कर्तुं क्षमास्त्वभ्यासशालिनः ।
 श्रुतिस्मृतिपुराणानां श्रुतज्ञास्ते प्रकीर्तिताः ॥ १७९ ॥
 साहित्यशास्त्रनिपुणस्संगीतज्ञश्च सुत्तरः ।
 360 सर्गादिपंचकज्ञाता स वै पौराणिकस्स्मृतः ॥ १८० ॥
 मीमांसातर्कवेदान्तशब्दशासनतत्परः ।
 ऊहवान् बोधितुं शक्तस्तत्त्वतश्शास्त्रविच्च सः ॥ १८१ ॥
 संहितां च तथा होरां गणितं वेत्ति तत्त्वतः ।
 ज्योतिर्विच्च स विज्ञेयो त्रिकालज्ञश्च यो भवेत् ॥ १८२ ॥
 365 बीजानुपूर्व्या मंत्राणां गुणान् दोषांश्च वेत्ति यः ।
 मन्त्रानुष्ठानसंपन्नो मांत्रिकस्तिद्धदैवतः ॥ १८३ ॥
 हेतुलिङ्गौपधीभिर्यो व्याधीनां तत्त्वनिश्चयं ।
 साध्यास्ताध्यं विदित्वोपक्रमते स भिषक् स्मृतः ॥ १८४ ॥
 श्रुतिस्मृतीतरैर्मन्त्रानुष्ठानैर्देवतार्चनं ।
 370 कर्तुं हिततमं मत्वा यतते स च तान्त्रिकः ॥ १८५ ॥
 नपुंसकास्तत्त्ववाचो सुभाषाश्च भ्रियंवदाः ।
 सुकुलाश्च सुरूपाश्च योज्यास्त्वंतःपुरे सदा ॥ १८६ ॥
 अनन्यास्त्वामिभक्ताश्च धर्मानिष्ठा दृढांगकाः ।
 अवाला मध्यवयसस्सेवासु कुशलास्तदा ॥ (१८७) ॥
 375 सर्वं यद्यत् कार्यजानं नीचं वा कर्तुमुद्यताः ।
 निदेशकारिणो राज्ञा कर्तव्याः परिचारकाः ॥ १८८ ॥

शत्रुप्रजाभृत्यवृत्तं विज्ञातुं कुशलाश्च ये ।

ते गूढचाराः कर्तव्या यथार्थश्रुतबोधकाः

॥ १८९ ॥

राज्ञस्तमीपप्राप्तानां नतिस्थानविवोधकाः ।

380 दंडधारा वेत्रधाराः कर्तव्यास्ते सुशिक्षकाः

॥ १९० ॥

तन्वीकंठोत्थितान् सप्त स्वरान् स्थानविभागतः ।

उत्पादयति संवेत्ति ससंयोगविभागिनः

॥ (१९१) ॥

अनुरागं सुस्वरं च सतालं च प्रगायति ।

सनृत्यं वा गायकानामधिपस्त च कीर्तितः

॥ १९२ ॥

385 तथाविधा च पण्यस्त्री निर्लज्जा भावसंयुता ।

शृङ्गारसतन्वज्ञा सुंदरांगी मनोरमा ।

नवीनोत्तुंगकठिनकुचा सुस्मितदर्शिनी

॥ १९३ ॥

ये चान्ये साधकास्ते च तथा चित्तविरंजकाः ।

सुभृत्यास्तेऽपि संधार्या नृपेणात्महिताय च

॥ १९४ ॥

390 वैतालिकास्सुकवयो वेत्रदण्डधराश्च ये ।

शिल्पज्ञाश्च कलावंतो ये सदाप्युपकारकाः

॥ (१९५) ॥

दुर्गुणासूचका भाणा नर्तका बहुरूपिणः ।

आरामकृत्रिमवनकारिणो दुर्गकारिणः

॥ (१९६) ॥

महानालिकयंत्रस्थगोलैर्लक्ष्यविभोदिनः ।

395 लघुयन्त्राग्नेयचूर्णवाणगोलासिकारिणः

॥ (१९७) ॥

अनेकयंत्रशस्त्रास्त्रधनुस्तृणादिकारकाः ।

स्वर्णरत्नाद्यलंकारघटका रथकारिणः

॥ (१९८) ॥

पाषाणघटका लोहकारा धानुविलेपकाः ।

कुंभकाराशौल्विकाश्च तक्षाणो मार्गकारकाः

॥ (१९९) ॥

400 नापिता रजकाश्चैव वाशिका मलहारकाः ।

- वार्ताहरास्तौचिकाश्च राजचिह्नग्रधारिणः ॥(२००")॥
 भेरीपटहगोपुच्छशंखवेण्वादिनिस्वनैः ।
 ये व्यूहरचका यानव्यपयानादिवोधकाः ॥(२०१")॥
 नाविकाः खनका व्याधाः किराता भारिका अपि ।
 405 शस्त्रसंमार्जनकरा जलधान्यप्रवाहकाः ॥(२०२")॥
 आपणिकाश्च गणिका वाद्यजायाप्रजीविनः ।
 तंतुवायाशशाकुनिकाश्चित्रकाराश्च चर्मकाः ॥(२०३")॥
 गृहसंमार्जकाः पात्रधान्यवस्त्रप्रमार्जकाः ।
 शय्यावितानास्तरणकारकाश्शासका अपि ॥(२०४")॥
 410 आमोदास्वेदसङ्क्षूपकारास्तांबूलिकास्तथा ।
 हीनाल्पकर्मिणश्चैते योज्याः कार्यानुरूपतः ॥ २०५" ॥
 प्रोक्तं पुण्यतमं सत्यं परोपकरणं तथा ।
 आभ्यां युक्तांश्च भृतकान् सततं धारयेन्नृपः ॥ २०६" ॥
 हिंसा गरीयसी सर्वपापेभ्योऽनृतभाषणं ।
 415 गरीयस्तरमेताभ्यां युक्तान् भृत्यान् न धारयेत् ॥ २०७" ॥
 यदा यदुचितं कर्तुं वक्तुं वा तत्प्रबोधयन् ।
 तद्वक्ति कुरुते द्राक् तु स सद्रृत्यस्सुपूज्यते ॥ २०८" ॥
 उत्थाय पश्चिमे यामे गृहकृत्यं विचिंत्य च ।
 कृत्वोत्सर्गं तु विष्णुं हि स्मृत्वा स्नायादनंतरं ॥ २०९" ॥
 420 प्रातः कृत्यं तु निर्वर्त्य यावत् सार्धमुहूर्तकं ।
 गत्वा स्वकार्यशालां वा कार्याकार्यं विचिंत्य च ॥(२१०")॥
 विनाज्ञया विशंतं तु द्वास्थ्यं स्तम्यङ्निरोधयेत् ।
 निदेशकार्यं विज्ञाप्य तेनाज्ञप्तः प्रमोचयेत् ॥ २११" ॥
 दृष्ट्वागतान् सभामध्ये राज्ञे दंडधरः क्रमात् ।

- 425 निवेद्य तन्नतीः पश्चात् तेषां स्थानानि सूचयेत् ॥ २१२ ॥
 ततो राजगृहं गत्वाज्ञप्तो गच्छेच्च संनिधिं ।
 नत्वा नृपं यथान्यायं विष्णुरूपमिवापरं ॥ २१३ ॥
 प्रविश्य सानुरागस्य चित्तज्ञस्य समंततः ।
 अर्तुरर्धासने दृष्टिं कृत्वा नान्यत्र निक्षिपेत् ॥ २१४ ॥
- 430 अग्निं दीप्तमिवासीदेद्वाजानमुपशिक्षितः ।
 आशीविषमिव क्रुद्धं प्रभुं प्राणधनेश्वरं ॥ (२१५) ॥
 यत्नेनोपचरेन्नित्यं नाहमस्मीति चिंतयेत् ।
 समर्थयन् च तत्पक्षं साधु आपेत आपितं ।
 तन्नियोगेन वा ब्रूयादर्थं सुपरिनिश्चितं ॥ २१७ ॥
- 435 सुखप्रबंधगोष्ठीषु विवादे वादिनां मतं ।
 विजानन्नपि नो ब्रूयाद्भर्तुः क्षिप्तोत्तरं वचः ॥ २१८ ॥
 सदानुद्धतवेषस्त्यान्नृपाहूतस्तु प्रांजलिः ।
 तद्वां कृतनतिश्श्रुत्वा वस्त्रांतरितसंमुखः ॥ २१९ ॥
 तदाज्ञां धारयित्वादौ स्वकर्माणि निवेदयेत् ।
- 440 नत्वासीतासने प्रह्वस्तत्पार्श्वे संमुखो ज्ञया ॥ २२० ॥
 उच्चैः प्रहसनं कासं छीवनं कुत्सनं तथा ।
 जृम्भणं गात्रभ्रं च पर्वास्फोटं च वर्जयेत् ॥ २२१ ॥
 राज्ञादिष्टं तु यत्स्थानं तत्र तिष्ठेन्मुदान्वितः ।
 प्रवीणोचितमेधावी वर्जयेदभिमानतां ॥ २२२ ॥
- 445 आपद्युन्मार्गगमने कार्यकालात्ययेषु च ।
 अपृष्टोऽपि हितान्वेपी ब्रूयात् कल्याणभाषितं ॥ २२३ ॥
 प्रियं तथ्यं च पथ्यं च वदेद्धर्मार्थिकं वचः ।
 समानवार्तया चापि तद्धितं बोधयेत् सदा ॥ २२४ ॥

- कीर्तिमन्यनृपाणां वा वदेन्नीतिफलं तथा ।
 450 दाता त्वं धार्मिकश्शूरो नीतिमानसि भूपते ॥ (२२५) ॥
 अनीतिस्ते तु मनसि वर्तते न कदाचन ।
 ये ये भ्रष्टा अनीत्या तान् तदग्रे कीर्तयेत् सदा ॥ २२६ ॥
 नृपेभ्यो ह्यधिकोऽस्तीति सर्वेभ्यो न विशेषयेत् ।
 परार्थं देशकालज्ञो देशे काले च साधयेत् ॥ २२७ ॥
 455 परार्थनाशनं न स्यात् तथा ब्रूयात् सदैव हि ।
 न कर्पयेत् प्रजाकार्यमिपतश्च नृपं सदा ॥ २२८ ॥
 अपि स्थाणुवदासीति शुष्यन् परिगतः क्षुधा ।
 न त्वेवानर्थसंपन्नां वृत्तिमीहेत पंडितः ॥ २२९ ॥
 यत्कार्यं यो नियुक्तस्त भूयात् तत्कार्यतत्परः ।
 460 नान्याधिकारमन्विच्छेन्नाभ्यसूयेच्च केनचित् ॥ २३० ॥
 न न्यूनं लक्षयेत् कस्य पूरयेत् स्वशक्तितः ।
 परोपकरणादन्यन्न स्यान्मित्रकरं सदा ॥ २३१ ॥
 कारिष्यामीति ते कार्यं न कुर्यात् कार्यलंबनं ।
 द्राक् कुर्यात् तु समर्थश्चेत् साशं दीर्घं न रक्षयेत् ॥ २३२ ॥
 465 गुह्यं कर्म च मंत्रं च न भर्तुस्संप्रकाशयेत् ।
 विद्वेषं च विनाशं च मनसापि न चिंतयेत् ॥ २३३ ॥
 राजा परमामित्रोऽस्ति न कामं विचरेदिति ।
 स्त्रीभिस्तदर्थिभिः पापैर्वैरिभूतैर्निराकृतैः ॥ (२३४) ॥
 एकार्थचर्यां साहित्यं संसर्गं च विवर्जयेत् ।
 470 वेपभापानुकरणं न कुर्यात् पृथिवीपतेः ॥ २३५ ॥
 संपन्नोऽपि च मेधावी न स्पर्धेत च तद्रुणैः ।
 रागापरागौ नानीयाद्भर्तुः कुशलकर्मवित् ।

- [इंगिताकारचेष्टाम्यस्तदभिप्रायतां तथा ॥ २३६ ॥
 त्यजेद्विरक्तं नृपतिं रक्ते वृत्तिं तु कारयेत् ॥ २३७ ॥
 475 विरक्तः कारयेन्नाशं विपक्षाम्युदयं तथा ।
 आशावर्धनकं कृत्वा फलनाशं करोति च ॥ २३८ ॥
 अंकोपोऽपि सकोपाभः प्रसन्नोऽपि च निष्फलः ।
 वाक्यं च समदं वक्ति वृत्तिच्छेदं करोति च ॥ २३९ ॥
 लक्ष्यते विमुखश्चैव गुणसंकीर्तने कृते ।
 480 दृष्टिं क्षिपत्यथान्यत्र क्रियमाणे च कर्मणि ॥ २४० ॥
 विरक्तलक्षणं हेतद्रक्तस्य लक्षणं ब्रुवे ॥ २४० ॥
 दृष्ट्वा प्रसन्नो भवति वाच्यं गृह्णाति चादरात् ।
 कुशलादिपरिप्रश्नी प्रदापयति चासनं ॥ (२४१) ॥
 विविक्तदर्शनं चास्य रहस्येन न शङ्कते ।
 485 ज्ञायेत हृष्टवदनश्श्रुत्वा तस्य च तत्कथां ॥ २४२ ॥
 अप्रियाण्यपि चान्यानि तद्युक्तान्यभिमन्यते ।
 उपायनं च गृह्णाति स्तोकं संपादनैस्तथा ।
 कथान्तरेषु स्मरति प्रहृष्टवदनस्तथा ॥ २४४ ॥
 इति रक्तस्य वै लक्ष्यं कर्तव्यं तस्य सेवनं ॥
 490 तद्वत्तवस्त्रभूपादिचिह्नं संधारयेत् सदा ॥ २४५ ॥
 न्यूनाधिक्यं स्वाधिकारकार्ये नित्यं निवेदयेत् ।
 तदर्थं तत्कृतां वार्तां शृणुयाद्वापि कीर्तयेत् ॥ २४६ ॥
 चारसूचकदोषेण त्वन्यथा यद्वदेन्नृपः ।
 शृणुयान्मौनमाश्रित्य तथ्यवन्नानुमोदयेत् ॥ २४७ ॥
 495 आपद्रुतं सुभर्तारं कदापि न परित्यजेत् ॥ २४७ ॥
 एकवारमप्यशितं यस्यान्नं ह्यादरेण च ।

तदिष्टं चिंतयेन्नित्यं पालकस्यांजसा न किं ॥ २४८ ॥

अप्रधानः प्रधानस्यान् काले चात्यंतसेवनात् ।

प्रधानोऽप्यप्रधानस्यान् सेवालस्यादिना यतः ॥ २४९ ॥

500 नित्यं संसेवनरतो भृत्यो राज्ञः प्रियो भवेत् ।

स्वस्वाधिकारकार्यं यद्द्राक् कुर्यात् सुमना यतः ॥ २५० ॥

न कुर्यात् सहसा कार्यं नीचं राजापि नो दिशेत् ॥ २५१ ॥

तत्कार्यकारकाभावे राज्ञः कार्यं सदैव हि ।

काले यदुचितं कर्तुं नीचमप्युत्तमोऽर्हति ॥ २५२ ॥

505 यस्मिन् प्रीतो भवेद्राजा तदनिष्टं न चिंतयेत् ।

न दर्शयेत् स्वाधिकारगौरवं तु कदाचन ॥ २५३ ॥

परस्परं नाम्यसूयुर्न भेदं प्राप्नुयुः कदा ।

राज्ञा चाधिकृतास्संतो स्वस्वाधिकारगुप्तये ॥ २५४ ॥

अधिकारिणो राजा सदृष्टौ यत्र निष्ठतः ।

510 उभौ तत्र स्थिरा लक्ष्मीर्विपुला संमुखी भवेत् ॥ २५५ ॥

अन्याधिकारवृत्तं तु न ब्रूयाच्छ्रुतमप्युत ।

राजा न शृणुयादन्यमुखतस्तु कदाचन ॥ २५६ ॥

न बोधयन्ति च हितमहितं चाधिकारिणः ।

प्रच्छन्नवैरिणस्ते तु दास्यरूपमुपाश्रिताः ॥ २५७ ॥

515 हिताहितं न शृणोति राजा मंत्रिमुखाच्च यः ।

स दस्यू राजरूपेण प्रजानां धनहारकः ॥ २५८ ॥

सुपृष्टव्यवहारा ये राजपुत्रैश्च मंत्रिणः ।

विरुध्यन्ति च तैस्साकं ते तु प्रच्छन्नतत्कराः ॥ २५९ ॥

वाला अपि राजपुत्रा नावमान्यास्तु मंत्रिभिः ।

520 सदा सुबहुवचनैस्संबोध्यास्ते प्रयत्नतः ॥ २६० ॥

असदाचरितं तेषां क्वचिद्राज्ञे न दर्शयेत् ।
स्त्रीपुत्रमोहो बलवान् तयोर्निंदा न श्रेयसे ॥ २६१ ॥

राज्ञोऽवश्यतरं कार्यं प्राणसंशयितं च यत् ।
आज्ञापयाग्रतश्चाहं करिष्ये तत्तु निश्चितं ॥ (२६२) ॥

525 इतिविज्ञाप्य द्राक् कर्तुं प्रयतेत स्वशक्तिः ।
प्राणानपि च संदद्यान्महत्कार्ये नृपाय च ॥ (२६३) ॥

भृत्यः कुटुंबपुण्यर्थं नान्यथा तु कदाचन ।
भृत्या धनहरास्सर्वे युक्त्या प्राणहरो नृपः ॥ २६४ ॥

युद्धादौ सुमहत्कार्ये भृत्या प्राणान् हरेन्नृपः ।
530 नान्यथा भृतिरूपेण भृत्यो राजधनं हरेत् ॥ २६५ ॥

अन्यथा हरतस्तौ तु भवतश्च स्वनाशकौ ।
राजा सयुवराजस्तु मान्योऽमात्यादिकैस्तदा ॥ २६६ ॥

तद्व्यूनामात्यनवकं तद्व्यूनाधिकृतो गणः ।
मंत्रितुल्यश्चायुतिको न्यूनसाहस्रिको मतः ॥ २६७ ॥

535 न क्रीडयेद्राजसमं क्रीडिते तं विशेषयेत् ।
नावमान्या राजपत्नी कन्या ह्यपि च मंत्रिभिः ॥ २६८ ॥

राजसंबन्धिनः पूज्यास्तुहृदश्च यथार्हतः ।
नृपाहूतस्तुरं गच्छेत् त्यक्त्वा कार्यशतं महत् ॥ २६९ ॥

मित्रायापि न वक्तव्यं राजकार्यं सुमंत्रितं ।
540 भृतिं विना राजद्रव्यमदत्तं नाभिलाषयेत् ॥ २७० ॥

राजाज्ञया विना नेच्छेत् कार्यमाध्यस्थिकीं भृतिं ।
न निहन्याद्द्रव्यलोभात् सत्कार्यं यस्य कस्यचिन् ॥ २७१ ॥

स्वस्त्रीपुत्रधनप्राणैः काले संरक्षयेन्नृपं ।
उत्कोचं नैव गृहीयान्नान्यथा बोधयेन्नृपं ॥ २७२ ॥

- 546 अन्यथा दंडकं भूपं नित्यं प्रवलदंडकं ।
 निगृह्य बोधयेत् सम्यगेकांते राज्यगुप्तये ॥ २७३ ॥
 हितं राज्ञश्चाहितं यल्लोकानां तन्न कारयेत् ।
 नवीनकरशुल्काद्यैर्लोक उद्विजते ततः ॥ २७४ ॥
 गुणनीतिवलद्वेपी कुलभूतोऽप्यधार्मिकः ।
 550 नृपो यदि भवेत् तं तु त्यजेद्राष्ट्रविनाशकं ॥ २७५ ॥
 तत्पदे तस्य कुलजं गुणयुक्तं पुरोहितः ।
 प्रकृत्यनुमतिं कृत्वा स्थापयेद्राज्यगुप्तये ॥ २७६ ॥
 सास्त्रो दूरं नृपात् तिष्ठेदस्त्रपाताद्वाहिस्तदा ।
 सशस्त्रो दशहस्तं तु यथादिष्टं नृपप्रियाः ॥ २७७ ॥
 555 पञ्चहस्तं वसेयुर्वै मन्त्रिणो लेखकास्तदा ।
 सेनपैस्तु विना नैव सशस्त्रास्त्रो विशेत् सभां ॥ २७८ ॥
 पुरोहितश्श्रेष्ठतरश्श्रेष्ठस्सेनापातिस्मृतः ।
 समस्तुहृच्च संवन्धी ह्युत्तमा मन्त्रिणस्मृताः ॥ २७९ ॥
 अधिकारिगणो मध्योऽधमौ दर्शकलेखकौ ।
 560 ज्ञेयोऽधमतमो भृत्यः परिचारगणस्तदा ॥ २८० ॥
 परिचारगणान्यूनो विज्ञेयो नीचसाधकः ॥ २८० ॥
 पुरोगमनमुत्थानं स्वासने सान्निवेशनं ।
 कुर्यात् स कुशलप्रश्नं क्रमात् सुस्मितदर्शनं ॥ (२८१) ॥
 राजा पुरोहितादीनां त्वन्येषां स्नेहदर्शनं ।
 565 अधिकारिगणादीनां सभास्थश्च निरालसः ॥ (२८२) ॥
 विद्यावत्सु शरच्चंद्रो निदाघार्को द्विपत्सु च ।
 प्रजासु च वसन्तार्क इव स्यात् त्रिविधो नृपः ॥ २८३ ॥
 यदि ब्राह्मणभिन्नेषु मृदुत्वं धारयेन्नृपः ।

- परिभवन्ति तं नीचा यथा हस्तिपका गजं ॥ २८४ ॥
- 670 भृत्याद्यैर्यन्न कर्तव्याः परिहासाश्च क्रीडनं ।
 अपमानास्पदे ते तु राज्ञो नित्यं भयावहे ॥ २८५ ॥
- पृथक् पृथग्व्यापयन्ति स्वार्थसिद्ध्यै नृपाय ते ।
 स्वकार्यं गुणवत् कृत्वा सर्वे स्वार्थपरा यतः ॥ (२८६) ॥
- विकल्पन्तेऽवमन्यन्ति लंघयन्ति च तद्वचः ।
 675 राजभोज्यानि भुञ्जन्ति न तिष्ठन्ति स्वके पदे ॥ (२८७) ॥
- विस्त्रंसयन्ति तन्मन्त्रं विवृण्वन्ति च दुष्कृतं ।
 भवन्ति नृपवेषा हि वञ्चयन्ति नृपं सदा ॥ (२८८) ॥
- तत्स्त्रियं सज्जयन्ति स्म राज्ञि क्रुद्धे हसन्ति च ।
 व्याहरन्ति च निर्द्विज्जा हेलयन्ति नृपं क्षणात् ।
 580 आज्ञामुल्लंघयन्ति स्म न भयं थात्यकर्मणि ॥ २९० ॥
- एते दोषाः परिहासक्षमाक्रीडोद्भवा नृपे ॥ २९० ॥
- न कार्यं भृतकः कुर्यान्नृपलेखादिना क्वचित् ।
 नाज्ञापयेल्लेखनेन विनालपं वा महन्नृपः ॥ २९१ ॥
- भ्रान्तेः पुरुषधर्मत्वाल्लेख्यं निर्णायकं परं ।
 585 अलेख्यमाज्ञापयति ह्यलेख्यं यत् करोति यः ॥ (२९२) ॥
- राजकृत्यमुभौ चोरौ तौ मृत्युनृपती सदा ।
 नृपसंचिह्नितं लेख्यं नृपस्तन्न नृपो नृपः ॥ २९३ ॥
- समुद्रालिरिव तं राज्ञा लेख्यं तच्चोत्तमोत्तमं ।
 उत्तमं राजलिरिव तं मध्यं मंत्र्यादिभिः कृतं ।
 590 पौरिलेख्यं कनिष्ठं स्यात् सर्वं संसाधनक्षमं ॥ २९५ ॥
- यस्मिन् यस्मिन् हि कृत्ये तु राज्ञा योऽधिकृतो नरः ।
 सामात्ययुवराजादिर्यथानुक्रमतश्च सः ॥ २९६ ॥

- दैनिकं मासिकं वृत्तं वार्षिकं बहुवार्षिकं ।
तत्कार्यजातलेख्यं तु राज्ञे सम्यङ्निवेदयेत् ॥ २९७ ॥
- 695 राजाद्यंकितलेख्यस्य धारयेत् स्मृतिपत्रकं ।
कालेऽतीते विस्मृतिर्वा भ्रांतिस्तब्जायते नृणां ॥ २९८ ॥
अनुभूतस्य स्मृत्यर्थं लिखितं निर्मितं पुरा ।
यत्नाच्च ब्रह्मणा वाचां वर्णस्वरविचित्रितं ॥ २९९ ॥
वृत्तलेख्यं तथा चायव्ययलेख्यमिति द्विधा ।
- 600 व्यवहारक्रियाभेदादुभयं बहुतां गतं ॥ ३०० ॥
यथोपन्यस्तसाध्यार्थसंयुक्तं सोत्तरक्रियं ।
सावधारणकं चैव जयपत्रकमुच्यते ॥ ३०१ ॥
सामन्तेष्वथ भृत्येषु राष्ट्रपालादिकेषु यत् ।
कार्यमादिश्यते येन तदाज्ञापत्रमुच्यते ॥ ३०२ ॥
- 605 ऋत्विक्पुरोहिताचार्यमन्येष्वभ्यर्चितेषु च ।
कार्यं निवेद्यते येन पत्रं प्रज्ञापनाय तत् ॥ ३०३ ॥
सर्वे शृणुत कर्तव्यमाज्ञया मम निश्चितं ।
स्वहस्तकालसंपन्नं शासनं पत्रमेव तत् ॥ ३०४ ॥
देशादिकं यस्य राजा लिखितेन प्रयच्छति ।
- 610 सेवाशौर्यादिभिस्तुष्टः प्रसादालिखितं हि तत् ॥ ३०५ ॥
भोगपत्रं तु करदीकृतं चोपायनीकृतं ।
पुरुषावधिकं तत्तु कालावधिकमेव वा ॥ ३०६ ॥
विभक्ता ये च आत्राद्यास्त्वरुच्या तु परस्परं ।
विभागपत्रं कुर्वति भागलेख्यं तदुच्यते ॥ ३०७ ॥
- 615 गृहभूम्यादिकं दत्त्वा पत्रं कुर्यात् प्रकाशकं ।
अनुच्छेद्यमनाहार्यं दानलेख्यं तदुच्यते ॥ ३०८ ॥

गृहक्षेत्रादिकं क्रीत्वा तुल्यमूल्यप्रमाणयुक् ।

पत्रं कारयते यत्तु क्रयलेख्यं तदुच्यते ॥ ३०९ ॥

जङ्गमस्थावरं बन्धं कृत्वा लेख्यं करोति यत् ।

620 गोप्यभोग्यक्रियायुक्तं सादिलेख्यं तदुच्यते ॥ ३१० ॥

ग्रामो देशश्च यत्कुर्यात् सत्यलेख्यं परस्परं ।

राजाविरोधिधर्मार्थं संवित्पत्रं तदुच्यते ॥ ३११ ॥

वृद्ध्या धनं गृहीत्वा तु कृतं वा कारितं च यत् ।

ससाक्षिमच्च तत् प्रोक्तमृणलेख्यं मनीषिभिः ॥ ३१२ ॥

625 अभिशापे समुत्तीर्णे प्रायश्चित्ते कृते बुधैः ।

दत्तं लेख्यं साक्षिमद्यच्छुद्धिपत्रं तदुच्यते ॥ ३१३ ॥

मेलयित्वा स्वधनांशान् व्यवहाराय साधकाः ।

कुर्वन्ति लेखपत्रं यत् तच्च सामयिकं स्मृतं ॥ ३१४ ॥

सम्याधिकारिप्रकृतिसभासङ्गिर्न यः कृतः ।

630 तत्पत्रं वादिमान्यं चेज्ज्ञेयं सम्मतिसंज्ञिकं ॥ ३१५ ॥

स्वकीयवृत्तज्ञानार्थं लिख्यते यत् परस्परं ।

श्रीमङ्गलपदाद्यं वा सपूर्वोत्तरपक्षकं ॥ (३१६) ॥

असान्दिग्धमगूढार्थं स्पष्टाक्षरपदं सदा ।

अन्यव्यावर्तकस्वात्मपरपित्रादिनामयुक् ॥ (३१७) ॥

635 एकद्विवहुवचनैर्यथार्हस्तुतिसंयुतं ।

समामासतदर्धाहर्नामजात्यादिचिह्नितं ॥ (३१८) ॥

कार्यबोधिसुसंबन्धं नत्याशीर्वादपूर्वकं ।

स्वाम्यसेवकसेव्यार्थं क्षेमपत्रं तु तत् स्मृतं ॥ ३१९ ॥

एभिरेव गुणैर्युक्तं स्वाधर्पकविवोधकं ।

640 ज्ञापपत्रं तु तज्ज्ञेयमथवा वेदनार्थकं ॥ ३२० ॥

- प्रदर्शितं वृत्तलेख्यं समासाह्वयान्वितं ।
 समासात् कथ्यते चान्यच्छेपायव्यवबोधकं ॥ ३२१ ॥
 व्याप्यव्यापकभेदैश्च मूल्यमानादिभिः पृथक् ।
 विशिष्टसंज्ञितैस्तद्धि यथार्थैर्वहुभेदयुक् ॥ ३२२ ॥
- 646 वत्सरे वत्सरे वापि मासि मासि दिने दिने ।
 हिरण्यपशुधान्यादि स्वाधीनं त्वायसंज्ञकं ।
 पराधीनं कृतं यत्तु व्ययसंज्ञं धनं च तत् ॥ ३२३ ॥
 साद्यस्कश्चैव प्राचीन आयस्तंचितसंज्ञकः ।
 व्ययो द्विधा चोपभुक्तस्तथा विनिमयात्मकः ॥ ३२४ ॥
- 650 निश्चितान्यस्वामिकं चानिश्चितस्वामिकं तथा ।
 स्वस्वत्वनिश्चितं चेति त्रिविधं संचितं मतं ॥ ३२५ ॥
 निश्चितान्यस्वामिकं यद्धनं तु त्रिविधं हि तत् ।
 औपनिध्यं याचितकमौत्तमर्णिकमेव च ॥ ३२६ ॥
 विस्त्रंभान्निहितं सद्भिर्यदौपनिधिकं हि तत् ।
- 655 अष्टद्विकं गृहीतान्यालंकारादि च याचितं ॥ ३२७ ॥
 सष्टद्विकं गृहीतं यदृणं तच्चौत्तमर्णिकं ।
 निध्यादिकं च मार्गादौ प्राप्तमज्ञातस्वामिकं ॥ ३२८ ॥
 साहजिकं चाधिकं च द्विधा स्वस्वविनिश्चितं ॥ ३२९ ॥
 उत्पद्यते यो नियतो दिने मासि च वत्सरे ।
- 660 आयस्ताहजिकस्सैव दायाद्यश्च स्ववृत्तितः ॥ ३३० ॥
 दायः परिग्रहो यत्तु प्रकृष्टं तत् स्वभावजं ।
 मौल्याधिक्यं कुसीदं च गृहीतं याजनादिभिः ॥ ३३१ ॥
 पारितोष्यं भूतिप्राप्तं विजिताद्यं धनं च यत् ।
 स्वस्वत्वेऽधिकसंज्ञं तदन्यत् साहजिकं स्मृतं ॥ ३३२ ॥

- 665 पूर्ववत्सरशेषं च वर्तमानाब्दसंभवं ।
 स्वाधीनं संचितं द्वेधा धनं सर्वं प्रकीर्तितं ॥ ३३३ ॥
 द्वेधाधिकं साहजिकं पार्थिवेतरभेदतः ।
 भूमिभागसमुद्भूत आयः पार्थिव उच्यते ॥ ३३४ ॥
 स देवकृत्त्रिमजलैर्देशग्रामपुरैः पृथक् ।
- 670 बहुमध्याल्पफलतो भिद्यते भूविभागतः ॥ ३३५ ॥
 शुल्कदंडाकरकरभाटकोपायनादिभिः ।
 इतरः कीर्तितस्तज्ज्ञैरायो लेखविशारदैः ॥ ३३६ ॥
 यन्निमित्तो भवेदायो व्ययस्तन्नामपूर्वकः ।
 व्ययश्चैवं समुद्दिष्टो व्याप्यव्यापकसंयुतः ॥ ३३७ ॥
- 675 पुनरावर्तकस्त्वन्निवर्तक इति द्विधा ।
 व्ययो यन्निध्युपनिधीकृतो विनिमयीकृतः ॥ ३३८ ॥
 सकुसीदाकुसीदाधमर्णकश्चावृत्तस्मृतः ।
 निधिर्भूमौ विनिहितोऽन्यस्मिन्नुपनिधिस्थितः ॥ ३३९ ॥
 दत्तमूल्यादिसंप्राप्तस्सैव विनिमयीकृतः ।
- 680 वृद्ध्यावृद्ध्या च यो दत्तस्त वै स्यादाधमर्णिकः ॥ ३४० ॥
 सवृद्धिकमृणं दत्तमकुसीदं तु याचितं ।
 स्वत्वनिवर्तको द्वेधा त्वैहिकः पारलौकिकः ॥ ३४१ ॥
 प्रतिदानं पारितोष्यं वेतनं भोग्यमैहिकः ।
 चतुर्विधस्तथा पारलौकिकोऽनंतभेदभाक् ॥ ३४२ ॥
- 685 शेषं संयोजयेन्नित्यं पुनरावर्तको व्ययः ।
 मूल्यत्वेन च यद्वत्तं प्रतिदानं स्मृतं हि तत् ॥ ३४३ ॥
 सेवाशौर्यादिसंतुष्टैर्दत्तं तत्पारितोषिकं ।
 भूतिरूपेण संदत्तं वेतनं तत्प्रकीर्तितं ॥ ३४४ ॥

धान्यवस्त्रगृहारामगोगजादिरथार्थकं ।

690 विद्याराज्याद्यर्जनार्थं धनाद्यर्थं तथैव च ।

व्ययीकृतं रक्षणार्थमुपभोग्यं तदुच्यते ॥ ३४५ ॥

सुवर्णरत्नरजतनिष्कशालास्तथैव च ।

रथाश्वगोगजोप्द्राजावीनशालाः पृथक् पृथक् ॥ (३४६) ॥

वाद्यशस्त्रास्त्रवस्त्राणां धान्यसंभारयोस्तथा ।

695 मंत्रिशिल्पनास्त्यवैद्यमृगाणां पाकपक्षिणां ।

शाला भोग्ये निविष्टास्तु तद्वचयो भोग्य उच्यते ॥ ३४८ ॥

जपहोमार्घनैर्दानैश्चतुर्धा पारलौकिकः ।

पुनर्यातो निवृत्तश्च विशेषायव्ययौ च तौ ॥ ३४९ ॥

आवर्तको निवर्ती च व्ययायौ तु पृथग्विधा ।

700 आवर्तकविहीनौ तु व्ययायौ लेखको लिखेत् ॥ ३५० ॥

क्रयाधमर्णघटनान्यस्थलाप्तौ विवर्तकः ।

द्रव्यं लिखित्वा दद्यात् तु गृहीत्वा विलिखेत् स्वयं ॥ ३५१ ॥

हीयते वर्धते नैवमायव्ययविलेखकः ॥ ३५१ ॥

हेतुप्रमाणसंबंधकार्यागव्याप्यव्यापकैः ।

705 आयाश्च बहुधा भिन्ना व्ययाश्शेषं पृथक् पृथक् ।

मानेन संख्यया चैवोन्मानेन परिमाणकैः ॥ ३५३ ॥

क्वचित् संख्या क्वचिन्मानमुन्मानं परिमाणकं ।

समाहारः क्वचिच्छ्रेष्ठो व्यवहाराय तद्विदां ॥ ३५४ ॥

अंगुलाद्यं स्मृतं मानमुन्मानं तु तुला स्मृता ।

710 परिमाणं पात्रमानं संख्यैकद्वयादिसंज्ञिका ॥ ३५५ ॥

यत्र यादृग्व्यवहारस्तत्र तादृक् प्रकल्पयेत् ॥ ३५५ ॥

रजनस्पर्षताम्रादिव्यवहारार्थमुब्रितं ।

- व्यवहार्यं वराटाद्यं रत्नान्तं द्रव्यमीरितं ॥ ३५६ ॥
 सपशुधान्यवस्त्रादितृणांतं धनसंज्ञिकं ।
- 716 व्यवहारे चाधिकृतं स्वर्णाद्यं मूल्यतामियात् ॥ ३५७ ॥
 कारणादिसमायोगात् पदार्थस्तु भवेद्भावि ।
 येन व्ययेन संसिद्धस्तद्वचयस्तस्य मूल्यकं ॥ ३५८ ॥
 सुलभासुलभत्वाच्चागुणत्वगुणसंश्रयैः ।
 यथाकामात् पदार्थानामर्घ्यं हीनाधिकं भवेत् ॥ ३५९ ॥
- 720 न हीनं मणिधातूनां क्वचिन्मूल्यं प्रकल्पयेत् । ॥ ३६० ॥
 मूल्यहानिस्तु चैतेषां राजदौष्ट्येन जायते
 दीर्घे चतुर्भागीभूतपत्रे तिर्यग्गतावलिः ।
 त्र्यंशगाभ्यंतरगता चार्धगा पादगापि वा ॥ (३६१) ॥
 कार्या व्यापकव्याप्यानां लेखने पदसंज्ञिका ।
- 725 श्रेष्ठाभ्यंतरगा तासु वामतस्त्र्यंशगाप्यनु ॥ (३६२) ॥
 दक्षत्र्यंशगता चानु ह्यर्धगा पादगा ततः ।
 स्वभ्यंतरे स्वभेदास्त्युस्तदृशास्तदृशे पदे ।
 स्वारंभपूर्तिसदृशे पदगे स्तस्सदैव हि ॥ ३६४ ॥
 राजा स्वलेख्यचिह्नं तु यथाभिलषितं तथा ।
- 730 लेखानुपूर्वं कुर्याद्वि दृष्ट्वा लेख्यं विचार्य च ॥ ३६५ ॥
 मंत्री च प्राङ्निवाकश्च पंडितो दूतसंज्ञकः ।
 स्वाविरुद्धं लेख्यमिदं लिखेयुः प्रथमं त्विमे ॥ ३६६ ॥
 अमात्यस्साधु लिखनमस्त्येतत् प्राग्लिखेदयं ।
 सम्यग्विचारितमिति सुमंत्रो विलिखेत् ततः ॥ ३६७ ॥
- 735 सत्यं यथार्थमिति च प्रधानश्च लिखेत् स्वयं । ॥ ३६८ ॥
 अंगीकर्तुं योग्यमिति ततः प्रतिनिधिलिखेत्

- अंगीकर्तव्यमिति च युवराजो लिखेत् स्वयं ।
लेख्यं स्वाभिमतं चैतद्विलिखेच्च पुरोहितः ॥ ३६९ ॥
स्वस्वमुद्राचिह्नितं च लेख्यांते कुर्युरेव हि ।
- 710 अंगीकृतमिति लिखेन्मुद्रयेच्च ततो नृपः ॥ ३७० ॥
कार्यान्तरस्याकुलत्वात् सम्यग्द्रष्टुं न शक्यते ।
युवराजादिभिर्लेख्यं तदनेन च दर्शितं ॥ ३७१ ॥
समुद्रं विलिखेयुर्वै सर्वे मंत्रिगणास्ततः ।
राजा दृष्टमिति लिखेद्वाक् सम्यग्दर्शनाक्षमः ॥ ३७२ ॥
- 720 आयमादौ लिखेत् सम्यग्व्ययं पश्चात् तथागतं ।
वामे वायं व्ययं दक्षे पत्रभागे च लेखयेत् ॥ ३७३ ॥
यत्रोभौ व्यापकव्याप्यौ वामोर्ध्वभागगौ क्रमात् ।
आधाराधेयरूपौ वा कालार्थं गणितं हि तत् ॥ ३७४ ॥
अधोऽधश्च क्रमात् तत्र व्यापकं वामतो लिखेत् ।
- 730 व्याप्यानां मूल्यमानादि तत्पंकत्यां विनिवेशयेत् ॥ ३७५ ॥
ऊर्ध्वगानां तु गणितमधःपङ्क्त्यां प्रजायते ।
यत्रोभौ व्यापकव्याप्यौ व्यापकत्वेन संस्थितौ ॥ ३७६ ॥
व्यापकं बहुवृत्तित्वं व्याप्यं स्यान्न्यूनवृत्तिकं ।
व्याप्याश्चावयवाः प्रोक्ता व्यापकोऽवयवी स्मृतः ॥ ३७७ ॥
- 740 सजातीनां च लिखनं कुर्याच्च समुदायतः ।
यथाप्राप्तं तु लिखनमाद्यंतसमुदायतः ॥ ३७८ ॥
व्यापकाश्च पदार्था वा यत्र संति स्थलानि हि ।
व्याप्यमायव्ययं तत्र कुर्यात् कालेन सर्वदा ॥ ३७९ ॥
स्थानटिप्पणिका चैषा ततोऽन्यत् संघटिप्पणं ।
- 750 विशिष्टसंज्ञितं तत्र व्यापकं लेख्यभाषितं ॥ ३८० ॥

आयाः कति व्ययाः कस्य शेषं द्रव्यस्य चास्ति वै ।

विशिष्टसंज्ञकैरेषां संविज्ञानं प्रजायते ॥ ३८१ ॥

आदौ लेख्यं यथा प्राप्तं पश्चात् तद्वर्णितं लिखेत् ।

यथा द्रव्यं च स्थानं चाधिकसंज्ञं च टिप्पणैः ॥ ३८२ ॥

765 शेषायव्ययविज्ञानं क्रमाद्धेख्यैः प्रजायते ।

स्थलायव्ययविज्ञानं व्यापकं स्थलतो भवेत् ॥ ३८३ ॥

पदार्थस्य स्थलानि स्युः पदार्थाश्च स्थलस्य तु ।

व्याप्यास्तिथ्यादयश्चापि यथेष्टा लेखने नृणां ॥ ३८४ ॥

निश्चितान्यस्वामिकाद्या आया ये इतरांतगाः ।

770 विशिष्टसंज्ञिका ये च पुनरावर्तकादयः ।

व्ययाश्च परलेखान्ता अन्तिमव्यापकाश्च ते ॥ ३८५ ॥

इच्छया ताडितं कृत्वादौ प्रमाणफलं ततः ।

प्रमाणभक्तं तल्लब्धं भवेदिच्छाफलं नृणां ॥ ३८६ ॥

समासतो लेख्यमुक्तं सर्वेषां स्मृतिसाधनं ॥ ३८७ ॥

775 गुंजा मापस्तथा कर्षः पदार्थः प्रस्थ एव हि ।

यथोत्तरा दशगुणाः पंच प्रस्थस्य चाढकाः ॥ ३८८ ॥

ततश्चाष्टाढकः प्रोक्तो ह्यर्मणस्ते तु विंशतिः ।

खारिका स्याद्भिद्यते तद्देशे देशे प्रमाणकं ॥ ३८९ ॥

पंचांगुलावटं पात्रं चतुरंगुलविस्तृतं ।

780 प्रस्थपादं तु तज्ज्ञेयं परिमाणे सदा बुधैः ॥ ३९० ॥

ऊर्ध्वाकश्च यथासंज्ञस्तदधस्थाश्च वामगाः ।

क्रमात् स्वदशगुणिताः परार्धाताः प्रकीर्तिताः ॥ ३९१ ॥

न कर्तुं शक्यते संख्यासंज्ञा कालस्थ दुर्गमात् ।

ब्रह्मणो द्विपरार्धं तु आयुरुक्तं मनीषिभिः ॥ ३९२ ॥

- 783 एको दश शतं चैव सहस्रं चायुतं क्रमात् ।
नियुतं प्रयुतं कोटिरवुदं चाब्जखर्वकौ ।
निखर्वपद्मशंखाब्धिमध्यमान्तपरार्धकाः ॥ ३९३ ॥
कालमानं त्रिधा ज्ञेयं चान्द्रं सौरं च सावनं ।
भृतिदाने सदा सौरं चान्द्रं कौसीदृष्टिषु ।
- 790 कल्पयेत् सावनं नित्यं दिनभृत्येऽवधौ सदा ॥ ३९५ ॥
कार्यमाना कालमाना कार्यकालमितिस्त्रिधा ।
भृतिरुक्ता तु तद्विज्ञैस्ता देया भापिता यथा ॥ ३९६ ॥
अयं भारस्त्वया तत्र स्थाप्यस्त्वैतावतीं भृतिं ।
दास्यामि कार्यमाना सा कीर्तिता तद्विदेशकैः ॥ ३९७ ॥
- 796 वत्सरे वत्सरे वापि मासि मासि दिने दिने ।
एतावतीं भृतिं तेऽहं दास्यामीति च कालिका ॥ ३९८ ॥
एतावता कार्यमिदं कालेनापि त्वया कृतं ।
भृतिमेतावतीं दास्ये कार्यकालमिता च सा ॥ ३९९ ॥
न कुर्याद्भृतिलोपं तु तथा भृतिविलंबनं ।
- 800 अवश्यपोष्यभरणा भृतिर्मध्या प्रकीर्तिता ॥ ४०० ॥
परिपोष्या भृतिश्श्रेष्ठा समान्नाछादनार्थिका ।
भवेदेकस्य भरणं यथा सा हीनसंज्ञिका ॥ ४०१ ॥
यथा यथा तु गुणवान् भृतकस्तद्भृतिस्तथा ।
संयोज्या तु प्रयत्नेन नृपेणात्महिताय वै ॥ ४०२ ॥
- 805 अवश्यपोष्यवर्गस्य भरणं भृतकाद्भवेत् ।
तथा भृतिस्तु संयोज्या तद्योग्या भृतकाय वै ॥ ४०३ ॥
ये भृत्या हीनभृतिकाश्शत्रवस्ते स्वयंकृताः ।
परस्य साधकास्ते तु छिद्रकोशप्रजाहराः ॥ ४०४ ॥

अन्नाच्छादनमात्रा हि भृतिशूद्रादिषु स्मृता ।

810 तत्पापभागन्यथा स्यात् पोषको मांसभोजिषु ॥ ४०५ ॥

यद्ब्राह्मणेनापहृतं धनं तत् परलोकदं ।

शूद्राय दत्तमपि यन्नरकायैव केवलं ॥ ४०६ ॥

मंदो मध्यस्तथा शीघ्रस्त्रिविधो भृत्य उच्यते ।

समा मध्या च श्रेष्ठा च भृतिस्तेषां क्रमात् स्मृता ॥ ४०७ ॥

815 भृत्यानां गृहकृत्यार्थं दिवा यामं समुत्सृजेत् ।

निशि यामत्रयं नित्यं दिनभृत्येऽर्धयामकं ॥ ४०८ ॥

तेभ्यः कार्यं कारयित्वा ह्युत्सवाद्यैर्विना नृपः ।

अत्यावश्यं तूत्सवेऽपि हित्वा श्राद्धदिनं सदा ॥ ४०९ ॥

पादहीनां भृतिं त्वार्तं दद्यात् त्रैमासिकीं ततः ।

820 पंचवत्सरभृत्ये तु न्यूनाधिक्यं यथा तथा ॥ ४१० ॥

पाण्मासिकीं तु दीर्घार्तं तदूर्ध्वं न च कल्पयेत् ।

नैव पक्षार्धमार्तस्य हातव्याल्पापि वै भृतिः ॥ ४११ ॥

संवत्सरोपितस्यापि ग्राह्यः प्रतिनिधिस्ततः ।

सुमहद्गुणिनं त्वार्तं भृत्यर्धं कल्पयेन् सदा ।

825 सेवां विना नृपः पक्षं दद्याद्भृत्याय वत्सरे ॥ ४१२ ॥

चत्वारिंशत् समा नीतास्तेवया येन वै नृपः ।

तनस्तेवां विना तस्मै भृत्यर्धं कल्पयेत् सदा ॥ ४१३ ॥

यावज्जीवं तु तत्पुत्रेऽक्षमे वाले तदर्धकं ।

भार्यायां वा सुशीलायां कन्यायां वा स्वश्रेयसे ॥ ४१४ ॥

830 अष्टमांशं पारितोष्यं दद्याद्भृत्याय वत्सरे ।

कार्याष्टमांशं वा दद्यात् कार्यं द्रागधिकं कृतं ॥ ४१५ ॥

स्वामिकार्ये विनष्टो यस्तत्पुत्रे तद्वृत्तिं वहेत् ।

यावद्बालोऽन्यथा पुत्रगुणान् दृष्ट्वा भृतिं वहेत् ॥ ४१६ ॥

पष्टांशं वा चतुर्थांशं भृतेर्भृत्यस्य पालयेत् ।

835 दद्यात् तदर्धं भृत्याय द्वित्रिवर्षेऽखिलं तु वा ॥ ४१७ ॥

वाक्पारुष्याद्यूनभृत्या स्वामी प्रबलदंडतः ।

भृत्यं प्रशिक्षयेन्नित्यं शत्रुत्वं त्वपमानतः ॥ ४१८ ॥

भृतिदानेन संतुष्टा मानेन परिवर्धिताः ।

सांत्विता मृदुवाचा ये न त्यजंत्यधिपं हि ते ॥ ४१९ ॥

840 अधमा धनमिच्छन्ति धनमानौ तु मध्यमाः ।

उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि महतां धनं ॥ ४२० ॥

यथागुणान् स्वभृत्यांश्च प्रजास्तंरंजयेन्नृपः ।

शाखाप्रदानतः कांश्चिदपरान् फलदानतः ॥ (४२१) ॥

अन्यान् सुचक्षुषा हास्यैस्तथा कोमलया गिरा ।

845 सुभोजनैस्तुवसनैस्तांबूलैश्च धनैरपि ॥ (४२२) ॥

कांश्चित् सुकुशलप्रश्नैरधिकारप्रदानतः ।

वाहनानां प्रदानेन योग्याभरणदानतः ॥ (४२३) ॥

छत्रातपत्रचमरदीपिकानां प्रदानतः ।

क्षमया प्रणिपातेन मानेनाभिगमेन च ॥ (४२४) ॥

850 सत्कारेण च ज्ञानेन ह्यादरेण शमेन च ।

प्रेम्णा समीपवासेन स्वार्धासनप्रदानतः ।

संपूर्णासनदानेन स्तुत्योपकारकीर्तनात् ॥ ४२६ ॥

यत्कार्ये विनियुक्ता ये कार्याकैरंकयेच्च तान् ।

लोहजैस्ताम्रजै रीतिभवै रजतसम्भवैः ।

855 सौवर्णै रत्नजैर्वापि यथायोग्यैस्त्वंलाञ्छनैः ॥ ४२७ ॥

प्रविज्ञानाय दूरात्तु वस्त्रैश्च मकुटैरपि ।

- वाद्यवाहनभेदैश्च भृत्यान् कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥ ४२८ ॥
 स्वविशिष्टं च यच्चिह्नं न दद्यात् कस्यचिन्नृपः ॥ ४२९ ॥
 दश प्रोक्ताः पुरोधाद्या ब्राह्मणास्सर्व एव ते ।
 860 अभावे क्षत्रिया योज्यास्तदभावे तथोरुजाः ॥ ४३० ॥
 नैव शूद्रास्तु संयोज्या गुणवन्तोऽपि पार्थिवैः ।
 भागग्राही क्षत्रियस्तु साहसाधिपतिश्च सः ॥ ४३१ ॥
 ग्रामपो ब्राह्मणो योज्यः कायस्थो लेखकस्तथा ।
 शुल्कग्राही तु वैश्यो हि प्रतिहारश्च पादजः ॥ ४३२ ॥
 865 सेनाधिपः क्षत्रियस्तु ब्राह्मणस्तदभावतः ।
 न वैश्यो न च वै शूद्रः कातरश्च कदाचन ॥ ४३३ ॥
 सेनापतिश्शूर एव योज्यस्सर्वासु जातिषु ।
 ससंकरचतुर्वर्णधर्मोऽयं नैव पावनः ॥ ४३४ ॥
 यस्य वर्णस्य यो राजा स वर्णस्तुखमेधते ॥ ४३४ ॥
 870 नोपकृतं मन्यते स्म न तुष्यति सुसेवनैः ।
 कथांतरे न स्मरति शंकते प्रलपत्यपि ।
 क्षुब्धस्तनोति मर्माणि तं नृपं भृतकस्त्यजेत् ॥ ४३६ ॥
 लक्षणं युवराजादेः कृत्यमुक्तं समांसतः ॥ ४३६ ॥

इति शुक्रनीतौ युवराजादिलक्षणं नाम द्वितीयोऽध्यायः

श्रीः

शु क्र नो तिः

तृतीयोऽध्यायः

अथ साधारणं नीतिशास्त्रं सर्वेषु चोच्यते ।

सुखार्थास्तर्वज्जुतानां मतास्सर्वाः प्रवृत्तयः

॥ १ ॥

सुखं च न विना धर्मात् तस्माद्धर्मपरो भवेत् ।

त्रिवर्गशून्यं नारम्भं भजेत् तं चाविरोधयन्

॥ २ ॥

५ अनुयायात् प्रतिपदं सर्वधर्मेषु मध्यमः ।

नीचरोमनखश्मश्रुर्निर्मलाङ्घ्रिमलायनः

॥ (३) ॥

स्नानशीलस्सुसुरभिस्सुवेपोऽनुल्वणोज्ज्वलः ।

धारयेत् सततं रत्नसिद्धमन्त्रमहौषधीः

॥ ४ ॥

सातपत्रपदत्राणो विचरेद्युगमात्रदृक् ।

१० निशि चात्यधिके कार्ये दण्डी मौलिसहायवान्

॥ ५ ॥

न वेगितोऽन्यकार्यस्स्यान्न वेगान्नीरयेत् बलात् ।

भक्त्या कल्याणमित्राणि सेवेतेतरदूरगः

॥ ६ ॥

हिंसास्तेयान्यथाकामपैशुन्यं परुषानृतं ।

संभिन्नालापव्यापादममिथ्यादृग्विपर्ययं ।

१५ पापकर्मोति दशधा कायवाङ्मानसैस्त्यजेत्

॥ ७ ॥

[धर्मकार्यं यतन् शक्त्या नो चेत् प्राप्नोति मानवः ।

प्राप्तो भवति तत्पुण्यमत्र वै नास्ति संशयः

॥ ८ ॥

मनसा चिन्तयन् पापं कर्मणा नाभिरोचयेत् ।

- तत्प्राप्नोति फलं तस्येत्येवं धर्मविदो विदुः ॥ ९ ॥
- 20 अवृत्तिव्याधिशोकार्ताननुवर्तेत शक्तितः ।
 आत्मवत् सततं पश्येदपि कीटपिपीलिकं ॥ १० ॥
 उपकारप्रधानस्स्यादपकारपरेऽप्यरौ ।
 संपद्विपत्स्वेकमना हेतावीर्षेत् फले न तु ॥ ११ ॥
 काले हितं मितं ब्रूयादविसंवादि पेशलं ।
- 25 पूर्वाभिभाषी सुमुखस्सुशीलः करुणामृदुः ॥ १२ ॥
 नैकस्सुखी न सर्वत्र विस्त्रब्धो न च शंकितः ॥ १३ ॥
 न कंचिदात्मनश्शत्रुं नात्मानं कस्यचिद्विपुं ।
 प्रकाशयेन्नापमानं न च निस्त्रेहतां प्रभोः ॥ १४ ॥
 जनस्याशयमालक्ष्य यो यथा परितुष्यति ।
- 30 तं तथैवानुवर्तेत पराराधनपाण्डितः ॥ १५ ॥
 न पीडयेदिन्द्रियाणि न चैतान्यतिलालयेत् ।
 इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ १६ ॥
 एणो गजः पतङ्गश्च भृङ्गो मीनस्तु पञ्चमः ।
 शब्दस्पर्शरूपगन्धरसैरेते हताः खलु ॥ १७ ॥
- 35 एषु स्पर्शो वरस्स्त्रीणां स्वांतहारी मुनेरपि ।
 अतोऽप्रमत्तस्सेवेत विषयांस्तु यथोचितान् ॥ १८ ॥
 मात्रा स्वस्त्रा दुहित्रा वा नात्यन्तैकांतिकं वसेत् ।
 यथा संबन्धमाहूयादाभाष्याश्वास्य वै स्त्रियं ।
 स्त्रीयां तु परकीयां च सुभगे अग्निनीति च ॥ १९ ॥
- 40 सहवासोऽन्यपुरुषैः प्रकाशमपि भाषणं ।
 स्वातंत्र्यं न क्षणमपि ह्यावासोऽन्यगृहे तथा ॥ (२०) ॥
 भर्त्रा पित्राथवा राज्ञा पुत्रश्वशुरवांधवैः ।

- स्त्रीणां नैव तु देयस्याद्बृहकृत्यैर्विना क्षणः ॥ २१ ॥
चंडं पंडं दंडशीलमकामं सुप्रवासिनं ।
45 सुदरिद्रं रोगिणं च ह्यन्यस्त्रीनिरतं सदा ॥ (२२) ॥
पतिं दृष्ट्वा विरक्ता स्यान्नारी वान्यं समाश्रयेत् ।
त्यक्त्वैतान् दुर्गुणान् यत्नादतो रक्ष्यास्त्रियो नरैः ॥ २३ ॥
वस्त्रान्नभूषणप्रेममृदुवाग्भिश्च शक्तितः ।
स्वात्यंतसन्निकर्षेण स्त्रियं पुत्रं च रक्षयेत् ॥ २४ ॥
60 चैत्यपूज्यध्वजाशस्तछायाभस्मतुपाशुचीन् ।
नाक्रामेच्छर्करालोष्टवलिस्नानभुवोऽपि च ॥ २५ ॥
नदीं तरेन्न बाहुभ्यां नाग्निं स्कन्नमभिव्रजेत् ।
संदिग्धनावं दृक्षं च नारोहेद्दुष्टयानवन् ॥ २६ ॥
नासिकां न विकृष्णीयान्नाकस्माद्विलिखेद्भुवं ।
65 न संहताभ्यां पाणिभ्यां कंडूयेदात्मनश्शिरः ॥ २७ ॥
नागैश्चेष्टेत विगुणं नासीतोत्कटुकशिरं ।
देहवाक्चेतसां चेष्टाः प्राक् श्रमाद्विनिवर्तयेत् ॥ २८ ॥
नोर्ध्वजानुशिरं तिष्ठेन्नक्तं सेवेत न द्रुमं ।
तथा चत्वरचैत्यं न चनुप्पथसुरालयान् ।
60 शून्याटवीशून्यगृहश्मशानानि दिवापि न ॥ ३० ॥
सर्वथेक्षेत नादित्यं न भारं शिरसा वहेत् ।
नेक्षेत सततं सूक्ष्मं दीप्तमेध्याप्रियाणि च ॥ ३१ ॥
संध्यास्वभ्यवहारस्त्रीस्वप्नाध्ययनचितनं ।
मद्यविक्रयसंधानदानादानानि नाचरेत् ॥ ३२ ॥
65 आचार्यस्सर्वचेष्टासु लोक एव हि धीमतः ।
अनुकुर्यान् तमेवानो लौकिकार्थे परीक्षकः ॥ ३३ ॥

- राजदेशकुलज्ञातिसद्धर्मान् नैव दूषयेत् ।
 शक्तोऽपि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेत् ॥ ३४ ॥
 अयुक्तं यत्कृतं चोक्तं न बलाद्धेतुनोद्धरेत् ॥ ३४ ॥
- 70 दुर्गुणस्य च वक्तारः प्रत्यक्षं विरला जनाः ।
 लोकतश्शास्त्रतो ज्ञात्वा ह्यतस्त्याज्यास्त्यजेत् सुधीः ।
 अनयं नयसंकाशं मनसापि न चिंतयेत् ॥ ३६ ॥
 अहं सहस्रापराधी किमेकेन भवेन्मम ।
 मत्वा नाघं स्मरेदीषद्विंदुना पूर्यते घटः ॥ ३७ ॥
- 75 नक्तं दिनानि मे यान्ति कथंभूतस्य संप्रति ।
 दुःखभाङ्गु भवेदेवं नित्यं सन्निहितस्मृतिः ॥ ३८ ॥
 समासव्यूहहेत्वादिकृतेच्छार्थं विहाय च ।
 स्तुत्यर्थवादान् संत्यज्य सारं संगृह्य यत्नतः ॥ (३९) ॥
 धर्मतत्त्वं हि गहनमतस्सत्सेवितं नरः ।
- 80 श्रुतिस्मृतिपुराणानां कर्म कुर्याद्विचक्षणः ॥ ४० ॥
 न गोपयेद्वासयेच्च राजा मित्रं सुतं गुरुं ।
 अधर्मनिरतं स्तेनमाततायिनमप्युत ॥ ४१ ॥
 अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रोन्मत्तो धनापहः ।
 क्षेत्रदारहरश्चैतान् षड्विद्यादाततायिनः ॥ ४२ ॥
- 85 नोपेक्षेत स्त्रियं बालं रोगं दासं पशुं धनं ।
 विद्याभ्यासं क्षणमपि सत्सेवां बुद्धिमान्नरः ॥ ४३ ॥
 विरुद्धो यत्र नृपतिर्धानिकश्श्रोत्रियो भिषक् ।
 आचारश्च तथा देशो न तत्र दिवसं वसेत् ॥ ४४ ॥
 नपुंसकश्च स्त्री बालश्चंडो मूर्खश्च साहसी ।
- 90 यत्राधिकारिणश्चैते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ ४५ ॥

- अविवेकी यत्र राजा सम्या यत्र तु पाक्षिकाः ।
 सन्मार्गोज्झितविद्वांसस्ताक्षिणोऽनृतवादिनः ॥ (४६) ॥
 दुरात्मनां च प्राबल्यं स्त्रीणां नीचजनस्य च ।
 यत्र नेच्छेद्धनं मानं वसतिं तत्र जीवितं ॥ ४७ ॥
 ९५ माता न पालयेद्बाल्ये पिता साधु न शिक्षयेत् ।
 राजा यदि हरोद्विक्तं का तत्र परिदेवना ॥ ४८ ॥
 सुसेविताः प्रकुप्यन्ति मित्रस्वजनपार्थिवाः ।
 गृहमग्न्यशनिहतं का तत्र परिदेवना ॥ ४९ ॥
 आसवाक्यमनादृत्य दर्पेणाचरितं यदि ।
 १०० फलितं विपरीतं तत् का तत्र परिदेवना ॥ ५० ॥
 सावधानमना नित्यं राजानं देवतां गुरुं ।
 अग्निं तपस्विनं धर्मज्ञानवृद्धं सुसेवेयम् ॥ ५१ ॥
 मातृपितृगुरुत्सामिभ्रातृपुत्रसखिष्वपि ।
 न विरुध्येन्नापकुर्वान्मनसापि क्षणं क्वचित् ॥ ५२ ॥
 १०५ स्वजनैर्न विरुध्येत न स्पर्धेत बलीयसा ।
 न कुर्यात् स्त्रीबालवृद्धमूर्खेषु च विवादनं ॥ ५३ ॥
 एकस्त्वादु न भुंजीत एक अर्थान्न चिन्तयेत् ।
 एको न गच्छेदध्वानं नैकस्सुप्तेषु जागृत्यात् ॥ ५४ ॥
 नान्यधर्मं हि सेवेन न द्रुह्याद्वै कदाचन ।
 ११० हीनकर्मगुणैस्त्रीभिर्नासीनैकासने क्वचित् ॥ ५५ ॥
 पङ्क्षोपाः पुरुषेणेह हातव्या भृतिमिच्छता ।
 निद्रा तन्द्रा भयं क्रोध आलस्यं दीर्घसूत्रता ।
 प्रभवन्ति विघाताय कार्यस्यैते न संशयः ॥ ५६ ॥
 उपायज्ञश्च योगज्ञस्तच्चज्ञः प्रतिभानवान् ।

- 115 स्वधर्मनिरतो नित्यं परस्त्रीषु पराङ्मुखः ।
 वक्तोहवांश्चित्रकथस्स्यादकुंठितवाक् सदा ॥ ५८ ॥
 चिरं संशृणुयान्नित्यं जानीयात् क्षिप्रमेव च ।
 विज्ञाय प्रभजेदर्थान्न कामं प्रभजेत् क्वचित् ॥ ५९ ॥
 क्रयविक्रयातिलिप्तां स्वदैन्यं दर्शयेन्न हि ।
- 120 कार्यं विनान्यगेहे न नाज्ञातः प्रविशेदपि ॥ ६० ॥
 अपृष्टो नैव कथयेद्गृहकृत्यं तु कं प्रति ।
 बहुर्थाल्पाक्षरं कुर्यात् सल्लापं कार्यसाधकं ॥ ६१ ॥
 न दर्शयेत् स्वाभिमतमनुभूताद्विना सदा ।
 ज्ञात्वा परमतं सम्यक् तेनाज्ञातोत्तरं वदेत् ॥ ६२ ॥
- 125 दंपत्योः कलहे साक्ष्यं न कुर्यात् पितृपुत्रयोः ।
 सुगुप्तः कृत्यमंत्रस्स्यान्न त्यजेच्छरणागतं ॥ ६३ ॥
 यथाशक्ति चिकीर्षेत कुर्वन् मुह्येच्च नापदि ।
 कस्यचित्त्न स्पृशेन्मर्म मिथ्यावादं न कस्यचित् ॥ ६४ ॥
 नाञ्छीलं कीर्तयेत् कंचित् प्रलापं न च कारयेत् ॥ ६४" ॥
- 130 अस्वर्ग्यं स्याद्धर्म्यमपि लोकविद्वेषितं तु यत् ।
 स्वहेतुभिर्न हन्येत कस्य वाक्यं कदाचन ॥ ६५" ॥
 प्रविचार्योत्तरं देयं सहसा न वदेत् क्वचित् ।
 शत्रोरपि गुणा ग्राह्या गुरोस्त्याज्यास्तु दुर्गुणाः ॥ ६६" ॥
 उत्कर्षो नैव नित्यस्स्यान्नापकर्षस्तथैव च ।
- 135 प्राक्कर्मवशतो नित्यं सधनो निर्धनो भवेत् ।
 तस्मात् सर्वेषु भूतेषु मैत्रीं नैव च हापयेत् ॥ ६८ ॥
 दीर्घदर्शी सदा च स्यात् प्रत्युत्पन्नमतिः क्वचित् ।
 साहसी सालसी चैव चिरकारी भवेन्न हि ॥ ६९ ॥

- यस्तुदुर्निष्फलं कर्म ज्ञात्वा कर्तुं व्यवस्यति ।
 140 द्रागादौ दीर्घदर्शी स्यात् स चिरं सुखमश्नुते ॥ ७० ॥
 प्रत्युत्पन्नमतिः प्राप्ता क्रियां कर्तुं व्यवस्यति ।
 सिद्धिस्तांशयकी तत्र चापल्यात्कार्यगौरवात् ॥ ७१ ॥
 यतते नैव कालेऽपि क्रियां कर्तुं च सालसः ।
 न सिद्धिस्तस्य कुत्रापि स नश्यति च सान्वयः ॥ ७२ ॥
 146 क्रियाफलमविज्ञाय यतते साहसी च सः ।
 दुःखभागी भवत्येव क्रियया तत्फलेन वा ॥ ७३ ॥
 महत्कालेनाल्पकर्म चिरकारी करोति च ।
 स शोचत्यल्पफलतो दीर्घदर्शी भवेदतः ॥ ७४ ॥
 सुफलं तु भवेत् कर्म कदाचित् सहसा कृतं ।
 150 निष्फलं वापि प्रभवेत् कदाचित् सुविचारितं ।
 तथापि नैव कुर्वीत सहसानर्थकारि तत् ॥ ७५ ॥
 कदाचिदपि संजातमकार्यादिष्टसाधनं ।
 यदानिष्टं तु सत्कार्यान्नाकार्यमेरकं हि तत् ॥ ७६ ॥
 भृत्यो भ्रातापि वा पुत्रः पत्नी कुर्यान्न चैव यत् ।
 156 विधास्यंति च मित्राणि तत्कार्यमविशंकितं ॥ ७७ ॥
 यो हि मित्रमविज्ञाय याथातथ्येन मन्दधीः ।
 मित्रार्थे योजयत्येनं तस्य सोऽर्थोऽवसीदति ॥ ७८ ॥
 न हि मानसिको धर्मः कस्यचिज्ज्ञायतेऽजसा ।
 अतो यतेत तत्प्राप्त्यै मित्रलब्धिर्वरा नृणां ॥ ७९ ॥
 160 नात्यन्तं विश्वसेत् कंचिद्विश्वस्तमपि सर्वदा ।
 पुत्रं वा भ्रातरं भार्याममात्यमधिकारिणं ॥ ८० ॥
 धनस्त्रीराज्यलोभो हि सर्वेषामधिको यतः ।

- प्रामाणिकञ्चानुभूतमाप्तं सर्वत्र विश्वसेत् ।
 विश्वसित्वात्मवद्रूढस्तत्कार्यं विमृशेत् स्वयं ॥ ८२ ॥
- 165 तद्वाक्यं तर्कतोऽनर्थं विपरीतं न विन्तयेत् ।
 चतुष्पष्टितमांशं तन्नाशितं क्षमयेदथ ॥ ८३ ॥
 स्वधर्मनीतिबलवांस्तेन मैत्रीं प्रधारयेत् ।
 दानैर्मनैश्च सत्कारैस्तुपूज्यान् पूजयेत् सदा ॥ ८४ ॥
 कदापि नोग्रदण्डस्स्यात् कटुभाषणतत्परः ।
 170 भार्या पुत्रोऽप्युद्विजते कटुवाक्यात् प्रदण्डतः ।
 पशवोऽपि वशं यान्ति दानैश्च मृदुभाषणैः ॥ ८५ ॥
 न विद्यया न शौर्येण धनेनाभिजनेन च ।
 न बलेन प्रमत्तस्याच्चातिमानी कदाचन ॥ ८६ ॥
 नाप्तोपदेशं संवेत्ति विद्यामत्तस्त्वहेतुभिः ।
 175 अनर्थमप्याभिप्रेतं मन्यते परमार्थवत् ॥ ८७ ॥
 महाजनैर्धृतं पन्था येन संत्यज्यते बलात् ।
 शौर्यमत्तस्तु सहसा युद्धं कृत्वा जहात्यसून् ।
 व्यूहादियुद्धकौशल्यं तिरस्कृत्य च शस्त्रवान् ॥ ८८ ॥
 श्रीमत्तः पुरुषो वेत्ति न दुष्कीर्तिमजो यथा ।
 180 स्वमूत्रगंधं मूत्रेण मुखमासिञ्चते स्वकं ॥ ८९ ॥
 तथाभिजनमत्तस्तु सर्वानेवावमन्यते ।
 श्रेष्ठानपीतरान् सम्यगकार्यं कुरुते मतिं ॥ ९० ॥
 बलमत्तस्तु सहसा युद्धे विदधते मनः ।
 बलेन बाधते सर्वान् पश्वादीनपि ह्यन्यथा ॥ ९१ ॥
 185 मानमत्तो मन्यते स्म तृणवच्चाखिलं जगत् ।
 अनर्होऽपि च सर्वेभ्यस्त्वत्यर्घासनमिच्छति ॥ ९२ ॥

- मदा एतेऽवलिप्तानां सतामेते दमास्मृताः ॥ ९३ ॥
विद्यायाश्च फलं ज्ञानं विनयश्च फलं श्रियः ।
यज्ञदाने बलफलं सद्रक्षणमुदाहृतं ॥ (९४) ॥
- 190 नामिताशत्रवशशौर्यफलं च करदीकृताः ।
शमो दमश्चार्जवं चाभिजनस्य फलं त्विदं ।
मानस्य तु फलं चैतत् सर्वे स्वसदृशा इति ॥ ९६ ॥
सुविद्यामन्त्रप्रैषज्यस्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि ।
गृहीयात् सुप्रयत्नेन मानमुत्सृज्य साधकः ॥ ९७ ॥
- 195 उपेक्षेत प्रनष्टं यत् प्राप्तं यत् तदुपाहरेत् ।
न बालं न स्त्रियं चातिलालयेत् ताडयेन्न च ।
विद्याभ्यासे गृह्यकृत्ये तावुभौ योजयेत् क्रमात् ॥ ९८ ॥
परद्रव्यं क्षुद्रमपि नादत्तं स हरेदणु ।
नोच्चारयेदधं कस्य स्त्रियं नैव च दूषयेत् ॥ ९९ ॥
- 200 न ब्रूयादनृतं साक्ष्यं कृतं साक्ष्यं न लोपयेत् ।
प्राणात्ययेऽनृतं ब्रूयात्सुमहत्कार्यसाधने ॥ १०० ॥
कन्यादात्रे तु ह्यधनं दस्यवे सधनं नरं ।
गुप्तं जिघांसवे नैव विज्ञातमपि दर्शयेत् ॥ १०१ ॥
जायापत्योश्च पित्रोश्च भ्रात्रोश्च स्वामिभृत्ययोः ।
- 205 अगिन्योर्मित्रयोर्भेदं न कुर्याद्गुरुशिष्ययोः ॥ १०२ ॥
न मध्याह्नमनं आपाशालिनोस्स्थितयोरपि ।
सुहृदं भ्रातरं बंधुमुपचर्यात् सदात्मवत् ॥ १०३ ॥
गृहागतं क्षुद्रमपि यथार्हं पूजयेत् सदा ।
तदीयकुशलप्रश्नैश्शक्त्वा दानैर्जलादिभिः ॥ १०४ ॥
- 210 सपुत्रस्तु गृहे कन्यां सपुत्रां वासयेन्न हि ।

- सभर्तृकां च भगिनीमनाथे ते तु पालयेत् ॥ १०५ ॥
 सर्पोऽग्निर्दुर्जनो राजा जामाता भगिनीसुतः ।
 रोगशत्रुर्नावमान्योऽप्यल्प इत्युपचारितः ॥ १०६ ॥
 क्रौर्यात् तैक्ष्ण्याद्बुद्धिस्त्वभावात् स्वामित्वात् पुत्रिकाभयात् ।
 215 स्वपूर्वनपिण्डदत्ताद्बुद्धिभीम्यामुपाचरेत् ॥ १०७ ॥
 ऋणशेषं रोगशेषं शत्रुशेषं न रक्षयेत् ।
 याचकाद्यैः प्रार्थितस्सन्न तीक्ष्णं चोत्तरं वदेत् ।
 तत्कार्यं तु समर्थश्चेत् कुर्याद्वा कारयेत् च ॥ १०९ ॥
 दातॄणां धार्मिकाणां च शूराणां कीर्तनं सदा ।
 220 शृणुयात्तु प्रयत्नेन तच्छिद्रं नैव लक्षयेत् ॥ ११० ॥
 काले हितमिताहारविहारी विघसाशनः ।
 अदीनात्मा च सुखप्रशुचिस्स्यात् सर्वदा नरः ॥ १११ ॥
 कुर्याद्विहारमाहारं निर्हारं विजने सदा ।
 व्यवसायी सदा च स्यात् सुखं व्यायाममभ्यसेत् ॥ ११२ ॥
 225 अन्नं न निंदात् सुखस्थस्त्वीकुर्यात् प्रीतिभोजनं ।
 आहारं प्रवरं विंदात् षड्रसं मधुरोत्तरं ॥ ११३ ॥
 विहारं चैव स्वस्त्रीभिर्वेश्याभिर्न कदाचन ।
 नियुद्धं कुशलैस्सार्धं व्यायामं नतिभिर्वरं ॥ ११४ ॥
 हित्वा प्राक्पश्चिमौ यामौ निशि स्वापो वरो भतः ।
 230 दीनांधपंगुवधिरा नोपहास्याः कदाचन ॥ ११५ ॥
 नाकार्यं तु मतिं कुर्याद्वाक् स्वकार्यं प्रसाधयेत् ।
 उद्योगेन बलेनैव बुद्ध्या धैर्येण साहसात् ।
 पराक्रमेणार्जवेन मानमुत्सृज्य साधकः ॥ ११६ ॥
 यदि सिध्यति येनार्थः कलहेन वरस्तु सः ।

- 235 अन्यथायुर्धनसुहृद्यशस्त्रुरवहरस्मृतः ॥ ११७ ॥
 नानिष्टं प्रवदेत् कस्मिन् न छिद्रं कस्य लक्षयेत् ।
 आज्ञाभङ्गस्तु महतां राज्ञः कार्यो न वै क्वचित् ॥ ११८ ॥
 असत्कार्यनियोक्तारं गुरुं वापि प्रबोधयेत् ।
 नातिक्रामेदपि लघुं क्वचित् सत्कार्यबोधकं ॥ ११९ ॥
- 240 कृत्वा स्वतन्त्रां तरुणीं स्त्रियं गच्छेन्न वै क्वचित् ।
 स्त्रियो मूलमनर्थस्य तरुण्यः किं परैस्तह ॥ १२० ॥
 न प्रमाद्येन्मदद्रव्यैर्न विमुह्येत् कुसंततौ ॥ १२१ ॥
 साध्वी भार्या पितृपत्नी माता बालापिता स्तुपा ।
 अभर्तृकानपत्या या साध्वी कन्या त्वसापि च ॥ (१२२) ॥
- 245 मातुलानी भ्रातृभार्या पितृमातृस्वसा तथा ।
 मातामहोऽनपत्यश्च गुरुश्वशुरमातुलाः ॥ (१२३) ॥
 बालोऽपिता च दौहित्रो भ्राता च भागिनीसुतः ।
 एतेऽवश्यं पालनीयाः प्रयत्नेन स्वशक्तितः ॥ १२४ ॥
 अविभवेऽपि विभवे पितृमातृकुलं सुहृत् ।
- 250 पत्न्याः कुलं दासदासीभृत्यवर्गाश्च पोषयेत् ॥ १२५ ॥
 विकलाङ्गान् प्रव्रजितान् दीनानाथांश्च पालयेत् ॥ १२६ ॥
 कुटुम्बभरणार्थेषु यत्नवान् न भवेच्च यः ।
 तस्य सर्वगुणैः किंतु जीवन्नेव मृतश्च सः ॥ १२७ ॥
 न कुटुम्बं भृतं येन नामिताश्शत्रवोऽपि न ।
- 255 प्राप्तं संरक्षितं नैव कस्य किं जीविनेन वै ॥ १२८ ॥
 स्त्रीभिर्जितो ऋणी नित्यं सुदरिद्री च याचकः ।
 गुणहीनोऽर्यधीनस्तन् मृता एने सजीवकाः ॥ १२९ ॥
 आयुर्वित्तं गृहच्छिद्रं मंत्रमैथुनभेषजं ।

- दानमानापमानं च नवैतानि सुगोपयेत् ॥ १२९ ॥
- 260 देशाटनं राजसभावेशनं शास्त्रचित्तनं ।
 वेश्यादिदर्शनं विद्वन्मैत्रीं कुर्यादतन्द्रितः ॥ १३० ॥
- अनेकाश्च तथा धर्माः पदार्थाः पशवो नराः ।
 देशाटनात् स्वानुभूताः प्रभवन्ति च पर्वताः ॥ १३१ ॥
- कीदृशा राजपुरुषा न्यायान्यायं च कीदृशं ।
 265 मिथ्याविवादिनः के च के वै सत्यविवादिनः ॥ (१३२) ॥
- कीदृशी व्यवहारस्य प्रवृत्तिश्शास्त्रलोकतः ।
 सभागमनशीलस्य तद्विज्ञानं प्रजायते ॥ १३३ ॥
- नाहंकारी च धर्माधश्शास्त्राणां तत्त्वचित्तनैः ।
 एकं शास्त्रमधीयानो न विद्यात् कार्यनिर्णयं ॥ १३४ ॥
- 270 स्याद्वद्वागमसंदर्शी व्यवहारो महानतः ।
 बुद्धिमानभ्यसोन्नित्यं बहुशास्त्राण्यतन्द्रितः ॥ १३५ ॥
- तदर्थं तु गृहीत्वापि तदधीना न जायते ।
 वेश्या तथाविधा वापि वशीकर्तुं नरं क्षमा ॥ १३६ ॥
- नेयात् कस्य वशं तद्वत् स्वाधीनं कारयेज्जगत् ॥ १३७ ॥
- 275 श्रुतिस्मृतिपुराणानामर्थविज्ञानमेव च ।
 सहवासात् पंडितानां बुद्धिः पंडा प्रजायते ॥ १३८ ॥
- देवपित्रतिथिभ्योऽन्नमदत्वा नाश्रीयात् क्वचित् ।
 आत्मार्थं यः पचेन्मोहान्नरकार्थं स जीवति ॥ १३९ ॥
- मार्गं गुरुभ्यो बलिने व्याधिताय शवाय च ।
 280 राज्ञे श्रेष्ठाय व्रतिने यानगाय समुत्सृजेत् ॥ १४० ॥
- शकटात् पंचहस्तं तु दशहस्तं तु वाजिनः ।
 दूरतश्शतहस्तं च तिष्ठेन्नागादृषादश ॥ १४१ ॥

- शृङ्गिणां च नखिनां च दंष्ट्रिणां दुर्जनस्य च ।
नदीनां वसती स्त्रीणां विश्वासं नैव कारयेत् ॥ १४२ ॥
- 285 खादन् न गच्छेदध्वानं न च हास्येन आपणं ।
शोकं न कुर्यान्नष्टस्य स्वरुनेरपि जल्पनं ॥ १४३ ॥
स्वशंकितानां सामीप्यं त्यजेद्वै नाचसेवनं ।
सल्लापं नैव शृणुयाद्भुक्तः कस्यापि सर्वदा ॥ १४४ ॥
उत्तमैरनुज्ञातं कार्यं नेच्छेच्च तैस्तह ।
290 देवैस्साकं सुधापानाद्राहोर्लिङ्गं शिरो यतः ॥ १४५ ॥
महतोऽसत्कृतमपि भवेत् तद्रूपणाय वै ।
विषपानं शिवस्यैव त्वन्येषां मृत्युकारकं ॥ १४६ ॥
तेजस्वी क्षमते सर्वं भोक्तुं बहिरिवानघः ।
न सांमुख्ये गुरोस्स्थेयं राज्ञश्श्रेष्ठस्य कस्यचित् ॥ १४७ ॥
- 295 राजा मित्रमिति ज्ञात्वा न कार्यं मानसेप्सितं ।
नेच्छेन्मूर्खस्य स्वामित्वं दास्यमिच्छेन्महात्मनां ।
विरोधं न ज्ञानलवदुर्विदग्धस्य रंजनं ॥ १४८ ॥
अत्यावश्यमनावश्यं क्रमात् कार्यं समाचरेत् ।
प्राक् पश्चाद्द्राग्विलम्बेन प्राप्तं कार्यं तु बुद्धिमान् ॥ १४९ ॥
- 300 पित्राज्ञप्ते नापि मातृवयरूपे सुपूजिता ।
धृता गौतमपुत्रेण ह्यकार्ये चिरकारिता ॥ १५० ॥
प्रेम्णा समीपवासेन स्तुत्या नत्या च सेवया ।
कौशल्येन कलाभिश्च कथाभिर्ज्ञानतोऽपि च ॥ १५१ ॥
आदरेणार्जवेनैव शौर्यादानेन विद्यया ।
305 प्रत्युत्थानाभिगमनैरानन्दस्मितभाषणैः ।
उपकारैस्त्वाशयेन वशीकुर्याज्जगत् सदा ॥ १५२ ॥

- एते वश्यकरोपाया दुर्जने निष्फलास्मृताः ।
 तत्सन्निधिं त्यजेत् प्राज्ञश्शक्तस्तं दंडतो जयेत् ।
 छलभूतैस्तु तद्रूपैरुपायैरेभिरेव वा ॥ १५४ ॥
- 310 श्रुतिस्मृतिपुराणानामभ्यासस्सर्वदा हितः ।
 सांगानां सोपवेदानां सकलानां नरस्य हि ॥ १५५ ॥
 मृगयाक्षास्त्रियः पानं व्यसनानि नृणां सदा ।
 चत्वार्येतानि संत्यज्य युक्त्या संयोजयेत् क्वचित् ॥ १५६ ॥
 कूटेन व्यवहारं तु वृत्तिलोपं न कस्यचित् ।
 316 न कुर्याच्चितयेत् कस्य मनसाप्यहितं क्वचित् ॥ १५७ ॥
 तत्कार्षं तु सुखं अस्माद्भवेत् त्रैकालिकं दृढं ।
 मृते स्वर्गं जीवति च विद्यात् कीर्तिं दृढां शुभां ॥ १५८ ॥
 जागर्ति च संचितो य आधिव्याधिनिपीडितः ।
 जारश्रोरो बलिद्विष्टो विषयी धनलोलुपः ॥ (१५९) ॥
- 320 कुसहायी कुनृपतिभिन्नामात्यसुहृत्प्रजः ।
 कुर्याद्यथा समीक्ष्यैतत् सुखं स्वप्याच्चिरं नरः ॥ १६० ॥
 राज्ञो नानुकृतिं कुर्यान्न च श्रेष्ठस्य कस्यचित् ।
 नैको गच्छेद्द्व्यालव्याघ्रचोरेषु च प्रवाधितुं ॥ १६१ ॥
 जिघांसंतं जिघांसीयाद्गुरुमप्याततायिनं ।
 325 कलहे न सहायस्स्यात् संरक्षेद्बहुनायकं ॥ १६२ ॥
 गुरूणां पुरतो राज्ञो न चासीत् महासने ।
 प्रौढपादो न तद्वाक्यं हेतुभिर्विकृतिं नयेत् ॥ १६३ ॥
 यत् कर्तव्यं न जानाति कृतं जानाति चेतरेः ।
 नैव वक्ति च कर्तव्यं कृतं यश्चोत्तमो नरः ॥ १६४ ॥
- 330 न प्रियाकथितं सम्यङ्मन्येतानुभवं विना ।

- अपराधं मातृस्तुपाभ्रातृपत्नीसपत्निजं ॥ १६५ ॥
 अनृतं साहसं माया मूर्खत्वमतिलोभता ।
 अशौचं निर्दया दर्पस्त्रीणामष्टौ स्वदुर्गुणाः ॥ १६६ ॥
 षोडशाब्दात् परं पुत्रं द्वादशाब्दात् परं स्त्रियं ।
 336 न ताडयेद्दुष्टवाक्यैः पीडयेन्न स्तुपादिकं ॥ १६७ ॥
 पुत्राधिकाश्च दौहित्रा आग्निनेयाश्च भ्रातरः ।
 कन्याधिकाः पालनीया भ्रातृभार्या स्तुपा स्वस्ता ॥ १६८ ॥
 आगमार्थं हि यतते रक्षणार्थं हि सर्वदा ।
 कुटुंबपोषणे स्वामी तदन्ये तत्करा इव ॥ १६९ ॥
 340 अनृतं साहसं मौर्ख्यं कामाधिक्यं स्त्रियां यतः ।
 कामाद्विनैकशयने नैव सुप्यात् स्त्रिया सह ॥ १७० ॥
 दृष्ट्वा धनं कुलं शीलं रूपं विद्यां वलं वयः ।
 कन्यांदद्यादुत्तमं चेन्मैत्र्यां कुर्यादथात्मनः ॥ (१७१) ॥
 भार्यार्थिनं वयोविद्यारूपिणं निर्धनं त्वपि ।
 346 न केवलेन रूपेण वयसा न धनेन च ॥ १७२ ॥
 आदौ कुलं परीक्षेत ततो विद्यां ततो वयः ।
 शीलं धनं ततो रूपं देशं पश्चाद्विवाहयेत् ॥ १७३ ॥
 कन्या वरयते रूपं माता वित्तं पिता श्रुतं ।
 बांधवाः कुलमिच्छन्ति मृष्टान्नमितरे जनाः ॥ १७४ ॥
 350 भार्यार्थं वरयेत् कन्यामसमानर्पिगोत्रजां ।
 भ्रातृमतीं सुकुलं च योनिदोषविवर्जितां ॥ १७५ ॥
 क्षणशः क्षणशश्चैव विद्यामर्थं च साधयेत् ।
 न त्याज्यौ तु क्षणकणौ नित्यं विद्याधनार्थिना ॥ १७६ ॥
 सुभार्यापुत्रमित्रार्थं हितं नित्यं धनार्जनं ।

- 355 दानार्थं च विना त्वेतैः किं धनैश्च जनैश्च किं ॥ १७७ ॥
 भाविसंरक्षणक्षमं धनं यत्नेन रक्षयेत् ।
 जीवामि शतवर्षं तु नंदामि च धनेन वै ।
 इति बुद्ध्या संचिनुयाद्धनं विद्यादिकं सदा ॥ (१७९) ॥
 पंचविंशत्यब्दपूरं तदर्धं वा तदर्धकं ।
- 360 विद्याधनं श्रेष्ठतरं तन्मूलमितरद्धनं ॥ १८० ॥
 दानेन वर्धते नित्यं न हाराय न नीयते ।
 अस्ति यावन् तु सधनस्तावत् सर्वैस्तु सेव्यते ॥ १८१ ॥
 निर्धनस्त्यज्यते भार्यापुत्राद्यैस्तगुणोऽप्यतः ।
 संसृतौ व्यवहाराय सारभूतं धनं स्मृतं ॥ १८२ ॥
- 365 अतो यतेत तत्प्राप्त्यै नरस्तूपायसाहसैः ।
 सुविद्यया मुसेवाभिश्शौर्येण कृषिभिस्तथा ॥ (१८३) ॥
 कौसीदृष्ट्या पण्येन कलाभिश्च प्रतिग्रहैः ।
 यथा कथा चापि वृत्त्या धनवान् स्यात् तथाचरेत् ॥ १८४ ॥
 तिष्ठन्ति सधनद्वारे गुणिनः किंकरा इव ॥ १८४^b ॥
- 370 दोषा अपि गुणायन्ते दोषायन्ते गुणा अपि ।
 धनवतो निर्धनस्य निन्द्यते निर्धनोऽखिलैः ॥ १८५ ॥
 सुनिर्धनत्वं प्राप्यैके मरणं भोजिरे जनाः ।
 ग्रामायैकेऽचलायैके नाशायैके प्रवव्रजुः ॥ (१८६^a) ॥
 उन्मादमेके पुण्यन्ति यांत्यन्ये द्विषतां वशं ।
- 375 दास्यमेके च गच्छन्ति परेषामर्थहेतुना ॥ १८७ ॥
 यथा न जानन्ति धनं संचितं कति कुत्र वै ।
 आत्मस्त्रीपुत्रमित्राणि सलेखं धारयेत् तथा ॥ १८८ ॥
 नैवास्ति लिखितादन्यत्स्मारकं व्यवहारिणां ।

- न लेख्येन विना कुर्याद्व्यवहारं सदा बुधः ॥ १८९ ॥
- 380 निर्लोभे धनिके राज्ञि विश्वस्ते क्षमिणां वरे ।
 सुसंचितं धनं धार्यं गृहीतलिखितं तु वा ॥ १९० ॥
 मैत्र्यर्थे याचितं दद्यादकुसीदं धनं सदा ।
 तस्मिन् स्थितं चेन्न बहु हानिरुच्च तथाविधं ॥ १९१ ॥
 दृष्ट्वाधमर्णं वृद्ध्यापि व्यवहारक्षमं सदा ।
- 385 सवंधं सप्रतिभुवं धनं दद्याच्च साक्षिमन् ॥ १९२ ॥
 गृहीतलिखितं योग्यमानं प्रत्यागमे सुखं ।
 न दद्याद्दृढिलोभेन नष्टं मूलधनं भवेत् ॥ १९३ ॥
 आहारे व्यवहारे च त्यक्तलज्जस्सुरवी भवेत् ।
 धनं मैत्रीकरं दाने चादाने शत्रुकारकं ॥ १९४ ॥
- 390 कृत्वा स्वान्ते तथौदार्यं कार्पण्यं बहिरेव च ।
 उचितं तु व्ययं काले नरः कुर्यान्न चान्यथा ॥ १९५ ॥
 सुभार्यापुत्रमित्राणि शक्त्या संरक्षयेद्धनैः ।
 नात्मा पुनरतो त्मानं सर्वैस्तत्त्वं पुनर्भवेत् ॥ १९६ ॥
 पश्यति स्म सजीवश्चेन्नरो भद्रशतानि च ।
- 395 सदारप्रौढपुत्रान् द्राक् श्रेयोऽर्थी विभजेत् पिता ॥ १९७ ॥
 सदारभ्रातरः प्रौढा विभजेयुः परस्परं ।
 एकोदरा अपि प्रायो विनाशायान्यथा खलु ॥ १९८ ॥
 नैकत्र संवसेच्चापि स्त्रीद्वयं मनुजस्य तु ।
 कथं वसेत्तद्वहुत्वं पशूनां तु नरद्वयं ॥ १९९ ॥
- 400 विभजेयुर्न तत्पुत्रा यद्धनं वृद्धिकारणं ।
 अधमर्णस्थितं चापि यद्देयं चौत्तमर्णिकं ॥ २०० ॥
 यस्येच्छेदुत्तमां मैत्रीं कुर्यान्नार्थाभिलाषकं ।

- परोक्षे तद्रहश्चारं तत्स्त्रीसंभाषणं तथा ॥ (२०१) ॥
 तद्व्यूनदर्शनं नैव तत्प्रतीपविवादनं ।
- 405 असहाय्यं च तत्कार्यं ह्यनिष्टोपेक्षणं न च ॥ २०२ ॥
 सकुसीदमकुसीदं धनं यच्चौत्तर्माणिकं ।
 दद्यादगृहीतमिव नोभयोः क्लेशकृद्यथा ।
 नासाक्षिमञ्चालिखितमृणपत्रस्य पृष्ठतः ॥ २०४ ॥
 आत्मपितृमातृगुणैः प्रख्यातश्चोत्तमोत्तमः ।
 410 गुणैरात्मभवैः ख्यातः पैतृकैर्मातृकैः पृथक् ॥ (२०५) ॥
 उत्तमो मध्यमो नीचोऽधमो भ्रातृगुणैर्नरः ।
 कन्यास्त्रीभगिनीभाग्यो नरोऽधमतमो मतः ॥ २०६ ॥
 भूत्वा महाधनस्तम्यक् पोष्यवर्गं तु पोषयेत् ।
 अदत्त्वा यत्किञ्चिदपि न नयेद्विसं बुधः ॥ २०७ ॥
 415 स्थितो मृत्युमुखे चाहं क्षणमायुर्ममास्ति न ।
 इति मत्वा दानधर्मो यथेष्टौ तु समाचरेत् ॥ २०८ ॥
 न तौ विना मे परत्र सहायास्तन्ति चेतरे ।
 दानशीलाश्रयाल्लोको वर्तते न शठाश्रयात् ॥ २०९ ॥
 भवंति मित्रा दानेन द्विपंतोऽपि च किं पुनः ॥ २०९ ॥
 420 देवतार्थं च यज्ञार्थं ब्राह्मणार्थं गवार्थकं ।
 यद्दत्तं तत् पारलौक्यं संविद्वत्तं तदुच्यते ॥ २१० ॥
 वंदिमागधमल्लादिनटनार्थं च दीयते ।
 पारितोष्यं यशोऽर्थं तु श्रिया दत्तं तदुच्यते ॥ २११ ॥
 उपायनीकृतं यत्तु सुहृत्संबन्धिवंधुषु ।
 425 विवाहादिषु चाचारदत्तं ह्रीदत्तमेव तत् ॥ २१२ ॥
 राज्ञे च बलिने दत्तं कार्यार्थं कार्यघातिने ।

- पापभीत्याथवा यच्च तत्तु भीदत्तमुच्यते ॥ २१३ ॥
यदत्तं हिंस्रवृद्धचर्यं नष्टं द्यूतविनाशितं ।
चोरैर्हृतं पापदत्तं परस्त्रीसंगमार्थकं ॥ २१४ ॥
430 आराधयति यं देवं तमुत्कृष्टतरं वदेत् ।
तद्व्यूततां नैव कुर्याज्जोपयेत् तस्य सेवनं ॥ २१५ ॥
विना दानार्जवाम्यां न भुव्यस्ति च वशीकरं ।
दानक्षीणो विवर्धिष्णुश्शशी वक्रोऽप्यतश्शुभः ॥ २१६ ॥
विचार्य स्नेहं द्वेपं वा कुर्यात् कृत्वा न चान्यथा ।
435 नापकुर्यान्नोपकुर्याद्भवतोऽनर्थकारिणौ ॥ २१७ ॥
नातिक्रौर्यं नातिशाळ्यं धारयेन्नातिमार्दवं ।
नातिवादं नातिकार्यासकितमत्याग्रहं न च ॥ २१८ ॥
आति सर्वं नाशहेतुर्ह्यतोऽस्यंतं विवर्जयेत् ।
उद्वेजते जनः क्रौर्यात् कार्पण्यादातिनिंदाति ॥ २१९ ॥
440 मार्दवान्नैव गणयेदपमानोऽतिवादतः ।
अतिदानेन दारिद्र्यं तिरस्कारोऽतिलोभतः ॥ २२० ॥
अत्याग्रहान्नरस्यैव मौल्यं संजायते खलु ।
अनाचाराद्धर्महानिरत्याचारस्तु मूर्खता ॥ २२१ ॥
ह्यधिकोऽस्मीति सर्वेभ्यो ह्यधिकज्ञानवानहं ।
445 धर्मतत्त्वमिदमिति नैवं मन्येत बुद्धिमान् ॥ २२२ ॥
तिमिगिलगिलोऽप्यस्ति तद्रिलोऽप्यस्ति राघवः ।
कश्चित्तु तद्रिलोऽस्तीति मत्वा मन्येत कर्हिचित् ॥ २२३ ॥
नेच्छेत् स्वाम्यं तु देवेषु गोषु च ब्राह्मणेषु च ।
महानर्थकरं हेतुत् समग्रकुलनाशनं ॥ २२४ ॥
450 भजनं पूजनं सेवामिच्छेदेतेषु सर्वदा ।

- न ज्ञायते ब्रह्मतेजः कस्मिन् कीदृक् प्रतिष्ठितं ॥ २२५ ॥
 पराधीनं नैव कुर्यात् तरुणीधनपुस्तकं ।
 कृतं चेष्टभ्यते दैवाद्भूषणं नष्टं विमर्दितं ॥ २२६ ॥
 बह्वर्थं न त्यजेदल्पहेतुनारुपं न साधयेत् ।
 455 बह्वर्थव्ययतो धीमानभिमानेन वै क्वचित् ॥ २२७ ॥
 बह्वर्थव्ययभीत्या तु सत्कीर्तिं न त्यजेत् सदा ।
 भटानामसदुक्त्या तु नेष्येत् कुप्यान्न तैस्तह ॥ २२८ ॥
 लज्ज्यते च सुहृद्येन भिद्यते दुर्मना भवेत् ।
 वक्तव्यं न तथा किञ्चिद्विनोदेऽपि च धीमता ॥ २२९ ॥
 460 यस्मिन् सूक्तं दुरुक्तं च समं स्याद्वा निरर्थकं ।
 न तत्र प्रलपेत्प्राज्ञो बधिरेष्विव गायनः ॥ २३० ॥
 व्यसने सज्जमानं हि यो मित्रं नाभिपद्यते ।
 अनुनीय यथाशक्ति तं नृशंसं विदुर्वुधाः ॥ २३१ ॥
 ज्ञातिनां हि मिथो भेदे यन्मित्रं नाभिपद्यते ।
 465 सर्वयत्नेन माध्यस्थ्यं न तन्मित्रं विदुर्वुधाः ॥ २३२ ॥
 आजन्मसेवितं दानैर्मनैश्च परिपोषितं ।
 तीक्ष्णवाक्यान्मित्रमपि तत्कालं याति शत्रुतां ॥ २३३ ॥
 वक्रोक्तिशल्यमुद्धर्तुं न शक्यं मानसं यतः ।
 वहेदमित्रं स्कन्धेन यावत् स्यात् स्वबलाधिकः ।
 470 ज्ञात्वा नष्टबलं तं तु भिद्याद्घटमिवाश्मनि ॥ २३४ ॥
 न भूषयत्यलंकारो न राज्यं न च पौरुषं ।
 न विद्या न धनं तादृग्यादृक् सौजन्यभूषणं ॥ २३५ ॥
 अश्वे जवो वृषे धौर्यं मणौ कांतिः क्षमा नृपे ।
 हावभावौ च वेश्यायां गायके मधुरस्वरः ॥ (२३६) ॥

- 475 दातृत्वं धनिके शौर्यं सैनिके बहुदुग्धता ।
 गोपु दमस्तपस्विपु विद्वत्सु वावदूकता ॥ (२३८) ॥
 सम्येष्वपक्षपातस्तु तथा साक्षिपु सत्यवाक् ।
 अनन्यभक्तिर्भृत्येषु सुहितोक्तिश्च मंत्रिपु ॥ (२३९) ॥
 मौनं मूर्खेषु च स्त्रीपु पातिव्रत्यं सुभूषणं ।
 480 महादुर्भूषणं चैताद्विपरीतममीपु च ॥ २४० ॥
 गृहं बहुकुटुम्बेन दीपैर्गोभिस्सुत्रालिशैः ।
 भात्येकनायकं नित्यं नैव निर्वहृनायकं ॥ २४१ ॥
 न च हिंस्रमुपेक्षेत शक्तो हन्याच्च तत्क्षणे ॥ २४१ ॥
 पैशुन्यं चंडता चौर्यं मात्सर्यमतिलोभता ।
 485 असत्यं कार्यघातित्वं तथालसकताप्यलं ।
 गुणिनामपि दोषाय गुणानाच्छाद्य जायते ॥ २४३ ॥
 मातुः प्रियायाः पुत्रस्य धनस्य च विनाशनं ।
 बाल्ये मध्ये च वार्द्धक्ये महापापफलं क्रमात् ॥ २४४ ॥
 श्रीमतामनपत्यत्वमधनानां च मूर्खता ।
 490 स्त्रीणां पंडपतित्वं च न सौख्यायेष्टानिर्गमः ॥ २४५ ॥
 मूर्खः पुत्रोऽथवा कन्या चंडी भार्या दरिद्रता ।
 नीचसेवा ऋणं नित्यं नैतत्पट्कं सुखाय च ॥ २४६ ॥
 नाध्यापने नाध्ययने न देवे न गुरौ द्विजे ।
 न कलासु न संगीते सेवायां नार्जवे स्त्रियां ॥ (२४७) ॥
 495 न शौर्ये न च तपसि साहित्ये रमते मनः ।
 यस्य मुक्तः खलः किं वा नररूपपशुश्च सः ॥ २४८ ॥
 अन्योदयासाहिष्णुश्च छिद्रदर्शी विनिंदकः ।
 द्रोहशीलस्त्वान्तमलः प्रसन्नास्यः खलस्मृतः ॥ २४९ ॥

एकस्यैव न पर्याप्तमास्ति यद्वृहत्कोशजं ।

600 आशया वर्द्धितस्यास्ति तस्याल्पमपि पूर्तिरुत् ॥ २५० ॥

करोत्यकार्यं साशोऽन्यं बोधयत्यनुमोदते ॥ २५० ॥

भवंत्यन्योपदेशार्थं धूर्तास्ताधुसमास्तदा ।

स्वकार्यार्थं प्रकुर्वन्ति ह्यकार्याणां शतं तु ते ॥ २५१ ॥

पित्रोराज्ञां पालयति सेवने च निरालसः ।

505 छायेव वर्तते नित्यं यतते चागमाय वै ॥ (२५२) ॥

कुशलस्तर्वविद्यासु स पुत्रः प्रीतिकारकः ।

दुःखदो विपरीतो यो दुर्गुणी घननाशकः ॥ २५३ ॥

पत्यौ नित्यं चानुरक्ता कुशला गृहकर्मणि ।

पुत्रप्रसूस्तुशीला या प्रिया पत्युस्तुयौवना ॥ २५४ ॥

510 पुत्रापराधान् क्षमते या पुत्रपरिपोषिणी ।

सा माता प्रीतिदा नित्यं कुलटान्यातिदुःखदा ॥ २५५ ॥

विद्यागमार्थं पुत्रस्य वृत्त्यर्थं यतते च यः ।

पुत्रं सदा साधु शास्ति प्रीतिरुत् स पितानृणी ॥ २५६ ॥

यस्सहायं सदा कुर्यात् प्रतीपं न वदेत् क्वचित् ।

515 सत्यं हितं वक्ति याति दत्ते गृह्णाति मित्रतां ॥ २५७ ॥

नीचस्यातिपरिचयो ह्यन्यगेहे सदा गतिः ।

जातौ संघे प्रातिकूल्यं मानहान्यै दरिद्रता ॥ २५८ ॥

व्याघ्राभिसर्पहिंस्राणां न हि संघर्षणं हितं ।

सेवितत्वाच्च राज्ञो नैते मित्राः कस्य सन्ति किं ॥ २५९ ॥

520 दौर्मनस्यं च सुहृदां सुप्रावल्यं रिपोस्तदा ।

विद्वत्त्वपि च दारिद्र्यं दारिद्र्ये बहुपत्यता ॥ (२६०) ॥

धनिगुणिवैद्यनृपजलहीने सदा स्थितिः ।

- दुःखाय कन्यकाप्येका पित्रोरपि च याचनं ॥ २६१ ॥
 सुरूपस्तधनस्त्वामी विद्वानपि बलाधिकः ।
 525 न कामयेद्यथेष्टं यस्त्रीणां नैव सुसौख्यकृत् ॥ २६२ ॥
 यो यथेष्टं कामयते स्त्री तस्य वशगा भवेत् ।
 संधारणाह्वालनाच्च यथा याति वशं शिशुः ॥ २६३ ॥
 कार्यं तत्साधकार्दांश्च तद्वचयं सुविनिर्गमं ।
 विचिंत्य कुरुते ज्ञानी नान्यथा लघूपि क्वचित् ॥ २६४ ॥
 530 न च व्ययाधिकं कार्यं कर्तुमीहेत पांडितः ।
 लाभाधिक्यं यत् क्रियते स सेवेद्वयवसायिभिः ॥ २६५ ॥
 मूल्यं मानं च पण्यानां याथात्म्यान्मृग्यते सदा ।
 तपस्त्रीकृपिसेवासूपभोग्ये नापि भक्षणे ॥ २६६ ॥
 हितः प्रतिनिधिर्नित्यं कार्येऽन्ये तं नियोजयेत् ।
 535 निर्जनत्वं मधुरभुग्जारश्रोरस्तदेच्छति ॥ (२६७) ॥
 साहाय्यं तु बलिद्विष्टो वेश्या धनिकामित्रतां ।
 कुनृपश्च छलं नित्यं स्वामिद्रव्यं कुसेवकः ॥ (२६८) ॥
 तत्त्वं तु ज्ञानवान्दंभं तपोऽग्निं देवजीवकः ।
 योग्या कांतं च कुलटा जारं वैद्यं च व्याधितः ॥ (२६९) ॥
 540 धृतपण्यो महार्घत्वं दानशीलं तु याचकः ।
 रक्षितारं मृगयते भीतश्छिद्रं तु दुर्जनः ॥ २७० ॥
 चंडायते विवदते स्वपित्यश्नाति मादकं ।
 करोति निष्फलं कर्म मूर्खो वा खेष्टनाशनं ॥ २७१ ॥
 तमोगुणाधिकं क्षात्रं ब्राह्मं सत्त्वगुणाधिकं ।
 545 अन्यद्रजोऽधिकं तेजस्तेषु सत्त्वाधिकं वरं ॥ २७२ ॥
 सर्वाधिको ब्राह्मणस्तु जायते हि स्वकर्मणा ।

तत्तेजसोऽनुतेजांसि संति च क्षत्रियादिषु ॥ २७३ ॥

स्वधर्मस्थं ब्राह्मणं हि दृष्ट्वा विभ्यति चेतरे ।

क्षत्रियादिर्नान्यथा स्वधर्मं चातस्तमाचरेत् ॥ २७४ ॥

550 न स्यात् स्वधर्महानिस्तु यथा वृत्त्या च सा वरा ।

स देशः प्रवरो यत्र कुटुंबपरिपोषणं ॥ २७५ ॥

कृपिस्तु चोत्तमा वृत्तिर्या सरिन्मातृका मता ।

मध्यमा वैश्यवृत्तिश्च शूद्रवृत्तिस्तु चाधमा ॥ २७६ ॥

याच्चाधमतरा वृत्तिर्ह्युत्तमा सा तपस्विषु ।

555 क्वचित् सेवोत्तमा वृत्तिर्धर्मशीलनृपस्य च ॥ २७७ ॥

आध्वर्यवादिकं कर्म कृत्वा या गृह्यते भृतिः ।

सा किं महाधनायैव वाणिज्यमलमेव किं ॥ २७८ ॥

राजसेवां विना द्रव्यं विपुलं नैव जायते ।

राजसेवातिगहना बुद्धिमद्भिर्विना न सा ।

560 कर्तुं शक्या चेतरेण ह्यसिधारेव सा सदा ॥ २८० ॥

व्यालग्राही यथा व्यालं मंत्री मंत्रवलान्नृपं ।

करोत्यधीनं तु नृपे भयं बुद्धिमतां महत् ॥ २८१ ॥

ब्राह्मं तेजो बुद्धिमत्सु क्षात्रं राज्ञि प्रतिष्ठितं ।

आरादेव सदा चास्ति तिष्ठन् दूरेऽपि बुद्धिमान् ॥ (२८२) ॥

565 बुद्धिपाशैर्वन्धयित्वा संताडयति कर्षति ।

समीपस्थोऽपि दूरेऽस्ति ह्यप्रत्यक्षसहायवान् ॥ २८३ ॥

नानुवाकहता बुद्धिर्व्यवहारक्षमा भवेत् ।

अनुवाकहता या तु न सा सर्वत्रगामिनी ॥ २८४ ॥

आदौ वरं निर्धनत्वं धनिकत्वमनंतरं ।

570 तथादौ पादगमनं यानगत्वमनंतरं ।

- सुखाय कल्पते नित्यं दुःखाय विपरीतकं ॥ २८५ ॥
 वरं हि त्वनपत्यत्वं मृतापत्यत्वतस्तदा ।
 दुष्टयानात् पादगमो ह्यौदासीन्यं विरोधतः ॥ २८६ ॥
 वरं देशाच्छादनतश्चर्मणा पादगूहनं ।
 575 ज्ञानलवदौर्विदग्ध्यादज्ञता प्रवरा मता ॥ २८७ ॥
 परगृहनिवासाद्व्यचरण्ये निवसनं वरं ।
 प्रदुष्टभार्यागार्हस्थ्यद्वैक्ष्यं वा मरणं वरं ॥ २८८ ॥
 श्वमैथुनमृणं गर्भाधानं स्वामित्वमेव च ।
 खलसख्यमपथ्यं तु प्राक्सुखं दुःखनिर्गमं ॥ २८९ ॥
 580 कुमन्त्रिभिर्नृपो रोगी कुवैद्यैः कुनृपैः प्रजा ।
 कुसंतत्या कुलं चात्मा कुबुद्ध्या हीयतेऽनिशं ॥ २९० ॥
 हस्त्यश्वदृपवाल्मीशुकानां शिक्षको यथा ।
 तथा भवंति ते नित्यं संसर्गगुणधारकाः ॥ २९१ ॥
 स्याज्जयोऽवसरोक्त्या सद्वसनैस्तुप्रसिद्धता ।
 585 सभायां विद्यया मानस्त्रितयं त्वधिकारतः ॥ २९२ ॥
 सुभार्या सुष्टु चापत्यं सुविद्या सुधनं सुहृत् ।
 सुदासदास्यौ सद्देहस्तद्वेश्म सुनृपस्तदा ।
 गृहिणां हि सुखायालं दशैतानि न चान्यथा ॥ २९३ ॥
 वृद्धास्सुशीला विश्वस्तास्तदाचारास्त्रियो नराः ।
 590 स्त्रीवा वान्तःपुरे योज्या न युवा मित्रमप्युत ॥ २९४ ॥
 कालं नियम्य कार्याणि ह्याचरेन्नान्यथा क्वचित् ।
 गवादिप्रात्मवज्ज्ञानमात्मानं चार्थधर्मयोः ।
 नियुंजीतान्नसंसिद्धयै मातरं शिक्षणे गुरुं ॥ २९५ ॥
 गच्छेदनियमेनैव सदैवान्तःपुरं नरः ॥ २९६ ॥

- 595 भार्यानपत्या सद्यानं भारवाही सुरक्षकः ।
 परदुःखहरा विद्या सेवकश्च निरालसः ।
 षडेतानि सुखायालं प्रवासे तु नृणां सदा ॥ २९८ ॥
 मार्गं निरुध्य न स्थेयं समर्थेनापि कर्हिचित् ।
 सद्यानेनापि गच्छेन्न हृष्टमार्गे नृपोऽपि च ॥ २९९ ॥
- 600 ससाहायस्तदा च स्यादध्वगो नान्यथा कश्चित् ।
 समीपसन्मार्गजलाभयग्रामेऽध्वगो वसेत् ॥ ३०० ॥
 तथाविधे वा विरमेन्न मार्गे विपिनेऽपि न ॥ ३०१ ॥
 अत्यटनं चानशनमतिमैथुनमेव च ।
 अत्यायासश्च सर्वेषां द्राग्जराकरणं महत् ॥ ३०२ ॥
- 605 सर्वविद्यास्वनभ्यासो जराकारी कलासु च ॥ ३०२ ॥
 दुर्गुणं तु गुणीकृत्य कीर्तयेत् स प्रियो भवेत् ।
 गुणाधिक्यं कीर्तयति यः किं स्यान्न पुनस्तरवा ॥ ३०३ ॥
 दुर्गुणं वक्ति सत्येन प्रियोऽपि सोऽप्रियो भवेत् ।
 गुणं हि दुर्गुणीकृत्य वक्ति यस्स्यात् कथं प्रियः ॥ ३०४ ॥
- 610 स्तुत्या वशं यान्ति देवा ह्यञ्जसा किं पुनर्नराः ।
 प्रत्यक्षं दुर्गुणान्नैव वक्तुं शक्नोति कोऽप्यतः ॥ ३०५ ॥
 स्वदुर्गुणान् स्वयं चातो विमृशेल्लोकशास्त्रतः ।
 स्वदुर्गुणश्रवणतो यस्तुष्यति न क्रुध्यति ॥ (३०६) ॥
 स्वोपहासप्राविज्ञाने यतते त्यजति श्रुते ।
 615 स्वगुणश्रवणान्नित्यं समस्तिष्ठति नाधिकः ॥ (३०७) ॥
 दुर्गुणानां खानिरहं गुणाधानं कथं मयि ।
 मय्येव चाज्ञताप्यस्ति मन्यते सोऽधिकोऽखिलात् ॥ ३०८ ॥
 स साधुस्तस्य देवा हि कलालेशं लभन्ति न ॥ ३०९ ॥

- सदाल्पमप्युपकृतं महत् साधुषु जायते ।
 620 मन्यते सर्पपादल्पं महच्चोपकृतं खलः ॥ ३१० ॥
 क्षमिणं बलिनं साधुर्मन्यते दुर्जनोऽन्यथा ।
 दुरुक्तमप्यतस्साधोः क्षमयेद्दुर्जनस्य च ॥ ३११ ॥
 तथा न क्रीडयेत् कैश्चित् कलहाय भवेद्यथा ।
 विनोदेऽपि शपेन्नैवं ते आर्या कुलटास्ति किं ॥ ३१२ ॥
 625 अपशब्दाश्च नो वाच्या मित्रभावाच्च केव्वपि ।
 गोप्यं न गोपयेन्मित्रे तद्गोप्यं न प्रकाशयेत् ॥ ३१३ ॥
 वैरीभूतोऽपि पश्चात् प्राक्कथितं वापि सर्वदा ।
 विज्ञातमपि यद्दौष्यं दर्शयेत्तन्न कर्हिचित् ॥ ३१४ ॥
 प्रतिकर्तुं यतेतैव गुप्तः कुर्यात् प्रतिक्रियां ।
 630 यथार्थमपि न ब्रूयाद्वलवद्विपरीतकं ॥ ३१५ ॥
 दृष्टं त्वदृष्टवत् कुर्याच्छ्रुतमप्यश्रुतं क्वचित् ।
 मूकोऽधो बधिरः खंजस्त्वापत्काले भवेन्नरः ॥ (३१६) ॥
 अन्यथा दुःखमाप्नोति हीयते व्यवहारतः ।
 वदेद्ब्रह्मानुकूलं यन्न बालसदृशं क्वचित् ॥ ३१७ ॥
 635 परवेश्मगतस्तत्स्त्रीवीक्षणं न च कारयेत् ।
 अधनादननुज्ञातान्न गृहीयात्तु स्वामिनां ॥ ३१८ ॥
 स्वाशिभुं शिक्षयेदन्यशिभुं नाप्यपराधिनं ॥ ३१९ ॥
 अधर्मनिरतो यस्तु नीतिहीनश्चलान्तरः ।
 संकर्षकोऽतिदंडी तद्रामं त्यक्त्वान्यतो वसेत् ॥ ३२० ॥
 640 यथार्थमपि विज्ञातमुज्जयोर्वादिनोर्मतं ।
 अनियुक्तो न वै ब्रूयाद्भिनश्शत्रुर्भवेदतः ॥ ३२० ॥
 गृहीत्वान्यविवादं तु विवदेन्नैव केनाचित् ।

मिलित्वा संघशो राजमंत्रं नैव तु तर्कयेत् ॥ ३२१ ॥

अज्ञातशास्त्रो न ब्रूयाज्ज्यौतिषं धर्मनिर्णयं ।

645 नीतिं दंडं चिकित्साञ्च प्रायश्चित्तं क्रियाफलं ॥ ३२२ ॥

पारतंत्र्यात् परं दुःखं न स्वातन्त्र्यात् परं सुखं ।

अप्रवासी गृही नित्यं स्वतन्त्रस्सुखमेधते ॥ ३२३ ॥

नूतनप्राक्तनानां च व्यवहारविदां धिया ।

प्रतिक्षणं चाभिनवो व्यवहारो भवेदतः ॥ (३२४) ॥

650 वक्तुं न शक्यते प्रायः प्रत्यक्षादनुमानतः ।

उपमानेन तज्ज्ञानं भवेदाप्तोपदेशतः ॥ ३२५ ॥

कथितं तु समाप्तेन सामान्यं नृपराष्ट्रयोः ।

नीतिशास्त्रं हितायालं यद्विशिष्टं नृपे स्मृतं ॥ ३२६ ॥

इति शुक्रनीतौ नृपराष्ट्रसामान्यलक्षणं नाम तृतीयोऽध्यायः

श्रीः

शुक्रा नीतिः

चतुर्थेऽध्याये प्रथमं प्रकरणं

अथ मिश्रप्रकरणं प्रवक्ष्यामि समासतः ।

लक्षणं सुहृदादीनां समासाच्छृणुताधुना ॥ १ ॥

मित्रशत्रुश्चतुर्धा स्यादुपकारापकारयोः ।

कर्ता कारयिता चानुमेता यश्च सहायकः ॥ २ ॥

यस्य सुद्रवते चित्तं परदुःखेन सर्वदा ।

इष्टार्थं यततेऽन्यस्याप्रेरितस्तत्करोति यः ॥ (३) ॥

आत्मस्त्रीधनगुह्यानां शरणं समये सुहृत् ।

प्रोक्तोत्तमोऽयमन्यश्च त्रिद्वयेकपदमित्रकः ॥ ४ ॥

अनन्यस्त्वत्त्वकामत्वमेकस्मिन् विषये द्वयोः ।

वैरिलक्षणमेतद्वान्येष्टनाशनकारिता ॥ ५ ॥

भ्रातृभावे पितृद्रव्यमखिलं मम वै भवेत् ।

न स्यादेतस्य वश्येऽङ्गं ममैव स्यात् परस्परं ॥ (६) ॥

भोक्ष्येऽखिलमहं चैतन्नान्यं तस्त्वुवैरिणौ ।

द्वेष्टि द्वेष्ट उभौ शत्रून् शत्रैकतरसंज्ञकौ ॥ ७ ॥

शूरस्योत्थानशीलस्य बलनीतिमतस्तदा ।

सर्वेऽमित्रा गूढवैरा नृपाः कालप्रतीक्षकाः ॥ (८) ॥

भवन्तीति किमाश्चर्यं राज्यलुब्धा न ते हि किं ।

न राज्ञो विद्यते मित्रं राजा मित्रं न कस्य वै ॥ ९ ॥

प्रायः कृत्रिममित्रे ते भवतश्च परस्परं ।

20 केचित् स्वभावतो मित्राश्शत्रवस्सन्ति सर्वदा ॥ १० ॥

माता मातृकुलं चैव पिता तत्पितरौ तथा ।

पितृपितृव्यात्मकन्या पत्नी तत्कुलमेव हि ॥ (११) ॥

पितृमात्रात्मजगिनीकन्यकासंततिश्च या ।

प्रजापालो गुरुश्चैव मित्राणि सहजानि हि ॥ १२ ॥

25 विद्या शौर्यं च दाक्ष्यं च बलं धैर्यं च पंचमं ।

मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयन्ति हि तैर्विधाः ॥ १३ ॥

पित्रोर्निदेशवर्ती यस्तु पुत्रोऽन्वर्थनामवान् ।

श्रेष्ठ एकस्तु गुणवान् किं शतैरपि निर्गुणैः ॥ १४ ॥

स्वभावतो भवंत्येते हिंस्रो दुर्वृत्त एव च ।

30 ऋणकारी पिता शत्रुर्माता स्त्री व्यभिचारिणी ॥ (१५) ॥

आत्मपितृभ्रातरश्च तत्स्त्रीपुत्राश्च शत्रवः ।

स्तुषा श्वश्रूस्तपत्नी च ननांदा यातरस्तथा ॥ (१६) ॥

मूर्खः पुत्रः कुवैद्यश्चारक्षकस्तु पतिः प्रभुः ।

चंडो भवेत् प्रजाशत्रुरदाता घनिकश्च यः ॥ १७ ॥

35 दुष्टानां नृपतिश्शत्रुः कुलटानां पतिव्रता ।

साधुः खलानां शत्रुस्त्यान्मूर्खाणां बोधको रिपुः ॥ १८ ॥

उपदेशो हि मूर्खाणां क्रोधायैव शमाय न ।

पयःपानं भुजंगानां विषायैवामृताय न ॥ १९ ॥

आसमेताच्चतुर्दिक्षु सन्निरुष्टाश्च ये नृपाः ।

40 तत्परास्तत्परा येऽन्ये क्रमाद्धीनबलारयः ॥ २० ॥

शत्रूदासीनमित्राणि क्रमात्ते स्युस्तु प्राकृताः ।

अरिर्मित्रमुदासीनोऽन्तरस्तत्परः परः ॥ २१ ॥

- क्रमशो वा नृपा ज्ञेयाश्चतुर्दिक्षु तथारयः ।
 स्वसमीपतरा भृत्या ह्यमात्याद्याश्च कर्षिताः ॥ २२ ॥
- ४० वृंहयेत् कर्षयेन्मित्रं हीनाधिकबलं क्रमान् ।
 भेदनीयाः कर्षणीयाः पीडनीयाश्च शत्रवः ॥ २३ ॥
 विनाशनीयास्ते सर्वे सामादिभिरुपक्रमैः ।
 मित्रं शत्रुं यथायोग्यैः कुर्यात् स्ववशवर्तिनं ॥ २४ ॥
 उपायेन यथा व्यालो गजस्तिहोऽपि साव्यते ।
- ५० भूमिष्ठास्त्वर्गमायान्ति वज्रं भिन्दंत्युपायतः ॥ २५ ॥
 सुहृत्संबन्धिस्त्रीपुत्रप्रजाशत्रुषु ते पृथक् ।
 सामदानभेददंडाश्चिन्तनीयास्त्वयुक्तितः ॥ २६ ॥
 एकशीलवयोविद्याजातिव्यसनवृत्तयः ।
 साहचर्ये भवेन्मित्रमेभिर्यादि तु सार्जवैः ॥ २७ ॥
- ६० त्वत्समस्तु सखा नास्ति मित्रे साम इदं स्मृतं ।
 मम सर्वं तवैवास्ति दानं मित्रे सजीवितं ॥ २८ ॥
 मित्रेऽन्यमित्रसुगुणान् कीर्तयेद्भेदनं हि तत् ।
 मित्रे दंडो न करिष्ये मैत्रीमेवंविधोऽस्ति चेत् ॥ २९ ॥
 यो न संयोजयेदिष्टमन्यानिष्टमुपेक्षते ।
- ७० उदासीनस्त न कथं भवेच्छत्रुस्तुसांधिकः ॥ ३० ॥
 परस्परमनिष्टं न चिंतनीयं त्वया मया ।
 सुसाहाय्यं हि कर्तव्यं शत्रौ साम प्रकीर्तितं ॥ ३१ ॥
 करैर्वा प्रमितैर्ग्रामैर्वत्सरे प्रबलं रिपुं ।
 तोषयेत् तद्धि दानं स्याद्यथायोग्येषु शत्रुषु ॥ ३२ ॥
- ८५ शत्रुसाधकहीनत्वकरणात् प्रबलाश्रयात् ।
 तद्धीनतोज्जीवनाच्च शत्रुभेदनमुच्यते ॥ ३३ ॥

दस्युभिः पीडनं शत्रोः कर्षणं धनधान्यतः ।

तच्छिद्रदर्शनादुग्रबलैर्नीत्या प्रभीषणं ।

प्राप्तयुद्धानिवृत्तित्वैस्त्रासनं दंड उच्यते

॥ ३४ ॥

70 क्रियाभेदादुपाया हि भिद्यन्ते च यथार्हतः

॥ ३५ ॥

सर्वोपायैस्तथा कुर्यान्नीतिज्ञः पृथिवीपतिः ।

यथा स्वाम्यधिका न स्युर्मित्रोदासीनशत्रवः

॥ ३६ ॥

सामैव प्रथमं श्रेष्ठं दानं तु तदनंतरं ।

सर्वदा भेदनं शत्रोर्दण्डनं प्राणसंशये

॥ ३७ ॥

75 प्रबलेऽरौ सामदानौ साम भेदोऽधिके स्मृतौ ।

भेददंडौ समे कार्यौ दंडः पूज्यः प्रहीनके

॥ ३८ ॥

मित्रे च सामदानौ स्तो न कदा भेददंडने ।

रिपोः प्रजानां संभेदपीडनं स्वजयाय वै

॥ ३९ ॥

रिपुप्रपीडितानां च साम्रा दानेन संग्रहः ।

80 गुणवतां च दुष्टानां हितं निर्वसिनं सदा

॥ ४० ॥

स्वप्रजानां न भेदेन नैव दंडेन पालनं ।

कुर्वीत सामदानाभ्यां सर्वदा यत्नमास्थितः

॥ ४१ ॥

स्वप्रजादण्डभेदैश्च भवेद्राज्यविनाशनं ।

हीनाधिका यथा न स्युस्सदा रक्ष्यास्तथा प्रजाः

॥ ४२ ॥

85 निवृत्तिरसदाचाराद्दमनं दंडतश्च तत् ।

येन संदम्यते जंतुरुपायो दंड एव सः

॥ ४३ ॥

स उपायो नृपाधीनस्त सर्वस्य प्रभुर्यतः

॥ ४३ ॥

निर्भत्सनं चापमानोऽनशनं बंधनं तथा ।

ताडनं द्रव्यहरणं पुरान्निर्वासनांकने

॥ (४४) ॥

90 व्यस्तक्षौरमसद्यानमंगच्छेदो वधस्तथा ।

- युद्धमेते ह्युपायाश्च दंडस्यैव प्रभेदकाः ॥ ४५ ॥
जायते धर्मनिरता प्रजा दंडभयेन च ।
करोत्याधर्षणं नैव तथा चासत्यभाषणं ॥ (४६) ॥
क्रूराश्च मार्दवं यांति दुष्टा दौष्ट्यं त्यजन्ति च ।
९६ पशवोऽपि वशं यान्ति विद्रवंति च दस्यवः ॥ (४७) ॥
पिशुना मूकतां यान्ति भयं यांत्याततायिनः ।
करदाश्च भवंत्यन्ये विनासं यान्ति चापरे ।
अतो दंडधरो नित्यं स्यान्नृपो धर्मरक्षणे ॥ ४९ ॥
गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ।
१०० उत्पथं प्रतिपन्नस्य कार्यं भवति शासनं ॥ ५० ॥
राज्ञां सदंडनीत्या हि सर्वे सिध्यंत्युपक्रमाः ।
दंड एव हि धर्माणां शरणं परमं स्मृतं ॥ ५१ ॥
अहिंसैवासाधुर्हिंसा पशुवच्छ्रुतिचोदनात् ।
दंड्यस्यादंडनान्नित्यमदंड्यस्य च दंडनात् ।
१०५ अतिदंडाच्च गुणिभिस्त्यज्यते पातकी भवेत् ॥ ५२ ॥
अल्पदानान्महत्पुण्यं दंडप्रणयनात्फलं ।
शास्त्रेपूक्तं मुनिवरैः प्रवृत्त्यर्थं भयाय च ॥ ५३ ॥
अश्वमेधादिभिः पुण्यं तत् किं स्यात् स्तोत्रपाठतः ।
क्षमया यत्तु पुण्यं स्यात् तत् किं दंडनिपातनात् ॥ ५४ ॥
११० स्वप्रजादंडनाच्छ्रेयः कथं राज्ञो भविष्यति ।
तदंडाज्जायते कीर्तिघनपुण्याविनाशनं ॥ ५५ ॥
नृपस्य धर्मपूर्णत्वादंडः कृतयुगे न हि ।
त्रेतायुगे पूर्णदंडः पादाधर्माः प्रजा यतः ॥ (५६) ॥
द्वापरे चार्धधर्मत्वात् विपादंडो विधीयते ।

- 115 प्रजा निस्त्वा राजदैष्ट्यादंडार्धं तु कलौ यथा ॥ ५७ ॥
 युगप्रवर्तको राजा धर्माधर्मप्रशिक्षणात् ।
 युगानां न प्रजानां न दोषः किंतु नृपस्य हि ॥ ५८ ॥
 प्रसन्नो येन नृपतिस्तदाचरति वै जनः ।
 लोभाद्भयाच्च किं तेन शिक्षितं नाचरेत् कथं ॥ ५९ ॥
- 120 सुपुण्यो यत्र नृपतिर्धर्मिष्ठास्तत्र हि प्रजाः ।
 महापापी यत्र राजा तत्राधर्मपरो जनः ॥ (६०) ॥
 न कालवर्षी पर्जन्यस्तत्र भूर्न महाफला ।
 जायते राष्ट्रहासश्च शत्रुवृद्धिर्धनक्षयः ॥ ६१ ॥
 सुराप्यपि वरो राजा न स्त्रैणो नातिकोपवान् ।
 125 लोकांश्चंडस्तापयति स्त्रैणो वर्णान् विलुंपति ।
 मद्यप्येकश्च भ्रष्टस्त्यादुद्ध्या च व्यवहारतः ॥ ६३ ॥
 कामक्रोधौ मद्यतमौ सर्वमद्याधिकौ यतः ।
 धनप्राणहरो राजा पजायाश्चातिलोमतः ।
 तस्मादेतत्तूयं त्यक्त्वा दंडधारी भवेन्नृपः ॥ ६४ ॥
- 130 अन्तर्मृदुर्वहिः क्रूरो भूत्वा स्वां दंडयेत् प्रजां ।
 अत्युग्रदंडकल्पस्त्यात् स्वभावाहितकारिणः ॥ ६५ ॥
 राष्ट्रं कर्णेजपैर्नित्यं हन्यते च स्वभावतः ।
 अतो नृपस्मूचितोऽपि विमृशेत् कार्यमादरात् ॥ ६६ ॥
 आत्मनश्च प्रजायाश्च दोषदर्शुत्तमो नृपः ।
 135 विनियच्छति चात्मानमादौ भृत्यांस्ततः प्रजाः ॥ ६७ ॥
 कायिको वाचिको मानसिकस्सांसर्गिकस्तथा ।
 चतुर्विधोऽपराधस्त बुद्ध्यबुद्धिकृतो द्विधा ॥ (६८) ॥
 पुनर्द्विधा कारितश्च तथा ज्ञेयोऽनुमोदितः ।

- सकृदसकृदभ्यस्तस्वभावैस्त चतुर्विधः ॥ ६९ ॥
- 140 नेवक्वक्त्रविकाराद्यैर्भाविर्मानसिकं तथा ।
 क्रियया कायिकं वीक्ष्य वाचिकं क्रूरशब्दतः ॥ (७०) ॥
 सांसर्गिकं साहचर्यैर्ज्ञात्वा गौरवलाघवं ।
 उत्पन्नोत्पत्त्यमानानां कार्याणां दंडमावहेत् ॥ ७१ ॥
 प्रथमं साहसं कुर्वन्नुत्तमो दंडमर्हति ।
- 145 न्याय्यं किमिति संप्रच्छेत् तवैवेयमसत्कृतिः ।
 उपहासं यथोक्तं च द्विगुणं त्रिगुणं ततः ॥ ७३ ॥
 मध्यमं साहसं कुर्वन्नुत्तमो दंडमर्हति ।
 धिग्दंडं प्रथमं चाद्यसाहसं तदनन्तरं ।
 यथोक्तं तु तथा सम्यग्यथावृद्धि ह्यनन्तरं ॥ ७४ ॥
- 150 उत्तमं साहसं कुर्वन्नुत्तमो दंडमर्हति ।
 प्रथमं साहसं चादौ मध्यमं तदनन्तरं ॥ (७५) ॥
 यथोक्तं द्विगुणं पश्चादवरोधं ततः परं ।
 बुद्धिपूर्वनृधातेन विनैतदंडकल्पनं ॥ ७६ ॥
 उत्तमत्वं मध्यमत्वं नीचत्वं चात्र कीर्त्यते ।
- 155 गुणेनैव तु मुख्यं हि कुलेनापि धनेन च ॥ ७७ ॥
 प्रथमं साहसं कुर्वन् मध्यमो दंडमर्हति ।
 धिग्दंडमर्धदंडं च पूर्णदंडमनुक्रमात् ।
 द्विगुणं त्रिगुणं पश्चात् संरोधं नीचकर्म च ॥ ७९ ॥
 मध्यमं साहसं कुर्वन् मध्यमो दंडमर्हति ।
- 160 पूर्वसाहसमादौ तु यथोक्तं द्विगुणं ततः ।
 ताडनं बन्धनं पश्चात् पुरान्निर्वासनाङ्कने ॥ ८० ॥
 उत्तमं साहसं कुर्वन् मध्यमो दंडमर्हति ।

- मध्यमं साहसं चादौ यथोक्तं तदनंतरं ।
 द्विगुणं त्रिगुणं पश्चाद्यावज्जीवं तु बंधनं ॥ ८२ ॥
- 165 प्रथमं साहसं कुर्वन्नधमो दंडमर्हति ।
 अर्धं यथोक्तं द्विगुणं त्रिगुणं बंधनं ततः ॥ ८३ ॥
 मध्यमं साहसं कुर्वन्नधमो दंडमर्हति ।
 पूर्वसाहसमादौ तु यथोक्तं द्विगुणं ततः ।
 ततस्संरोधनं नित्यं मार्गसंस्करणार्थकं ॥ ८४ ॥
- 170 उत्तमं साहसं कुर्वन्नधमो दंडमर्हति ।
 मध्यमं साहसं चादौ यथोक्तं द्विगुणं ततः ।
 यावज्जीवं बंधनं च नीचकर्मैव केवलं ॥ ८६ ॥
 हरेत् पादं धनात् तस्य यः कुर्याद्धनगर्वतः ।
 पूर्वं ततोऽर्धमखिलं यावज्जीवं तु बंधनं ॥ ८७ ॥
- 175 सहायगौरवाद्द्विधामदाच्च बलदर्पतः ।
 पापं करोति यस्तं तु बंधयेत् ताडयेत् सदा ॥ ८८ ॥
 भार्या पुत्रश्च अग्निनी शिष्यो दासस्सुपानुजः ।
 कृतापराधास्ताड्यास्ते तनुरज्जुसुवेणुभिः ॥ (८९) ॥
 दृष्टतस्तु शरीरस्य नोत्तमांगे कथंचन ।
 180 अतोऽन्यथा तु प्रहरंश्चोरवदंडमर्हति ॥ ९० ॥
 नीचकर्मकरं कुर्याद्वंधयित्वा तु पापिनं ।
 मासमात्रं त्रिमासं वा षण्मासं वापि वत्सरं ।
 यावज्जीवं तु वा कश्चिन्न कश्चिद्धधमर्हति ॥ ९१ ॥
 न निहन्याच्च भूतानि त्विति जागर्ति वै श्रुतिः ।
 185 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वधदंडं त्यजेन्नृपः ।
 अवरोधाद्वंधनेन ताडनेन च कर्षयेत् ॥ ९३ ॥

लोभान्न कर्षयेद्राजा धनदंडेन वै प्रजां ।

नासहायास्तु पित्राद्या दंज्यास्त्युरपराधिनः ॥ ९४ ॥

क्षमाशीलस्य वै राज्ञो दंडग्रहणमीदृशं ।

190 नापराधं तु क्षमते प्रदंडो धनहारकः ।

नृपो यदा तदा लोकः क्षुभ्यते भिद्यते परैः ॥ ९५ ॥

अतस्तुभागदंडी स्यात् क्षमावान् रंजको नृपः ॥ ९६ ॥

मद्यपः कितवस्तेनो जारश्रंडश्च हिंसकः ।

त्यक्तवर्णाश्रमाचारो नास्तिकश्शठ एव हि ॥ (९७) ॥

195 मिथ्याभिशापकः कर्णेनपार्यदेवदूपकौ ।

असत्यवाङ्म्यासहारी तथा वृत्तिविघातकः ॥ (९८) ॥

अन्योदयासहिष्णुश्च ह्युत्कोचग्रहणे रतः ।

अकार्यकर्ता मंत्राणां कार्याणां भेदकस्तथा ॥ (९९) ॥

अनिष्टवाक् परुषवाग्जलारामप्रवाधकः ।

200 नक्षत्रसूची राजद्विट् कुमन्त्री कूटकार्यवित् ॥ (१००) ॥

कुवैद्यामंगलाशौचशीला मार्गनिरोधकाः ।

कुसाक्ष्युद्धतवेपश्च स्वामिद्रोही व्ययाधिकः ॥ (१०१) ॥

अग्निदो गरदो वेश्यासक्तः प्रबलदंडकृत् ।

तथा पाक्षिकसभ्यश्च बलाहिरिवितग्राहकः ॥ (१०२) ॥

205 अन्यायकारी कलहशीलो युद्धे पराङ्मुखः ।

साक्ष्यलोपी पितृमातृसतीस्त्रीमित्रद्रोहकः ॥ (१०३) ॥

असूयकश्शत्रुसेवी मर्मभेदी च वंचकः ।

स्वकीयद्विङ्गुप्तवृत्तिर्दृपलो ग्रामकंटकः ॥ (१०४) ॥

विना कुटुंबभरणात्तपोविद्यार्थिनं सदा ।

210 तृणकाष्ठादिहरणे शक्तस्तन् भैक्ष्यभोजकः ॥ (१०५) ॥

- कन्याया अपि विक्रेता कुटुंबवृत्तिहासकः ।
 अधर्मासूचकश्चापि राजानिष्टमुपेक्षकः ॥ (१०६) ॥
 कुलटा पतिपुत्रघ्नी स्वतंत्रा वृद्धनिदिता ।
 गृहकृत्योज्झिता नित्यं दुष्टाचाराप्रियस्तुषा ।
 215 स्वभावदुष्टानेतान् हि ज्ञात्वा राष्ट्राद्विवासयेत् ॥ १०७ ॥
 द्वीपे निवासितव्यास्ते बध्वा दुर्गोदरेऽथवा ।
 मार्गसंस्करणे योज्याः कदन्नन्यूनभोजनाः ॥ १०८ ॥
 तत्तज्जात्युक्तकर्माणि कारयेत् च तैर्नृपः ॥ १०९ ॥
 एवंविधानसाधूंश्च संसर्गेण च दूषितान् ।
 220 दंडयित्वा च सन्मार्गे शिक्षयेत्तान्नृपस्तदा ॥ ११० ॥
 राज्ञो राष्ट्रस्य विकृतिं तथा मंत्रिगणस्य च ।
 इच्छन्ति शत्रुसंबन्धाद्ये तान् हन्याद्वि द्राड्मनृपः ॥ १११ ॥
 नेच्छेच्च युगपद्भासं गणदौष्ट्ये गणस्य च ।
 एकैकं घातयेद्राजा वत्सोऽश्नाति यथा स्तनं ॥ ११२ ॥
 225 अधर्मशीलो नृपतिर्यदा तं भीषयेज्जनः ।
 धर्मशीलातिबलवद्विपोराश्रयतस्तदा ॥ ११३ ॥
 यावत्तु धर्मशीलस्स्यात् स नृपस्तावदेव हि ।
 अन्यथा नश्यते लोको द्राड्मनृपोऽपि विनश्यति ॥ ११४ ॥
 मातरं पितरं आर्या यस्संत्यज्य विवर्तते ।
 230 निगडैर्वैधयित्वा तं योजयेन्मार्गसंस्कृतौ ॥ ११५ ॥
 तद्भृत्यर्थं तु संदद्यात् तेभ्यो राजा प्रयत्नतः ।
 विद्यात् पणसहस्रं तु दंड उत्तमसाहसः ॥ ११६ ॥
 दशमाषमितं ताम्रं तत् पणो राजमुद्रितं ।
 वराठिसार्धशतकमूल्यः कार्पापणश्च सः ॥ ११७ ॥

235 तदर्धश्च तदर्धश्च मध्यमः प्रथमः क्रमात् ।

प्रथमे साहसे दंडः प्रथमश्च क्रमात् परौ ।

मध्यमे मध्यमो धार्यश्चोत्तमे तूत्तमो नृपैः

॥ ११८ ॥

सोपायाः कथिता मिश्रे मित्रोदासीनशत्रवः

॥ ११९ ॥

इति शुक्रनीतौ चतुर्थेऽध्याये सुहृदादिलक्षणं नाम
प्रथमं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये द्वितीयं प्रकरणं

अथ कोशप्रकरणं ब्रुवे मिश्रे द्वितीयकं ।

एकार्थसमुदायो यस्त कोशस्स्यात् पृथक् पृथक् ॥ १ ॥

येन केन प्रकारेण धनं संचिनुयान्नृपः ।

तेन संरक्षयेद्वाष्ट्रं बलं यज्ञादिकाः क्रियाः ॥ २ ॥

५ बलप्रजारक्षणार्थं यज्ञार्थं कोशसंग्रहः ।

परत्रेह च सुखदो नृपस्यान्यश्च दुःखदः ॥ ३ ॥

स्त्रीपुत्रार्थं कृतो यश्च स्वोपभोगाय केवलं ।

नरकायैव स ज्ञेयो न परत्र सुखप्रदः ॥ ४ ॥

अन्यायेनार्जितो यस्माद्येन तत्पापभाक् च सः ।

१० सुपात्रतो गृहीतं यद्वत्तं वा वर्धते च तत् ॥ ५ ॥

स्वागमी सद्बचयी पात्रमपात्रं विपरीतकं ।

अपात्रस्य हरेत् सर्वं धनं राजा न दोषभाक् ॥ ६ ॥

अधर्मशीलनृपतेस्सर्वतस्संहरेद्धनं ।

छलाद्वलादस्युद्वृत्त्या परराष्ट्राद्धरेत्तथा ॥ ७ ॥

१५ त्यक्त्वा नीतिबलं स्वीयप्रजापीडनतो धनं ।

संचितं येन तत्तस्य स्वराज्यं शत्रुसाद्भवेत् ॥ ८ ॥

दंडभूभागशुल्कानामाधिक्यात् कोशवर्धनं ।

अनापदि न कुर्वीत तीर्थदेवकरग्रहात् ॥ ९ ॥

यदा शत्रुविनाशार्थं बलसंरक्षणोद्यतः ।

२० विशिष्टदंडशुल्कादि धनं लोकात्तदा हरेत् ॥ १० ॥

धनिकेभ्यो भृतिं दत्वा स्वापत्तौ तद्धनं हरेत् ।

राजा स्वापत्समुत्तीर्णस्तत् स्वं दद्यात् सदृद्धिकं ॥ ११ ॥

- प्रजान्यथा हीयते च राज्यं कोशो नृपस्तथा ।
हीनाः प्रबलदंडेन सुरथाद्या नृपा यतः ॥ १२ ॥
- 26 दंडभूभागशुल्कैस्तु विना कोशाद्वलस्य च ।
संरक्षणं भवेत् सम्यग्यावद्विशतिवत्सरं ।
तथा कोशस्तु संधार्यस्त्वप्रजारक्षणक्षमः ॥ १३ ॥
बलमूलो भवेत् कोशः कोशमूलं बलं स्मृतं ।
बलसंरक्षणात् कोशराष्ट्रवृद्धिररिक्षयः ।
- 30 जायते तत्त्वयं स्वर्गः प्रजासंरक्षणेन वै ॥ १५ ॥
यज्ञार्थं द्रव्यमुत्पन्नं यज्ञस्त्वर्गसुखायुषं ।
अर्थभावो बलं कोशो राष्ट्रवृद्धयै त्रयं त्विदं ॥ १६ ॥
तद्वृद्धिर्नोतिनैपुण्यात् क्षमाशीलनृपस्य च ।
जायतेऽतो यतेतैव यावद्वृद्धिबलोदयं ॥ १७ ॥
- 35 मालाकारस्य वृत्त्यैव स्वप्रजारक्षणेन च ।
शत्रुं हि करदीकृत्य तद्धनैः कोशवर्धनं ॥ (१८) ॥
करोति स नृपश्श्रेष्ठो मध्यमो वैश्यवृत्तितः ।
अधमस्तेवया दंडतीर्थदेवकरग्रहैः ॥ १९ ॥
प्रजा हीनधना रक्ष्या भृत्या मध्यधनास्तदा ।
- 40 यथाधिकृत्प्रतिभुवोऽधिकद्रव्यास्तथोत्तमाः ॥ २० ॥
धनिकाश्चोत्तमधना न हीना नाधिका नृपैः ॥ २० ॥
द्वादशाब्दप्रपूरं यद्धनं तन्नीचसंज्ञकं ।
पर्याप्तं षोडशाब्दानां मध्यमं तद्धनं स्मृतं ॥ (२१) ॥
त्रिंशदब्दप्रपूरं यत् कुटुंबस्योत्तमं धनं ।
- 45 क्रमादर्थं रक्षयेद्वा स्वापत्तौ नृप एषु वै ॥ २२ ॥
मूलैर्व्यवहरत्यर्थेन वृद्ध्या वणिजः क्वचिन् ।

- विक्रीणन्ति महार्घं तु हीनार्घं संचयन्ति हि ॥ (२३) ॥
 व्यवहारे धृतं वैश्यैस्तद्धनेन विना सदा ।
 अन्यथा स्वप्रजातापो नृपं दहति सान्वयं ॥ २४ ॥
 ५० धान्यानां संग्रहः कार्यो वत्सरत्रयपूर्तिदः ।
 तत्तत्काले स्वराष्ट्रार्थं नृपेणात्महिताय च ।
 चिरस्थायी समृद्धानामधिको वापि चेप्यते ॥ २६ ॥
 सुपुष्टं कान्तिमज्जातिश्रेष्ठं शुष्कं नवीनकं ।
 ससुगंधवर्णरसं धान्यं संवीक्ष्य रक्षयेत् ।
 ५५ सुसमृद्धं चिरस्थायि महार्घमपि नान्यथा ॥ २७ ॥
 विषवद्भिहिमव्याप्तं कीटजुष्टं न धारयेत् ।
 निस्तारतां न हि प्राप्तं व्यये तावन्नियोजयेत् ॥ २८ ॥
 व्ययीभूतं तु यद्दृष्ट्वा तत्तुल्यं तु नवीनकं ।
 गृहीयात् सुप्रयत्नेन वत्सरे वत्सरे नृपः ॥ २९ ॥
 ६० ओषधीनां च धातूनां तृणकाष्ठादिकस्य च ।
 यंत्रशस्त्रास्त्राग्निचूर्णभांडादेर्वाससां तथा ॥ (३०) ॥
 यद्यच्च साधकं द्रव्यं यद्यत्कार्यं भवेत् सदा ।
 संग्रहस्तस्य तस्यापि कर्तव्यः कार्यसिद्धिदः ॥ ३१ ॥
 संरक्षयेत् प्रयत्नेन संगृहीतं धनादिकं ।
 ६५ आर्जने तु महद्दुःखं रक्षणे तच्चतुर्गुणं ॥ ३२ ॥
 क्षणं चोपेक्षितं यत्तद्विनाशं द्राक् समामुयात् ॥ ३३ ॥
 आर्जकस्यैव दुःखं स्यात् तथार्जितविनाशने ।
 स्त्रीपुत्राणामपि तथा नान्येषां तु कथं भवेत् ॥ ३४ ॥
 स्वकार्ये शिथिलो यस्स्यात् किमन्ये न भवंति हि ।
 ७० जागरूकस्त्वकार्ये यस्तत्सहायाश्च तत्समाः ॥ ३५ ॥

यो जानात्यर्जितुं सम्यगर्जितं न हि रक्षितुं ।

नातः परतरो मूर्खो वृथा तस्यार्जनश्रमः

॥ ३६ ॥

एकस्मिन्नधिकारे तु यो द्वावधिकरोति सः ।

मूर्खो जीवद्विभार्यश्च ह्यतिविस्त्रंभवांस्तथा

॥ (३७) ॥

75 महाधनाशो ह्यलसस्त्रीभिर्निर्जित एव हि ।

तथायं साक्षितां पृच्छेच्चोरजारातताधिपु

॥ ३८ ॥

संरक्षयेत् कृपणवत् काले दद्याद्विरक्तवत् ।

मूर्खत्वमन्यथा याति स्वधनव्ययनोऽपि च

॥ ३९ ॥

वस्तुयाथात्म्यविज्ञाने स्वयमेव यतेत् सदा ।

80 परीक्षकैस्त्वयं राजा रत्नादीन् वीक्ष्य रक्षयेत्

॥ ४० ॥

वज्रं मुक्ता प्रवालं च गोमेदश्चेद्रनीलकः ।

वैडूर्यः पुण्यरागश्च पाचिर्माणिक्यमेव च ।

महारत्नानि चैतानि नव प्रोक्तानि सूरिभिः

॥ ४१ ॥

रवेः प्रियं रक्तवर्णं माणिक्यं त्विद्रगोपरुक ।

85 रक्तपीतसितश्यामच्छविर्मुक्ता प्रिया विधोः

॥ ४२ ॥

सपीतरक्तरुग्भौमप्रियं विद्रुममुत्तमं ।

मयूरचापपत्राभा पाचिर्बुधहिता हरित्

॥ ४३ ॥

स्वर्णच्छविः पुण्यरागः पीतवर्णो गुरुप्रियः ।

अत्यंतविशदं वज्रं तारकाभं कवेः प्रियं

॥ ४४ ॥

90 हितश्शानेरिन्द्रनीलो ह्यसितो घनमेघरुक ।

गोमेदः प्रियरुद्राहोरीपत्पीतारुणप्रभः

॥ ४५ ॥

ओत्वक्ष्याभश्चलत्तंतुर्वैडूर्यः केतुप्रीतिकृत् ।

रत्नश्रेष्ठतरं वज्रं नीचे गोमेदविद्रुमे

॥ ४६ ॥

गारुत्मतं तु माणिक्यं मौक्तिकं श्रेष्ठमेव हि ।

- 95 इन्द्रनीलं पुण्यरागो वैदूर्यं मध्यमं स्मृतं ॥ ४७ ॥
 रत्नश्रेष्ठो दुर्लभश्च महाद्युतिरहेर्मणिः ।
 अजालगर्भं सद्गर्णं रेखाविन्दुविवर्जितं ।
 सत्कोणं सुप्रभं रत्नं श्रेष्ठं रत्नविदो जगुः ॥ ४९ ॥
 शर्कराभं दलाभं च चिपिटं वर्तुलं हि तत् ।
- 100 वर्णाः प्रभास्सिता रक्ताः पीतकृष्णास्तु रत्नजाः ॥ ५० ॥
 यथावर्णं यथाछायं रत्नं यद्दोषवर्जितं ।
 श्रीपुष्टिकीर्त्तिशौर्यायुःकरमन्यदसत् स्मृतं ।
 वर्णमाक्रमते छाया प्रभा वर्णप्रकाशिनी ॥ ५१ ॥
 पद्मरागस्तु माणिक्यभेदः कोकनदच्छविः ।
- 105 न धारयेत् पुत्रकामा नारी वज्रं कदाचन ॥ ५२ ॥
 कालेन हीनं भवति मौक्तिकं विद्रुमं धृतं ।
 गुरुत्वात् प्रभया वर्णाद्विस्तारादाश्रयादपि ॥ ५३ ॥
 आकृत्या चाधिमूल्यं स्याद्रत्नं यद्दोषवर्जितं ।
 नायसोल्लिख्यते रत्नं विना मौक्तिकविद्रुमात् ।
- 110 पापाणेनापि च प्राय इति रत्नविदो जगुः ॥ ५५ ॥
 मूल्याधिक्याय भवति यद्रत्नं लघुविस्तृतं ।
 गुर्वल्पं हीनमौल्याय स्याद्रत्नं त्वपि सद्गुणं ॥ ५६ ॥
 शर्कराभं हीनमौल्यं चिपिटं मध्यमं स्मृतं ।
 दलाभं श्रेष्ठमूल्यं स्याद्यथाकामात्तु वर्तुलं ॥ ५७ ॥
- 115 न जरां यान्ति रत्नानि विद्रुमं मौक्तिकं विना ।
 राजदौष्ट्याच्च रत्नानां मूल्यं हीनाधिकं भवेत् ॥ ५८ ॥
 मत्स्याहिशंखवाराहवेणुजीमूतशुक्तिमतः ।
 जायते मौक्तिकं तेषु भूरि शुक्त्युद्भवं स्मृतं ॥ ५९ ॥

कृष्णं सितं पीतरक्तं द्विचतुस्तप्तकंचुकं ।

120 त्रिपंचसप्तावरणमुत्तरोत्तरमुत्तमं ।

कृष्णं सितं क्रमाद्रक्तं पीतं तु जरठं विदुः ॥ ६० ॥

कनिष्ठं मध्यमं श्रेष्ठं क्रमाच्छुक्त्युद्भवं विदुः ।

तदेव हि भवेद्वेध्यमवेध्यानीतराणि च ॥ ६१ ॥

कुर्वति कृत्रिमं तद्वत् सिंहलद्वीपवासिनः ।

125 तत्संदेहविनाशार्थं मौक्तिकं सुपरीक्षयेत् ॥ ६२ ॥

उष्णे सलवणस्नेहे जले निश्चुपितं हि तत् ।

ब्रीहिभिर्मदितं नेयाद्वैवर्ण्यं तदकृत्रिमं ॥ ६३ ॥

श्रेष्ठाभं शुक्तिजं विद्यान्मध्याभं त्वितराद्विदुः ।

तुलाकल्पितमूल्यं स्याद्रत्नं गोमेदकं विना ॥ ६४ ॥

130 क्षुमाविंशतिभी रक्ती रत्नानां मौक्तिकं विना ।

रक्तित्रयं तु मुक्तायाश्चतुःकृष्णलकैर्भवेत् ॥ ६५ ॥

चतुर्विंशतिभिस्ताभी रत्नटंकस्तु रक्तिभिः ।

टंकैश्चतुर्भिस्तोलस्स्यात् स्वर्णविद्रुमयोस्तदा ॥ ६६ ॥

एकस्यैव हि वज्रस्य त्वेकरक्तिमितस्य च ।

135 सुविस्तृतदलस्यैव मूल्यं पंचसुवर्णकं ॥ ६७ ॥

रक्तिकादलविस्ताराच्छ्रेष्ठं पंचगुणं यदि ।

यथा यथा भवेद्भूतं हीनमौल्यं तथा तथा ॥ ६८ ॥

अत्राष्टरक्तिको माषो दशमापैस्सुवर्णकः ।

स्वर्णस्य तत्पञ्चमूल्यं राजताशीतिकर्षकं ॥ ६९ ॥

140 यथा गुरुतरं वज्रं तन्मूल्यं रक्तिवर्गतः ।

त्रितीयांशविहीनं तु चिपिटस्य प्रकीर्तितं ॥ ७० ॥

अर्धन्तु शर्कराभस्य चोत्तमं मूल्यमीरितं ।

- रक्तिकायाश्च द्वे वज्रे तदर्धं मूल्यमर्हतः ॥ ७१ ॥
 तदर्धं बहवोऽर्हन्ति मध्या हीना यथा गुणैः ।
- 145 उत्तमार्धं तदर्धं वा हीरका गुणहानतः ॥ ७२ ॥
 वर्गरक्तपु संधार्य कलानां नवकं पृथक् ।
 तथाशपंचकं पूर्वं त्रिशङ्गिस्तद्भजेत् ततः ॥ (७३) ॥
 लब्धं कलासु संयोज्यं कलानां षोडशांशकैः ।
 मुक्तानां कल्पयेन्मूल्यं हीनमध्योत्तमं यथा ॥ ७४ ॥
- 160 सहस्रादधिके मुक्तारक्तवर्गशते शते ।
 कलात्रिशतकं त्यक्त्वा शेषान्मूल्यं प्रकल्पयेत् ॥ ७५ ॥
 शतादूर्ध्वं रक्तवर्गाद्भूतो विंशतिरक्तिकाः ।
 प्रतिशतात्तु वज्रस्य सुविस्तृतदलस्य च ॥ ७६ ॥
 तथैव विपिटस्यापि विस्तृतस्य च ह्रासयेत् ।
- 165 शर्कराभस्य पंचाशच्चत्वारिंशच्च वैकतः ॥ ७७ ॥
 रत्नं न धारयेत् कृष्णरक्तविंदुयुतं सदा ॥ ७८ ॥
 गारुत्मतं तूत्तमं चेन्माणिक्यं मूल्यमर्हतः ।
 सुवर्णं रक्तमात्रं चेद्यथारक्तस्तथा गुरु ॥ ७९ ॥
 रक्तमात्रः पुण्यरागो नीलस्वर्णार्धमर्हतः ।
- 160 चलत्रिसूत्रो वैडूर्यश्चोत्तमं मूल्यमर्हति ॥ ८० ॥
 प्रवालं तोलकमितं स्वर्णार्धं मूल्यमर्हति ।
 अत्यल्पमूल्यो गोमेदो नोन्मानं तु यतोऽर्हति ॥ ८१ ॥
 संख्यातस्त्वल्परत्नानां मूल्यं स्याद्धीरकाद्विना ।
 अत्यंतरमणीयानां दुर्लभानां च कामतः ।
- 165 भवेन्मूल्यं न मानेन तथातिगुणशालिनां ॥ ८२ ॥
 व्यंग्रिचतुर्दशहतो वर्गो मौक्तिकरक्तजः ।

- चतुर्विंशतिभिर्भक्तो लब्धान्मूल्यं प्रकल्पयेत् ॥ ८३ ॥
 उत्तमं तु सुवर्णार्धमूनमूनं यथागुणं ॥ ८४ ॥
 रक्तं पीतं वर्तुलं चेन्मौक्तिकं चोत्तमं सितं ।
 170 अधमं चिपिटं शर्कराभमन्यत्तु मध्यमं ॥ ८५ ॥
 रत्ने स्वाभाविका दोषास्सन्ति धानुषु कृत्रिमाः ।
 अतो धातून् संपरीक्ष्य तन्मूल्यं कल्पयेद्बुधः ॥ ८६ ॥
 सुवर्णं रजतं ताम्रं वङ्गं सीसं च रङ्गकं ।
 लोहं च धातवस्तप्त होपामन्ये तु संकराः ॥ ८७ ॥
 175 यथापूर्वं तु श्रेष्ठं स्यात् स्वर्णं श्रेष्ठतरं मतं ।
 वङ्गताम्रभवं कांस्यं पित्तलं ताम्ररङ्गजं ॥ ८८ ॥
 मानसमपि स्वर्णं तनु स्यात् पृथुलाः परे ।
 एकच्छिद्रसमाकृष्टे समखण्डे द्वयोर्यदा ।
 धातोस्सूत्रं मानसमं निर्दुष्टस्य भवेत्तदा ॥ ८९ ॥
 180 यन्त्रशस्त्रास्त्ररूपं यन्महामूल्यं भवेदयः ।
 रजतं षोडशगुणं भवेत् स्वर्णस्य मूल्यकं ॥ ९० ॥
 ताम्रं रजतमूल्यं स्यात् प्रायोऽशीतिगुणं तथा ।
 ताम्राधिकं सार्धगुणं वङ्गं वङ्गात्तथा परे ॥ ९१ ॥
 रंगसीसे द्वित्रिगुणे ताम्राह्लोहं तु षड्गुणं ।
 185 मूल्यमेतद्विशिष्टं तु ह्युक्तं प्राङ्मूल्यकल्पनं ॥ ९२ ॥
 सुगृङ्गवर्णा सुदुग्धा बहुदुग्धा सुवत्सका ।
 तरुण्यल्पा वा महती मूल्याधिक्याय गौर्भवेत् ॥ ९३ ॥
 पीतवत्सा प्रस्थदुग्धा तन्मूल्यं राजतं पलं ।
 अजायाश्च गवार्धं स्यान्मेघ्या मूल्यमजार्धकं ॥ ९४ ॥
 190 दृढस्य युद्धशीलस्य पलं मेघस्य राजतं ।

- दश चाष्टौ पलं मूल्यं राजतं तूत्तमं गवां ॥ ९५ ॥
 पलं मेघ्या अवेश्रापि राजतं मूल्यमुत्तमं ।
 गवां समं सार्धगुणं महिष्या मूल्यमुत्तमं ॥ ९६ ॥
 सुशृंगवर्णबालिनो वोढुशशिघ्रगमस्य च ।
 195 अष्टतालवृषस्यैव मूल्यं षष्टिपलं स्मृतं ॥ ९७ ॥
 महिषस्योत्तमं मूल्यं सप्त चाष्टौ पलानि च ।
 द्वित्रिचतुस्तहस्रं वा मूल्यं श्रेष्ठं गजाश्वयोः ॥ ९८ ॥
 उष्ट्रस्य माहिषसमं मूल्यमुत्तममीरितं ॥ ९९ ॥
 योजनानां शतं गन्ता चैकेनाह्नाश्व उत्तमः ।
 200 मूल्यं तस्य सुवर्णानां श्रेष्ठं पञ्च शतानि हि ॥ १०० ॥
 त्रिंशद्योजनगन्ता वै उष्ट्रश्रेष्ठस्तु तस्य वै ।
 पलानां तु शतं मूल्यं राजतं परिकीर्तितं ॥ १०१ ॥
 बलेनौच्चेन युद्धेन मदेनाप्राप्तिमो गजः ।
 यस्तस्य मूल्यं निष्काणां द्विसहस्रं प्रकीर्तितं ॥ १०२ ॥
 205 चतुर्माषमितं स्वर्णं निष्क इत्यभिधीयते ।
 पञ्चरक्तिमितो माषो गजमौल्ये प्रकीर्तितः ॥ १०३ ॥
 रत्नभूतं तु तत्तत् स्याद्यद्यदप्रतिमं भुवि ।
 यथादेशं यथाकालं मूल्यं सर्वस्य कल्पयेत् ॥ १०४ ॥
 न मूल्यं गुणहीनस्य व्यवहाराक्षमस्य च ।
 210 नीचमध्योत्तमत्वं तु सर्वस्मिन्मूल्यकल्पने ।
 चिंतनीयं बुधैर्लोकाद्भस्तुजातस्य सर्वदा ॥ १०५ ॥
 विक्रेतृक्रेतृतो राजभागश्शुल्कमुदाहृतं ।
 शुल्कदेशा हृष्टमार्गाकरसीमाः प्रकीर्तिताः ॥ १०६ ॥
 वस्तुजातस्यैकवारं शुल्कं ग्राह्यं प्रयत्नतः ।

- 215 कच्चिन्नैवासकच्छुल्कं राप्ते ग्राह्यं नृपैश्छलात् ॥ १०७ ॥
 द्वात्रिंशांशं हरेद्राजा विक्रेतुः क्रेतुरेव वा ।
 विंशांशं वा षोडशांशं शुल्कं मूल्याविरोधकं ॥ १०८ ॥
 न हीनसममूल्याद्धि शुल्कं विक्रेतृतो हरेत् ।
 लाभं दृष्ट्वा हरेच्छुल्कं क्रेतृतश्च तदा नृपः ॥ १०९ ॥
- 220 बहुमध्याल्पफलितां भुवं मानमितां सदा ।
 ज्ञात्वा पूर्वं भागमिच्छुः पश्चाद्भागं विकल्पयेत् ॥ ११० ॥
 हरेच्च कर्पकाद्भागं यथा नष्टो भवेन्न सः ।
 मालाकार इव ग्राह्यो भागो नांगारकारवत् ॥ १११ ॥
 बहुमध्याल्पफलतस्तारतम्यं विमृश्य च ।
- 225 राजभागादिव्ययतो द्विगुणं लभ्यते यतः ।
 कृषिकृत्यं तु तच्छ्रेष्ठं तन्न्यूनं दुःखदं नृणां ॥ ११३ ॥
 तडागवापिकाकूपमातृकादेवमातृकात् ।
 देशान्नदीमातृकात् राजानुक्रमतस्तदा ॥ (११४) ॥
 तृतीयांशं चतुर्थांशमर्धांशं तु हरेत् फलं ।
- 230 षष्ठांशमूपरात्तद्वत् पाषाणादिसमाकुलात् ॥ ११५ ॥
 राजभागस्तु रजतशतकर्पमितो यतः ।
 कर्पकाह्वयते तस्मै विंशांशमुत्सृजेन्नृपः ॥ ११६ ॥
 स्वर्णादर्थं च रजतात्तृतीयांशं च ताम्रतः ।
 चतुर्थांशं तु षष्ठांशं लोहाद्वज्राच्च सीसकात् ॥ (११७) ॥
- 235 रत्नार्थं चैव क्षारार्थं खनिजाद्वच्यशेषतः ।
 लाभाधिक्यं कर्पकादेर्यथा दृष्ट्वा हरेत् फलं ॥ ११८ ॥
 त्रिधा वा पञ्चधा कृत्वा सप्तधा दशधापि वा ।
 तृणकाष्ठादिहरकाद्द्विशत्यंशं हरेत् फलं ॥ ११९ ॥

- अजाविगोमहिष्यश्ववृद्धितोऽष्टांशमाहरेत् ।
 240 महिष्यजाविगोदुग्धात् षोडशांशं हरेन्नृपः ॥ १२० ॥
 कारुशिलिगणात् पक्षे दैनिकं कर्म कारयेत् ।
 तस्य वृद्धयै तडागं वा वापिकां कृत्रिमां नदीं ॥ १२१ ॥
 कुर्वत्यन्यत्तद्विधं वा कर्पत्यभिनवां भुवं ।
 तद्वयद्विगुणं यावन्न तेभ्यो आगमाहरेत् ॥ १२२ ॥
 245 भुवि भागं भृतिं शुल्कं वृद्धिमुत्कोचकं करं ।
 सद्य एव हरेत् सर्वं न तु कालविलंबनैः ॥ १२३ ॥
 दद्यात् प्रतिकर्षकाय आगपत्रं स्वचिह्नितं ।
 नियम्य ग्रामभूभागमेकस्माद्धनिकाद्धरेत् ॥ १२४ ॥
 गृहीत्वा तत्प्रतिभुवं धनं प्राक् तत्समं तु वा ।
 250 विभागशो गृहीत्वापि मासि मासि ऋतौ ऋतौ ॥ १२५ ॥
 षोडशद्वादशदशाष्टांशतो वाधिकारिणः ।
 स्वांशात् षष्ठांशभागेन ग्रामपान् सन्नियोजयेत् ॥ १२६ ॥
 गवादिदुग्धान्न फलं कुटुम्बार्थाद्धरेन्नृपः ।
 उपभोगे धान्यवस्त्रं क्रेतृतो नाहरेत् फलं ॥ १२७ ॥
 255 वार्षपिकाच्च कौसीदाद्वार्त्रिशांशं हरेन्नृपः ।
 गृहाद्याधारभूशुल्कं कृष्टभूमेरिवाहरेत् ॥ १२८ ॥
 तथा चापणिकेभ्यस्तु पण्यभूशुल्कमाहरेत् ।
 मार्गसंस्काररक्षार्थं मार्गगेभ्यो हरेत् फलं ॥ १२९ ॥
 सर्वतः फलभुग्भूत्वा दासवत् स्यात्तु रक्षणे ।
 260 इति कोशप्रकरणं समाप्तात् कथितं किल ॥ १३० ॥

इति शुक्रनीतौ चतुर्थेऽध्याये कोशानिरूपणं नाम
 द्वितीयं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये तृतीयं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये तृतीयं प्रकरणं

अथ मिश्रे तृतीयं तु राष्ट्रं वक्ष्ये समाप्ततः ।
स्थावरं जङ्गमं चापि राष्ट्रशब्देन गीयते
यस्याधीनं भवेद्यावत्तद्राष्ट्रं तस्य वै भवेत् ।
कुबेरता शतगुणाधिका सर्वगुणात्ततः

ईशता चाधिकतरा सा नाल्पतपसः फलं ।
स दीव्यति पृथिव्यां तु नान्यो देवो यतस्मृतः
तस्याश्रितो भवेल्लोकस्तद्वदाचरति प्रजा ।
भुङ्क्ते राष्ट्रफलं सम्यगतो राष्ट्रकृतं त्वधं
स्वस्वधर्मपरो लोको यस्य राष्ट्रे प्रवर्तते ।

10 धर्मनीतिपरो राजा चिरं कीर्तिं स चाश्नुते
भूमौ यावद्यस्य कीर्तिस्तावत् स्वर्गे स तिष्ठति ।
अकीर्तिरेव नरको नान्योऽस्ति नरको दिवि
नरदेहाद्विना त्वन्यो देहो नरक एव सः ।

महत् पापफलं विद्यादाविद्याधिस्वरूपकं

15 स्वयं धर्मपरो भूत्वा धर्मे संस्थापयेत् प्रजाः ।
प्रमाणभूतं धर्मिष्ठमुपसर्पत्यतः प्रजाः
देशधर्मा जातिधर्माः कुलधर्मास्तिनातनाः ।
मुनिप्रोक्ताश्च ये धर्माः प्राचीना नूतनाश्च ये
ते राष्ट्रगुप्त्यै संघार्या ज्ञात्वा यत्नेन सन्वृष्यैः ।

20 धर्मसंस्थापनाद्राजा श्रियं कीर्तिं प्रविंदति
चतुर्धा भेदिता जातिर्विह्वला कर्मभिः पुरा ।

- जात्यानंत्यं तु संप्राप्तं तद्वक्तुं नैव शक्यते ॥ ११ ॥
 मन्यन्ते जातिभेदं ये मनुष्याणां तु जन्मना ।
 25 त एव हि विजानंति पार्थक्यं नामकर्मभिः ॥ १२ ॥
 जरायुजांडजा स्वेदोद्भिज्जा जातिस्तुसंग्रहात् ।
 उत्तमो नीचसंसर्गाद्भवेन्नीचस्तु जन्मना ॥ (१३) ॥
 नीचो भवेन्नोत्तमस्तु संसर्गाद्वापि जन्मना ।
 कर्मणोत्तमनीचत्वं कालतस्तु भवेद्गुणैः ।
 30 विद्याकलाश्रयेणैव तन्नाम्ना जातिरुच्यते ॥ १५ ॥
 इज्याध्ययनदानानि कर्माणि तु द्विजन्मना ।
 प्रतिग्रहोऽध्यापनं च याजनं ब्राह्मणेऽधिकं ॥ १६ ॥
 सद्रक्षणं दुष्टनाशस्त्वांशादानं तु क्षत्रिये ।
 कृषिगोगुप्तिवाणिज्यमधिकं तु विशां स्मृतं ।
 35 दानं सेवैव शूद्रादेर्नीचकर्म प्रकीर्तितं ॥ १७ ॥
 क्रियाभेदैस्तु सर्वेषां भृतिवृत्तिरानिदिता ॥ १८ ॥
 सीरभेदैः कृषिः प्रोक्ता मन्वाद्यैर्ब्राह्मणादिषु ।
 ब्राह्मणैष्पोडशगवं चतुरूनं यथा परैः ।
 द्विगवं वांत्यजैस्सीरं दृष्ट्वा भूमाद्वं तथा ॥ १९ ॥
 40 ब्राह्मणेन विनान्येषां भिक्षावृत्तिर्विगर्हिता ॥ २० ॥
 तपोविशेषैर्विविधैर्ब्रतैश्च विधिचोदितैः ।
 वेदः कृत्स्नोऽधिगंतव्यस्सरहस्यो द्विजन्मना ॥ २१ ॥
 योऽधीतविद्यस्तकलस्त सर्वेषां गुरुर्भवेत् ।
 न च जात्यानधीतो यो गुरुर्भवेत्तुमर्हति ॥ २२ ॥
 46 विद्या ह्यनन्ताश्च कलास्तंख्यातुं नैव शक्यते ।
 विद्या मुख्याश्च द्वात्रिंशच्चतुष्पाष्टिः कलास्मृताः ॥ २३ ॥

- यद्यत् स्याद्वाचिकं सम्यक् कर्म विद्याभिसंज्ञकं ।
 शक्तो भूकोऽपि यत् कर्तुं कलासंज्ञं तु तत् स्मृतं ॥ २४ ॥
 उक्तं संक्षेपतो लक्ष्म विशिष्टं पृथगुच्यते ।
- 50 विद्यानां च कलानां च नामानि तु पृथक् पृथक् ॥ २५ ॥
 ऋग्यजुस्साम चाथर्वा वेदा आयुर्वनुः क्रमात् ।
 गांधर्वश्चैव तन्वाणि उपवेदाः प्रकीर्तिताः ॥ (२६) ॥
 शिक्षा व्याकरणं कल्पो निरुक्तं ज्योतिषं तथा ।
 छंदप्पडङ्गानिमानि वेदानां कीर्तितानि हि ॥ (२७) ॥
- 65 मीमांसातर्कसांख्यानि वेदान्तो योग एव च ।
 इतिहासाः पुराणानि स्मृतयो नास्तिकं मतं ॥ (२८) ॥
 अर्थशास्त्रं कामशास्त्रं तथा शिल्पमलंकृतिः ।
 काव्यानि देशभाषावसरोक्त्यविनं मतं ।
 देशादिधर्मा द्वात्रिंशदेता विद्याभिसंज्ञिताः ॥ २९ ॥
- 70 मन्त्रब्राह्मणयोर्वेदनाम प्रोक्तमृगादिषु ॥ ३० ॥
 जपहोमार्चनं यस्य देवताप्रीतिदं भवेत् ।
 उच्चारान्मन्त्रसंज्ञं तद्विनियोगे च ब्राह्मणं ॥ ३१ ॥
 ऋग्वेदा यत्र ये मन्त्राः पादशोऽर्धचशोऽपि वा ।
 येषां हौत्रं स ऋग्भागस्समाख्यानं च यत्र वा ॥ ३२ ॥
- 75 प्रश्लिष्टपठिता मन्त्रा रत्नगीतिविवर्जिताः ।
 आध्वर्यवं यत्र कर्म त्रिगुणं यत्र पाठनं ॥ (३३) ॥
 मन्त्रब्राह्मणयोरेव यजुर्वेदस्स उच्यते ।
 उद्गीथं यस्य शस्त्रादेर्यज्ञे तत् सामसंज्ञकं ॥ ३४ ॥
 अथर्वागिरसो नाम ह्युपास्योपासनात्मकः ।
- 70 इति वेदचतुष्कं तु ह्युद्दिष्टं च समासतः ॥ ३५ ॥

- विंदत्यायुर्वेत्ति सम्यगाकृत्यौषधिहेतुतः ।
यस्मिन्नृग्वेदोपवेदस्त चायुर्वेदसंज्ञकः ॥ ३६ ॥
युद्धशस्त्रास्त्रव्यूहादिरचनाकुशलो भवेत् ।
यजुर्वेदोपवेदोऽयं धनुर्वेदस्तु येन सः ॥ ३७ ॥
76 स्वरैरुदात्तादिधर्मैस्तंत्रीकंठोत्थितैस्तदा ।
सतालैर्गानविज्ञानं गांधर्वो वेद एव सः ॥ ३८ ॥
विविधोपास्यमन्त्राणां प्रयोगास्तुविभेदतः ।
कथितास्तोपसंहारास्तद्धर्मनियमैश्च षट् ।
अथर्वणां चोपवेदस्तंत्ररूपस्त एव हि ॥ ३९ ॥
80 स्वरतः कालतस्थानात् प्रयत्नानुप्रदानतः ।
सवनाद्यैश्च सा शिक्षा वर्णानां पाठशिक्षणान् ॥ ४० ॥
प्रयोगो यत्र यज्ञानामुक्तो ब्राह्मणशेषतः ।
श्रौतकल्पस्त विज्ञेयस्मार्तकल्पस्तथेतरः ॥ ४१ ॥
व्याकृताः प्रत्ययाद्यैश्च धातुसंधिसमासतः ।
35 शब्दा यत्र व्याकरणमेतद्धि बहुलिङ्गतः ॥ ४२ ॥
शब्दनिर्वचनं यत्र वाक्यार्थैकार्थसंग्रहः ।
निरुक्तं तत् समाख्यानाद्वेदाङ्गं श्रोत्रसंज्ञकं ॥ ४३ ॥
नक्षत्रग्रहगमनैः कालो येन विधीयते ।
संहिताभिश्च होराभिर्गणितैर्ज्योतिषं हि तत् ॥ ४४ ॥
90 म्यरस्तजग्नैर्लान्तैः पद्यं यत्र प्रमाणतः ।
कल्प्यते छन्दश्शास्त्रं तद्वेदानां पादरूपधृक् ॥ ४५ ॥
यत्र व्यवस्थिता चार्थकल्पना विधिभेदतः ।
मीमांसा वेदवाक्यानां सैव न्यायश्च कीर्तितः ॥ ४६ ॥
भावाभावपदार्थानां प्रत्यक्षादिप्रमाणतः ।

- 95 साविवेको यत्र तर्कः कणादादिमतं च यन् ॥ ४७ ॥
 पुरुषोऽष्टौ प्रकृतयो विकाराप्पोद्भवेति च ।
 तच्चादिसंख्यावैशिष्ट्यात् सांख्यामित्यभिधीयते ॥ ४८ ॥
 ब्रह्मैकमाद्वितीयं स्यान्नाना नेहास्ति किंचन ।
 मायिकं सर्वमज्ञानाद्भाति वेदान्तिनां मतं ॥ ४९ ॥
- 100 चित्तवृत्तिनिरोधस्तु प्राणसंयमनादिभिः ।
 तद्योगशास्त्रं विज्ञेयं यस्मिन् ध्यानसमाधितः ॥ ५० ॥
 प्राग्वृत्तकथनं चैकराजकृत्यमिपादितः ।
 यस्मिन् स इतिहासस्स्यात् पुरावृत्तस्त एव हि ॥ ५१ ॥
 सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।
 वंशानुचरितं यस्मिन् पुराणं तद्विकीर्तितं ॥ ५२ ॥
 वर्णादियर्मस्मरणं यत्र वेदाविरोधकं ।
 कीर्तनं चार्थशास्त्राणां स्मृतिस्सा च प्रकीर्तिता ॥ ५३ ॥
 युक्तिर्वलीयसी यत्र सर्वं स्वाभाविकं मतं ।
 कस्यापि नेश्वरः कर्ता न वेदो नास्तिकं हि तन् ॥ ५४ ॥
- 110 श्रुतिस्मृत्यविरोधेन राजवृत्तादिशासनं ।
 सुयुक्त्यर्थार्जनं यत्र ह्यर्थशास्त्रं तदुच्यते ॥ ५५ ॥
 शशादिभेदतः पुंसामनुकूलादिभेदतः ।
 पद्मिन्यादिप्रभेदेन स्त्रीणां स्त्रीयादिभेदतः ।
 तत् कामशास्त्रं सच्चादेर्लक्ष्म यत्रास्ति चोभयोः ॥ ५६ ॥
- 115 प्रासादप्रतिमारामगृहवाप्यादिसत्कृतिः ।
 कथिता यत्र तच्छिल्पशास्त्रमुक्तं महर्षिभिः ॥ ५७ ॥
 समन्यूनाधिकत्वेन सारूप्यादिप्रभेदतः ।
 अन्योऽन्यगुणभूपा तु वर्ण्यतेऽलंकृतिश्च सा ॥ ५८ ॥

सरसालंकृतादुष्टशब्दार्थं काव्यमेव तत् ।

120 विलक्षणचमत्कारबीजं पद्यादिभेदतः ॥ ६० ॥

लोकसंकेततोऽर्थानां सुग्रहा वाक् तु दैशिकी ।

विना कौशिकशास्त्रीयसंकेतैः कार्यसाधिका ॥ ६१ ॥

यथा कालोचिता वाग्वावसरोक्तिश्च सा स्मृता ॥ ६१ ॥

ईश्वरः कारणं यत्रादृश्योऽस्ति जगतस्सदा ।

125 श्रुतिस्मृती विना धर्माधर्मौस्तस्तच्च यावनं ॥ ६२ ॥

श्रुत्यादिभिन्नधर्मोऽस्ति यत्र तद्यावनं मतं ॥ ६३ ॥

कल्पितश्रुतिमूलो वामूलो लोकैर्धृतस्सदा ।

देशादिधर्मस्त ज्ञेयो देशे देशे कुले कुले ॥ ६४ ॥

पृथक् पृथक् तु विद्यानां लक्षणं संप्रकाशितं ।

130 कलानां न पृथङ्नाम लक्ष्म चास्तीह केवलं ॥ ६५ ॥

पृथक् पृथक् क्रियाभिर्हि कलामेदस्तु जायते ।

यां यां कलां समाश्रित्य तन्नाम्ना जातिरुच्यते ॥ ६६ ॥

हावभावादिसंयुक्तं नर्तनं तु कला स्मृता ।

अनेकवाद्यविकृतौ ज्ञानं तद्वादने कला ॥ ६७ ॥

135 वस्त्रालंकारसंघानं स्त्रीपुंसोश्च कला स्मृता ।

अनेकरूपाविर्भाविकृतिज्ञानं कला स्मृता ॥ ६८ ॥

शय्यास्तरणसंयोगपुष्पादिग्रथनं कला ।

द्युताद्यनेकक्रीडाभी रब्जनं तु कला स्मृता ॥ ६९ ॥

अनेकासनसंघानै रतेर्ज्ञानं कला स्मृता ।

140 कलासप्तकमेतद्धि गांधर्वे समुदाहृतं ॥ ७० ॥

मकरन्दासवादीनां मद्यादीनां कृतिः कला ।

शल्यगूढाहृतौ ज्ञानं शिराव्रणव्यधे कला ॥ ७१ ॥

- हीनादिरससंयोगान्नादिसंपाचनं कला ।
 वृक्षादिप्रसवारोपपालनादिकृतिः कला ॥ ७२ ॥
- 145 पापाणधात्वादिवृत्तिस्तद्गुणस्मकरणं कला ।
 यावदिक्षुविकाराणां कृतिज्ञानं कला स्मृता ॥ ७३ ॥
 धात्वौपधीनां संयोगक्रियाज्ञानं कला स्मृता ।
 धातुसांकर्यपार्थक्यकरणं तु कला स्मृता ॥ ७४ ॥
 संयोगापूर्वविज्ञानं धात्वादीनां कला स्मृता ।
 150 क्षारानिष्कासनज्ञानं कलासंज्ञं तु तत् स्मृतं ॥ ७५ ॥
 कलादशकमेतद्धि ह्यायुर्वेदागमेषु च ॥ ७६ ॥
 शस्त्रसंधानविक्षेपः पदादिन्यासतः कला ।
 संख्याधाताकृष्टिभेदैर्मल्लयुद्धं कला स्मृता ॥ ७६ ॥
 [बाहुयुद्धं तु मल्लानामशस्त्रं मुष्टिभिस्मृतं ।
 155 मृतस्य तस्य न स्वर्गो यशो नेहापि विद्यते ॥ ७७ ॥
 बलदर्पविनाशान्तं नियुद्धं यशसे रिपोः ।
 न कस्यासीत् कुर्याद्वा प्राणान्तं बाहुयुद्धकं ॥ ७८ ॥
 कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्बाहुभिश्च सुसंकटैः ।
 सन्निपातावघातैश्च प्रमादोन्मथनैस्तथा ।
 160 कृतं निपीडनं ज्ञेयं तन्मुक्तिस्तु प्रतिक्रिया ॥ ८० ॥
 कलाभिलक्षिते देशे यन्वाद्यस्त्रनिपातनं]
 वाद्यसंकेततो व्यूहरचनादि कला स्मृता ॥ ८१ ॥
 गजाश्वरथगत्या तु युद्धसंयोजनं कला ।
 कलापञ्चकमेतद्धि धनुर्वेदागमे स्थितं ॥ ८२ ॥
 165 विविधासनमुद्राभिर्देवतातोषणं कला ।
 सारथ्यं च गजाश्वादेर्गतिशिक्षा कला स्मृता ॥ ८३ ॥

मृत्तिकाकाष्ठपाषाणधातुभांडादिसत्क्रिया ।

पृथक् कलाचतुष्कं तु चित्राद्यालेखनं कला ॥ ८४ ॥

तडागवापीप्रासादसमभूमिक्रिया कला ।

170 घट्याद्यनेकयन्त्राणां वाद्यानां तु कृतिः कला ॥ ८५ ॥

हीनमध्यादिसंयोगवर्णाद्यै रंजनं कला ।

जलवाय्वग्निसंयोगनिरोधैश्च क्रिया कला ॥ ८६ ॥

नौकारथादियानानां कृतिज्ञानं कला स्मृता ।

सूत्रादिरज्जुकरणाविज्ञानं तु कला स्मृता ॥ ८७ ॥

175 अनेकतन्तुसंयोगैः पटवन्धः कला स्मृता ।

वेधादिसदसज्ज्ञानं रत्नानां च कला स्मृता ॥ ८८ ॥

स्वर्णादीनां तु याथात्म्यविज्ञानं च कला स्मृता ।

कृत्रिमस्वर्णरत्नादिक्रियाज्ञानं कला स्मृता ॥ ८९ ॥

स्वर्णाद्यलंकारकृतिः कला लेपादिसत्कृतिः ।

180 मार्दवादिक्रियाज्ञानं चर्मणां तु कला स्मृता ॥ ९० ॥

पशुचर्मगनिर्हारक्रियाज्ञानं कला स्मृता ।

दुग्धदोहादिविज्ञानं घृतांतं तु कला स्मृता ॥ ९१ ॥

सीवने कंचुकादीनां विज्ञानं तु कलात्मकं ।

वाह्यादिभिश्च तरणं कलासंज्ञं जले स्मृतं ॥ ९२ ॥

185 मार्जने गृहभांडादेर्विज्ञानं तु कला स्मृता ।

वस्त्रसंमार्जनं चैव क्षुरकर्म कले ह्युभे ॥ ९३ ॥

तिलमांसादिस्नेहानां कला निष्कासने कृतिः ।

सीराद्याकर्पणे ज्ञानं वृक्षाद्यारोहणे कला ॥ ९४ ॥

मनोऽनुकूलसेवायाः कृतिज्ञानं कला स्मृता ।

190 वेणुतृणादिपात्राणां कृतिज्ञानं कला स्मृता ॥ ९५ ॥

- काचपात्रादिकरणविज्ञानं तु कला स्मृता ।
 संसेचनं संहरणं जलानां तु कला स्मृता ॥ ९६ ॥
 लोहाभितारशस्त्रास्त्रकृतिज्ञानं कला स्मृता ।
 गजाश्ववृषभोष्ट्राणां पल्याणादिक्रिया कला ॥ ९७ ॥
 195 शिशोस्तरक्षणे ज्ञानं धारणे क्रीडने कला ।
 सुयुक्ताडनज्ञानमपराधिजने कला ॥ ९८ ॥
 नानादेशीयवर्णानां सुसम्यग्लेखने कला ।
 तांबूलरक्षादिकृतिविज्ञानं तु कला स्मृता ॥ ९९ ॥
 आदानमाशुकारित्वं प्रतिदानं चिरक्रिया ।
 200 कलासु द्वौ गुणौ ज्ञेयौ द्वे कले परिकीर्तिते ॥ १०० ॥
 चतुष्पष्टिकला ह्येतास्संक्षेपेण निदर्शिताः ।
 यां यां कलां समाश्रित्य तां तां कुर्यात् स एव हि ॥ १०१ ॥

इति शुक्रनीतौ राष्ट्र आद्यं चतुर्थेऽध्याये विद्याकलानिरूपणं
 नाम तृतीयं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये चतुर्थं प्रकरणं

- ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिः क्रमात् ।
 चत्वार आश्रमाश्चैते ब्राह्मणस्य सदैव हि ॥ १ ॥
 अन्येषामन्त्यहीनाश्च क्षत्रविट्शूद्रकर्मणां ।
 विद्यार्थं ब्रह्मचारी स्यात् सर्वेषां पालने गृही ॥ (२) ॥
 ५ वानप्रस्थस्संदमने सन्न्यासी मोक्षसाधने ।
 वर्तयंत्यन्यथा दंज्या या वर्णाश्रमजातयः ॥ ३ ॥
 कुलान्यकुलतां यांति ह्यकुलानि कुलीनतां ।
 यदि राज्ञोपेक्षितानि दण्डतोऽशिक्षितानि च ॥ ४ ॥
 जपं तपस्तीर्थसेवां प्रव्रज्यां मन्त्रसाधनं ।
 १० देवपूजां नैव कुर्यात् स्त्रीशूद्रस्तु पतिं विना ॥ ५ ॥
 न विद्यते पृथक् स्त्रीणां त्रिवर्गविधिसाधनं ।
 पत्युः पूर्वं समुत्थाय देहशुद्धिं विधाय च ॥ (६) ॥
 उत्थाप्य शयनीयानि कृत्वा वेश्मविशोधनं ।
 मार्जनैर्लेपनैः प्राप्य सानलं यवसांगणं ॥ (७) ॥
 १५ शोधयेद्यज्ञपात्राणि स्निग्धान्युष्णेन वारिणा ।
 प्रोक्षणीयेरितान्येव यथास्थानं प्रकल्पयेत् ॥ ८ ॥
 शोषयित्वा तु पात्राणि पूरयित्वा तु धारयेत् ॥ ८ ॥
 महानसस्थपात्राणि बहिः प्रक्षाल्य सर्वशः ।
 मृद्भिस्तु शोधयेच्चुर्द्धीं तत्राग्निं सेन्धनं न्यसेत् ॥ ९ ॥
 २० स्मृत्वा नियोगपात्राणि रसान्नद्रविणानि च ।
 कृतपूर्वाह्नकार्येयं श्वशुरावभिवादयेत् ॥ १० ॥

- ताभ्यां भर्ता पितृभ्यां वा भ्रातृमातुलत्रांधवैः ।
 वस्त्रालंकाररत्नानि प्रदत्तान्येव धारयेत् ॥ ११ ॥
 मनोवाक्कर्मभिश्शुद्धा पतिदेशानुवर्तिनी ।
 २५ छायेवानुगता स्वच्छा सखीव हितकर्मसु ।
 दासीव दिष्टकार्येषु भार्या भर्तुस्तदा भवेत् ॥ १२ ॥
 ततोऽन्नसाधनं कृत्वा पतये विनिवेद्य सा ।
 वैश्वदेवोद्धृतैरन्नैर्भोजनीयांश्च भोजयेत् ॥ १४ ॥
 पतिं च तदनुज्ञाता शिष्टमन्नाह्यमात्मना ।
 ३० भुक्त्वा नयेदहश्शेषं सदायव्ययचिन्तया ॥ १५ ॥
 पुनस्तायं पुनः प्रातर्गृहशुद्धिं विधाय च ।
 कृतान्नसाधना साध्वी सभृत्यं भोजयेत् पतिं ॥ १६ ॥
 नातिनृप्ता स्वयं भुक्त्वा गृहणीतिं विधाय च ।
 आस्तृत्य साधु शयनं ततः परिचरेत् पतिं ॥ १७ ॥
 ३५ सुप्ते पत्यौ तदध्यास्य स्वयं तद्रतमानसा ।
 अनग्ना चाप्रमत्ता च निष्कामा च जितेन्द्रिया ॥ १८ ॥
 नोच्चैर्वदेन्न परुषं न बह्वाहूतिमप्रियं ।
 न केनचिच्च विवदेदप्रलापविवादिनी ॥ १९ ॥
 न चास्य व्ययशीला स्यान्न धर्मार्थविरोधिनी ।
 ४० प्रमादोन्मादरोपेर्प्यावचनान्यातिनेन्दितां ॥ २० ॥
 पैशुन्यहिंसाविषयमोहाहंकारदर्पतां ।
 नास्तिक्यसाहसस्तेयदम्भान् साध्वी विवर्जयेत् ॥ २१ ॥
 एवं परिचरंती सा पतिं परमदैवतं ।
 यशस्यमिह यात्येव परत्रैषा सलोकतां ॥ २२ ॥
 ४५ योऽपितो नित्यकर्मोक्तं नैमित्तिकमथोच्यते ।

- रजसो दर्शनादेषा सर्वमेव परित्यजेत् ॥ २३ ॥
 सर्वैरलक्षिता शीघ्रं लज्जितान्तर्गृहे वसेत् ।
 एकाम्बरा कृशा दीना स्नानालंकारवर्जिता ॥ २४ ॥
 स्वपेद्रूमावप्रमत्ता क्षपेदेवमहस्त्रयं ।
 50 स्नायीत सा त्रिरात्र्यन्ते सचेलाभ्युदिते रवौ ॥ २५ ॥
 विलोक्य भर्तृवदनं शुद्धा भवति धर्मतः ।
 कृतशौचा पुनः कर्म पूर्ववच्च समाचरेत् ॥ २६ ॥
 द्विजस्त्रीणामयं धर्मः प्रायोऽन्यासामपीज्यते ।
 कृषिपण्यादिपुंकृत्ये भवेयुस्ताः प्रसाधिकाः ॥ २७ ॥
 55 संगीतैर्मधुरालापैस्स्वायत्तस्तु पतिर्यथा ।
 भवेत्तथाऽचरेयुर्वै मायाभिः कामकेलिभिः ॥ २८ ॥
 मृते भर्तरि संगच्छेद्भर्तुर्वा पालयेद्भूतं ।
 परवेश्मरुचिर्न स्याद्ब्रह्मचर्ये स्थिता सती ॥ २९ ॥
 मंडनं वर्जयेन्नित्यं तथा प्रोषितभर्तृका ।
 60 देवताराधनपरा तिष्ठेद्भर्तृहिते रता ॥ ३० ॥
 धारयेन्मंगलार्थानि किञ्चिदाभरणानि च ॥ ३० ॥
 नास्ति भर्तृसमो नाथो नास्ति भर्तृसमं सुखं ।
 विसृज्य धनसर्वस्वं भर्ता वै शरणं स्त्रियाः ॥ ३१ ॥
 मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ।
 65 अमितस्य प्रदातारं भर्तारं का न पूजयेत् ॥ ३२ ॥
 शूद्रो वर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद्धर्ममर्हति ।
 वेदमंत्रस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्विना ।
 पुराणाद्युक्तमंत्रैश्च नमोऽन्तैः कर्म केवलं ॥ ३४ ॥
 विप्रवद्विप्रविज्ञासु क्षत्रविज्ञासु क्षत्रवत् ।

- 70 प्रजाताः कर्म कुर्युर्वै वैश्यविन्नासु वैश्यवत् ॥ ३५ ॥
 वैश्यासु क्षत्रविप्राम्यां जातशूद्रासु शूद्रवत् ।
 अधमादुत्तमायां तु जातशूद्राधमस्मृतः ।
 स शूद्रादनुसत्कुर्यान्नाममंत्रेण सर्वदा ॥ ३६ ॥
 ससंकरचतुर्वर्णा एकत्रैकत्र यावनाः ।
- 75 वेदभिन्नप्रमाणास्ते प्रत्यगुत्तरवासिनः ॥ ३७ ॥
 तदाचार्यैश्च तच्छास्त्रं निर्मितं तद्धितार्थकं ।
 व्यवहाराय या नीतिरुभयोरविवादिनी ॥ ३८ ॥
 कदाचिद्वीजमाहात्म्यात् क्षेत्रमाहात्म्यतः क्वचित् ।
 नीचोत्तमत्वं भवति श्रेष्ठत्वं क्षेत्रवीजतः ॥ ३९ ॥
- 80 विश्वामित्रश्च वसिष्ठो मातंगो नारदादयः ।
 तपोविशेषैस्संप्राप्ता उत्तमत्वं न जातितः ॥ ४० ॥
 स्वस्वजात्युक्तधर्मो यः पूर्वेराचरितस्सदा ।
 तमाचरेच्च सा जातिर्दण्ड्या स्यादन्यथा नृपैः ॥ ४१ ॥
 जातिवर्णाश्रमान् सर्वान् पृथक् चिह्नैस्तुलक्षयेत् ।
- 85 यंत्राणि धातुकाराणां संरक्षेद्वीक्ष्य सर्वदा ॥ ४२ ॥
 कारुशालिपिगणान् राष्ट्रे रक्षेत् कार्यानुमानतः ।
 अधिकान् कृपिकृत्ये वा मृत्यवर्गे नियोजयेत् ॥ ४३ ॥
 चौराणां पितृभूतास्ते स्वर्णकारादयस्त्वतः ।
 गंजागृहं पृथग्ग्रामात्तास्मिन् रक्षेत्तु मद्यपान् ॥ ४४ ॥
- 90 न दिवा मद्यपानं हि राष्ट्रे कुर्याद्धि कर्हिचित् ॥ ४५ ॥
 ग्रामे ग्राम्यान् वने वन्यान् वृक्षान् संरोपयेन्नृपः ।
 उत्तमान् विंशतिकरैर्मध्यमांस्तथिहस्ततः ॥ ४६ ॥
 सामान्यान् दशहस्तैश्च कनिष्ठान् पंचभिः करैः ।

- अजाविगोशकृद्विर्वा जलैर्मासैश्च पोषयेत् ॥ ४७ ॥
- 95 उदुंवराश्वत्थवटर्चिचाचंदनजंभलाः ।
 कदंवाशोकवकुलविल्वामृतकपित्थकाः ॥ (४८) ॥
 राजादनाम्रपुन्नागतूदकाष्टाम्रचंपकाः ।
 नीपकोकाम्रसरलदाडिमाक्षोटभिस्सटाः ॥ (४९) ॥
 शिशुपाशिभुवदरनिंबजंवीरक्षीरिकाः ।
- 100 खर्वरूदेवकरजफल्गुतापिष्ठसिंभलाः ॥ (५०) ॥
 कुद्दालो लवली धात्री क्रमुको मातुलुंगकः ।
 लकुचो नारिकेलश्च रंभान्ये सत्फला द्रुमाः ।
 सुपुष्पाश्चैव ये वृक्षा ग्रामाम्यर्णे नियोजयेत् ॥ ५१ ॥
 [वामभागेऽथवोद्यानं कुर्याद्वासगृहे शुभं ।
- 105 सायं प्रातस्तु घर्मान्ते शीतकाले दिनान्तरे ।
 वसंते पञ्चमेऽह्नुस्तु सेच्या वर्षासु न क्वचित् ॥ ५३ ॥
 फलनाशो कुलुत्थैश्च मापैर्मुद्गैर्यवैस्तिलैः ।
 शृतशीतपयस्सेकः फलपुष्पाय सर्वदा ।
 मत्स्यांभसा तु सेकेन वृद्धिर्भवति शारिवनां ॥ ५४ ॥
- 110 आविकाजशकृच्चूर्णं यवचूर्णं तिलानि च ।
 गोमांसमुदकं चेति सप्तरात्रं निधापयेत् ॥ ५५ ॥
 उत्सेकस्सर्ववृक्षाणां फलपुष्पादिवृद्धिदः ॥ ५६ ॥
 ये च कंठकिनो वृक्षाः खदिराद्यास्तथापरे ।
 आरण्यकास्ते विज्ञेयास्तेषां तत्र नियोजनं ॥ ५७ ॥
- 115 खदिराश्मंतशाकाग्निमंथस्योनाकवव्वुलाः ।
 तमालशालकुटजधवार्जुनपलाशकाः ॥ (५८) ॥
 सप्तपर्णश्मीतुन्नदेवदारुविकंकताः ।

- करमर्देगुदीभूर्जविपमुष्टिकरीरकाः ॥ (५९) ॥
 शल्लकी काश्मरी पाठा तिंदुको बीजसारकः ।
 120 हरीतकी च भ्रष्टातश्शंपाकोऽर्कश्च पुष्करः ॥ (६०) ॥
 अरिमेदश्च पीतद्रुशाल्मलिश्च विभीतकः ।
 नरवेलो महावृक्षोऽपरे ये मधुकादयः ॥ (६१) ॥
 प्रतानवत्यस्तंविन्यो गुल्मिन्यश्च तथैव च ।
 ग्राम्या ग्रामे वने वन्या नियोज्यास्ते प्रयत्नतः ॥ ६२ ॥
 125 कूपवापीपुष्कारिण्यस्तडागास्तुगमास्तथा ।
 कार्याः खाताद्वित्रिगुणाविस्तारपदधानिकाः ॥ (६३) ॥
 यथा तथा ह्यनेकाश्च राष्ट्रे स्याद्विपुलं जलं ।
 नदीनां सेतवः कार्या विवंधास्तुमनोहराः ।
 नौकादिजलयानानि पारगानि नदीषु च ॥ ६४ ॥
 130 यज्जातिपूज्यो यो देवस्तद्विद्यायाश्च यो गुरुः ।
 तदालयानि तज्जातिगृहपंक्तिमुखे न्यसेत् ॥ ६५ ॥
 शृंगाटके ग्राममध्ये विष्णोर्वा शंकरस्य च ।
 गणेशस्य रवेर्देव्याः प्रासादान् क्रमतो न्यसेत् ॥ (६६) ॥
 मेर्वादिपोडशविधलक्षणान् सुमनोहरान् ।
 135 वर्तुलांश्चतुरश्रान् वा यंत्राकारान् समंडपान् ॥ (६७) ॥
 प्राकारगोपुरगणयुतान् द्वित्रिगुणोच्छ्रितान् ।
 यथोक्तांतस्तुप्रतिमाब्जलमूलान् विचित्रितान् ॥ ६८ ॥
 रम्यस्तहस्तशिरवरस्तपादशतभूमिकः ।
 सहस्रहस्तविस्तारोच्छ्रायस्त्यान्मेरुसंज्ञकः ॥ ६९ ॥
 140 ततस्ततोऽष्टांशहीना अपरे मंदरादयः ।
 मंदरो ऋक्षमाली च द्युमणिश्चन्द्रशेखरः ॥ (७०) ॥

- माल्यवान् पारियात्रश्च रत्नशीर्षश्च धातुमान् ।
 पद्मकोशः पुष्पहासश्श्रीकरस्वस्तिकाभिधः ।
 महापद्मः पद्मकूटष्पोडशो विजयाभिधः ॥ ७२ ॥
- 145 तन्मण्डपश्च तत्तुल्यः पादन्यूनोच्छ्रितः पुरः ।
 स्वाराध्यदेवताध्यानैः प्रतिमास्तेषु योजयेत् ॥ ७३ ॥
 [ध्यानयोगस्य संसिद्धयै प्रतिमालक्षणं स्मृतं ।
 प्रतिमाकारको मर्त्यो यथा ध्यानरतो भवेत् ।
 तथा नान्येन मार्गेण प्रत्यक्षेणापि वा खलु ॥ ७४ ॥
- 150 प्रतिमा सैकती पैष्टी लेख्या लेप्या च मृन्मयी ।
 वार्क्षी पाषाणधातूत्था स्थिरा ज्ञेया यथोत्तरा ॥ (७५) ॥
 यथोक्तावयवैः पूर्णा पुण्यदा सुमनोहरा ।
 अन्यथायुर्धनहरा नित्यं दुःखविर्विधनी ॥ ७६ ॥
 देवानां प्रतिविंवानि कुर्याच्छ्रेयस्कराणि च ।
- 155 स्वर्ग्याणि मानवादीनामस्वर्ग्याण्यशुभानि च ।
 मानतो नाधिकं हीनं तद्विवं रम्यमुच्यते ॥ ७८ ॥
 अपिश्रेयस्करं नृणां देवविंवमलक्षणं ।
 सलक्षणं मर्त्यविंवं न हि श्रेयस्करं सदा ॥ ७९ ॥
 सात्त्विकी राजसी देवप्रतिमा तामसी त्रिधा ।
- 160 विष्ण्वादीनां च या यत्र योग्या पूज्या तु तादृशी ॥ ८० ॥
 योगमुद्रान्विता स्वस्था वराभयकरान्विता ।
 देवेन्द्रादिस्तुतनुता सात्त्विकी सा प्रकीर्तिता ॥ ८१ ॥
 तिष्ठन्ती वाहनस्था वा नानाभरणभूषिता ।
 या शस्त्रास्त्राभयवरकरा सा राजसी स्मृता ॥ ८२ ॥
- 165 शस्त्रास्त्रैर्देत्यहंत्री या ह्यग्ररूपधरा सदा ।

- युद्धाभिनंदिनी सा तु तामसी प्रतिमोच्यते ॥ ८३ ॥
 संक्षेपतस्तु ध्यानादि विष्ण्वादीनां तथोच्यते ।
 प्रमाणं प्रतिमानां च तदंगानां सुविस्तरं ॥ ८४ ॥
 स्वस्वमुष्टेश्चतुर्थोऽशो हंगुलं परिकीर्तितं ।
 170 तदंगुलैर्द्वादशभिर्भवेत् तालस्य दीर्घता ॥ ८५ ॥
 वामनी सप्तताला स्यादष्टताला तु मानुषी ।
 नवताला स्मृता दैवी राक्षसी दशतालिका ॥ ८६ ॥
 सप्ततालाद्युच्चता वा मूर्तीनां देशभेदतः ।
 सदैव स्त्री सप्तताला सप्ततालश्च वामनः ॥ ८७ ॥
 175 नरो नारायणो रामो नृसिंहो दशतालकः ।
 [दशतालस्मृतो वाणो बर्लीन्द्रो भार्गवोऽर्जुनः ॥ ८८ ॥
 चंडी भैरववेतालनरसिंहवराहकाः ।
 क्रूरा द्वादशतालास्त्युर्ह्यशीर्षादयस्तथा ॥ ८९ ॥
 ज्ञेया षोडशताला तु पैशाची वासुरी सदा ।
 180 हिरण्यकशिपुर्द्वित्रो हिरण्याक्षश्च रावणः ॥ (९०) ॥
 कुंभकर्णोऽथ नमुचिर्निशुंभश्शुंभ एव हि ।
 एते षोडशतालास्त्युर्माहिपो रक्तबीजकः ॥ ९१ ॥
 पंचतालास्मृता बालाप्यट्तालाश्च कुमारकाः ॥
 दशताला कृतयुगे त्रेतायां नवतालिका ।
 185 अष्टताला द्वापरे तु सप्तताला कलौ स्मृता ॥ ९२ ॥
 नवतालप्रमाणे तु मुखं तालिमतं स्मृतं ।
 चतुरंगुलं ललाटं स्यादधो नासा तथैव च * ॥ ९३ ॥
 नासिकाधश्च हन्वन्तं चतुरंगुलमीरितं ।
 चतुरंगुला भवेद्भ्रीवा तालेन हृदयं पुनः * ॥ ९४ ॥

190 नाभिस्तस्मादधः कार्या-तालेनैकेन शोमिता ।

नाभ्यधश्च भवेन्मेढ्रं भागेनैकेन वा पुनः

॥ ९९ ॥

द्विताली ह्यायतावूरू जानुनी चतुरंगुले ।

जंघे ऊरुसमे कार्ये गुल्फाधश्चतुरंगुलं ।

नवतालात्मकमिदमूर्ध्वमानं बुधैस्मृतं

॥ ९७ ॥

195 शिरवावधि तु केशांतं त्र्यंगुलं सर्वमानतः ।

दिशानया च विभजेत् सप्ताष्टदशतालिकं

॥ ९८ ॥

चतुस्तालात्मकौ बाहू ह्यंगुल्यंतावुदाहृतौ ।

स्कंधादिकूर्परान्तं च विंशत्यंगुलमुत्तमं

॥ ९९ ॥

त्रयोदशांगुलं चाधः कक्षायाः कूर्परान्तकं ।

200 अष्टाविंशत्यंगुलस्तु मध्यमांतः करस्मृतः

॥ १०० ॥

सप्तांगुलं करतलं मध्या पंचांगुला मता ।

सार्धत्रयांगुलोऽगुष्ठस्तर्जनीमूलपर्वभाक्

॥ १०१ ॥

पर्वद्वयात्मकोऽन्यासां पर्वणि त्रीणि त्रीणि तु ।

अर्धांगुलेनांगुलेन हीनानामा च तर्जनी

॥ १०२ ॥

205 कनिष्ठिकानामिकातोंऽगुलोना च प्रकीर्तिता ।

चतुर्दशांगुलौ पादौ ह्यंगुष्ठो द्व्यंगुलो मतः

॥ १०३ ॥

सार्धद्वयांगुलोऽगुष्ठस्तन्मिता वा प्रदेशिनी ।

प्रदेशिनी द्व्यंगुला तु सार्धांगुलमथेतराः

॥ १०४ ॥

शिरोज्झितौ पाणिपादौ गूढगुल्फौ प्रकीर्तितौ ।

210 तद्विज्ञैः प्रस्तुता ये ये मूर्तेरवयवास्तदा

॥ (१०५) ॥

न हीना नाधिका मानात् ते ते ज्ञेयास्तुशोभनाः ।

न स्थूला न कृशा वापि सर्वे सर्वमनोरमाः

॥ १०६ ॥

सर्वाङ्गैस्त्वेवम्यो हि कश्चिच्छक्षे प्रजायते ।

- शास्त्रमानेन यो रम्यस्स रम्यो नान्य एव हि ॥ १०७ ॥
- 215 शास्त्रमानविहीनं यदरम्यं तद्विपश्चितां ।
 एकेषामेव तद्रम्यं लग्नं यत्र च यस्य हृत् ॥ १०८ ॥
 अष्टांगुलं ललाटं स्यात् तावन्मात्रौ भ्रुवौ मतौ ॥ १०८ ॥
 अधांगुला भ्रुवोर्लेखा मध्ये घनुरिवायता ।
 नेत्रे च त्र्यंगुलायामे द्व्यंगुले विस्तृते शुभे ॥ १०९ ॥
 220 तारका तत्तृतीयांशा नेत्रयोः कृष्णरूपिणी ।
 द्व्यंगुलं तु भ्रुवोर्मध्यं नासामूलमथांगुलं । ॥ ११० ॥
 नासाग्रविस्तरं तद्वद्व्यंगुलं तद्विलद्वयं ।
 शुक्लमुखाकृतिर्नासा पुष्पवाङ्मिव विधा शुभा ॥ १११ ॥
 निष्पावसदृशं नासापुटयुग्मं सुशोभनं ।
 225 कर्णौ च भ्रूसमौ ज्ञेयौ दीर्घौ च चतुरंगुलौ ॥ ११२ ॥
 कर्णपाली त्र्यंगुला स्यात् स्थूला चाधांगुला मता ।
 नासावंशोऽधांगुलस्तु श्लक्ष्णस्ताधांगुलोन्नतः ॥ ११३ ॥
 ग्रीवामूलाच्च स्कंधान्तमष्टांगुलमुदाहृतं ।
 बाह्वन्तरं द्वितालं स्यात् तालमात्रं स्ननान्तरं ॥ ११४ ॥
 230 षोडशांगुलमात्रं तु कर्णयोरन्तरं स्मृतं ।
 कर्णहन्वग्रान्तरं तु सदैवाष्टांगुलं मतं ॥ ११५ ॥
 नासाकर्णांतरं तद्वत् तदर्धं कर्णनेत्रयोः ।
 मुखं तालतृतीयांशमोष्ठावधांगुलौ मतौ ॥ ११६ ॥
 द्वात्रिंशदंगुलः प्रोक्तः परिधिर्मस्तकस्य च ।
 235 दशांगुला विस्तृतिस्तद्द्वादशांगुलदीर्घता ॥ ११७ ॥
 ग्रीवामूलस्य परिधिर्द्वाविंशत्यंगुलात्मकः ।
 हृन्मध्ये परिधिर्ज्ञेयश्चतुःपञ्चाशदंगुलः ॥ ११८ ॥

हीनांगुलचतुस्तालपरिधिर्हृदयस्य च ।

आस्तनात् पृष्ठदेशांता पृथुता द्वादशांगुला ॥ ११९ ॥

240 सार्धत्रितालपरिधिः कक्ष्याश्च द्व्यंगुलाधिकः ।

चतुरंगुल उत्सेधो विस्तारस्स्यात् षडंगुलः ॥ १२० ॥

पश्चाद्भागे नितंबस्य स्त्रीणामंगुलतोऽधिकः ।

बाह्वग्रमूलपरिधिष्णोडशाष्टादशांगुलः ॥ १२१ ॥

हस्तमूलाग्रपरिधिश्चतुर्दशदशांगुलः ।

245 पंचांगुला पादकरतलयोर्विस्तृतिस्मृता ॥ १२२ ॥

ऊरुमूलस्य परिधिर्द्वात्रिंशदंगुलात्मकः ।

ऊनविंशत्यंगुलस्स्यादूर्वग्रपरिधिस्मृतः ॥ १२३ ॥

जंघामूलाग्रपरिधिष्णोडशाष्टादशांगुलः ।

मध्यमामूलपरिधिर्विज्ञेयश्चतुरंगुलः ॥ १२४ ॥

250 तर्जन्यनामिकामूलपरिधिस्तार्धत्र्यंगुलः ।

कनिष्ठिकायाः परिधिर्मूले त्र्यंगुल एव हि ॥ १२५ ॥

स्वमूलपरिधेः पादहीनोऽग्रे परिधिस्मृतः ।

हस्तपादांगुष्ठयोश्च चतुःपञ्चांगुलं क्रमात् ॥ १२६ ॥

पादांगुलीनां परिधिस्त्र्यंगुलस्तमुदाहृतः ।

255 मण्डलं स्तनयोर्नाभिस्तार्धांगुलमथांगुलं ॥ १२७ ॥

सर्वाङ्गानां यथाशोभि पाटवं परिकल्पयेत् ।

नोर्ध्वदृष्टिमधोदृष्टिं मीलिताक्षीं प्रकल्पयेत् ।

नोर्ग्रदृष्टिन्तु प्रतिमां प्रसन्नाक्षीं विचिन्तयेत् ॥ १२८ ॥

प्रतिमायास्त्रृतीयांशमर्धांशं तत्सुपीठकं ॥ १२९ ॥

260 द्विगुणं त्रिगुणं द्वारं प्रतिमायाश्चतुर्गुणं ।

एकद्वित्रिचतुर्हस्तं पीठं देवालयस्य च ॥ १३० ॥

पीठतस्तु समुच्छ्रायो भित्तेर्दशकराधिकः ।

द्वारात्तु द्विगुणोच्छ्रायः प्रासादस्योर्ध्वभूमिभाक् ॥ १३१ ॥

शिरवरं चोच्छ्रायसमं द्विगुणं त्रिगुणं तु वा ।

265 एकभूमिं समारभ्य सपादशतभूमिकं ॥ (१३२) ॥

प्रासादं कारयेच्छक्त्या ह्यष्टाश्रं पद्मसन्निभं ।

चतुर्दिङ्मण्डपं वापि चतुश्शालं समन्ततः ।

सहस्रस्तंभसंयुक्तश्चोत्तमोऽन्यस्तमोऽधमः ॥ १३४ ॥

प्रासादे मण्डपे वापि शिरवरं यदि कल्प्यते ।

270 स्तम्भास्तत्र न कर्तव्या भित्तिस्तत्र सुखप्रदा ॥ १३५ ॥

प्रासादमध्याविस्तारः प्रतिमायास्तमन्ततः ।

षड्गुणोऽष्टगुणो वापि पुरतो वा सुविस्तरः ॥ १३६ ॥

वाहनं मूर्तिसदृशं सार्धं वा द्विगुणं स्मृतं ।

यत्र नोक्तं देवताया रूपं तत्र चतुर्भुजं ॥ (१३७) ॥

275 अभयं च वरं दद्याद्यत्र नोक्तं यदायुधं ।

अधःकरे तूर्ध्वकरे शरवं चक्रं तथाकुशं ॥ (१३८) ॥

पाशं वा डमरुं शूलं कमलं कलशं स्तुवं ।

लङ्घुकं मातुलुङ्गं वा वीणां मालां च पुस्तकं ॥ १३९ ॥

मुखानां यत्र बाहुल्यं तत्र पङ्क्त्या निवेशनं ।

280 तत् पृथग्ग्रीवमुकुटं सुमुखं स्वक्षिकर्णयुक् ॥ १४० ॥

भुजानां यत्र बाहुल्यं न तत्र स्कन्धभेदनं ।

कूर्परोर्ध्वन्तु सूक्ष्माणि चिपिटानि दृढानि च ।

भुजमूलानि कार्याणि पक्षमूलानि वै यथा ॥ १४१ ॥

ब्रह्मणस्तु चतुर्दिक्षु मुखानां विनियोजनं ॥ १४२ ॥

285 हयग्रीवो वराहश्च नृसिंहश्च गणेश्वरः ।

- मुखैर्विना नराकारो नृसिंहश्च नखैर्विना ॥ १४३ ॥
 तिष्ठतीं सूपविष्टां वा स्वासने वाहनस्थितां ।
 प्रतिमामिष्टदेवस्य कारयेदुक्तलक्षणां ॥ १४४ ॥
 हीनश्मश्रुनिमेषां च सदा षोडशवार्षिकीं ।
 290 दिव्याभरणवस्त्राढ्यां दिव्यवर्णक्रियां सदा ।
 वस्त्रैरापादगूढां च दिव्यालंकारभूषितां ॥ १४५ ॥
 हीनांग्यो नाधिकांग्यश्च कर्तव्या देवताः क्वचित् ।
 हीनांगी स्वामिनं हन्ति ह्यधिकांगी च शिल्पिनं ॥ १४६ ॥
 कृशा दुर्भिक्षदा नित्यं स्थूला रोगप्रदा सदा ।
 295 गूढसंध्यस्थिधमनी सर्वदा सौख्यवर्धिनी ॥ १४७ ॥
 वराभयाब्जशंखवाद्यहस्ता विष्णोश्च साच्विकी ।
 मृगवाद्याभयवरहस्ता सोमस्य साच्विकी ॥ १४८ ॥
 वराभयाब्जलङ्कुहस्तेभास्यस्य साच्विकी ।
 पद्ममालाभयवरकरा सत्त्वाधिका रवेः ॥ १४९ ॥
 300 वीणालुंगाभयवरकरा सत्त्वगुणा श्रियः ॥ १५० ॥
 शंखचक्रगदापद्मैरायुधैरादितः पृथक् ।
 षट् षड्भेदाश्च मूर्तीनां विष्ण्वादीनां भवंति हि ॥ १५१ ॥
 यथोपाधिप्रभेदेन ससंयोगाविभागतः ।
 समस्तव्यस्तवर्णादिभेदज्ञानं प्रजायते ॥ १५२ ॥
 305 लेख्या लेप्या सैकती च मृन्मयी पैष्टिकी तथा ।
 एतासां लक्षणाभावे न कैश्चिद्दोष ईरितः ॥ १५३ ॥
 वाणलिंगे स्वयंभूते चन्द्रकान्तसमुद्भवे ।
 रत्नजे गण्डकोद्भूते मानदोषो न सर्वधा ॥ १५४ ॥
 पापाणधातुजायां तु मानदोषान् विचिन्तयेत् ॥ १५५ ॥

- 310 श्वेतपीतारक्तकृष्णपापाणैर्युगभेदतः ।
 प्रतिमां कल्पयेच्छिल्पी यथारुच्यपरैस्मृता ॥ १५५ ॥
 श्वेता स्मृता साच्चिकी तु पीता रक्ता तु राजसी ।
 तामसी कृष्णवर्णा तु ह्युक्तलक्ष्मयुता यदि ॥ १५६ ॥
 सौवर्णी राजती ताम्री रैतिकी वा कृतादिषु ।
 315 शांकरी श्वेतवर्णा वा कृष्णवर्णा तु वैष्णवी ॥ १५७ ॥
 सूर्यशक्तिगणेशानां ताम्रवर्णा स्मृतापि च ।
 लोहसीसमयी वापि यथोद्दिष्टा स्मृता बुधैः ॥ १५८ ॥
 चलार्चायां स्थिरार्चायां प्रासादाद्युक्तलक्षणां ।
 प्रतिमां स्थापयेन्नान्यां सर्वसौख्यविनाशिनीं ॥ १५९ ॥
 320 सेव्यसेवकभावेषु प्रतिमालक्षणं स्मृतं ।
 प्रतिमायाश्च ये दोषा ह्यर्चकस्य तपोबलात् ।
 सर्वत्रेश्वरचित्तस्य नाशं यान्ति क्षणान् किल ॥ १६१ ॥
 देवतायाश्च पुरतो मंडपे वाहनं न्यसेत् ।
 द्विबाहुर्गुरुडः प्रोक्तस्तुचंचुस्त्वक्षिपक्षयुक् ॥ (१६२) ॥
 325 नराकृतिश्चञ्चुमुखो मुकुटी कवचांगदी ।
 बद्धांजलिर्नम्रशीर्षस्तेव्यपादाब्जलोचनः ॥ १६३ ॥
 वाहनत्वं गता ये ये देवतानां च पक्षिणः ।
 कामरूपधरास्ते ते तथा सिंहवृषादयः ॥ (१६४) ॥
 स्वनामाकृतयश्चैते कार्या दिव्या बुधैस्तदा ।
 330 सुभूषिता देवताग्रमण्डपे ध्यानतत्पराः ॥ १६५ ॥
 मार्जाराकृतिकः पीतः कृष्णचिह्नो बृहद्वपुः ।
 असटो व्याघ्र इत्युक्तस्तिहस्सूक्ष्मकाटिर्महान् ॥ (१६६) ॥
 बृहद्भ्रूगंडनेत्रस्तु बालवेपो मनोहरः ।

- सटावान् धूसरोऽकृष्णलाञ्छनश्च महाबलः ॥ १६७ ॥
- 335 भेदस्तटालाञ्छनतो नाकृत्या व्याघ्रसिंहयोः ॥ १६७ ॥
- गजाननं नराकारं ध्वस्तकर्णं पृथूदरं ।
वृहत्संक्षिप्तगहनपीनस्कंधांध्रिपाणिनं ॥ (१६८) ॥
- वृहच्छुङ्गं मग्नवामरदमीप्सितवाहनं ।
ईपत्कुटिलदंडाग्रघामशुङ्गमदक्षिणं ।
- 340 संध्यस्थिधमनीगूढं कुर्यान्मानमितं सदा ॥ १७० ॥
- सार्धचतुस्तालमितश्शुङ्गादंडस्तमस्ततः ।
दशांगुलं मस्तकं च भ्रूगंडश्चतुरंगुलः ॥ १७१ ॥
- नासोत्तरोष्ठरूपा च शेषा शुङ्गा सपुष्करा ।
दशांगुलं कर्णदैर्घ्यं तदष्टांगुलविस्तृतं ॥ १७२ ॥
- 345 कर्णयोरंतरे व्यासो द्व्यंगुलस्तालसंमितः ।
मस्तकेऽस्यैव परिधिर्ज्ञेयः षट्त्रिंशदंगुलः ॥ १७३ ॥
- नेत्रोपान्ते च परिधिश्शीर्षतुल्यस्तदा मतः ।
सद्व्यंगुलद्वितालस्स्यान्नेत्राधःपरिधिः करे ॥ १७४ ॥
- कराग्रे परिधिर्ज्ञेयः पुष्करे च दशांगुलः ।
- 350 त्र्यंगुलं कंठदैर्घ्यं तत्परिधिस्त्रिंशदंगुलः ॥ १७५ ॥
- परिणाहस्तूदरे च चतुस्तालात्मिकस्तदा ।
षडंगुलो नियोक्तव्योऽष्टांगुलो वापि शिल्पिभिः ॥ १७६ ॥
- दंतष्पडंगुलो दीर्घस्तन्मूलपरिधिस्तथा ।
षडंगुलश्चाधरोष्ठः पुष्करं कमलान्वितं ॥ १७७ ॥
- 355 ऊरुमूलस्य परिधिष्पट्त्रिंशदंगुलो मतः ।
त्रयोविंशत्यंगुलस्स्यादूर्ध्वग्रपरिधिस्तथा ॥ १७८ ॥
- जंघामूले तु परिधिर्विंशत्यंगुलसंमितः ।

- परिधिर्बाहुमूलादेरधिको द्व्यंगुलोऽगुलः ॥ १७९ ॥
 कर्णनेत्रांतरं नित्यं विज्ञेयं चतुरंगुलं ।
- 360 मूलमध्याग्रांतरं तु दशसप्तपङ्गुलं ॥ (१८०) ॥
 नेत्रयोः कथितं तज्जैर्गणपस्य विशेषतः ।
 उत्सेधः पृथुता स्त्रीणां स्तने पंचांगुला मता ॥ १८१ ॥
 स्त्रीकक्ष्यां परिधिः प्रोक्तास्त्रितालो द्व्यंगुलाधिकः ।
 स्त्रीणामवयवान् सर्वान् सप्ततालैर्विभावयेत् ॥ १८२ ॥
- 365 सप्ततालादिमानेऽपि मुखं स्वद्वादशांगुलं ।
 बालादीनामपि सदा दीर्घता तु पृथक् पृथक् ॥ १८३ ॥
 शिशोस्तु कंधरा ह्रस्वा पृथु शीर्षं प्रकीर्तितं ।
 कंठाधो वर्धते यादृक् तादृक् शीर्षं न वर्धते ॥ १८४ ॥
 कंठाधो मुखमानेन बालस्तार्धचतुर्गुणः ।
- 370 द्विगुणश्चक्षुष्यतो ह्यधशेषं तु साक्ष्यतः ॥ १८५ ॥
 सपादद्विगुणौ हस्तौ द्विगुणौ वा मुखेन हि ।
 स्थूल्ये तु नियमो नास्ति यथाशोभि प्रकल्पयेत् ॥ १८६ ॥
 नित्यं प्रवर्धते बालः पञ्चाब्दात् परतो भृशं ।
 स्यात् षोडशेऽब्दे सर्वांगपूर्णा स्त्री विंशतौ पुमान् ॥ १८७ ॥
- 375 ततोऽर्हति प्रमाणं तु सप्ततालादिकं सदा ।
 कश्चिद्बाल्येऽपि शोभाढ्यस्तारुण्ये वार्धके क्वचित् ॥ १८८ ॥
 मुखाधस्त्र्यंगुला ग्रीवा हृदयं तु नवांगुलं ।
 तथोदरं च वस्तिश्च साक्ष्यं त्वष्टादशांगुलं ॥ १८९ ॥
 त्र्यंगुलं तु भवेज्जानु जंघा त्वष्टादशांगुला ।
- 380 गुल्फाधस्त्र्यंगुलं ज्ञेयं सप्ततालस्य सर्वदा ॥ १९० ॥
 वेदांगुला भवेद्ग्रीवा हृदयं तु दशांगुलं ।

दशांगुलं चोदरं स्याद्वस्तिश्चैव दशांगुलः ॥ १९१ ॥

एकविंशांगुलं सक्थि जानु स्याच्चतुरंगुलं ।

एकविंशांगुला जंघा गुल्फाधश्चतुरंगुलं ॥ १९२ ॥

385 अष्टतालप्रमाणस्य मानमुक्तमिदं सदा ।

त्रयोदशांगुलं ज्ञेयं मुखञ्च हृदयं तथा ॥ (१९३) ॥

उदरं च तथा वस्तिर्दशतालेषु सर्वदा ।

गुल्फाधश्च तथा ग्रीवा जानु पञ्चांगुलं स्मृतं ॥ १९४ ॥

षड्विंशत्यंगुलं सक्थि तथा जंघा प्रकीर्तिता ।

390 एकांगुलो मूर्ध्नि मणिर्दशताले प्रकल्पयेत् ॥ १९५ ॥

पंचाशदंगुलौ बाहू दशताले स्मृतौ सदा ।

द्व्यंगुलौ द्व्यंगुलौ चोनौ ततो हीनप्रमाणके ॥ १९६ ॥

पाटवं तु यथाशोभि सर्वमानेषु कल्पयेत् ।

नवतालप्रमाणेन ह्यूनाधिक्यं प्रकल्पयेत् ॥ १९७ ॥

395 दशताले तु विज्ञेयौ पादौ पंचदशांगुलौ ।

[दशतालार्ध्वमाने तु ताले तालेऽधिकांगुलं ।

कल्पयेन्मुखतो धीमान् शिल्पवित्सु यथा तथा ॥ १९८ ॥

दीर्घोरुजंघा विकटा क्रूरा स्याद्भीषणासुरी ।

पैशाची प्रतिमा ज्ञेया राक्षसी सुकृशापि वा ॥ १९९ ॥

400 एकैकांगुलहीनौ स्तस्ततो न्यूनप्रमाणके ॥ २०० ॥

न पंचांगुलतो हीना न षडंगुलतोऽधिका ।

करस्य मध्यमा प्रोक्ता सर्वमानेषु तद्विदैः ॥ २०१ ॥

क्वचित्तु बालसदृशं सदैव तरुणं वपुः ।

मूर्तीनां कल्पयेच्छिल्पी न वृद्धसदृशं क्वचित् ॥ २०२ ॥

405 एवंविधान् नृपो राष्ट्रे देवान् संस्थापयेत् सदा ।

प्रतिसंवत्सरं तेषामुत्सवान् सम्यगाचरेत्	॥ २०३ ॥
देवालये मानहीनां मूर्तिं भग्नां न धारयेत् ।	
प्रासादांश्च तथा देवाञ्जीर्णानुद्धृत्य यत्नः	॥ २०४ ॥
देवतां तु पुरस्कृत्य नृत्यादीन् वीक्ष्य सर्वदा ।	
410 न मनस्स्वोपभोगार्थं विदध्याद्यत्नतो नृपः	॥ २०५ ॥
प्रजाभिर्विधृता ये ये ह्युत्सवास्तांश्च पालयेत् ।	
प्रजानन्देन संतुष्येत्तद्दुःखैर्दुःखितो भवेत्	॥ २०६ ॥

इति शुक्रनीतौ राष्ट्रे मध्यं चतुर्थेऽध्याये लोकधर्मनिरूपणं नाम
चतुर्थं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये पंचमं प्रकरणं

- दुष्टनिग्रहणं कुर्याद्वचवहारानुदर्शनैः ।
 स्वाज्ञया वर्तितुं शक्या स्वाधीना च सदा प्रजा ॥ १ ॥
 स्वेष्टहानिकरश्शत्रुर्दुष्टः पापप्रचारवान् ।
 इष्टसंपादनं न्याय्यं प्रजानां पालनं हि तत् ॥ २ ॥
 ५ शत्रोरनिष्टकरणान्निवृत्तिश्शत्रुनाशनं ।
 पापाचारनिवृत्तिर्यैर्दुष्टनिग्रहणं हि तत् ॥ ३ ॥
 स्वप्रजाधर्मसंस्थानसदसत्प्रविचारतः ।
 जायते चार्थसंसिद्धिर्व्यवहारस्तु येन सः ॥ ४ ॥
 धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविवर्जितः ।
 १० सप्राड्विवाकस्तामात्यस्तब्राह्मणपुरोहितः ।
 समाहितमतिः पश्येद्वचवहाराननुक्रामात् ॥ ५ ॥
 नैकः पश्येच्च कार्याणि वादिनोश्शृणुयाद्वचः ।
 रहसि च नृपः प्राज्ञस्तम्याश्चैव कदाचन ॥ ६ ॥
 पक्षपाताधिरोपस्य कारणानि च पंच वै ।
 १५ रागलोभभयद्वेषा वादिनोश्च रहश्श्रुतिः ॥ ७ ॥
 पौरकार्याणि यो राजा न करोति सुखे स्थितः ।
 व्यक्तं स नरके घोरे पच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥
 यस्त्वधर्मेण कार्याणि मोहात् कुर्यान्नराधिपः ।
 अचिरात्तं दुरात्मानं वशे कुर्वति शत्रवः ॥ ९ ॥
 २० अस्वर्ग्या लोकनाशाय परानीकभयापहा ।
 आयुर्वीजहरी राज्ञामस्ति वाक्ये स्वयं कृतिः ॥ १० ॥

- तस्माच्छास्त्रानुसारेण राजा कार्याणि साधयेत् ॥ ११ ॥
यदा न कुर्यान्नृपतिस्स्वयं कार्यविनिर्णयं ।
तदा तत्र नियुंजीत ब्राह्मणं वेदपारगं ॥ (१२) ॥
26 दांतं कुलीनं मध्यस्थमनुद्वेगकरं स्थिरं ।
परत्र भीरुं धर्मिष्ठमुद्युक्तं क्रोधवर्जितं ॥ १३ ॥
यदा विप्रो न विद्वान् स्यात् क्षत्रियं तत्र योजयेत् ।
वैश्यं वा धर्मशास्त्रज्ञं शूद्रं यत्नेन वर्जयेत् ॥ १४ ॥
यद्वर्णजो भवेद्राजा योज्यस्तद्वर्णजस्तदा ।
30 तद्वर्ण एव गुणिनः प्रायशस्संभवंति हि ॥ १५ ॥
व्यवहारविदः प्राज्ञा वृत्तशीलगुणान्विताः ।
रिपौ मित्रे समा ये च धर्मज्ञास्तत्यवादिनः ॥ (१६) ॥
निरालसा जितक्रोधकामलोभाः प्रियंवदाः ।
राज्ञा नियोजितव्यास्ते सम्यास्तर्वासु जातिषु ॥ १७ ॥
35 कीनाशाः कारुकाश्शिल्पिकुसीदिश्रेणिनर्तकाः ।
लिंगिनस्तस्कराः कुर्युस्त्वेन धर्मेण निर्णयं ॥ १८ ॥
अशक्यो निर्णयो ह्यन्यैस्तज्जैरेव तु कारयेत् ।
आश्रमेषु द्विजातीनां कार्ये विवदतां मिथः ॥ १९ ॥
न विब्रूयान्नृपो धर्मे चिकीर्षुर्हितमात्मनः ॥ १९ ॥
40 तपस्विनां तु कार्याणि त्रैविद्यैरेव कारयेत् ।
मायायोगविदां चैव न स्वयं कोपकारणात् ॥ २० ॥
सम्यग्विज्ञानसंपन्ने नोपदेशं प्रकल्पयेत् ।
उत्कृष्टतातिशीलानां गुर्वाचार्यतपस्विनां ॥ २१ ॥
आरण्यास्तु स्वकैः कुर्युस्तार्थिकास्तार्थिकैस्तह ।
45 सैनिकास्तैनिकैरेव ग्रामेऽप्युभयवासिभिः ॥ २२ ॥

- अभियुक्ताश्च ये यत्र यन्निबन्धनियोजनाः ।
 तत्रत्यगुणदोषाणां त एव हि विचारकाः ॥ २३ ॥
- राजा तु धार्मिकान् सभ्यान् नियुज्यात् सुपरीक्षितान् ।
 व्यवहारधुरं वोढुं ये शक्ताः पुङ्गवा इव ॥ २४ ॥
- 50 लोकवेदज्ञधर्मज्ञास्तप्त पञ्च त्रयोऽपि वा ।
 यत्रोपविष्टा विप्रास्त्युस्ता यज्ञसदृशी सभा ॥ २५ ॥
- श्रोतारो वणिजस्तत्र कर्तव्यास्तुविचक्षणाः ॥ २६ ॥
- अनियुक्तो नियुक्तो वा धर्मज्ञो वक्तुमर्हति ।
 दैवीं वाचं स वदति यश्शास्त्रमुपजीवति ॥ २७ ॥
- 55 सभा वा न प्रवेष्टव्या वक्तव्यं वा समञ्जसं ।
 अब्रुवन् विब्रुवन् वापि नरो भवति किल्बिषी ॥ २८ ॥
- राज्ञा ये विदितास्तस्यैव कुलश्रेणिगणादयः ।
 साहसस्तेयवर्जानि कुर्युः कार्याणि ते नृणां ॥ २९ ॥
- विचार्य श्रेणिभिः कार्यं कुलैर्यत्र विचारितं ।
 60 गणैश्च श्रेण्यविज्ञातं गणाज्ञातं नियुक्तकैः ॥ ३० ॥
- कुलादिभ्यो ऽधिकास्तस्यैवोऽध्यक्षोऽधिकः कृतः ।
 सर्वेषामधिको राजा धर्माधर्मनियोजकः ॥ ३१ ॥
- उत्तमाधममध्यानां विवादानां विचारणात् ।
 उपर्युपरि बुद्धीनां चरंतीश्वरबुद्धयः ॥ ३२ ॥
- 65 एकं शास्त्रमधीयानो न विद्यात् कार्यनिर्णयं ।
 तस्माद्ब्रह्मगमः कार्यो विवादेष्टमो नृपैः ॥ ३३ ॥
- स ब्रूते यं स धर्मस्स्यादेको वाध्यात्मचिन्तकः ।
 एकद्वित्रिचतुर्वारं व्यवहारानुचितनं ।
 कार्यं पृथक् पृथक् सम्यै राज्ञा श्रेष्ठोत्तरैस्सह ॥ ३४ ॥

- 70 अर्थिप्रत्यर्थिनौ सम्याङ्लेखकप्रेक्षकांश्च यः ।
 धर्मवाक्यै रंजयति स सभास्तारतामियात् ॥ ३५ ॥
 नृपोऽधिकृतसम्याश्च स्मृतिर्गणकलेखकौ ।
 हेमाग्न्यंबुस्वपुरुपास्ताधनाङ्गानि वै दश ॥ ३६ ॥
 एतद्दशांगकरणं यस्यामध्यस्य पार्थिवः ।
- 75 न्यायान् पश्येत् कृतमतिस्ता सभाध्वरसन्निभा ॥ ३७ ॥
 दशानामपि चैतेषां कर्म प्रोक्तं पृथक् पृथक् ।
 वक्ताध्यक्षो नृपश्शास्ता सम्याः कार्यपरीक्षकाः ।
 स्मृतिर्विनिर्णयं ब्रूते जपं दानं दमं तथा ॥ ३८ ॥
 शपथार्थे हिरण्याग्नी अम्बु तृपितक्षुब्धयोः ।
- 80 गणको गणयेदर्थं लिखेन्न्याय्यं च लेखकः ॥ ४० ॥
 शब्दाभिधानतत्त्वज्ञौ गणनाकुशलौ शुची ।
 नानालिपिज्ञौ कर्तव्यौ राज्ञा गणकलेखकौ ॥ ४१ ॥
 धर्मशास्त्रानुसारेण ह्यर्थशास्त्रविवेचनं ।
 यत्राधिक्रियते स्थाने धर्माधिकरणं हि तत् ॥ ४२ ॥
- 85 व्यवहारान् दिदृक्षुस्तु ब्राह्मणैस्तह पार्थिवः । ॥ ४३ ॥
 मन्त्रज्ञैर्मन्त्रिभिश्चैव विनीतः प्रविशेत् सभां
 धर्मासनमधिष्ठाय कार्यदर्शनमारभेत् ।
 पूर्वोत्तरसमो भूत्वा राजा पृच्छेद्विवादिनौ ॥ ४४ ॥
 प्रत्यहं देशदृष्टैश्च शास्त्रदृष्टैश्च हेतुभिः ।
- 90 जातिजानपदान् धर्माञ्श्रेणिधर्मांस्तथैव च । ॥ ४५ ॥
 समीक्ष्य कुलधर्मांश्च स्वधर्मं प्रतिपालयेत्
 देशजातिकुलानां च ये धर्माः प्राक् प्रवर्तिताः ।
 तथैव ते पालनीयाः प्रजा प्रसुम्यतेऽन्यथा ॥ ४६ ॥

उदूह्यते दाक्षिणात्यैर्मातुलस्य सुता द्विजैः ।

95 मध्यदेशे कर्मकराशिशालिपनश्च गवाशिनः ॥ ४७ ॥

मत्स्यादाश्च नरास्तर्वे व्यभिचाररतास्त्रियः ।

उत्तरे मद्यपा नार्यस्पृश्या नृणां रजस्वलाः ॥ ४८ ॥

स्वशजाताः प्रगृह्णन्ति भ्रातृभार्यामभर्तृकां ।

अनेन कर्मणा नैते प्रायश्चित्तदमार्हकाः ॥ ४९ ॥

100 येषां परंपराप्राप्ताः पूर्वजैरप्यनुष्ठिताः ।

त एव तैर्न दुष्येयुराचारान्नेतरस्य तु ॥ ५० ॥

[परस्त्रीधनसंलुब्धा मद्यासक्तरताः कलौ ।

विज्ञानलवदुर्दग्धाः प्रायश्च्रीसंयुताश्च ये ॥ (५१) ॥

तन्त्रकर्मरता वेदविमुखास्त्युस्तदैव हि ।

105 महादण्डेन चैतेषां कुर्यात् संसाधनं नृपः ॥ ५२ ॥

न्यायान् पश्येत्तु मध्याह्ने पूर्वाह्ने स्मृतिदर्शनं ।

मनुष्यमारणे स्तेये साहसेऽत्यधिके सदा ।

न कालनियमस्तत्र सद्य एव विवेचनं ॥ ५३ ॥

धर्मासनगतं दृष्ट्वा राजानं मन्त्रिभिस्सह ।

110 गच्छेन्निवेद्यमानं यत् प्रतिरुद्धमघर्मतः ॥ ५४ ॥

यथा सत्यं चिंतयित्वा लिखित्वा वा समाहितः ।

नत्वा वा प्रांजलिः प्रह्वो ह्यर्थी कार्यं निवेदयेत् ॥ ५५ ॥

यथार्हमेनमभ्यर्च्य ब्राह्मणैस्सह पार्थिवः ।

सांत्वेन प्रशमय्यादौ स्वघर्मं प्रतिपादयेत् ॥ ५६ ॥

115 काले कार्यार्थिनं पृच्छेत् प्रणतं पुरतस्स्थितं ।

किं कार्यं का च ते पीडा मा भैषीर्ब्रूहि मानव ॥ (५७) ॥

केन कस्मिन् कदा कस्मात् पीडितोऽसि दुरात्मना ।

- एवं पृष्ट्वा स्वभावोक्तं तस्य संशृणुयाद्वचः ॥ ५९ ॥
 प्रसिद्धलिपिभाषाभिस्तदुक्तं लेखको लिखेत् ।
 120 अन्यदुक्तं लिखेदन्यद्योऽर्थिप्रत्यर्थिनां वचः ॥ (६०) ॥
 चौरवत् वासयेद्राजा लेखकं द्रागतंद्रितः ।
 लिखितं तादृशं सम्या न विब्रूयुः कदाचन ॥ ६१ ॥
 बलाद्गृह्णन्ति लिखितं दंडयेत्तांस्तु चौरवन् ।
 प्राड्विवाको नृपाभावे पृच्छेदेव सभागतं ॥ ६२ ॥
 125 वादिनौ पृच्छति प्राड्वा विवाको विविनक्त्यतः ।
 विचारयति सम्यैर्वा धर्माधर्मान् विवक्ति वा ॥ ६३ ॥
 सभायां ये हिता योग्यास्तभ्यास्ते चापि साधवः ॥ ६३ ॥
 स्मृत्याचारव्यपेतेन मार्गेणार्धर्पितः परैः ।
 आवेदयति चेद्राज्ञे व्यवहारपदं हि तन् ॥ ६४ ॥
 130 नोत्पादयेत् स्वयं कार्यं राजा नाप्यस्य पूरुषः ।
 न रागेण न लोभेन न क्रोधेन ग्रसेन्नृपः ।
 परैरप्रापितानर्थान्न चापि स्वमनीषया ॥ ६६ ॥
 छलानि चापराधांश्च पदानि नृपतेस्तथा ।
 स्वयमेतानि गृहीयान्नृपस्त्वावेदकैर्विना ।
 135 सूचकस्तोभकाम्यां वा श्रुत्वा चैतानि तत्त्वतः ॥ ६७ ॥
 शास्त्रेण निन्दितस्त्वर्थी नापि राज्ञा प्रचोदितः ।
 आवेदयति यत् पूर्वं स्तोभकस्त उदाहृतः ॥ ६८ ॥
 नृपेण विनियुक्तो यः परदोषानुवीक्षणे ।
 नृपं संसूचयेज्ज्ञात्वा सूचकस्त उदाहृतः ॥ ६९ ॥
 140 पथिभंगी पराक्षेपी प्राकारोपरि लंघकः ।
 निपानस्य विनाशी च तथा चायतनस्य च ॥ (७०) ॥

- परिस्वापूरकश्चैव राजच्छिद्रप्रकाशकः ।
 अंतःपुरं वासगृहं भांडागारं महानसं ॥ (७१) ॥
 प्रविशत्यनियुक्तो यो भोजनं च निरीक्षते ।
- 146 विष्णून्मूत्रश्छेप्मवातानां क्षेप्ता कामान्नृपाग्रतः ॥ (७२) ॥
 पर्यकासनबंधी चाप्यग्रस्थानविरोधकः ।
 नृपातिरिक्तवेपश्च विधृतः प्रविशेत्तु यः ॥ (७३) ॥
 यश्चापद्वारेण विशेदवेलायां तथैव च ।
 शय्यासने पादुके च शयनासनरोहणे ॥ (७४) ॥
- 150 राजन्यासन्नशयने यस्तिष्ठति समीपतः ।
 राज्ञो विद्विष्टसेवी चाप्यदत्तविहितासनः ॥ (७५) ॥
 अन्यवस्त्राभरणयोस्स्वर्णस्य परिधायकः ।
 स्वयंग्राहेण तांबूलं गृहीत्वा भक्षयेत्तु यः ॥ (७६) ॥
 अनियुक्तप्रजापी च नृपाक्रोशक एव च ।
- 155 एकवासास्तथाम्यक्तो मुक्तकेशोऽवकुण्ठितः ॥ (७७) ॥
 विचित्रितांगस्त्रग्वी च परिधानविधूनकः ।
 शिरःप्रच्छादकश्चैव छिद्रान्वेपणतत्परः ॥ (७८) ॥
 आसंगी मुक्तवेशश्च घ्राणकर्णाक्षिदर्शकः ।
 दंतोल्लेखनकश्चैव कर्णनासाविशोधकः ।
- 160 राज्ञस्समीपे पञ्चाशच्छलान्येतानि संति हि ॥ ८० ॥
 आज्ञोल्लंघनकर्तारस्त्रीवधो वर्णसंकरः ।
 परस्त्रीगमनं चौर्यं गर्भश्चैव पतिं विना ॥ (८१) ॥
 वाक्पारुष्यमवाच्यायदंडपारुष्यमेव च ।
 गर्भस्य पातनं चैवेत्यपराधा दशैव तु ॥ ८२ ॥
- 165 उत्कृती सस्यघाती चाप्यग्निदश्च तथैव च ।

- राज्ञो द्रोहप्रकर्ता च तन्मुद्राभेदकस्तथा ॥८३॥
तन्मन्त्रस्य प्रभेत्ता च वद्धस्य च विमोचकः ।
अस्वामि विक्रयं दानं भागं दंडं विचिन्वति ॥८४॥
पटहाघोपणाच्छादी द्रव्यमस्वामिकं च यत् ।
170 राजावलीढद्रव्यं च यच्चैवांगविनाशनं ।
द्वाविंशतिपदान्याहुर्नृपज्ञेयानि पंडिताः ॥ ८५ ॥
उद्धतः क्रूरवाग्बेपो गर्वितश्चंड एव हि ।
सहासनश्चातिमानी वादी दंडमवाप्नुयात् ॥ ८६ ॥
अर्थिना कथितं राज्ञे तदावेदनसंज्ञकं ।
176 कथितं प्राङ्निवाकादौ सा आपारिवलबोधिनी ॥ ८७ ॥
सपूर्वपक्षस्तभ्यादिस्तं विमृश्य यथार्थतः ।
अर्थितः पूरयेद्धीनं तत्साक्ष्यमधिकं त्यजेत् ॥ ८८ ॥
वादिनश्चाङ्गितं साक्ष्यं कृत्वा राजा विमुद्रयेत् ॥ ८९ ॥
अशोधयित्वा पक्षं ये ह्युत्तरं दापयन्ति तान् ।
180 रागाद्धोभाद्रयाद्वापि स्मृत्यर्थे वाधिकारिणः ।
सभ्यादीन् दंडयित्वा तु ह्यधिकारान्निवर्तयेत् ॥ ९० ॥
ग्राह्याग्राह्यं विवादं तु सुविमृश्य समाश्रयेत् ।
संजातपूर्वपक्षं तु वादिनं संनिरोधयेत् ॥ ९१ ॥
राजाज्ञया सत्पुरुषैस्तत्प्रवाग्भिर्मनोहरैः ।
185 निरालसैंगितज्ञैश्च दृढशस्त्रास्त्रधारिभिः ॥९२॥
वक्तव्येऽर्थे ह्यतिष्ठन्तमुक्कामन्तं च तद्वचः ।
आसेधयेद्विवादार्थी यावदाह्वानदर्शनं ।
प्रत्यर्थिनं तु शपथैराज्ञया वा नृपस्य च ॥ ९३ ॥
स्थानासेधः कालकृतः प्रवासान् कर्मणस्तथा ।

- 190 चतुर्विधस्स्यादासेधो नासिद्धस्तं विलंघयेत् ॥ ९५ ॥
 यस्त्विन्द्रियनिरोधेन व्याहारोच्छासनादिभिः ।
 आसेधयदनासेधैस्त दण्ड्यो न त्वतिक्रमी ॥ ९६ ॥
 आसेधकाल आसिद्ध आसेधं योऽतिवर्तते ।
 स विनेयोऽन्यथा कुर्वन्नासेद्धा दण्डभागभवेत् ॥ ९७ ॥
- 195 यस्याभियोगं कुरुते तत्त्वेनाशंकयाथ वा ।
 तमेवाह्वानयेद्वाजा मुद्रया पुरुषेण वा ॥ ९८ ॥
 शंकासतां तु संसर्गादनुभूतकृतेस्तथा ।
 होढाभिदर्शनात् तत्त्वं विज्ञास्यति विचक्षणः ॥ ९९ ॥
 अकल्यवालस्थविरविषमस्थक्रियाकुलान् ।
- 200 कार्यातिपातिव्यसनिनृपकार्योत्सवाकुलान् ॥ (१००) ॥
 मत्तोन्मत्तप्रमत्तातमृत्यान् नाह्वानयेन्नृपः ।
 न हीनपक्षां युवतिं कुले जातां प्रसूतिकां ।
 सर्ववर्णोत्तमां कन्यां नाज्ञातप्रभुकास्त्रियः ॥ १०१ ॥
 निर्वेष्टुकामो रोगातो यियक्षुर्व्यसने स्थितः ।
- 205 अभियुक्तस्तथान्येन राजकार्योद्यतस्तथा ॥ (१०२) ॥
 गवां प्रचारे गोपालास्तस्यावापे कृपीवलाः ।
 शिल्पिनश्चापि तत्कालमायुधीयाश्च विग्रहे ॥ (१०३) ॥
 अप्राप्तव्यवहारश्च दूतो दानोन्मुखो व्रती ।
 विषमस्थाश्च नासेध्या न चैतानाह्वयेन्नृपः ॥ १०४ ॥
- 210 नदीसंतारकांतारदुर्देशोपप्लवादिपु ।
 असिद्धस्तं परासेधमुत्क्रामन् नापराध्नुयात् ॥ १०५ ॥
 कालं देशं च विज्ञाय कार्याणां च बलावलं ।
 अकल्यादीनपि शनैर्यानैराह्वानयेन्नृपः ॥ १०६ ॥

ज्ञात्वाभियोगं येऽपि स्युर्वने प्रव्रजितादयः ।

215 तानप्याह्वानयेद्राजा गुरुकार्येष्वकोपयन् ॥ १०७ ॥

व्यवहारानभिज्ञेन ह्यन्यकार्याकुलेन च ।

प्रत्यर्थिनार्थिना तज्ज्ञः कार्यः प्रतिनिधिस्तदा ॥ १०८ ॥

अप्रगल्भजडोन्मत्तदृढस्त्रीवालरोगिणां ।

पूर्वोत्तरं वदेद्वंधुर्नियुक्तो वाथवा नरः ॥ १०९ ॥

220 पिता माता सुहृद्वंधुर्भ्राता संवन्धिनोऽपि च ।

यदि कुर्युरुपस्थानं वादं तत्र प्रवर्तयेत् ॥ ११० ॥

यः कश्चित् कारयेत् किञ्चिन्नियोगाद्येन केनचित् ।

तत् तेनैव कृतं ज्ञेयमनिवार्यं हि तत् स्मृतं ॥ १११ ॥

नियोगितस्यापि भृतिं विवादात् षोडशांशिकीं ।

225 [विंशत्यंशां तदर्धा वा तदर्धा च तदर्धिकां ॥ (११२) ॥

यथा द्रव्याधिकं कार्यं हीना हीना भृतिस्तथा ।

यदि बहुनियोगी स्यादन्यथा तस्य पोषणं ॥ ११३ ॥

धर्मज्ञो व्यवहारज्ञो नियोक्तव्योऽन्यथा न हि ।]

अन्यथा भृतिगृह्णन्तं दंडयेच्च नियोगिनं ॥ ११४ ॥

230 कार्यो नित्यो नियोगी न नृपेण स्वमनीषया ।

लोभेन त्वन्यथा कुर्वन् नियोगी दंडमर्हति ॥ ११५ ॥

यो न भ्राता न च पिता न पुत्रो न नियोगकृत् ।

परार्थवादी दंज्यस्स्याद्व्यवहारेषु विव्रुवन् ॥ ११६ ॥

तदधीनकुटुंबिन्यस्त्वैरिण्यो गणिकाश्च याः ।

235 निष्कुला याश्च पतितास्तासामाह्वानमिष्यते ॥ ११७ ॥

प्रवर्तयित्वा वादं तु वादिनौ तु मृतौ यदि ।

तत्पुत्रो विवदेत्तज्ज्ञो ह्यन्यथा तु निवर्तयेत् ॥ ११८ ॥

मनुष्यमारणे स्तेये परदाराभिमर्शने ।

अभक्ष्यभक्षणे चैव कन्याहरणदूषणे

॥ (११९) ॥

240 पारुष्ये कूटकरणे नृपद्रोहे च साहसे ।

प्रतिनिधिर्न दातव्यः कर्ता तु विवदेत् स्वयं

॥ १२० ॥

आहूतो यत्र नागच्छेदर्पाद्धुवलान्वितः ।

अभियोगानुरूपेण तस्य दंडं प्रकल्पयेत्

॥ १२१ ॥

दूतेनाह्वानितं प्राप्ताधर्षकं प्रतिवादिनं ।

245 दृष्ट्वा राज्ञा तयोश्चित्त्यो यथार्हप्रतिभूस्त्वतः

॥ १२२ ॥

दास्याम्यदत्तमेतेन दर्शयामि तवान्तिके ।

एनमाधि दापयिष्ये ह्यस्मात्ते न भयं क्वचित्

॥ (१२३) ॥

अकृतं च करिष्यामि ह्यनेनायं च वृत्तिमान् ।

अस्तीति न च मिथ्यैतदंगीकुर्यादतद्रितः

॥ (१२४) ॥

250 प्रगल्भो बहुविश्वस्तश्चाधीनो विश्रुतो धनी ।

उभयोः प्रतिभूग्राह्यस्तमर्थः कार्यनिर्णये

॥ १२५ ॥

विवादिनौ संनिरुध्य ततो वादं प्रवर्तयेत् ।

स्वपुष्टौ राजपुष्टौ वा स्वभृत्या पुष्टरक्षकौ ।

ससाधनौ तत्त्वमिच्छुः कूटसाधनशंकया

॥ १२७ ॥

255 प्रतिज्ञादोषनिर्मुक्तं साध्यं सत्कारणान्वितं ।

निश्चितं लोकसिद्धं च पक्षं पक्षविदो विदुः

॥ १२८ ॥

अन्यार्थमर्थहीनं च प्रमाणागमवर्जितं ।

लेख्यहीनाधिकं भ्रष्टं भाषादोषा उदाहृताः

॥ १२९ ॥

अप्रसिद्धं निराबाधं निरर्थं निष्प्रयोजनं ।

260 असाध्यं वा विरुद्धं वा पक्षाभासं विवर्जयेत्

॥ १३० ॥

न केनचिच्छ्रुतो दृष्टस्तोऽप्रसिद्ध उदाहृतः

॥ १३० ॥

अहं मूकेन संशप्तो बंध्यापुत्रेण ताडितः ।

अधीते सुस्वरं गाति स्वगेहे विहरत्ययं ॥१३१॥

धत्ते मार्गमुखद्वारं मम गेहसमीपतः ।

265 इति ज्ञेयं निराबाधं निष्प्रयोजनमेव तत् ॥ १३२ ॥

सदा महत्तकन्यायां जामाता विहरत्ययं ।

गर्भं धत्ते न बंध्येयं मृतोऽयं न प्रभापते ।

किमर्थमिति तज्ज्ञेयमसाध्यं च विरुद्धकं ॥ १३४ ॥

मदुःखसुखतो लोको दूयते न न नंदति ।

270 निरर्थमिति वा ज्ञेयं निष्प्रयोजनमेव वा ॥ १३५ ॥

श्रावयित्वा तु यत्कार्यं त्यजेदन्यद्वदेदसौ ।

अन्यपक्षाश्रयाद्वादी हीनो दंज्यश्च स स्मृतः ॥ १३६ ॥

विनिश्चिते पूर्वपक्षे ग्राह्याग्राह्यविशोधिते ।

प्रतिज्ञाते स्थिरीभूते लेखयेदुत्तरं ततः ॥ १३७ ॥

275 तत्राभियोक्ता प्राक् पृष्टो ह्यभियुक्तस्त्वनंतरं ।

प्राड्विवाकस्तदस्याद्यैर्दाप्यते ह्युत्तरं ततः ॥ १३८ ॥

श्रुतार्थस्योत्तरं लेख्यं पूर्वाविदकसन्निधौ ।

पक्षस्य व्यापकं सारमसंदिग्धमनाकुलं ।

अव्याख्यागम्यमित्येतन्निर्दुष्टं प्रतिवादिना ॥ १३९ ॥

280 संदिग्धमन्यत् प्रकृतादत्यल्पमतिभूरि च ।

पक्षैकदेशे व्याप्यं यत् तत्तु नैवोत्तरं भवेत् ॥ १४० ॥

न चाहूतो वदेत् किंचिद्धीनो दंज्यश्च स स्मृतः ॥ १४१ ॥

पूर्वपक्षे यथार्थं तु न दद्यादुत्तरं तु यः ।

प्रत्यर्थी दापनीयस्स्यात् सामादिभिरुपक्रमैः ॥ १४२ ॥

285 मोहाद्वा यदि वा शास्त्राद्यन्त्रोक्तं पूर्ववादिना ।

- उत्तरांतर्गतं वा तत् प्रश्नैर्ग्राह्यं द्वयोरपि ॥ १४३ ॥
 सत्यं मिथ्योत्तरं चैव प्रत्यवस्कंदनं तथा ।
 पूर्वन्यायविधिश्चैवमुत्तरं स्याच्चतुर्विधं ॥ १४४ ॥
 अंगीकृतं यथार्थं यद्वाद्युक्तं प्रतिवादिना ।
 290 सत्योत्तरं तु तज्ज्ञेयं प्रतिपत्तिश्च सा स्मृता ॥ १४५ ॥
 श्रुत्वा भाषार्थमन्यस्तु यदि तं प्रतिषेधति ।
 अर्थतश्शब्दतो वापि मिथ्या तज्ज्ञेयमुत्तरं ॥ १४६ ॥
 मिथ्यैतन्नाभिजानामि तदा तत्र न सन्निधिः ।
 अजातश्चास्मि तत्काले इति मिथ्या चतुर्विधं ॥ १४७ ॥
 295 अर्थिना लिखितो ह्यर्थः प्रत्यर्थी यदि तं तथा ।
 प्रपद्य कारणं ब्रूयात् प्रत्यवस्कंदनं हि तत् ॥ १४८ ॥
 अस्मिन्नर्थे ममानेन वादः पूर्वमभूत् तदा ।
 जितोऽयमिति चेद्ब्रूयात् प्राङ्न्यायस्त उदाहृतः ॥ १४९ ॥
 जयपत्रेण सम्यैर्वा साक्षिभिर्भावयाम्यहं ।
 300 मया जितः पूर्वमिति प्राङ्न्यायस्त्रिविधस्मृतः ॥ १५० ॥
 अन्योऽन्ययोस्समक्षं तु वादिनोः पक्षमुत्तरं ।
 न हि गृह्णन्ति ये सम्या दंज्यास्ते चौरवत् सदा ॥ १५१ ॥
 लिखिते शोधिते सम्यक् सति निर्दोष उत्तरे ।
 अर्थिप्रत्यर्थिनोर्वापि क्रिया कारणमिष्यते ॥ १५२ ॥
 305 पूर्वपक्षस्मृतः पादो द्वितीयश्चोत्तरात्मकः ।
 क्रियापादस्तृतीयस्तु चतुर्थो निर्णयाभिधः ॥ १५३ ॥
 कार्यं हि साध्यमित्युक्तं साधनं तु क्रियोच्यते ।
 अर्थी तृतीयपादे तु क्रियया प्रतिपादयेत् ॥ १५४ ॥
 चतुष्पाद्व्यवहारस्स्यात् प्रतिपच्युत्तरं विना ।

- 316 क्रमागतान् विवादांस्तु पश्येद्वा कार्यगौरवात् ॥ १५५ ॥
यस्य वाम्याधिका पीडा कार्यं वाम्याधिकं भवेत् ।
वर्णानुक्रमतो वापि नयेत् पूर्वं विवादयेत् ॥ १५६ ॥
कल्पयित्वोत्तरं सम्यैर्दातव्यैकस्य भावना ।
साध्यस्य साधनार्थं हि निर्दिष्टा यस्य भावना ॥ १५७ ॥
- 315 विभावयेत् प्रतिज्ञातं सोऽखिलं लिखितादिना ।
न चैकस्मिन् विवादे तु क्रिया स्याद्वादिनोर्द्वयोः ॥ १५८ ॥
मिथ्या क्रिया पूर्ववादे कारणे प्रतिवादिनि ।
प्राङ्न्यायकारणोक्तौ तु प्रत्यर्थी निर्दिशेत् क्रियां ॥ १५९ ॥
कारणात् पूर्वपक्षोऽपि उत्तरत्वं प्रपद्यते ।
- 320 ततोऽर्थी लेखयेत् सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनं ॥ १६० ॥
तत् साधनं तु द्विविधं मानुषं दैविकं तथा ।
त्रिधा स्याद्विहितं भुक्तिस्त्यागिणश्चेति मानुषं ॥ १६१ ॥
दैवं धटादि तद्भव्यं भूतालाभान्नियोजयेत् ।
तत्त्वछलानुसारित्वाद्भूतं भव्यं द्विधा स्मृतं ।
- 325 तत्त्वं सत्यार्थाभिधायि कूटाद्यभिहितं छलं ॥ १६२ ॥
छलं निरस्य भूतेन व्यवहारान् नयेन्नृपः ।
युक्तचानुमानतो नित्यं सामादिभिरुपक्रमैः ॥ १६३ ॥
न कालहरणं कार्यं राजा साधनदर्शने ॥ १६४ ॥
महान् दोषो भवेत् कालाद्धर्मव्यापत्तिलक्षणः ।
- 330 अर्थिप्रत्यर्थिप्रत्यक्षं साधनानि प्रदर्शयेत् ॥ १६५ ॥
अप्रत्यक्षं तयोर्नैव गृह्णीयात् साधनं नृपः ।
साधनानां च ये दोषा वक्तव्यास्ते विवादिना ॥ १६६ ॥
गूढास्तु प्रकटास्तभ्यैः काले शास्त्रप्रदर्शनान् ।

- अन्यथा दूषयन् दंज्यस्साध्यार्थादेव हीयते ॥ १६७ ॥
- 335 विमृश्य साधनं सम्यक् कुर्यात् कार्यविनिर्णयं ।
 कूटसाधनकारी तु दंज्यः कार्यानुरूपतः ।
 द्विगुणं कूटसाक्षी तु साक्ष्यलोपी तथैव च ॥ १६८ ॥
 अधुना लिखितं वच्मि यथावदनुपूर्वशः ।
 अनुभूतस्मारकं तु लिखितं ब्रह्मणा कृतं ॥ १६९ ॥
- 340 राजकीयं लौकिकं च द्विविधं लिखितं स्मृतं ।
 स्वहस्तलिखितं वान्यहस्तेनापि विलेखितं ॥ १७० ॥
 असाक्षिमत् साक्षिमच्च सिद्धिर्देशस्थितेस्तयोः ।
 भागदानक्रियादानसंविद्वानऋणादिभिः ॥ (१७१) ॥
 सप्तधा लौकिकं चैतत् त्रिविधं राजशासनं ।
 345 शासनार्थं ज्ञापनार्थं निर्णयार्थं तृतीयकं ॥ १७२ ॥
 साक्षिमाद्रिक्थ्यभिमतं आगपत्रं सुभक्तियुक् ।
 सिद्धिकृच्चान्यथा पित्रा कृतमप्यकृतं स्मृतं ॥ १७३ ॥
 दायदाभिमतं दानक्रयविक्रयपत्रकं ।
 स्थावरस्य ग्रामपादिसाक्षिकं सिद्धिकृत् स्मृतं ॥ १७४ ॥
- 360 राज्ञा स्वहस्तसंयुक्तं स्वमुद्राचिह्नितं तथा ।
 राजकीयं स्मृतं लेख्यं प्रकृतिभिश्च मुद्रितं ॥ १७५ ॥
 निवेश्य कालं वर्षं च मासं पक्षं तिथिं तथा ।
 वेलां प्रदेशं विषयं स्थानं जात्याकृती वयः ॥ (१७६) ॥
 साध्यं प्रमाणं द्रव्यं च संख्यां नाम तथात्मनः ।
 365 राज्ञा च क्रमशो नाम निवासं साध्यनाम च ॥ (१७७) ॥
 क्रमात् पितृणां नामानि पीडामाहर्तृदायकौ ।
 क्षमालिङ्गानि चान्यानि पक्षे संकीर्त्य लेखयेत् ॥ १७८ ॥

यत्रैतानि न लिख्यन्ते हीनं लेख्यं तदुच्यते ।

भिन्नक्रमं व्युत्क्रमार्थं प्रकीर्णार्थं निरर्थकं ॥ (१७९) ॥

360 अतीतकाललिरिवतं न स्यात् तत् साधनक्षमं ।

अप्रगल्भेन च स्त्रिया बलात्कारेण यत् कृतं ॥ १८० ॥

साङ्गिलेख्यैस्साक्षिभिश्च भोगैर्दिव्यैः प्रमाणतां ।

व्यवहारे नरो याति चेहामुवाश्नुते सुखं ॥ १८१ ॥

स्वेतरः कार्यविज्ञानी यस्स साक्षी त्वनेकधा ।

365 दृष्टार्थश्च श्रुतार्थश्च कृतश्चैवाकृतो द्विधा ॥ १८२ ॥

अर्थिप्रत्यर्थिसान्निध्यादनुभूतं तु प्राग्यथा ।

दर्शनैश्श्रवणैर्येन स साक्षी तुल्यवाग्यदि ॥ १८३ ॥

यस्य नोपहता बुद्धिस्मृतिश्श्रोत्रं च नित्यशः ।

सुदीर्घेणापि कालेन स वै साक्षित्वमर्हति ॥ १८४ ॥

370 अनुभूतस्तत्यवाग्यस्तैकस्ताक्षित्वमर्हति ।

उभयानुमतस्ताक्षी भवत्येकोऽपि धर्मवित् ॥ १८५ ॥

यथाजाति यथावर्णं सर्वे सर्वेषु साक्षिणः ।

गृहिणो नपराधीनास्तूरयश्चाप्रवासिनः ।

युवानस्ताक्षिणः कार्यास्त्रियस्त्रीषु च कीर्तिताः ॥ १८६ ॥

375 साहसेषु च सर्वेषु स्तेयसंग्रहणेषु च ।

वाग्दण्डयोश्च पारुष्ये न परीक्षेत साक्षिणः ॥ १८८ ॥

बालोऽज्ञानादसत्यात् स्त्री पापाम्ब्यासाच्च कूटकृत् ।

विद्रूयाद्वांधवस्तेहाद्वैरनिर्यातनादारिः ॥ (१८९) ॥

अभिमानाच्च लोभाच्च विजातिश्च शठस्तथा ।

380 उपजीवनसंकोचाद्भृत्यश्चैते ह्यसाक्षिणः ॥ १९० ॥

नार्थसंबन्धिनो विद्यायौनसंबन्धिनोऽपि न ।

श्रेण्यादिषु च वर्गेषु कश्चिच्चेद्वेष्यतामियात् ।

तस्य तेभ्यो न साक्ष्यं स्याद्वेष्टारस्सर्व एव ते ॥ १९१ ॥

न कालहरणं कार्यं राज्ञा साक्षिप्रभाषणे ।

385 अर्थिप्रत्यर्थिसान्निध्ये साध्यार्थेऽपि च सान्निधौ ।

प्रत्यक्षं वादयेत् साक्ष्यं न परोक्षं कथंचन ॥ १९३ ॥

नांगीकरोति यस्साक्ष्यं दंज्यस्स्यादेशितो यदि ।

यस्साक्षान्नैव निर्दिष्टो नाहूतो नैव देशितः ।

ब्रूयान्मिथ्येति तथ्यं वा दंज्यस्तोऽपि नराधमः ॥ १९४ ॥

390 द्वैधे बहूनां वचनं समेषु गुणिनां वचः ।

तत्राधिकगुणानां च गृहीयाद्वचनं सदा ॥ १९५ ॥

यत्रानियुक्तोऽपि क्षेत शृणुयाद्वापि किंचन ।

पृष्टस्तत्रापि सो ब्रूयाद्यथादृष्टं यथाश्रुतं ॥ १९६ ॥

विभिन्नकाले यज्ज्ञातं साक्षिभिश्चांशतः पृथक् ।

395 एकैकं वादयेत्तत्र विधिरेष सनातनः ॥ १९७ ॥

स्वभावोक्तं वचस्तेषां गृहीयान्न वलात् क्वचित् ।

उक्ते तु साक्षिणा साक्ष्ये न प्रष्टव्यं पुनः पुनः ।

आहूय साक्षिणः पृच्छेन्नियम्य शपथैर्भृशं ॥ १९९ ॥

पौराणैस्तत्यवचनधर्ममाहात्म्यकीर्तनैः ।

400 अनृतस्यातिदोषैश्च भृशमुत्त्वसयेच्छनैः ॥ २०० ॥

देशे काले कथं कस्मात् किं दृष्टं वा श्रुतं त्वया ।

लिखितं लेखितं यत् तद्वद सत्यं तदेव हि ॥ २०१ ॥

सत्यं साक्ष्यं ब्रुवन् साक्षी लोकानामोति पुष्कलान् ।

इह चानुत्तमां कीर्तिं वागेपा ब्रह्मपूजिता ॥ २०२ ॥

405 सत्येन पूयते साक्षी धर्मस्तत्येन वर्धते ।

- तस्मात् सत्यं हि वक्तव्यं सर्ववर्णेषु साक्षिभिः ॥ २०३ ॥
 आत्मैव ह्यात्मनस्साक्षी गतिरात्मैव ह्यात्मनः ।
 मावयंस्थास्त्वमात्मानं नृणां साक्षित्वमुत्तमं ॥ २०४ ॥
 मन्यते वै पापकारी न कश्चित् पश्यतीति मां ।
 410 तांश्च देवाः प्रपश्यन्ति तथा ह्यंतरपूरुषः ॥ २०५ ॥
 सुकृतं यत् त्वया किञ्चिज्जन्मान्तरशतैः कृतं ।
 तत् सर्वं तस्य जानीहि यं पराजयसे मृषा ।
 समाप्नोषि च तत्पापं शतजन्मकृतं सदा ॥ २०६ ॥
 साक्षिणं श्रावयेदेव सभायामरहोगतं ।
 415 दद्याद्देशानुरूपं तु कालं साधनदर्शने ।
 उपाधिं वा समीक्ष्यैव दैवराजकृतं सदा ॥ २०८ ॥
 विनष्टे लिखिते राजा साक्षिभोगैर्विचारयेत् ।
 लेखसाक्षिविनाशे तु सद्भोगादेव चिंतयेत् ॥ २०९ ॥
 सद्भोगाभावतस्साक्षिलेखतो विमृशेत् सदा ।
 420 केवलेन च भोगेन लेखेनापि च साक्षिभिः ।
 कार्यं न चिंतयेद्राजा लोकदेशादिधर्मतः ॥ २१० ॥
 कुशला लेख्यविवानि कुर्वन्ति कुटिलास्तदा ।
 तस्मान्न लेख्यसामर्थ्यात् सिद्धिरेकान्तिकी मता ॥ २११ ॥
 स्नेहलोभभयक्रोधैः कूटसाक्षित्वशंकया ।
 425 केवलैस्साक्षिभिर्नैव कार्यं सिध्यति सर्वदा ॥ २१२ ॥
 अस्वामिकं स्वामिकं वा भुङ्क्ते यद्वलदर्पतः ।
 इति शंकितभोगैर्न कार्यं सिध्यति केवलैः ॥ २१३ ॥
 शंकितव्यवहारेषु शंकयेदन्यथा न हि ।
 अन्यथा शंकितान् सभ्यान् दंडयेच्चोरवन्नृपः ॥ २१४ ॥

- 430 अन्यथा शंकनान्नित्यमनवस्था प्रजायते ।
 लोको विभिद्यते धर्मो व्यवहारश्च हीयते ॥ २१५ ॥
 सागमो दीर्घकालश्च निराक्रोशो निरन्तरः ।
 प्रत्यर्थिसन्निधानश्च भुक्तो भोगः प्रमाणवत् ॥ २१६ ॥
 संभोगं कीर्तयेद्यस्तु केवलं नागमं क्वचित् ।
- 435 भोगश्छलापदेशेन विज्ञेयस्तु तत्स्करः ॥ २१७ ॥
 आगमेऽपि बलं नैव भुक्तिस्तोकापि यत्र नो ।
 यं कंचिद्दश वर्षाणि सन्निधौ प्रेक्षते धनी ।
 भुज्यमानं परैरर्थं न स तं लब्धुमर्हति ॥ २१८ ॥
 वर्षाणि विंशतिर्यस्य भूर्भुक्ता तु परैरिह ।
- 440 सति राज्ञि समर्थस्य तस्य सेह न सिध्यति ॥ २२० ॥
 अनागमं तु यो भुङ्क्ते बहून्यब्दशतान्यपि ।
 चौरदंडेन तं पापं दंडयेत् पृथिवीपतिः ॥ २२१ ॥
 अनागमापि या भुक्तिर्विच्छेदोपरमोज्झिता ।
 षष्टिवर्षात्मिका सापहर्तुं शक्या न केन चित् ॥ २२२ ॥
- 445 आधिस्तीमा बालघनं निक्षेपोपनिधिस्त्रियः ।
 राजस्वं श्रोत्रियस्वं च न भोगेन प्रणश्यति ॥ २२३ ॥
 उपेक्षां कुर्वतस्तस्य तूष्णीभूतस्य तिष्ठतः ।
 काले विपन्ने पूर्वोक्ते तत् फलं नाप्नुते धनी ॥ २२४ ॥
 भोगस्संक्षेपतश्चोक्तस्तथा दिव्यमथोच्यते ॥ २२४ ॥
- 450 प्रमादाद्धनिनो यत्र त्रिविधं साधनं न चेत् ।
 अर्थं चापहृते वादी तत्रोक्तस्त्रिविधो विधिः ॥ २२५ ॥
 चोदनाप्रतिकालश्च युक्तिलेशस्तथैव च ।
 तृतीयश्चापथः प्रोक्तस्तैरेवं साधयेत् क्रमात् ॥ २२६ ॥

विशिष्टार्किता या च शास्त्रशिष्टाविरोधिनी ।

455 योजना स्वार्थसंसिद्धयै सा युक्तिस्तु न चान्यथा ॥ २२७ ॥

दानं प्रज्ञापना भेदस्संप्रलोभक्रिया च या ।

चित्तापनमनं चैव हेतवो हि विभावकाः ॥ २२८ ॥

अभीक्षणं चोद्यमानोऽपि प्रतिहन्यान्न तद्वचः ।

त्रिचतुःपंचकृत्वो वा परतोऽर्थं स दाप्यते ॥ २२९ ॥

460 युक्तिष्वप्यसमर्थास्तु दिव्यैरेनं विमर्दयेत् ।

यस्माद्देवैः प्रयुक्तानि दुष्करार्थे महात्मभिः ॥ (२३०) ॥

परस्परविशुद्धचर्थं तस्माद्दिव्यानि नामतः ।

सत्तर्पिभिश्च भिस्तार्थे स्वीकृतान्यात्मशुद्धये ॥ २३१ ॥

स्वमहत्त्वाच्च यो दिव्यं न कुर्याज्ज्ञानदर्पतः ।

465 वसिष्ठाद्याश्रितं नित्यं स नरो धर्मतस्करः ॥ २३२ ॥

प्राप्ते दिव्येऽपि न शपेद्ब्राह्मणो ज्ञानदुर्वलः ।

संहरन्ति च धर्मार्धं तस्य देवा न संशयः ॥ २३३ ॥

यस्तु स्वशुद्धिमन्विच्छन् दिव्यं कुर्यादतंद्रितः ।

विशुद्धो लभते कीर्तिं स्वर्गं चैवान्यथा न हि ॥ २३४ ॥

470 अग्निर्विषं धटस्तोयं धर्माधर्मौ च तण्डुलाः ।

शपथाश्चैव निर्दिष्टा मुनिभिर्दिव्यनिर्णये ॥ २३५ ॥

पूर्वं पूर्वं गुरुतरं कार्यं दृष्ट्वा नियोजयेत् ।

लोकप्रत्ययतः प्रोक्तं सर्वं दिव्यं गुरु स्मृतं ॥ २३६ ॥

तप्तायोगोलकं धृत्वा गच्छेन्नवपदं करे ।

475 तप्तांगारेपु वा गच्छेत् पद्भ्यां सप्त पदानि हि ॥ २३७ ॥

तप्ततैलगतं लोहमापं हस्तेन निर्हरेत् ।

सुतप्तलोहपत्रं वा जिह्वया संहिहेदपि ॥ २३८ ॥

- गरं प्रभक्षयेद्धस्तैः कृष्णसर्पं समुद्धरेत् ।
 कृत्वा स्वस्य तुलासाम्यं हीनाधिक्यं विशोधयेत् ॥ २३९ ॥
- 480 स्वेष्टदेवस्त्रपनजमद्यादुदकमुत्तमं ।
 यावन्नियमितः कालस्तावदप्सु निमज्जयेत् ॥ २४० ॥
 अघर्मधर्ममूर्तीनामदृष्टहरणं तथा ।
 कर्षमात्रांस्तण्डुलांश्च चर्वयेच्च विशंकिताः ॥ २४१ ॥
 स्पर्शयेत् पूज्यपादांश्च पुत्रादीनां शिरांसि च ।
 485 धनानि संस्पृशेद्वाक् तु सत्येनापि शपेत् तथा ।
 दुष्कृतं प्राप्नुयां यद्यत् सर्वं नश्येत्तु सत्कृतं ॥ २४३ ॥
 सहस्रेऽपहृते चाग्निः पादोने च विषं स्मृतं ।
 त्रिभागोने घटः प्रोक्तो ह्यर्धे च सालिलं तथा ॥ २४४ ॥
 धर्माधर्मौ तदर्धे च ह्यष्टमांशे च तण्डुलाः ।
 490 षोडशांशे च शपथा एवं दिव्याविधिस्स्मृतः ॥ २४५ ॥
 एषा संख्या निरुष्टानां मध्यानां द्विगुणा स्मृता ।
 चतुर्गुणोत्तमानां च कल्पनीया परीक्षकैः ॥ २४६ ॥
 शिरोवर्तिर्यदा न स्यात् तदा दिव्यं न दीयते ।
 अभियोक्ता शिरस्थाने दिव्येषु परिकीर्त्यते ॥ २४७ ॥
 495 अभियुक्ताय दातव्यं दिव्यं श्रुतिनिदर्शनात् ।
 न कश्चिदभियोक्तारं दिव्येषु विनियोजयेत् ॥ २४८ ॥
 इच्छया त्वितरः कुर्यादितरो वर्तयेच्छिरः ॥ २४८ ॥
 पार्थिवैश्शंकितानां च निर्दिष्टानां च दस्युभिः ।
 आत्मशुद्धिपराणां च दिव्यं देयं शिरो विना ॥ २४९ ॥
 500 परदाराभिशापे च ह्यगम्यागमनेषु च ।
 महापातकशस्ते च दिव्यमेव न चान्यथा ॥ २५० ॥

- चौर्याभिंशंकायुक्तानां तत्तमापो विधीयते ॥ २५१ ॥
 प्राणांतिकविवादे तु विद्यमानेऽपि साधने ।
 दिव्यमालम्बते वादी न पृच्छेत्तत्र साधनं ॥ २५२ ॥
 505 सोपधं साधनं यत्र तद्राज्ञे श्रावितं यदि ।
 शोधयेत्तत्तु दिव्येन राजा धर्मासनास्थितः ॥ २५३ ॥
 यन्नामगोत्रैर्यच्छेद्यतुल्यं लेख्यं यदा भवेत् ।
 अगृहीतधने तत्र कार्यो दिव्येन निर्णयः ॥ २५४ ॥
 मानुषं साधनं न स्यात्तत्र दिव्यं प्रदापयेत् ।
 510 अरण्ये निर्जने रात्रावन्तर्वेश्मनि साहसे ॥ (२५५) ॥
 स्त्रीणां शीलाभियोगेषु सर्वार्थापह्नवेषु च ।
 प्रदुष्टेषु प्रमाणेषु दिव्यैः कार्यं विशोधनं ॥ २५६ ॥
 महापापाभिशापेषु निक्षेपहरणेषु च ।
 दिव्यैः कार्यं परीक्षेत राजा सत्स्वापि साक्षिषु ॥ २५७ ॥
 515 प्रथमा यत्र भिद्यन्ते साक्षिणश्च तथा परे ।
 परेभ्यश्च तथा चान्ये तं वादं शपथैर्नयेत् ॥ २५८ ॥
 स्थावरेषु विवादेषु पूगश्रेणिगणेषु च ।
 दत्तादत्तेषु भृत्यानां स्वामिनां निर्णये सति ॥ (२५९) ॥
 विक्रयादानसंबन्धे क्रीत्वा धनमनिच्छति ।
 520 साक्षिभिर्लिखितेनाथ भुक्त्या चैतान् प्रसाधयेत् ॥ २६० ॥
 विवाहोत्सवद्यूतेषु विवादे समुपस्थिते ।
 साक्षिणस्ताधनं तत्र न दिव्यं न च लेख्यकं ॥ २६१ ॥
 द्वारमार्गक्रियाभोग्यजलवाहादिषु तथा ।
 भुक्तिरेव तु गुर्वी स्यान्न दिव्यं न च साक्षिणः ॥ २६२ ॥
 525 यद्येको मानुषीं ब्रूयादन्यो ब्रूयात्तु दैविकीं ।

मानुषीं तत्र गृहीयान्न तु दैवीं क्रियां नृपः ॥ २६३ ॥

यद्येकदेशप्राप्तापि क्रिया विद्येत मानुषी ।

सा ग्राह्या न तु पूर्णापि दैविकी वदतां नृणां ॥ २६४ ॥

प्रमाणैर्हेतुचरितैश्शपथेन नृपाज्ञया ।

530 वादिसंप्रतिपत्त्या वा निर्णयज्जडविधस्मृतः ॥ २६५ ॥

लेख्यं यत्र न विद्येत न भुक्तिर्न च साक्षिणः ।

न च दिव्यावतारोऽस्ति प्रमाणं तत्र पार्थिवः ॥ २६६ ॥

निश्चेतुं ये न शक्यास्त्युर्वादास्तन्दिग्धरूपिणः ।

सीमाद्यास्तत्र नृपतिः प्रमाणं स्यात् प्रभुर्यतः ॥ २६७ ॥

535 स्वतन्त्रस्साधयन्नर्थान् राजापि स्याच्च किल्बिषी ।

धर्मशास्त्राविरोधेन ह्यर्थशास्त्रं विचारयेत् ॥ २६८ ॥

राजामात्यप्रलोभेन व्यवहारस्तु दुष्यति ।

लोकोऽपि च्यवते धर्मात् कूटार्थे संप्रवर्तते ॥ २६९ ॥

अतिकामक्रोधलोभैर्व्यवहारः प्रवर्तते ।

540 कर्तृनथो साक्षिणश्च सभ्यान् राजानमेव च ।

व्याप्नोत्यतस्तु तन्मूलं छित्वा तं विमृशं नयेत् ॥ २७० ॥

अनर्थं चार्यवत् कृत्वा दर्शयन्ति नृपाय ये ।

अविचिन्त्य नृपस्तथ्यं मन्यते तैर्निर्दिशितं ।

स्वयं करोति तद्वृत्तौ भुज्यतेऽष्टगुणं त्वघं ॥ २७१ ॥

545 अधर्मतः प्रवृत्तं तं नोपेक्षेरन् सभासदः ।

उपेक्ष्यमाणास्तनृपा नरकं यात्यधोमुखाः ॥ २७२ ॥

धिगदंढस्त्वथ वाग्दण्डस्सभ्यायत्तौ तु तावुभौ ।

अर्थदण्डवधावुक्तौ राजायत्तावुभावपि ॥ २७३ ॥

तीरितं चानुशिष्टं च यो मन्येत विधर्मतः ।

- 550 द्विगुणं दण्डमाधाय पुनस्तत् कार्यमुद्धरेत् ॥ २७५ ॥
 साक्षिसम्यावसन्नानां दूषणे दर्शनं पुनः ।
 स्वचर्यावसितानां च प्रोक्तः पौनर्भवो विधिः ॥ २७६ ॥
 अमात्यः प्राङ्निवाको वा ये कुर्युः कार्यमन्यथा ।
 तत्सर्वं नृपतिः कुर्यात् तान् सहस्रं तु दण्डयेत् ॥ २७७ ॥
- 555 न हि जातु विना दण्डं कश्चिन्मार्गेऽवतिष्ठते ।
 सन्दर्शिते सम्यदोपे तदुद्धृत्य नृपो नयेत् ॥ २७८ ॥
 प्रतिज्ञाभावेनाद्यादि प्राङ्निवाकादिपूजनात् ।
 जयपत्रस्य चादानाज्जयी लोके निगद्यते ॥ २७९ ॥
 सम्यादिभिर्विनिर्णिकृतं विधृतं प्रतिवादिना ।
- 560 दृष्ट्वा राजा तु जयिने प्रदद्याज्जयपत्रकं ॥ २८० ॥
 अन्यथा ह्यभियोक्तारं निरुध्याद्बहुवत्सरं ।
 मिथ्याभियोगसदृशमर्हयेदभियोगिनं ॥ २८१ ॥
 कामक्रोधौ तु संयम्य योऽर्थान् धर्मेण पश्यति ।
 प्रजास्तमनुवर्तन्ते समुद्रमिव सिन्धवः ॥ २८२ ॥
- 565 जीवतोरस्वतंत्रस्याज्जरयापि समन्वितः ।
 तयोरपि पिता श्रेयान् बीजप्राधान्यदर्शनात् ॥ २८३ ॥
 अभावे बीजिनो माता तदभावे तु पूर्वजः ।
 स्वातंत्र्यं तु स्मृतं ज्येष्ठे ज्यैष्ठ्यं गुणवयःकृतं ॥ २८४ ॥
 यास्तर्वाः पितृपत्न्यस्स्युस्तासु वर्तेत मातृवत् ।
- 570 स्वसमैकेन भागेन सर्वास्ताः प्रतिपालयन् ॥ २८५ ॥
 अस्वतंत्राः प्रजास्तर्वास्त्वतंत्रवः पृथिवीपतिः ।
 अस्वतंत्रवस्स्मृतश्शिष्य आचार्ये तु स्वतंत्रता ॥ २८६ ॥
 सुतस्य सुतदाराणां वशित्वमनुशासने ।

- विक्रये चैव दाने च वशित्वं न सुते पितुः ॥ २८७ ॥
- 575 स्वतन्वास्त्वर्वा एवैते परतन्वेषु नित्यशः ।
 अनुशिष्टौ विसर्गे वाविसर्गे चेश्वरा मताः ॥ २८८ ॥
 मणिमुक्ताप्रवालानां सर्वस्यैव पिता प्रभुः ।
 स्थावरस्य तु सर्वस्य न पिता न पितामहः ॥ २८९ ॥
 भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनास्मृताः ।
 580 यत् ते समाधिगच्छन्ति यस्यैते तस्य तद्धनं ॥ २९० ॥
 वर्तते यस्य यद्धस्ते तस्य स्वामी स एव न ।
 अन्यस्त्वमन्यहस्तेषु चौर्याद्यैः किं न दृश्यते ॥ २९१ ॥
 तस्माच्छास्त्रत एव स्यात् स्वाम्यं नानुभवादपि ।
 अस्यापहृतमेतेन न युक्तं वक्तुमन्यथा ॥ २९२ ॥
 585 विदितोऽर्थ्यागमश्शास्त्रे तथा वर्णः पृथक् पृथक् ।
 शास्ति तच्छास्त्रधर्मं यन्स्लेच्छानामपि तत् सदा ॥ २९३ ॥
 पूर्वाचार्यैस्तु कथितं लोकानां स्थितिहेतवे ।
 समानभागिनः कार्याः पुत्रास्त्वस्य च वै स्त्रियः ॥ २९४ ॥
 स्वभागार्धहरा कन्या दौहित्रस्तु तदर्धभाक् ।
 590 मृतेऽधिपेऽपि पुत्राद्या उक्तभागहरास्मृताः ॥ २९५ ॥
 मात्रे दद्याच्चतुर्थांशं भागिन्यै मातुर्धकं ।
 तदर्धं भागिनेयाय शेषं सर्वं हरेत् सुतः ॥ २९६ ॥
 पुत्रो नप्ता धनं पत्नी हरेत् पुत्री च तत्सुतः ।
 माता पिता च भ्राता च पूर्वाभावाच्च तत्सुतः ॥ २९७ ॥
 595 सौदायिकं धनं प्राप्य स्त्रीणां स्नातत्र्यमिष्यते ।
 विक्रये चैव दाने च यथेष्टं स्थावरेष्वपि ॥ २९८ ॥
 ऊढया कन्यया वापि पत्युः पितृगृहाच्च यत् ।

- मातृपित्रादिभिर्दत्तं धनं सौदायिकं स्मृतं ॥ २९९ ॥
 पित्रादिधनसंबन्धहीनं यद्यदुपार्जितं ।
- 600 येन सः काममशनीयादविभाज्यं धनं हि तत् ॥ ३०० ॥
 जलतस्करराजाग्निव्यसने समुपस्थिते ।
 यस्तु स्वशक्त्या संरक्षेत् तस्यांशो दशमस्मृतः ॥ ३०१ ॥
 हेमकारादयो यत्र शिल्पं संभूय कुर्वते ।
 कार्यानुरूपं निर्वेशं लभेरंस्ते यथार्हतः ॥ ३०२ ॥
- 605 संस्कर्ता तत्कलाभिज्ञशिल्पी प्रोक्तो मनीषिभिः ॥ ३०२ ॥
 हर्म्यं देवगृहं वापि वापिकोपस्कराणि च ।
 संभूय कुर्वतां तेषां प्रमुख्यो द्व्यंशमर्हति ॥ ३०३ ॥
 नर्तकानामेव धर्मस्तद्विरेप उदाहृतः ।
 तालज्ञो लभतेऽर्थार्धं गायनास्तु समांशिनः ॥ ३०४ ॥
- 610 परराष्ट्राद्धनं यत् स्याच्चरैस्त्वाम्याऽज्ञया हृतं ।
 राज्ञे पष्ठांशमुद्धृत्य विभजेरन् समांशकं ॥ ३०५ ॥
 तेषां चेत् प्रसृतानां च ग्रहणं समवाप्नुयात् ।
 तन्मोक्षार्थं च यद्दत्तं बहेयुस्ते समांशतः ॥ ३०६ ॥
 प्रयोगं कुर्वते ये तु हेमधान्यरसादिना ।
- 615 समन्यूनाधिकैरंशैर्लभस्तेषां तथाविधः ॥ ३०७ ॥
 समो न्यूनोऽधिको ह्यंशो योऽनुक्षिप्तस्तथैव सः ।
 व्ययं दद्यात् कर्म कुर्याच्छात्रं गृहीतं चैव हि ॥ ३०८ ॥
 वणिजानां कर्षकाणामेव एव विधिस्मृतः ॥ ३०९ ॥
 सामान्यं याचितं न्यास आधिर्दासश्च तद्धनं ।
- 620 अन्वाहितं च निक्षेपस्सर्वस्वं चान्वये सति ।
 आपत्स्त्रापि न देयानि नव वस्तूनि पण्डितैः ॥ ३१० ॥

- अदेयं यश्च गृह्णाति यश्चादेयं प्रयच्छति ।
 तावुभौ चौरवच्छास्यौ दाप्यौ चोत्तमसाहसं ॥ ३११ ॥
- अस्वामिकेभ्यश्चौरैभ्यो विगृह्णाति धनं तु यः ।
 625 अव्यक्तमेव क्रीणाति स दंज्यश्चौरवन्नृपैः ॥ ३१२ ॥
- ऋत्विग्याज्यमदुष्टं यस्त्यजेदनपकारिणं ।
 अदुष्टं चर्त्विजं याज्यो विनेयौ तावुभावपि ॥ ३१३ ॥
- द्वात्रिंशांशं षोडशांशं लाभं पण्ये नियोजयेत् ।
 नान्यथा तद्वचयं ज्ञात्वा प्रदेशाद्यनुरूपतः ।
- 630 दृद्धिं हित्वा ह्यर्धधनैर्वाणिज्यं कारयेत् सदा ॥ ३१५ ॥
- मूलात्तु द्विगुणा दृद्धिर्गृहीता चाधर्मिकात् ।
 तदोत्तमर्णमूलं तु दापयेन्नाधिकं ततः ॥ ३१६ ॥
- धनिकाश्चक्रवृद्ध्यादिमिषतस्तु प्रजाधनं ।
 संहरन्ति ह्यतस्तेभ्यो राजा संरक्षयेत् प्रजां ॥ ३१७ ॥
- 635 समर्थस्तन्न ददाति गृहीतं धनिकाद्धनं ।
 राजा संदापयेत्तस्मात् सामदंडविकर्षणैः ॥ ३१८ ॥
- लिरिवितं तु यदा यस्य नष्टं तेन प्रबोधितं ।
 विज्ञाय साक्षिभिस्सम्यक् पूर्ववद्दापयेत्तदा ॥ ३१९ ॥
- अदत्तं यश्च गृह्णाति सुदत्तं पुनरिच्छति ।
 640 दंडनीयावुभावेतौ धर्मज्ञेन महीक्षिता ॥ ३२० ॥
- कूटपण्यस्य विक्रेता स दंज्यश्चौरवत् सदा ।
 दृष्ट्वा कार्याणि च गुणाञ्छिल्पिनां भृतिमावहेत् ॥ ३२१ ॥
- पंचमांशं चतुर्थांशं तृतीयांशं तु कर्षयेत् ।
 अर्धं वा राजताद्राजा नाधिकं तु दिने दिने ॥ ३२२ ॥
- 645 विद्रुतं न तु हीनं स्यात् स्वर्णं पलशतं शुचि ।

- चतुश्शतांशं रजतं ताम्रं न्यूनं शतांशकं ॥ ३२३ ॥
 वंगं च जसदं सीसं हीनं स्यात् पोडशांशकं ।
 अयोऽष्टांशं त्वन्यथा तु दंज्यशिल्पी सदा नृपैः ॥ ३२४ ॥
 सुवर्णं द्विशतांशं तु रजतं च शतांशकं ।
 ६६० हीनं सुघटिते कार्ये सुसंयोगे तु वर्धते ॥ (३२५) ॥
 पोडशांशं त्वन्यथा हि दंज्यस्स्यात् स्वर्णकारकः ।
 संयोगघटनं दृष्ट्वा दृढिं ह्रासं प्रकरयेत् ॥ ३२६ ॥
 स्वर्णस्योत्तमकार्ये तु भृतिस्त्रिंशंशकी मता ।
 पष्ट्यंशकी मध्यकार्ये हीनकार्ये तदर्धकी ॥ ३२७ ॥
 ६६५ तदर्धा कटके ज्ञेया विदुने तु तदर्धकी ।
 उत्तमे राजते त्वर्धा तदर्धा मध्यमे स्मृता ।
 हीने तदर्धा कटके तदर्धा संप्रकीर्तिता ॥ ३२८ ॥
 पादमात्रा भृतिस्ताम्रे वंगे च जसदे तथा ।
 लोहेऽर्धा वा समा वापि द्विगुणाष्टगुणाथवा ॥ ३२९ ॥
 ६६० धातूनां कूटकारी तु द्विगुणो दंडमर्हति ॥ ३३० ॥
 लोकप्रचारैरुत्पन्नो मुनिभिर्विधृतः पुरा ।
 व्यवहारोऽनंतपथस्त वक्तुं नैव शक्यते ॥ ३३१ ॥
 उक्तं राष्ट्रप्रकरणं समासात् पंचमं तथा ।
 अत्रानुक्ता गुणा दोषास्ते ज्ञेया लोकशास्त्रतः ॥ ३३२ ॥

इति शुक्रनीतौ राष्ट्रेऽन्त्यं चतुर्थेऽध्याये राजधर्मनिरूपणं
 नाम पंचमं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये षष्ठं प्रकरणं

- षष्ठं दुर्गप्रकरणं प्रवक्ष्यामि समासतः ।
 खातकण्टकपापाणैर्दुष्पथं दुर्गमैरिणं ॥ १ ॥
 पारितस्तु महाखातं पारिखं दुर्गमेव तत् ।
 इष्टकोपलमृद्धित्तिप्राकारं पारिधं स्मृतं ॥ २ ॥
 5 महाकण्टकवृक्षौघैर्व्याप्तं तद्वनदुर्गमं ।
 जलाभावस्तु परितो धन्वदुर्गं प्रकीर्तितं ॥ ३ ॥
 जलदुर्गं स्मृतं तज्जैरासमन्तान्महाजलं ।
 सुवारिपृष्ठोच्चधरं विविक्ते गिरिदुर्गमं ॥ ४ ॥
 अभेद्यं व्यूहविद्विरव्याप्तं तत् सैन्यदुर्गमं ।
 10 सहायदुर्गं तज्ज्ञेयं शूरानुकूलवांधवं ॥ ५ ॥
 पारिखादैरिणं श्रेष्ठं पारिधं तु ततो वनं ।
 ततो धन्व जलं तस्माद्विरिदुर्गं ततस्स्मृतं ॥ ६ ॥
 सहायसैन्यदुर्गे तु सर्वदुर्गप्रसाधिके ।
 ताम्यां विनान्यदुर्गाणि निष्फलानि महीभुजा ॥ ७ ॥
 15 श्रेष्ठं तु सर्वदुर्गेभ्यस्सेनादुर्गं स्मृतं बुधैः ।
 तत्साधकानि चान्यानि तद्रक्षेत्रपतिस्सदा ॥ ८ ॥
 सेनादुर्गं तु यस्य स्यात् तस्य वश्या तु भूरियं ।
 विना तु सैन्यदुर्गेण दुर्गमन्यत् तु बंधनं ॥ ९ ॥
 आपत्कालेऽन्यदुर्गाणामाश्रयश्चोत्तमो मतः ॥ ९ ॥
 20 एकश्शतं योधयति दुर्गस्थोऽस्त्रधरो यदि ।
 शतं दशसहस्राणि तस्माद्दुर्गं समाश्रयेत् ॥ १० ॥

शूरस्य सैन्यदुर्गस्य सर्वं दुर्गमिव स्थलं ।

युद्धसंभारपुष्टानि राजा दुर्गाणि धारयेत् ।

धान्यविरास्त्रपुष्टानि कोशपुष्टानि वै तथा ॥ १२ ॥

26 सहायपुष्टं यद्दुर्गं तच्च श्रेष्ठतरं मतं ।

सहायपुष्टदुर्गेण विजयो निश्चयात्मकः ॥ १३ ॥

यद्यत् सहायपुष्टं तु तत्सर्वं सफलं भवेत् ।

परस्परानुकूल्यं तु दुर्गाणां विजयप्रदं ॥ १४ ॥

इति शुक्रनीतौ चतुर्थेऽध्याये दुर्गनिरूपणं नाम षष्ठं प्रकरणं

चतुर्थेऽध्याये सप्तमं प्रकरणं

- दौर्गं. संक्षेपतः प्रोक्तं सैन्यं सप्तममुच्यते ।
 सेना शस्त्रास्त्रसंयुक्तमनुष्यादिगणात्मिका ॥ १ ॥
 स्वगमान्यगमा चेति द्विधा सैव पृथक् त्रिधा ।
 दैव्यासुरी मानवी च पूर्वपूर्वा बलाधिका ॥ २ ॥
 5 स्वगमा या स्वयं गंत्री यानगाऽन्यगमा स्मृता ।
 पादातं स्वगमं चान्यद्गथाश्वगजगं त्रिधा ॥ ३ ॥
 सैन्याद्विना नैव राज्यं न धनं न पराक्रमः ॥ ३ ॥
 बलिनो वशगास्तर्वे दुर्बलस्य च शत्रवः ।
 भवंत्यल्पजनस्यापि नृपस्य तु न किं पुनः ॥ ४ ॥
 10 शारीरं हि बलं शौर्यबलं सैन्यबलं तथा ।
 चतुर्थमास्त्रिकबलं पंचमं धीबलं स्मृतं ।
 षष्ठमायुर्वलं त्वेतैरुपेतो विष्णुरेव सः ॥ ६ ॥
 न बलेन विनाप्यल्पं रिपुं जेतुं क्षमास्तदा ।
 देवासुरनरास्त्वन्योपायैर्नित्यं भवंति हि ॥ ७ ॥
 15 बलमेव रिपोर्नित्यं पराजयकरं परं ।
 तस्माद्वलमभेद्यं तु धारयेद्यत्नतो नृपः ॥ ८ ॥
 सेनावलं तु द्विविधं स्वीयं मैत्रं च तद्विधा ।
 मौलसाद्यस्कभेदाभ्यां सारासारं पुनर्द्विधा ॥ ९ ॥
 आशिक्षितं शिक्षितं च गुल्मीभूतमगुल्मकं ।
 20 दत्तास्त्रादि स्वशस्त्रास्त्रं स्ववाहि दत्तवाहनं ॥ १० ॥
 सौजन्यात् साधकं मैत्रं स्वीयं भृत्या प्रपालितं ।

- मौलं बह्वृद्दानुबंधि साद्यस्कं यत् तदन्यथा ॥ ११ ॥
 सुयुद्धकामुकं सारमसारं विपरीतकं ।
 शिक्षितं व्यूहकुशलं विपरीतमशिक्षितं ॥ १२ ॥
 25 गुल्मोज्झृतं साधिकारि स्वस्वामिकमगुल्मकं ।
 दत्तास्त्रादि स्वामिना यत् स्वशस्त्रास्त्रमतोऽन्यथा ॥ १३ ॥
 कृतगुल्मं स्वयंगुल्मं तद्वच्च दत्तवाहनं ।
 आरण्यकं किरातादि यत् स्वाधीनं स्वतेजसा ॥ १४ ॥
 उत्सृष्टं रिपुणा वापि भृत्यवर्गे निवेशितं ।
 30 जेदाधीनं कृतं शत्रोस्सैन्यं शत्रुबलं स्मृतं ।
 उभयं दुर्बलं प्रोक्तं केवलं साधकं न तत् ॥ १५ ॥
 समैर्नियुद्धकुशलैर्व्यायामैर्नतिभिस्तथा ।
 वर्धयेद्वाहुयुद्धार्थं भोज्यैश्शारीरकं बलं ॥ १६ ॥
 मृगयाभिस्तु व्याघ्राणां शस्त्रास्त्राभ्यासतस्तदा ।
 35 वर्धयेच्छूरसंयोगात् सम्यक् शौर्यबलं नृपः ॥ १७ ॥
 सेनावलं सुभृत्या तु तपोऽभ्यासैस्तथास्त्रिकं ।
 वर्धयेच्छास्त्रचतुरसंयोगाद्बीबलं सदा ॥ १८ ॥
 सात्क्रियाभिश्चिरस्थायि नित्यं राज्यं भवेद्यथा ।
 स्वगोत्रे तु तथा कुर्यात्तदायुर्बलमुच्यते ।
 40 यावद्गोत्रे राज्यमस्ति तावदेव स जीवति ॥ १९ ॥
 चतुर्गुणं हि पादातमश्वतो धारयेत् सदा ।
 पंचमांशांस्तु वृषभानष्टांशांश्च क्रमेलकान् ॥ (२०) ॥
 चतुर्थांशान् गजानुष्टाद्वज्रांश्च रथान् सदा ।
 रथात्तु द्विगुणं राजा बृहन्नालीकमेव च ॥ २१ ॥
 45 पदातिबहुलं सैन्यं मध्याश्वं नु गजाल्पकं ।

- तथा वृषोष्ट्रसामान्यं रक्षेत्रागाधिकं न हि ॥ २३ ॥
 सवयस्सारवेषोच्चशस्त्रास्त्रं तु पृथक् शतं ।
 लघुनालिकयुक्तानां पदातीनां शतत्रयं ॥ (२४) ॥
 अशीत्यश्वान् रथं चैकं वृहन्नालद्वयं तथा ।
 60 उष्ट्रान् दश गजौ द्वौ तु शकटौ षोडशर्षभान् ॥ (२५) ॥
 तथा लेखकषट्कं हि मन्त्रित्रितयमेव च ।
 धारयेन्नृपतिस्सम्यग्वत्सरे लक्षकर्षभाक् ॥ २६ ॥
 सम्भारदानभोगार्थं धनं सार्धसहस्रकं ।
 लेखकार्ये शतं मासि मन्त्र्यर्थे तु शतत्रयं ॥ (२७) ॥
 65 त्रिशतं दारपुत्रार्थे विद्वदर्थे शतद्वयं ।
 साद्यश्वपदगार्थं हि राजा चतुस्तहस्रकं ॥ (२८) ॥
 गजोष्ट्रवृषनालार्थं व्ययीकुर्याच्चतुश्शतं ।
 शेषं कोशे धनं स्थाप्यं राज्ञा सार्धसहस्रकं ॥ २९ ॥
 प्रतिवर्षं स्ववेशार्थं सैनिकेभ्यो धनं हरेत् ॥ २९ ॥
 60 लोहसारमयश्चक्रसुगमो मंचकासनः ।
 स्वांदोलायितरूढस्तु मध्यमासनसारथिः ॥ (३०) ॥
 शस्त्रास्त्रसंधार्युदर इष्टच्छायो मनोरमः ।
 एवंविधो रथो राज्ञा रक्ष्यो नित्यं सदश्वकः ॥ ३१ ॥
 नीलतालुर्नीलजिह्वो वक्रदन्तो ह्यदन्तकः ।
 65 दीर्घद्वेषी क्रूरमदस्तथा पृष्ठविधूनकः ॥ (३२) ॥
 दशाष्टोनरवो मन्दो भूविशोधनपुच्छकः ।
 एवंविधोऽनिष्टगजो विपरीतशुभावहः ॥ ३३ ॥
 भद्रो मन्द्रो मृगो मिश्रो गजो जात्या चतुर्विधः ॥ ३४ ॥
 मध्वाभ्रदंतस्सवलस्समांगो वर्तुलाकृतिः ।

- 70 सुमुखोऽवयवश्रेष्ठो ज्ञेयो भद्रगजस्तदा ॥ ३५ ॥
 स्थूलकुक्षिस्तिहृदक् च बृहच्चगलशुण्डकः ।
 मध्यमावयवो दिर्घकायो मन्द्रगजस्मृतः ॥ ३६ ॥
 तनुकण्ठदन्तकर्णशुण्डस्थूलाक्ष एव हि ।
 सुह्रस्वाधरमेद्रस्तु वामनो मृगसंज्ञकः ॥ ३७ ॥
- 75 एपां लक्ष्मैर्विमिलितो गजो मिश्र इति स्मृतः ।
 भिन्नं भिन्नं प्रमाणं तु त्रयाणामपि कीर्तितं ॥ ३८ ॥
 गजमाने ह्यंगुलं स्यादष्टभिस्तु यवोदरैः ।
 चतुर्विंशत्यंगुलैस्तैः करः प्रोक्तो मनीषिभिः ॥ ३९ ॥
 सप्तहस्तोन्नतिर्भद्रे ह्यष्टहस्तप्रदीर्घता ।
- 80 परिणाहो दशकर उदरस्य भवेत् सदा ॥ ४० ॥
 प्रमाणं मंद्रमृगयोर्हस्तहीनं क्रमादतः ।
 कथितं दैर्घ्यसाम्यं तु मुनिभिर्भद्रमंद्रयोः ॥ ४१ ॥
 बृहद्भूगण्डफालस्तु धृतशीर्षगतिस्तदा ।
 गजश्रेष्ठस्तु सर्वेषां शुभलक्षणसंयुतः ॥ ४२ ॥
- 85 पञ्चयवांगुलेनैव वाजिमानं पृथक् स्मृतं ॥ ४२ ॥
 चत्वारिंशांगुलमुखो वाजी यश्चोत्तमोत्तमः ।
 षट्त्रिंशदंगुलमुखो ह्युत्तमः परिकीर्तितः ॥ ४३ ॥
 द्वात्रिंशदंगुलमुखो मध्यमस्त उदाहृतः ।
 अष्टाविंशत्यंगुलो यो मुखे नीचः प्रकीर्तितः ॥ ४४ ॥
- 90 वाजिनां मुखमानेन सर्वावयवकल्पना ।
 औच्चं तु मुखमानेन त्रिगुणं परिकीर्तितं ॥ ४५ ॥
 शिरोमणिं समारभ्य पुच्छमूलांतमेव हि ।
 तृतीयांशाधिकं दैर्घ्यं मुखमानाच्चतुर्गुणं ।

- परिणाहस्तूदरस्य त्रिगुणस्त्र्यंगुलाधिकः ॥ ४७ ॥
- 95[साधारणमिदं मानमुच्यते विस्तरादथ ॥ ४७ ॥
 अष्टाविंशांगुलमुखं पुरस्कृत्य यथा तथा ।
 शफोच्चं त्र्यंगुलं ज्ञेयं मणिवंधोऽंगुलाधिकः ॥ ४८ ॥
 चतुर्हस्तांगुला जंघा त्र्यंगुलं जानु कीर्तितं ।
 चतुर्दशांगुलावूरू कूर्परांतस्मृतो बुधैः ॥ ४९ ॥
- 100 अष्टत्रिंशांगुलं ज्ञेयं स्कंधांतं कूर्परादितः ।
 प्रत्यंगूरू मुखसमौ जंघोना पादमानतः ॥ ५० ॥
 प्रोक्तोच्चता चाथ दैर्घ्यमुच्यते शास्त्रसङ्गतं ॥ ५१ ॥
 षष्ठांशेनाधिका ग्रीवा द्विगुणा सुप्रसारिता ।
 मुखतश्चोच्छ्रिता सार्धपादहीना तु पूर्वतः ॥ ५२ ॥
- 105 स्कंधादि मुष्कमूलांतं ग्रीवातुल्यं तु तत्र हि ।
 द्व्यंशपष्ठं त्रिकं यावत् शेषमंसं प्रकल्पयेत् ॥ ५३ ॥
 मुखार्धं पुच्छदण्डं च शिश्रु आण्डौ तदर्धकौ ।
 कर्णष्पडंगुलो दीर्घश्रतुः पञ्चांगुलः क्वचित् ॥ ५४ ॥
 परिणाहश्शफस्योक्तो मुखार्धेनांगुलाधिकः ।
- 110 तदर्धो मणिवंधस्य जंघायाः परिधिस्मृतः ॥ ५५ ॥
 दशैकांगुलपरिधी रम्योरोः कीर्तितो बुधैः ।
 पृष्ठोरुपरिधिर्मूले त्रिष्पष्ठांशमुखेषु च ॥ ५६ ॥
 नहिरंतर्धनुःखण्डसदृशा सरभोग्रजा ।
 मणिवंधमणेर्ज्ञेयः परिधिश्च नवांगुलः ॥ ५७ ॥
- 115 अन्त्यजंघादिपरिधिर्विज्ञेयः पूर्ववद्बुधैः ।
 अथोर्वोरंतरे चिह्नमंगुष्ठं पक्षमूलयोः ॥ ५८ ॥
 सार्धांगुलं सटास्थानं ग्रीवोपरि सुविस्तृतं ।

- शिरोमणिं समारभ्य दीर्घं स्कन्धान्तमुत्तमं ॥ ५९ ॥
 अधोगमा सटा कार्या हस्तमात्रायता शुभा ।
 120 सार्धहस्ता द्विहस्ता वा पुच्छवालास्तुशोभनाः ॥ ६० ॥
 सप्ताष्टनवदशाभिरंगुलैः कर्णदीर्घता ।
 तथा तद्विस्तृतिर्ज्ञेया त्र्यंगुला चतुरंगुला ॥ ६१ ॥
 न स्थूला नापि चिपिटा ग्रीवा मयूरसन्निभा ।
 ग्रीवाग्रपरिधिस्तुल्यो मुखेनाधिकमुष्टिकः ॥ ६२ ॥
 125 ग्रीवामूलस्य परिधिर्द्विगुणो विदशांगुलः ।
 तृतीयांशविहीनं तु सत्क्रोडं वक्ष ईरितं ॥ ६३ ॥
 नेत्रोपरि परीणाहो मुखेनाष्टांगुलाधिकः ।
 नासिकोपरि नेत्राधो मुखस्य परिधिस्तु यः ॥ (६४) ॥
 तृतीयांशविहीनेन मुखेन सदृशो भवेत् ।
 130 द्व्यंगुलं नेत्रविस्तृतिस्त्यंगुला तस्य दीर्घता ॥ ६५ ॥
 अर्धांगुलाधिका वापि विस्तृतिर्दीर्घतांगुला ।
 मुखतृतीयांशमेतदूर्ध्वोर्मध्येऽन्तरं स्मृतं ॥ ६६ ॥
 नेत्राग्रयोरन्तरं तु पञ्चमांशं मुखस्य हि ।
 कर्णयोरन्तरं तद्वत् कर्णनेत्रांतरं तथा ॥ ६७ ॥
 135 भूस्थयोश्शफयोः प्रोक्तं यततं कर्णसंमितं ।
 मणिनेत्रप्रांतरं च भ्रुवोरन्तरमेव हि ॥ ६८ ॥
 सक्थ्यंगुलं तृतीयांशं नासानेत्रान्तरं तथा ।
 त्रिभागपूरणं प्रोथस्तोष्ठश्च परिकीर्तितः ॥ ६९ ॥
 नासारन्ध्रांतरं चैव तद्द्वैर्व्यं नवमांशकं ।
 140 कायो नरार्धविस्तारस्त्रिके हृदयसंमितः ॥ ७० ॥
 चतुर्यांशं तु हृदयं बाहुमूलादधत्स्मृतं ।

- पष्ठांशमन्तरं बाव्होर्हृत्समीपे प्रकीर्तितं ॥ ७१ ॥
 अधरोष्ठोऽनुचिवुकं सार्धागुलमथोन्नतं ।
 शोभते चोन्नतग्रीवो नतपृष्ठस्सदा हयः ॥ ७२ ॥
 145 यद्रूपं कर्तुमुद्युक्तस्तद्विवं वीक्ष्य सर्वतः ।
 अदृष्ट्वा कस्य यद्रूपं न कर्तुं क्षमते हि तत् ॥ ७३ ॥
 शिल्प्यग्रे वाजिनं ध्यात्वा कुर्यादवयवानतः ।
 दिशानया च विभूतेस्सर्वमानानि वाजिनां ॥ ७४ ॥
 श्मश्रुहीनमुखः कांतप्रगल्भोत्तुंगनासिकः ।
 150 दीर्घोद्धतग्रीवमुखो ह्रस्वकुक्षिरवुरश्रुतिः ॥ (७५) ॥
 तुरप्रचण्डवेगश्च हंसमेघसमस्वनः ।
 नातिक्रूरो नातिमृदुर्देवसच्चो मनोरमः ।
 सुकांतिगंधवर्णश्च सद्गुणभ्रमरान्वितः ॥ ७६ ॥
 भ्रमरस्तु द्विधावर्तो वामदक्षिणभेदतः ।
 155 पूर्णोऽपूर्णः पुनर्द्वेधा दीर्घो ह्रस्वस्तथैव च ॥ ७७ ॥
 स्त्रीपुंदेहे वामदक्षौ यथोक्तफलदौ क्रमात् ।
 न तथा विपरीतौ तु शुभाशुभफलप्रदौ ॥ ७८ ॥
 नीचोर्ध्वतिर्यङ्मुखतः फलभेदो भवेत्तयोः ॥ ७९ ॥
 शंखचक्रगदापद्मवेदिस्वास्तिकसन्निभः ।
 160 प्रासादतोरणधनुस्सुपूर्णकलशाकृतिः ।
 स्वस्तिकस्वङ्मीनखड्गश्रीवत्साभश्शुभो भ्रमः ॥ ८० ॥
 नासिकाग्रे ललाटे च शंखे कण्ठे च मस्तके ।
 आवर्तो जायते येषां ते धन्यास्तुरगोत्तमाः ॥ ८१ ॥
 हृदि स्कन्धे गले चैव कटिदेशे तथैव च ।
 165 नाभौ कुक्षौ च पार्श्वाग्रे मध्यमास्संप्रकीर्तिताः ॥ ८२ ॥

- ललाटे यस्य चावर्तद्वितयस्य समुद्रवः ।
 मस्तके च तृतीयस्य पूर्णहर्षोऽश्व उत्तमः ॥ ८३ ॥
 पृष्ठवंशे यदावर्तो यस्यैकस्तं प्रजायते ।
 स करोत्यश्वसंघातान् स्वामिनस्सूर्यसंज्ञकः ॥ ८४ ॥
 170 त्रयो यस्य ललाटस्था आवर्तास्तिर्यगुत्तराः ।
 त्रिकूटस्त परिज्ञेयो वाजिचृद्धिकरस्तदा ॥ ८५ ॥
 एवमेव प्रकारेण त्रयो ग्रीवां समाश्रिताः ।
 समावर्तास्स वाजीशो जायते नृपमन्दिरे ॥ ८६ ॥
 कपोलस्थौ यदावर्तौ दृश्येते यस्य वाजिनः ।
 175 यशोचृद्धिकरौ प्रोक्तौ राज्यचृद्धिकरौ मतौ ॥ ८७ ॥
 एको वाथ कपोलस्थो यस्यावर्तः प्रदृश्यते ।
 सर्वनामा स विख्यातस्त इच्छेत् स्वामिनाशनं ॥ ८८ ॥
 गंडसंस्थो यदावर्तो वाजिनो दक्षिणाश्रितः ।
 स करोति महासौख्यं स्वामिनं शिवसंज्ञिकः ॥ ८९ ॥
 180 तद्वद्वामाश्रितः क्रूरः प्रकरोति धनक्षयं ।
 इन्द्राक्षौ तावुजौ शस्तौ नृपराज्यविचृद्धिदौ ॥ ९० ॥
 कर्णमूले यदावर्तौ स्तनमध्ये तथापरौ ।
 विजयाख्यौ उभौ तौ तु युद्धकाले यशःप्रदौ ॥ ९१ ॥
 स्कन्धपार्श्वे यदावर्तौ स भवेत् पद्मलक्षणः ।
 185 करोति विविधान् पद्मान् स्वामिनस्तततं सुखं ॥ ९२ ॥
 नासामध्ये यदावर्त एको वा यदि वा त्रयं ।
 चक्रवर्ती स विज्ञेयो वाजी भूपालसंज्ञकः ॥ ९३ ॥
 कंठे यस्य महावर्तो एकश्च्रेष्ठः प्रजायते ।
 चिंतामणिस्त विज्ञेयश्चिन्तितार्थसुखप्रदः ॥ ९४ ॥

- 190 शुल्काख्यौ फालकंठस्थौ आवर्तौ वृद्धिकीर्तिदौ ॥ ९९ ॥
 यस्यावर्तौ वक्त्रगतौ कुक्ष्यंते वाजिनो यदि ।
 स नूनं मृत्युमाप्नोति कुर्याद्वा स्वामिनाशनं ॥ ९६ ॥
 जानुसंस्था यदावर्ताः प्रवासक्लेशकारकाः ।
 वाजिमेढ्रे यदावर्तौ विजयश्रीविनाशनः ॥ ९७ ॥
- 195 त्रिकसंस्थो यदावर्तस्त्रिवर्गस्य प्रणाशनः ।
 पुच्छमूले यदावर्तौ धूमकेतुरनर्थकृत् ॥ ९८ ॥
 गुह्यपुच्छत्रिकावर्तौ स कृतांतो भयप्रदः ॥ ९८ ॥
 मध्यदंडा पार्श्वगमा सैव शतपदी कचे ।
 अतिदुष्टांगुष्ठामिता दीर्घादुष्टा यथा यथा ॥ ९९ ॥
- 200 अश्रुपातहनुगंडहृद्गलप्रोथवास्तिषु ।
 कटिशंखजानुमुष्कककुन्नाभिगुदेषु च ।
 दक्षकुक्षौ दक्षपादे त्वशुभो भ्रमरस्तदा ॥ १०१ ॥
 गलमध्ये पृष्ठमध्ये उत्तरोष्ठेऽधरे तथा ।
 कर्णनेत्रांतरे वामकुक्षौ चैव तु पार्श्वयोः ।
- 205 ऊरुषु च शुभावर्तौ वाजिनामग्रपादयोः ॥ १०२ ॥
 आवर्तौ सान्तरौ फाले सूर्यचंद्रौ शुभप्रदौ ।
 मिलितौ तौ मध्यफलौ ह्यतिलग्नौ तु दुष्फलौ ॥ १०३ ॥
 आवर्तत्रितयं फाले शुभं चोर्ध्वं तु सांतरं ।
 अशुभं चातिसंलग्नमावर्तद्वितयं तथा ॥ १०४ ॥
- 210 त्रिकोणत्रितयं फाले आवर्तानां तु दुःखदं ।
 गलमध्ये शुभस्त्वेकस्सर्वाशुभनिवारणः ॥ १०५ ॥
 अधोमुखश्शुभः पादे फाले चोर्ध्वमुखो भ्रमः ।
 न चैवात्यशुभा पृष्ठमुखी शतपदी मता ॥ १०६ ॥

मेढ्रस्य पश्चाद्भ्रमरी स्तनी वाजी स चांशुजः ।

216 भ्रमः कर्णसमीपे तु शृंगी चैकस्त निन्दितः ॥ १०७ ॥

ग्रीवोर्ध्वपार्श्वे भ्रमरी होकराश्मिस्त चैकतः ।

पादोर्ध्वमुखभ्रमरी कीलोत्पाटी स निन्दितः ॥ १०८ ॥

शुभाशुभौ भ्रमौ यस्मिन् स वाजी मध्यमस्मृतः ।

मुखे पत्सु सितः पंचकल्याणोऽश्वस्तदा मतः ॥ १०९ ॥

220 स एव हृदये स्कंधे पुच्छे श्वेतोऽष्टमंगलः ।

कर्णे श्यामश्यामकर्णस्सर्वतस्त्वेकवर्णजाक् ॥ ११० ॥

तत्रापि सर्वतश्श्वेतो मेध्यः पूज्यस्सदैव हि ।

वैडूर्यसंनिभे नेत्रे यस्य स्तो जयमंगलः ॥ १११ ॥

मिश्रवर्णस्त्वेकवर्णः पूज्यस्स्यात् सुन्दरो यदि ॥ ११२ ॥

225 कृष्णपादो हरी निद्यस्तथा श्वेतैकपादपि ।

रूक्षो धूसरवर्णश्च गर्दभाभोऽपि निन्दितः ॥ ११३ ॥

कृष्णतालुः कृष्णजिह्वः कृष्णोष्ठश्च विनिन्दितः ।

सर्वतः कृष्णवर्णो यः पुच्छे श्वेतस्त निन्दितः ॥ (११४) ॥

उच्चैःपदन्यासगतिर्द्विपव्याघ्रगतिश्च यः ।

230 मयूरहंसतिक्षिरपारावतगतिश्च यः ।

मृगोष्ट्रवानरगतिः पूज्यो वृषगतिर्हयः ॥ ११५ ॥

अतिभुक्तोऽतिपीतोऽपि यया सादी न पीज्यते ।

श्रेष्ठा गतिस्तु सा ज्ञेया स श्रेष्ठस्तुरगो मतः ॥ ११६ ॥

सुश्वेतफालातिलको विद्धो वर्णांतरेण च ।

235 स वाजी दलभंजी तु यस्य सैवातिनिन्दितः ॥ ११७ ॥

संहन्याद्वर्णजान् दोषान् त्निग्धवर्णो जवेद्यदि ॥ ११८ ॥

बलाधिकश्च सुगतिर्महान् सर्वांगसुन्दरः ।

- नातिकूरस्तदा पूज्यो भ्रमाद्यैरपि दूषितः ॥ ११९ ॥
 वाजिनामत्यवहनात् सुदोषास्संभवन्ति हि ।
- 240 कृशो व्याधिपरीतांगो जायतेऽत्यंतवाहनात् ॥ १२० ॥
 अवाहितो भवेन्मन्दस्सर्वकर्मसु निन्दितः ।
 अपोषितो भवेत् क्षीणो रोगी चात्यंतपोषणात् ॥ १२१ ॥
 सुगतिर्दुर्गतिर्नित्यं शिक्षकस्य गुणागुणैः ॥ १२१ ॥
 जान्वधश्चलपादस्स्यादनुकायस्स्थिरासनः ।
- 245 तुलाधृतखलीनस्स्यात् काले देशे सुशिक्षकः ॥ १२२ ॥
 मृदुना नातितीक्ष्णेन कशाघातेन ताडयेत् ।
 ताडयेन्मध्यघातेन स्थाने स्वश्वं सुशिक्षकः ॥ १२३ ॥
 हेपिते कक्षयोर्हन्यात् खलिते पक्षयोस्तथा ।
 भीते कर्णान्तरे चैव ग्रीवासून्मार्गगामिनि ॥ (१२४) ॥
- 250 कुपिते बाहुमध्ये च भ्रान्तचित्ते तथोदरे ।
 अश्वस्संताप्यते प्राज्ञैर्नान्यस्थानेषु कर्हिचित् ॥ १२५ ॥
 अथवा हेपिते स्कन्धे खलिते जघनान्तरे ।
 भीते वक्षस्स्थलं हन्याद्वक्रमुन्मार्गगामिनि ।
 कुपिते पुच्छसंघाते भ्रान्ते जानुद्वयं तथा ॥ (१२६) ॥
- 255 नासकृत् ताडयेदश्वमकाले च विदेशके ।
 अकालस्थानघातेन वाजिदोषान् वितन्वते ॥ १२८ ॥
 तावद्भवन्ति ते दोषा यावज्जीवत्यसौ हयः ।
 दुष्टं दंडेनाभिभवेन्नारोहेदंडवर्जितः ॥ १२९ ॥
 गच्छेत् षोडशमात्राभिरुत्तमोऽश्वो धनुश्शतं ।
- 260 यथा यथा न्यूनगतिरश्वो हीनस्तथा तथा ॥ १३० ॥
 सहस्रचापप्रमितं मंडलं गतिशिक्षणे ।

- उत्तमं वाजिनो मध्यं नीचमर्धं तदर्धकं ॥ १३१ ॥
 अल्पं शतधनुः प्रोक्तमत्यल्पं च तदर्धकं ॥ १३१ ॥
 शतयोजनगता स्यादिनैकेन यथा हयः ।
 265 गतिं संवर्धयेन्नित्यं तथा मंडलविक्रमैः ॥ १३२ ॥
 सायं प्रातश्च हेमन्ते शिशिरे कुसुमागमे ।
 सायं ग्रीष्मे तु शरादि प्रातरश्वं वहेत् सदा ।
 वर्षासु न वहेदीपत्तथा विपमभूमिषु ॥ १३४ ॥
 सुगत्याग्निर्वलं दार्ढ्यमारोग्यं वर्धते हरेः ।
 270 भारमार्गपरिश्रान्तं शनैश्चक्रामयेद्धयं ॥ १३५ ॥
 स्नेहं संपाययेत् पश्चाच्छर्करासक्तुमिश्रितं ।
 हरिमन्थांश्च मापांश्च भक्षणार्थं मकुष्टकान् ।
 शुष्कानाद्रांश्च मांसानि सुस्विन्नानि प्रदापयेत् ॥ १३६ ॥
 यद्यत्र स्वलितं गात्रं तत्र दंडं प्रपातयेत् ॥ १३७ ॥
 275 नावतारितपल्याणं हयं मार्गसमागतं ।
 दत्त्वा गुडं सलवणं बलसंरक्षणाय च ॥ (१३८) ॥
 गतस्वेदस्य शांतस्य सुरूपमुपातिष्ठतः ।
 मुक्तपृष्ठादेवंधस्य खलीनमवनारयेत् ॥ १३९ ॥
 मर्दयित्वा तु गात्राणि पांसुमध्ये विवर्तयेत् ।
 280 स्नानपानावनाहैश्च ततस्तस्म्यक् प्रपोपयेत् ॥ १४० ॥
 सर्वदोषहरोऽश्वानां मद्यजांगलयो रसः ।
 शक्या संपाययेत् क्षीरं घृतं वा वारि सक्तुकं ॥ १४१ ॥
 अन्नं भुक्त्वा जलं पीत्वा तत्क्षणाद्वाहितो हयः ।
 उत्पद्यते तदाश्वानां कासश्वासादिका गदाः ॥ १४२ ॥
 285 यवांश्च चणकाश्चेष्टा मध्या मापा मकुष्टकाः ।

- नीचा मसूरा मुद्राश्च भोजनार्थं तु वाजिनः ॥ १४३ ॥
 गतयष्पाङ्घ्रिधा धारास्कंदितं रेचितं प्लुतं ।
 धौरीतकं वलितं च तासां लक्ष्म पृथक् पृथक् ॥ १४४ ॥
 धारागतिस्सा विज्ञेया यातिवेगतरा मता ।
 290 पाष्णितोदातिनुदितो यस्यां भ्रांतो भवेद्धयः ॥ १४५ ॥
 आकुंचिताग्रपादाम्यामुत्प्लुत्योत्प्लुत्य या गतिः ।
 आस्कंदिता च सा ज्ञेया गतिविद्धिस्तु वाजिनां ॥ १४६ ॥
 ईषदुत्प्लुत्य गमनमखंडं रेचितं हि तत् ।
 पादैश्चतुर्भिरुत्प्लुत्य मृगवत् सा प्लुता गतिः ॥ १४७ ॥
 295 असंवलितपद्भ्यां तु सुव्यक्तं गमनं तुरं ।
 धौरीतकं च तज्ज्ञेयं रथसंवाहने वरं ॥ १४८ ॥
 प्रसंवलितपद्भ्यां यो मयूरो धृतकंधरः ।
 दौलायितशरीरार्धकायो गच्छति वलितं ॥ १४९ ॥
 परिणाहो वृषमुखादुदरे तु चतुर्गुणः ।
 300 सककुत्विगुणोच्चं तु सार्धत्रिगुणदीर्घता ॥ १५० ॥
 सप्ततालो वृषः पूज्यो गुणैरेभिर्युतो यदि ।
 न स्थायी न च वै मंदस्सुवोढा स्तंगसुंदरः ।
 नातिकूरस्सुपृष्ठश्च वृषभश्श्रेष्ठ उच्यते ॥ १५१ ॥
 त्रिंशद्योजनगंता वा प्रत्यहं भारवाहकः ।
 305 नवतालश्च सुदृढस्सुमुखोष्ट्रः प्रशस्यते ॥ १५२ ॥
 शतमायुर्मनुष्याणां गजानां परमं स्मृतं ।
 मनुष्यगर्जयोर्बाल्यं यावद्विंशतिवत्सरं ॥ १५३ ॥
 नृणां हि मध्यमं यावत् षष्टिवर्षं वयस्स्मृतं ।
 अशीतिवत्सरं यावद्भजस्य मध्यमं वयः ॥ १५४ ॥

- 310 चतुस्त्रिंशत्तु वर्षाणामश्वस्यायुः परं स्मृतं ।
 पंचविंशतिवर्षं हि परमायुर्दृपोष्ट्रयोः ॥ १५५ ॥
 वाल्यमश्वदृपोष्ट्राणां पंचमं वत्सरं मतं ।
 मध्यं यावत्पोडशाब्दं वार्धक्यं तु ततः परं ॥ १५६ ॥
 दंतानामुद्रमैर्वर्णैरायुर्ज्ञेयं दृपाश्वयोः ॥ १५७ ॥
- 315 अश्वस्य पट् सिता दंताः प्रथमाब्दे जवंति हि ।
 कृष्णलोहितवर्णास्तु द्वितीयेऽब्दे ह्यधोगताः ॥ १५८ ॥
 तृतीयेऽब्दे तु संदंशौ क्रमात् कृष्णौ पडब्दतः ।
 तत्पार्श्ववर्तिनौ तौ तु चतुर्थे पुनरुद्गतौ ॥ १५९ ॥
 अन्त्यौ द्वौ पंचमाब्दे तु संदंशौ पुनरुद्गतौ ।
- 320 मध्यपार्श्वान्तगौ द्वौ द्वौ क्रमात् कृष्णौ पडब्दतः ॥ १६० ॥
 नवमाब्दात् क्रमात् पीतौ तौ सिता द्वादशाब्दतः ।
 दशपंचाब्दतस्तौ तु काचाभौ क्रमतस्मृतौ ॥ १६१ ॥
 अष्टादशाब्दतस्तौ हि मध्वाभौ भवतः क्रमात् ।
 शंखाभौ चैकविंशाब्दाच्चतुर्विंशाब्दतस्तदा ॥ १६२ ॥
- 325 छिद्रं संचलनं पातो दंतानां च त्रिके त्रिके ॥ १६२ ॥
 प्रोथे सुवलयस्तिष्ठः पूर्णायुर्यस्य वाजिनः ।
 यथा यथा तु हीनास्ता हीनमायुस्तथा तथा ॥ १६३ ॥
 जानूत्पाता त्वोष्टवाद्यो धूतपृष्ठो जलासनः ।
 गतिमध्यासनः पृष्ठपातो पश्चाद्रमोर्ध्वपान् ॥ १६४ ॥
- 330 सर्पजिह्वश्चर्क्षकांतिर्भीरुरश्वोऽतिनिन्दितः ।
 सच्छिद्रफालतिलकी निंद्य आश्रयकृत्तथा ॥ १६५ ॥
 दृपस्याष्टौ सिता दंताश्चतुर्थेऽब्देऽरिवलात्स्मृताः ।
 द्वावंत्यौ पतितोत्पन्नौ पंचमेऽब्दे हि तस्य वै ॥ १६६ ॥

पष्ठे तूपांत्यौ भवतस्तप्तमे तत्समीपगौ ।

335 अष्टमे पतितोत्पन्नौ मध्यमौ दशनौ खलु ॥ १६७ ॥

कृष्णपीतसितारक्तशंखच्छायौ द्विके द्विके ।

क्रमादब्दे च भवतश्चलनं पतनं ततः ॥ १६८ ॥

उष्ट्रस्योक्तप्रकारेण वयोज्ञानं तु वा भवेत् ॥ १६९ ॥

प्रेरकाकर्षकमुखोऽकुशो गजविनिग्रहे ।

340 हस्तिपकैर्गजस्तेन विनेयस्तुगमाय हि ॥ १७० ॥

खलीनस्योर्ध्वखंडौ द्वौ पार्श्वगौ द्वादशांगुलौ ।

तत्पार्श्वातर्गताभ्यां तु सुदृढाभ्यां तथैव च ॥ (१७१) ॥

वारकाकर्षखंडाभ्यां रज्वर्थवलयेर्युतौ ।

एवंविधखलीनेन वशीकुर्यात्तु वाजिनं ॥ १७२ ॥

345 नासिकाकर्षरज्वा तु दृषोष्ट्रं विनयेदृशं ।

तीक्ष्णाग्रायस्तप्तफालस्स्यादेषां मलशोधने ॥ १७३ ॥

सुताडनैर्विनेया हि मनुष्याः पशवस्तदा ।

सैनिकास्तु विशेषेण न ते वै धनदंडतः ॥ १७४ ॥

अनूपे तु दृषाश्वानां गजोष्ट्राणां तु जांगले ।

350 साधारणे पदातीनां निवेशाद्रक्षणं भवेत् ॥ १७५ ॥

शतं शतं योजनांते सैन्यं राष्ट्रे नियोजयेत् ॥ १७५ ॥

गजोष्ट्रदृषाशवाः प्राक् श्रेष्ठास्तंभारवाहने ।

सर्वेभ्यश्शकटाश्रेष्ठा वर्षाकालं विना स्मृताः ॥ १७६ ॥

न चाल्पसाधनो गच्छेदपि जेतुमरिं लघुं ।

355 महतात्यंतसाद्यस्कबलेनैव सुबुद्धियुक् ॥ १७७ ॥

अशिक्षितमसारं च साद्यस्कं तूलवच्च तत् ।

युद्धं विनान्यकार्येषु योजयेन्मतिमान् सदा ॥ १७८ ॥

विकर्तुं यततेऽल्पोऽपि प्राप्ते प्राणात्ययेऽनिशं ।

न पुनः किंतु बलवान् विकारकरणक्षमः ॥ १७९ ॥

360 अपि बहुबलोऽशूरो न स्थातुं क्षमते रणे ।

किमल्पसाधनाशूरस्स्थातुं शक्तोऽरिणा समं ॥ १८० ॥

सुसिद्धाल्पबलशूरो विजेतुं क्षमते रिपुं ।

महान् सुसिद्धबलयुक् शूरः किं न विजेष्यति ॥ १८१ ॥

मौलशिक्षितसारेण गच्छेद्राजा रणे रिपुं ।

365 प्राणात्ययेऽपि मौलं न स्वामिनं त्यक्तुमिच्छति ॥ १८२ ॥

वाग्दंडपरुषेणैव भृतिह्रासेन भीतितः ।

नित्यं प्रवासायासाभ्यां भेदोऽवश्यं प्रजायते ॥ १८३ ॥

बलं यस्य तु संभिन्नं मनागपि जयः कुतः ।

शत्रोस्त्वस्यापि सेनाया अतो भेदं विचिंतयेत् ॥ १८४ ॥

370 यथा हि शत्रुसेनाया भेदोऽवश्यं भवेत्तथा ।

कौटिल्येन प्रदानेन द्राक् कुर्यान्नृपतिस्तदा ॥ १८५ ॥

सेवयात्यंतप्रबलं नत्या चारिं प्रसाधयेत् ।

प्रबलं मानदानाभ्यां युद्धैर्हीनबलं तथा । ॥ १८६ ॥

मैत्र्या जयेत् समबलं भेदैस्त्वान् वशं नयेत्

375 शत्रुसंसाधनोपायो नान्यस्तुबलभेदतः ॥ १८७ ॥

तावत् परो नीतिमान् स्याद्यावत् सुबलवान् स्वयं ।

मित्रं तावच्च भवति पुष्टाग्नेः पवनो यथा ॥ १८८ ॥

त्यक्तं रिपुबलं धार्यं न समूहसमीपतः ।

पृथङ्गियोजयेत् प्राग्वा युद्धार्थं कल्पयेच्च तत् ।

380 मैत्र्यमारात् पृष्ठभागे पार्श्वयोर्वा बलं न्यसेत् ॥ १९० ॥

अस्यते क्षिप्यते यत्तु मंत्रयंत्राग्निभिश्च तत् ।

- अस्त्रं तदन्यतश्शस्त्रमसिकुंतादिकं च यत् ॥ १९१ ॥
 अस्त्रं तु द्विविधं ज्ञेयं नालिकं मांत्रिकं तथा ॥ १९१ ॥
 यदा तु मांत्रिकं नास्ति नालिकं तत्र धारयेत् ।
- 385 सह शस्त्रेण नृपतिर्विजयार्थं तु सर्वदा ॥ १९२ ॥
 लघुदीर्घाकारधाराभेदैश्शस्त्रास्त्रनामकं ।
 प्रथयन्ति नवं जिन्नं व्यवहाराय तद्विदः ॥ १९३ ॥
 नालिकं द्विविधं ज्ञेयं बृहत्सुद्रविभेदतः ॥ १९४ ॥
 तिर्यगूर्ध्वोच्छद्रमूलं नालं पञ्चवितस्तिकं ।
- 390 मूलाग्रयोर्लक्ष्यभेदितिलर्विदुयुतं सदा ॥ (१९५) ॥
 यंत्राघाताग्निकृद्ग्रावचूर्णधृक्कर्णमूलकं ।
 सुकाष्ठोपांगबुध्नं च मल्यांगुलविलांतरं ॥ (१९६) ॥
 स्वांतेऽग्निचूर्णसंघातु शलाकासंयुतं दृढं ।
 लघुनालिकमप्येतत् प्रधार्य पत्तिसादिभिः ॥ १९७ ॥
- 395 यथा यथा तु त्वक्सारं यथा स्थूलविलांतरं ।
 यथा दीर्घं बृहद्गोलं दूरभेदि तथा तथा ॥ १९८ ॥
 मूलकीलभ्रमाल्लक्ष्यसमसन्धानभाजि यत् ।
 बृहन्नालिकसंज्ञं तत् काष्ठबुध्नविर्वर्तितं ।
 प्रवाहं शकटाद्यैस्तु सुयुक्तं विजयप्रदं ॥ १९९ ॥
- 400 सुवर्चिलवणात् पंच पलानि गंधकात् पलं ।
 अंतर्धूमविपक्वार्कस्तुह्याद्यंगारतः पलं ॥ (२००) ॥
 शुद्धात् संग्राह्यं संचूर्ण्य संमील्य प्रपुटेद्रसैः ।
 स्तुह्यकर्णां रसोनस्य शोषयेदातपेन च ।
 पिप्प्लु शर्करवच्चैतदग्निचूर्णं भवेत् खलु ॥ २०१ ॥
- 405 सुवर्चिलवणाद्गागाण्डा चत्वार एव वा ।

- नालास्त्रार्थाग्निचूर्णे तु गंधांगारौ तु पूर्ववत् ॥ २०३ ॥
गोलो लोहमयो गर्भघुटिकः केवलोऽपि वा ।
सीसस्य लघुनालार्थे ह्यन्यधातुभवोऽपि वा ॥ २०४ ॥
लोहसारमयं वापि नालास्त्रं त्वन्यधातुजं ।
410 नित्यसंमार्जनस्त्वच्छमस्त्रपातिभिरावृतं ॥ २०५ ॥
अंगारस्यैव गंधस्य सुवर्चिलवणस्य च ।
शिलाया हरितालस्य तथा सीसमलस्य च ॥ (२०६) ॥
हिंगुलस्य तथा कांतरजसः कर्पूरस्य च ।
जतोर्नील्याश्च सरलनिर्यासस्य तथैव च ॥ (२०७) ॥
415 समन्यूनाधिकैरंशैराग्निचूर्णान्यनेकशः ।
कल्पयन्ति च तद्विद्याश्रन्द्रिकाभादिमन्ति च ॥ २०८ ॥
क्षिपन्ति चाग्निसंयोगाद्गोलं लक्षे सुनालगं ॥ २०९ ॥
नालास्त्रं शोधयेदादौ दद्यात्तत्राग्निचूर्णकं ।
निवेशयेत्तद्वन्देन नालमूले यथा दृढं ॥ २१० ॥
420 ततस्सुगोलकं दद्यात् ततः कर्णेऽग्निचूर्णकं ।
कर्णचूर्णाग्निदानेन गोलं लक्ष्ये निपातयेत् ॥ २१० ॥
लक्ष्यभेदी यथा बाणो धनुर्ज्याविनियोजितः ।
भवेत् तथा तु संधाय द्विहस्तश्च शिलीमुखः ॥ २११ ॥
अष्टाश्रा पृथुबुध्ना तु गदा हृदयसंभिता ।
425 पट्टीशस्त्वसमो हस्तबुध्नश्चोभयतोमुखः ॥ २१२ ॥
ईषद्वक्त्रैकधारो विस्तारे चतुरंगुलः ।
क्षुरप्रान्तो नाभिसमो दृढमुष्टिस्तुचन्द्ररुक् ।
खड्गः प्रासश्चतुर्हस्तदंडबुध्नः क्षुराननः ॥ २१३ ॥
दशहस्तमितः कुंतः फालाग्रश्चक्रबुध्नकः ।

- 430 चक्रं षड्द्वस्तपरीध क्षुरप्रान्तं सुनाभियुक् ॥ २१५ ॥
 त्रिहस्तदंडस्त्रिशिरसो लोहरज्जुस्सुपाशकः ॥ २१५ ॥
 गोधूमसंमितस्थूलपत्रं लोहमयं दृढं ।
 कवचं सशिरस्त्राणमूर्ध्वकायविशोभनं ॥ २१६ ॥
 तीक्ष्णाग्रं करजं श्रेष्ठं लोहसारमयं दृढं ॥ २१७ ॥
- 435 यो वै सुपुष्टसंभारस्तथा षड्गुणमंत्रावित् ।
 बहुस्त्रसंयुतो राजां योद्धुमिच्छेत् स एव हि ।
 अन्यथा दुःखमामोति स्वराज्याद्भक्ष्यतेऽपि च ॥ २१८ ॥
 आविभ्रतोऽशत्रुभावमुभयोस्संयतात्मनोः ।
 अस्त्राद्यैस्त्वार्थसिद्धयर्थं व्यापारो युद्धमुच्यते ॥ २१९ ॥
- 440 मंत्रास्त्रैर्देविकं युद्धं नालाद्यस्त्रैस्तथाऽसुरं ।
 शस्त्रबाहुसमुत्थं तु मानवं युद्धमीरितं ॥ २२० ॥
 एकस्य बहुभिस्तार्धं बहूनां बहुभिश्च वा ।
 एकस्यैकेन वा द्वाभ्यां द्वयोर्वा तद्वेत् स्वलु ॥ २२१ ॥
 कालं देशं शत्रुवलं दृष्ट्वा स्वीयवलं ततः ।
- 445 उपायान् षड्गुणं मंत्रं संभूयाद्युद्धकामुकः ॥ २२२ ॥
 शरद्धेमंतशिशिरकालो युद्धेषु चोत्तमः ।
 वसंतो मध्यमो ज्ञेयोऽधमो ग्रीष्मस्मृतस्तदा ॥ २२३ ॥
 वर्षासु न प्रशंसन्ति युद्धं साम स्मृतं तदा ॥ २२४ ॥
 युद्धसंभारसंपन्नो यदाधिकवलो नृपः ।
- 450 मनोत्साही सुशकुनोत्पाती कालस्तदा शुभः ॥ २२५ ॥
 कार्येऽत्यावश्यके प्राप्ते कालो नो चेद्यदा शुभः ।
 विधाय हृदि विश्वेशं गेहे चिह्नमियात्तदा ॥ २२६ ॥
 न कालनियमस्तत्र गोस्त्रीविप्रविनाशने ॥ २२६ ॥

यस्मिन् देशे यथाकालं सैन्यव्यायामभूमयः ।

465 परस्य विपरीताश्च स्मृतो देशस्त उत्तमः ॥ २२७ ॥

आत्मनश्च परेषां च तुल्यव्यायामभूमयः ।

यत्र मध्यम उद्दिष्टो देशश्शास्त्रविचितकैः ॥ २२८ ॥

अरातिसैन्यव्यायामसुपर्याप्तमहीतलः ।

आत्मनो विपरीतश्च स वै देशोऽधमस्मृतः ॥ २२९ ॥

470 स्वसैन्यात्तु तृतीयांशहीनं शत्रुबलं यदि ।

आशिक्षितमसारं वा साद्यस्कं स्वजयाय वै ॥ २३० ॥

पुत्रवत् पालितं यत्तु दानमानविवर्द्धितं ।

युद्धसंभारसंपन्नं स्वसैन्यं विजयप्रदं ॥ २३१ ॥

संधिं च विग्रहं यानमासनं च समाश्रयं ।

475 द्वैधीभावं च संविद्यान्मंत्रस्यैतांस्तु पद्गुणान् ॥ २३२ ॥

याभिः क्रियाभिर्वलवान् मित्रतां याति वै रिपुः ।

सा क्रिया संधिरित्युक्ता विमृशेत् तां तु यत्नतः ॥ २३३ ॥

विकर्षितस्तन् वाधीनो जवेच्छत्रुस्तु येन वै ।

कर्मणा विग्रहस्तं तु चिंतयेन्मन्त्रिभिर्नृपः ॥ २३४ ॥

470 शत्रुनाशार्थगमनं यानं स्वाभीष्टासिद्धये ।

स्वरक्षणं शत्रुनाशो भवेत् स्यानात् तदासनं ॥ २३५ ॥

यैर्गुप्तो बलवान् भूयादुर्वलोऽपि स आश्रयः ।

द्वैधीभावस्वसैन्यानां स्थापनं गुल्मगुल्मतः ॥ २३६ ॥

बलीयसाभियुक्तस्तु नृपोऽनन्यप्रतिक्रियः ।

475 आपन्नस्तंधिमन्विच्छेत् कुर्वाणः कालयापनं ॥ २३७ ॥

एक एवोपहारस्तु संधिरेप मतो हितः ।

उपहारस्य भेदास्तु सर्वेऽन्ये मैत्रवर्जिताः ॥ २३८ ॥

- आभियोक्ता बलीयस्त्वादलब्ध्वा न निवर्तते ।
 उपहारादृते यस्मात् संधिरन्यो न विद्यते ॥ २३९ ॥
- 480 शत्रोर्बलानुसारेण उपहारं प्रकल्पयेत् ।
 सेवां वापि च स्वीकुर्यादद्यात् कन्यां भुवं धनं ॥ २४० ॥
- स्वसामन्तांश्च संधीयान्मन्त्रेणान्यजयाय वै ।
 संधिः कार्योऽप्यनार्येण संप्राप्योत्सादयेद्धि सः ॥ २४१ ॥
- संघातवान् यथा वेणुर्निविडैः कण्टकैर्वृतः ।
 485 न शक्यते समुच्छेत्तुं वेणुस्संघातवांस्तथा ॥ २४२ ॥
- संधिश्चातिबले युद्धं साम्ये यानं तु दुर्बले ।
 सुहृद्भिराश्रयस्स्थानं दुर्गादिभजनं द्विधा ॥ २४३ ॥
- बलिना सह संघाय भये साधारणे यदि ।
 आत्मानं गोपयेत् काले बह्वमित्रेषु बुद्धिमान् ॥ २४४ ॥
- 490 बलिना सह योद्धव्यमिति नास्ति निदर्शनं ।
 प्रतिवातं हि न घनः कदाचिदपि सर्पति ॥ २४५ ॥
- बलीयसि प्रणमतां काले विक्रमतामपि ।
 संपदो न विसर्पति प्रतीपमिव निम्नगाः ॥ २४६ ॥
- राजा न गच्छेद्विश्वासं संधितोऽपि हि बुद्धिमान् ।
 495 अद्रोहसमयं कृत्वा वृत्रमिन्द्रः पुरावधीत् ॥ २४७ ॥
- आपन्नोऽभ्युदयाकांक्षी पीड्यमानः परेण वा ।
 देशकालबलोपेतः प्रारभेत च विग्रहं ॥ २४८ ॥
- प्रहीनबलमित्रं तु दुर्गस्थं शत्रुमागतं ।
 अत्यन्तविषयासक्तं प्रजाद्रव्यापहारकं ।
 500 भिन्नमन्त्रिवलं राजा पीडयेत् परिवेष्टयन् ॥ २४९ ॥
- विग्रहस्त च विज्ञेयो ह्यन्यश्च कलहस्मृतः ॥ २५० ॥

वलीयसात्यल्पवलश्शूरेण न च विग्रहं ।

कुर्याच्च विग्रहे पुंसां सर्वनाशः प्रजायते

॥ २५१ ॥

एकार्थाभिनिवेशित्वं कारणं कलहस्य वा ।

606 उपायांतरनाशे तु ततो विग्रहमाचरेत्

॥ २५२ ॥

विगृह्य संधाय तथा संभूयाथ प्रसंगतः ।

उपेक्षया च निपुणैर्यानं पंचविधं स्मृतं

॥ २५३ ॥

विगृह्य याति हि यदा सर्वाञ्छत्रुगणान् वलात् ।

विगृह्ययानं यानक्षैस्तदाचार्यैः प्रचक्ष्यते

॥ २५४ ॥

610 अरिमित्राणि सर्वाणि स्वमित्रैस्तर्वतो वलात् ।

विगृह्य चारिभिर्गतुं विगृह्यगमनं तु वा

॥ २५५ ॥

संधायान्यत्र यात्रार्या पार्ष्णिग्राहेण शत्रुणा ।

संधायगमनं प्रोक्तं तज्जिगीषोः फलार्थिनः

॥ २५६ ॥

एको भूपो यदैकत्र सामंतैस्तांपरायिकैः ।

616 शक्तिशौर्ययुतैर्यानं संभूयगमनं हि तत्

॥ २५७ ॥

अन्यत्र प्रस्थितस्तंगादन्यत्रैव च गच्छति ।

प्रसंगयानं तत् प्रोक्तं यानविद्धिश्च मंत्रिभिः

॥ २५८ ॥

रिपुं यातस्य बलिनस्संप्राप्य विकृतं फलं ।

उपेक्ष्य तस्मिन् तद्यानमुपेक्षायानमुच्यते

॥ २५९ ॥

520 दुर्दृष्टेऽप्यकुलीने तु बलं दातारि रज्यते ।

हृष्टं कृत्वा स्त्रीमवलं पारितोष्यप्रदानतः

॥ २६० ॥

नायकः पुरतो यायात् प्रवीरपुरुषावृतः ।

मध्ये कलत्रं कोशश्च स्वामी फल्गु च यद्धनं ।

ध्वजिनीं च सदोद्युक्तस्त गोपायेदिवानिशं

॥ २६१ ॥

525 नद्यद्रिवनदुर्गेषु यत्र यत्र भयं भवेत् ।

- सेनापतिस्तत्र तत्र गच्छेद्व्यूहकृतैर्वलैः ॥ २६३ ॥
 यायाद्व्यूहेन महता मकरेण पुरोभये ।
 श्येनेनोभयपक्षेण सूच्या वा धीरवक्त्रया ॥ २६४ ॥
 पश्चाद्भये तु शकटं पार्श्वयोर्वज्रसंज्ञिकं ।
 530 सर्वतस्सर्वतोभद्रं चक्रं व्यालमथापि वा ।
 यथादेशं कल्पयेद्वा शत्रुसेनाविभेदकं ॥ २६५ ॥
 व्यूहरचनसंकेतान् वाद्यभाषासमीरितान् ।
 स्वसैनिकैर्विना कोऽपि न जानाति तथाविधान् ।
 नियोजयेच्च मतिमान् व्यूहान् नानाविधान् सदा ॥ २६७ ॥
 535 अश्वानां च गजानां च पदातीनां पृथक् पृथक् ।
 उच्चैस्संश्रावयेद्व्यूहसंकेतान् सैनिकान् नृपः ॥ (२६८) ॥
 वामदक्षिणसंस्थो वा मध्यस्थो वाग्रसंस्थितः ।
 श्रुत्वा तान् सैनिकैः कार्यमनुशिष्टं यथा तथा ॥ २६९ ॥
 संमिलनं प्रसरणं परिभ्रमणमेव च ।
 540 आकुंचनं तथा यानं प्रयाणमपयानकं ॥ (२७०) ॥
 पर्यायेण च सांमुख्यं समुत्थानं च लुण्ठनं ।
 संस्थानं चाष्टदलवच्चक्रवद्गोलतुल्यकं ॥ (२७१) ॥
 सूचीतुल्यं शकटवदध्वं चंद्रसमं तु वा ।
 पृथग्भवनमल्पाल्पैः पर्यायैः पंक्तिवेशनं ॥ (२७२) ॥
 545 शस्त्रास्त्रयोर्धारणं च संधानं लक्ष्यभेदनं ।
 मोक्षणं च तथास्त्राणां शस्त्राणां परिधातनं ॥ (२७३) ॥
 द्राक् संधानं पुनः पातो ग्रहो मोक्षः पुनः पुनः ।
 स्वगूहनं प्रतीधातशस्त्रास्त्रपदविक्रमैः ॥ (२७४) ॥
 द्वाभ्यां त्रिभिश्चतुर्भिर्वा पंक्तितो गमनं ततः ।

चतुर्थेऽध्याये सप्तमं प्रकरणं

॥ २७५ ॥

550 तथा प्राग्भवतं चापस्तरणं तूपसर्जनं
अपसृत्यास्त्रसिद्धचर्यमुपसृत्य विमोक्षणे ।

॥ २७६ ॥

प्राग्भूत्वा मोचयेदस्त्रं व्यूहस्थस्तैनिकस्तदा
आसीनस्याद्विमुक्तास्त्रः प्राग्वा चापसरेत् पुनः ।

॥ २७७ ॥

प्रागासीनं तूपसृतो दृष्ट्वा स्वास्त्रं विमोचयेत् ।
560 एकैकशो द्विशो वापि संघशो बोधितो यथा
क्रौञ्चानां स्वे गतिर्यादृक् पंक्तिस्तसंप्रजायते ।

॥ २७८ ॥

तादृक् संचारयेत् क्रौञ्चव्यूहं देशवलं यथा
सूक्ष्मग्रीवं मध्यपुच्छं स्थूलपक्षं तु पंक्तिः ।

॥ २७९ ॥

वृहत्पक्षं मध्यगलपुच्छं श्येनं मुखे तनु
560 चतुष्पान्मकरो दीर्घस्थूलवक्राद्विरोष्ठकः ।

॥ २८० ॥

सूची सूक्ष्ममुखो दीर्घसमदण्डांतरं ध्रुयुक्
चक्रव्यूहश्चैकमार्गो ह्यष्टधा कुंडलीरुतः ।

॥ २८१ ॥

चतुर्दिक्ष्वष्टपारिधिस्तर्वतोभद्रसंज्ञकः
अमार्गश्चाष्टवलयी गोलकस्तर्वतोमुखः ।

॥ (२८२) ॥

565 शकटशकटाकारो व्यालो व्यालाकृतिस्तदा
सैन्यमल्पं वृहद्वापि दृष्ट्वा मार्गं रणस्थलं ।

॥ २८३ ॥

व्यूहैर्व्यूहेन व्यूहाभ्यां संकरेणापि कल्पयेत्
यन्वास्त्रैश्शत्रुसेनाया भेदो येभ्यः प्रजायते ।

॥ २८४ ॥

स्थलेभ्यस्तेषु संतिष्ठेत् सैन्यो ह्यासनं हि तत्
570 तृणान्नजलसम्भारा ये चान्ये शत्रुपोपकाः ।

॥ (२८५) ॥

सम्यङ्ङिरुध्य तान् यत्नात् परितश्चिरमासनात्
विच्छिन्नाविविधासारं प्रक्षीणयवसेन्यनं ।

॥ २८६ ॥

विगृह्यमाणप्रकृतिं कालेनैव वशं नयेत्

अरेश्च विजिगीषोश्च विग्रहे हीयमानयोः ।

575 संघाय यदवस्थानं संघायासनमुच्यते ॥ २८७ ॥

उच्छिद्यमानो बलिना निरुपायप्रतिक्रियः ।

कुलोद्भवं सत्यमार्यमाश्रयेत बलोत्कटं ॥ २८८ ॥

विजिगीषोस्तु साह्यार्थास्तुहृत्सम्बन्धिबांधवाः ।

प्रदत्तभृतिका ह्यन्ये भूपा अंशप्रकल्पिताः ॥ २८९ ॥

580 सैवाश्रयस्तु कथितो दुर्गाणि च महात्मभिः ॥ २९० ॥

अनिश्रितोपायकार्यस्समयानुचरो नृपः ।

द्वैधीभावेन वर्तेत काकाक्षिवदलक्षितं ।

प्रदर्शयेदन्यकार्यमन्यमालम्बयेच्च वा ॥ २९१ ॥

सदुपायैश्च सन्मन्त्रैः कार्यसिद्धिरथोद्यमैः ।

585 भवेदल्पजनस्यापि किं पुनर्नृपतेर्न हि ॥ २९२ ॥

उद्योगेनैव सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः ।

न हि सुतमृगेन्द्रस्य निपतन्ति गजा मुखे ।

अयोऽभेद्यमुपायेन द्रवतामुपनीयते ॥ २९४ ॥

लोकप्रसिद्धमेवैतद्वारि वहेर्नियामकं ।

590 उपायोपगृहीतेन तेनैतत् परिशोष्यते ॥ २९५ ॥

उपायेन पदं मूर्ध्नि न्यस्यते मत्तहस्तिनां ।

उपायेषूत्तमो भेदष्ण्डगुणेषु समाश्रयः ॥ २९६ ॥

कार्यौ द्वौ सर्वदा तौ तु नृपेण विजिगीषुणा ।

ताभ्यां विना नैव कुर्याद्युद्धं राजा कदाचन ॥ २९७ ॥

595 परस्परं प्रातिकूल्यं रिपुसेनपमंत्रिणां ।

भवेद्यथा तथा कुर्यात् तत्प्रजायाश्च तत्त्रिषयाः ॥ २९८ ॥

उपायान् षड्गुणान् वीक्ष्य शत्रोस्त्वस्यापि सर्वदा ।

- युद्धं प्राणात्यये कुर्यात् सर्वस्वहरणे सति ॥ २९९ ॥
 स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च गोविनाशेऽपि ब्राह्मणैः ।
- 600 प्राप्ते युद्धे क्वचिन्नैव भवेदपि पराङ्मुखाः ॥ ३०० ॥
 युद्धमुत्सृज्य यो याति स देवैर्हन्यते भृशं ॥ ३००^१ ॥
 समोत्तमाधमै राजा त्वाहूतः पालयन् प्रजाः ।
 न निवर्तेत सङ्ग्रामात् क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ ३०१ ॥
 राजानं चावियोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनं ।
- 605 भूमिरेतौ निर्गिलति सर्पो विलशयानिव ॥ ३०२ ॥
 ब्राह्मणस्यापि चापत्तौ क्षत्रधर्मेण वर्ततः ।
 प्रशस्तं जीवितं लोके क्षत्रं हि ब्रह्मसंभवं ।
 अधर्मः क्षत्रियस्यैव यच्छय्यामरणं भवेत् ॥ ३०३ ॥
 विसृजन् श्लेष्मपित्तानि कृपणं परिदेवयन् ।
- 610 अविक्षतेन देहेन प्रलयं योऽधिगच्छति ।
 क्षत्रियो नास्य तत् कर्म प्रशंसन्ति पुराविदः ॥ ३०४ ॥
 न गृहे मरणं शस्तं क्षत्रियाणां विना रणात् ।
 शौण्डीराणामशौण्डीरमधर्मं कृपणं हि तत् ॥ ३०५ ॥
 रणेषु कदनं कृत्वा ज्ञातिभिः परिवारितः ।
- 615 शस्त्रास्त्रैस्तुविनिर्भिन्नः क्षत्रियो वधमर्हति ॥ ३०६ ॥
 आहवेपु मिथोऽन्योऽन्यं जिघांसन्तो महीक्षितः ।
 युध्यमानाः परं शक्त्या स्वर्गं यात्यपराङ्मुखाः ॥ ३०७ ॥
 भर्तुरर्थे च यश्शूरो विक्रमेद्वाहिनीमुखे ।
 भयात्तन्निवर्तेत तस्य स्वर्गो ह्यनन्तकः ॥ ३०८ ॥
- 620 आहवे निहतं शूरं न शोचेत कदाचन ।
 निर्मुक्तस्तर्वपापेभ्यः पूतो याति सलोकनां ॥ ३१० ॥

- वराप्सरस्सहस्राणि शूरमायोधने हतं ।
 त्वरमाणाः प्रधावंति मम भर्ता भवेदिति ॥ ३११ ॥
- मुनिभिर्दीर्घतपसा प्राप्यते यत् पदं महत् ।
 625 युद्धाभिमुखनिहतैश्शूरैस्तद्वागवाप्यते ॥ ३१२ ॥
- एतत्तपश्च पुण्यं च धर्मश्चैव सनातनः ।
 चत्वार आश्रमास्तस्य यो युद्धे न पलायते ॥ ३१३ ॥
- न हि शौर्यात् परं किञ्चित् त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
 शूरस्सर्वं पालयति शूरे सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ ३१४ ॥
- 630 चराणामचरा अन्नमदंष्ट्रा दंष्ट्रिणामपि ।
 अपाणयः पाणिमतामन्नं शूरस्य कातराः ॥ ३१५ ॥
- द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ ।
 परिव्राड्योगयुक्तो यो रणे चाभिमुखं हतः ॥ ३१६ ॥
- आत्मानं गोपयेच्छक्तो वधेनाप्याततायिनः ।
 635 सुविद्यब्राह्मणगुरोर्युद्धे श्रुतिनिदर्शनात् ॥ ३१७ ॥
- आचार्या वै कारुणिकाः प्राज्ञाश्रापापदर्शिनः ।
 नैते महाभये प्राप्ते संप्रष्टव्याः कथंचन ॥ ३१८ ॥
- प्रासादेषु विचित्रेषु गोष्ठीषूपवनेषु च ।
 कथा विचित्राः कुर्वाणाः पण्डितास्तत्र शोभनाः ॥ ३१९ ॥
- 640 बहून्याश्चर्यरूपाणि कुर्वाणा जनसंसादि ।
 इज्यास्त्रे चोपसंधाने पण्डितास्तत्र शोभनाः ॥ ३२० ॥
- परेषां विवरज्ञाने मनुष्यचरितेषु च ।
 हस्त्यश्वरथचर्यासु खरोष्ट्राजाविकर्मणि ॥ (३२१) ॥
- गोधनेषु प्रतोलीषु स्वयंवरमुखेषु च ।
 645 अन्नसंस्कारदोषेषु पण्डितास्तत्र शोभनाः ॥ ३२२ ॥

- पण्डितान् पृष्ठतः कृत्वा परेषां गुणवादिनः ।
अरेश्चित्तगुणान् ज्ञात्वा न सैन्ये भङ्गशंकया ।
विधीयतां तथा नीतिर्यथा वय्यो जवेत् परः ॥ ३२४ ॥
- आततायित्वमापन्नो ब्राह्मणश्शूद्रवन् स्मृतः ।
650 नाततायिवये दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ॥ ३२५ ॥
उद्यम्य शस्त्रमायातं भ्रूणमप्याततायिनं ।
निहत्य भ्रूणहा न स्यादहत्वा भ्रूणहा भवेत् ॥ ३२६ ॥
उद्यतेषुमथो दृष्ट्वा ब्राह्मणं क्षत्रवन्धुवन् ।
यो हन्यात् समरे क्रुद्धं युध्यन्तमपलायितं ।
655 ब्रह्महत्या न तस्य स्यादिति धर्मेषु निश्चयः ॥ ३२७ ॥
अपसरति यो युद्धाज्जीवितार्थी नराधमः ।
जीवन्नेव मृतस्तोऽपि भुंक्ते राष्ट्रकृतं त्वघं ॥ ३२८ ॥
मित्रं वा स्वामिनं त्यक्त्वा निर्गच्छति रणाच्च यः ।
सोऽन्ते नरकमायाति सजीवो निच्यतेऽखिलैः ॥ ३२९ ॥
660 मित्रमापन्नं दृष्ट्वा सहायं न करोति यः ।
अकीर्तिं लभते सोऽत्र मृतो नरकमृच्छति ॥ ३३० ॥
विस्त्रंभाच्छरणं प्राप्तं यस्संत्यजति दुर्मतिः ।
स याति नरके घोरे यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ३३१ ॥
सुदुर्वृत्तं यदा क्षत्रं नाशयेयुस्तु ब्राह्मणाः ।
665 युद्धं कृत्वापि शस्त्रास्त्रैर्न तदा पापजाजिनः ॥ ३३२ ॥
हीनं यदा क्षत्रकुलं नीचैर्लोकः प्रपीड्यते ।
तदापि ब्राह्मणा युद्धे नाशयेयुस्तु तान् द्रुतं ॥ ३३३ ॥
उत्तमं मांत्रिकास्त्रेण नालिकास्त्रेण मध्यमं ।
शस्त्रैः कनिष्ठं युद्धं तु बाहुयुद्धं ननोऽधमं ॥ ३३४ ॥

- 670 मन्त्रैरेतमहाशक्तिबाणाद्यैश्शत्रुनाशनं ।
 मांत्रिकास्त्रेण तद्युद्धं सर्वयुद्धोत्तमं स्मृतं ॥ ३३५ ॥
 नालाग्निचूर्णसंयोगाञ्छक्षे गोलनिपातनं ।
 नालिकास्त्रेण तद्युद्धं महाह्रासकरं रिपोः ॥ ३३६ ॥
 कुंतादिशस्त्रसंघातैर्नाशनं रिपुणां च यत् ।
- 675 शस्त्रयुद्धं तु तज्ज्ञेयं नालास्त्राभावतस्सदा ॥ ३३७ ॥
 कर्षणैस्संधिमर्माणां प्रतिलोमानुलोमतः ।
 बंधनैर्घातनं शत्रोर्युक्त्या तद्बाहुयुद्धकं ॥ ३३८ ॥
 वामपाणिकचोत्पीडा भूमौ निष्पेषणं बलात् ।
 मूर्ध्नि पादग्रहरणं जानुनोदरपीडनं ॥ (३३९) ॥
- 680 मालूराकारया मुष्ण्या कपोले दृढताडनं ।
 कफोनिपातोऽप्यसकृत् सर्वतस्तलताडनं ।
 जालेन युद्धे भ्रमणं नियुद्धं स्मृतमष्टधा ॥ (३४१) ॥
 चतुर्भिः क्षात्रियं हन्यात् पञ्चभिः क्षात्रियाधमं ।
 षड्भिर्वैश्यं सप्तभिस्तु शूद्रं संकरमष्टभिः ।
- 685 शत्रुष्वेतानि युंजीत न मित्रेषु कदाचन ॥ ३४२ ॥
 नालास्त्राणि पुरस्कृत्य लघूनि च महान्ति च ।
 तत्पृष्ठगांश्च पादातान् गजाश्वान् पार्श्वयोस्स्थितान् ।
 कृत्वा युद्धं प्रारभेत भिन्नामात्यबलारिणा ॥ ३४४ ॥
 सांमुख्येन प्रपातेन पार्श्वार्भ्यामपयानतः ।
- 690 युद्धानुकूलभूमेस्तु यावद्धाभस्तथाविधं ॥ (३४५) ॥
 सैन्यार्धांशेन प्रथमं सेनपैर्युद्धमीरितं ।
 अमात्यगोपितैः पश्चादमात्यैस्सह तद्भवेत् ।
 नृपसङ्गोपितैः पश्चात् स्वतः प्राणात्यये च तत् ॥ ३४६ ॥

दीर्घाध्वनि परिश्रांतं क्षुत्पिपासाहितश्रमं ।

695 व्याधिर्दुर्भिक्षकरकैः पीडितं दस्युविद्रुतं ॥ (३४७) ॥

पंकपांसुजलस्कंधव्यस्तं श्वासानुरं तथा ।

प्रसुप्तं भोजने व्यग्रमभूमिष्टमसंस्थितं ॥ (३४८) ॥

घोराग्निभयवित्रस्तं दृष्टिवातसमाहतं ।

एवमादिषु जातेषु व्यसनैश्च समाकुलं ।

700 स्वसैन्यं साधु रक्षेत्तु परसैन्यं विनाशयेत् ॥ ३५० ॥

बलस्य व्यसनानीह यान्युक्तानि मनीषिभिः ।

मुख्यो भेदो हि तेषां तु पापिष्ठो विदुषां मनः ॥ ३५१ ॥

भिन्ना हि सेना नृपतेर्दुःसंदेहा भवत्युत ।

मौला हि पुरुषव्याघ्र किमु नाना समुत्थिता ॥ ३५२ ॥

705 उपायान् पङ्गुणं मन्त्रं शत्रोस्त्वस्यापि चिंतयेत् ।

धर्मयुद्धैः कूटयुद्धैर्हन्यादेव रिपुं सदा ॥ ३५३ ॥

याने सपादभृत्या तु स्वभृत्यान् वर्धयन्नृपः ।

स्वदेहं गोपयन् युद्धे चर्मणा कवचेन च ॥ (३५४) ॥

पाययित्वा मदं सम्यक् सैनिकान् शौर्यवर्धनं ।

710 उत्तोजितांश्च निर्वैधान् मन्वान् युद्धे नियोजयेत् ॥ ३५५ ॥

नालिकास्त्रेण खड्गाद्यैस्सैनिकैः पातयेदरीन् ।

कुतेन सादी बाणेन रथगो गजगोऽपि च ॥ ३५६ ॥

गजो गजेन यातव्यस्तुरगेण तुरङ्गमः ।

रथेन च रथो योज्यः पत्तिना पत्तिरेव च ।

715 एकेनैकश्च शस्त्रेण शस्त्रमस्त्रेण वास्त्रकं ॥ ३५७ ॥

न च हन्यात् स्थलारूढं न स्त्रीवं न कृतांजलिं ।

न मुक्तकेशमासीनं न तवास्मीति वादिनं ॥ ३५८ ॥

- न सुप्तं न विसन्नाहं न नग्नं न निरायुधं ।
 न युध्यमानं पश्यन्तं युध्यमानं परेण च ॥ ३५९ ॥
- 720 पिवंतं न च भुञ्जानमन्यकार्याकुलं न च ।
 न भीतं न परावृत्तं सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ ३६० ॥
 वृद्धो बालो न हन्तव्यो नैव स्त्री केवलो नृपः ।
 यथायोग्यं तु संयोज्य निघ्नन् धर्मो न हीयते ॥ ३६१ ॥
 धर्मयुद्धे तु कूटे वै न संति नियमा अमी ।
 725 न युद्धं कूटसदृशं नाशनं बलवद्विपोः ॥ ३६२ ॥
 रामकृष्णेन्द्रादिदेवैः कूटमेवादृतं पुरा ।
 कूटेन निहतो वालिर्यवनो नमुचिस्तथा ॥ ३६३ ॥
 प्रफुल्लवदनेनैव तथा कोमलया गिरा ।
 अङ्गीकृतापराधेन सेवादाननतिस्तवैः ।
 730 उपकारैस्त्वाशयेन दिव्यैर्विश्वासयेत् परं ॥ ३६४ ॥
 क्षुरधारेण मनसा रिपोश्छिद्रं सुलक्षयेत् ॥ ३६५ ॥
 अवमानं पुरस्कृत्य मानं कृत्वा तु पृष्ठतः ।
 स्वकार्यं साधयेत् प्राज्ञः कार्यध्वंसो हि मूर्खता ॥ ३६६ ॥
 मञ्चासीनश्शतानिकस्तेनाकार्यं विचिंतयन् ।
 735 सदैव व्यूहसंकेतवाद्यशब्दांतवर्तिनः । ॥ ३६८ ॥
 संचरेयुस्तैनिकाश्च राजराष्ट्रहितैषिणः ॥ ३६८ ॥
 भेदितां शत्रुणा दृष्ट्वा स्वसेनां घातयेच्च तां ॥ ३६८ ॥
 प्रत्यग्रे कर्मणि कृते योर्धैर्दद्याद्धनं च तान् ।
 पारितोष्यञ्चाधिकारं क्रमतोऽर्हं नृपस्तदा ॥ ३६९ ॥
 740 जलान्नतृणसंरोधैश्शत्रून् संपीड्य यत्नतः ।
 पुरस्ताद्विषमे देशे पश्चाद्धन्यात्तु वेगवान् ॥ ३७० ॥

- कूटस्वर्णमहादानैर्भेदयित्वा द्विपद्वलं ।
 नित्याविस्रंभसंसुप्तं प्रजागरकृतश्रमं ॥ (३७१) ॥
 विलोभ्यापि परानीकमप्रमत्तो विनाशयेत् ।
 745 तत्सहायवलं नैव व्यसनात्तमपि क्वचित् ॥ ३७२ ॥
 स्वसमीपतरं राज्यं नान्यस्माद्ग्राहयेत् क्वचित् ।
 क्षणं युद्धाय सज्जेत क्षणं चापसरेत् पुनः ।
 अकस्मान्निपतेद्दूरादस्युवत् परितस्तदा ॥ ३७३ ॥
 रूढ्यं हेम च कुप्यं च यो यज्जयति तस्य तनू ।
 750 दद्यात् कार्यानुरूपं च हृष्टो योयान् प्रहर्षयन् ॥ ३७४ ॥
 विजित्य च रिपूनेवं समादद्यात् करं तथा ।
 राज्यांशं वा सर्वराज्यं नन्दयीत ततः प्रजाः ॥ ३७५ ॥
 तूर्यमङ्गलघोषेण स्वकीयं पुरमाविशेत् ।
 तत्प्रजाः पुत्रवत् सर्वाः पालयीतात्मसात्कृताः ॥ ३७६ ॥
 755 नियोजयेन्मन्त्रिगणमपरं मन्त्राचिन्तने ।
 देशे काले च पात्रे च ह्यादिमध्यावसानतः ।
 भवेन्मन्त्रफलं कीदृगुपायेन कथं त्विति ॥ (३७८) ॥
 मन्त्राद्यधिकृतः कार्यं युवराजाय बोधयेत् ।
 पश्चाद्वाज्ञे तु तैस्ताकं युवराजो निवेदयेत् ॥ ३७९ ॥
 760 राजा संशासयेदादौ युवराजं ततस्तु सः ।
 युवराजो मन्त्रिगणान् राजाग्रे तेऽधिकारिणः ॥ ३८० ॥
 सदसत् कर्म राजानं बोधयेद्धि पुरोहितः ॥ ३८१ ॥
 ग्रामाद्वहिस्तमीपे तु सैनिकान् धारयेत् सदा ।
 ग्राम्यसैनिकयोर्न त्यादुत्तमर्णाधमर्णता ॥ ३८२ ॥
 765 सैनिकार्थं तु पण्यानि सैन्ये संधारयेत् पृथक् ।

नैकत्र वासयेत् सैन्यं वत्सरं तु कदाचन ॥ ३८३ ॥

सेनासहस्रं सज्जं स्यात् क्षणात् संशासयेत् तथा ।

संशासयेत् स्वनियमान् सैनिकानष्टमे दिने ॥ ३८४ ॥

चंडत्वमाततायित्वं राजकार्ये विलंबनं ।

770 अनिष्टोपेक्षणं राजस्त्वधर्मपारिवर्जनं ॥ (३८५) ॥

त्येजंतु सैनिका नित्यं सल्लापमपि वा परैः ।

नृपाज्ञया विना ग्रामं न विशेष्युः कदाचन ॥ (३८६) ॥

स्वाधिकारिगणस्यापि ह्यपराधं दिशंतु नः ।

मित्रभावेन वर्तध्वं स्वामिहृत्ये सदारिवलैः ॥ (३८७) ॥

775 सूज्ज्वलानि च रक्षन्तु शस्त्रास्त्रवसनानि च ।

अन्नं जलं प्रस्थमात्रं पात्रं बहुन्नसाधकं ॥ ३८८ ॥

शासनादन्यथाचारान् विनेष्यामि यमालयं ।

भेदायिता रिपुधनं गृहीत्वा दर्शयंतु मां ॥ ३८९ ॥

सैनिकैरभ्यसेन्नित्यं व्यूहाद्यनुकृतिं नृपः ।

780 तथायनेऽयने लक्ष्यमस्त्रपातैर्विभेदेयेत् ॥ ३९० ॥

सायं प्रातस्सैनिकानां कुर्यात् सङ्गणनं नृपः ।

जात्याकृतिवयोदेशग्रामवासान् विमृश्य च ॥ ३९१ ॥

कालं भृत्यवर्धि देयं दत्तं भृत्यस्य लेखयेत् ।

कति दत्तं हि भृत्येभ्यो वेतनं पारितोषिकं ।

785 तत्प्राप्तिपत्रं गृहीयाद्दद्याद्वेतनपत्रकं ॥ ३९२ ॥

सैनिकाशिक्षिता ये ये तेषु पूर्णा भृतिस्मृता ।

व्यूहाम्यासे नियुक्ता ये तेऽर्धमा भृतिमावहेत् ॥ ३९३ ॥

असत्कर्त्राश्रितं सैन्यं नाशयेच्छत्रुयोगतः ॥ ३९४ ॥

नृपस्यासद्रुणरताः के गुणद्वेषिणो नराः ।

- ७९० असद्रुणोदासीनाः के हन्यात् तान् विमृशन् नृपः ।
 सुरवासक्तास्त्यजेदृत्यान् गुणिनोऽपि नृपस्तदा ॥ ३९५ ॥
 सुस्वांतलोकविश्वस्ता योज्यास्त्वंतःपुरादिषु ।
 धार्यास्सुस्वांतविश्वस्ता धनादिव्ययकर्मणि ॥ ३९६ ॥
 तथा हि लोकविश्वस्तो बाह्यकृत्ये नियुज्यते ।
- ७९५ अन्यथा योजितास्ते तु परिवादाय केवलं ॥ ३९७ ॥
 शत्रुसंबन्धिनो ये ये भिन्ना मंत्रिगणादयः ।
 नृपदुर्गुणतो नित्यं हृतमाना गणाधिकाः ।
 स्वकार्यसाधका ये तु सुभृत्या पोषयेच्च तान् ॥ ३९९ ॥
 लोभेनासेवनाद्भिन्नास्तेष्वर्धा भूतिमावहेत् ।
- ८०० शत्रुत्यक्तान् सुगुणिनस्सुभृत्या पालयेन्नृपः ॥ ४०० ॥
 परराष्ट्रे हृते दद्यादृतिं भिन्नावधिं तथा ।
 दद्यादर्धां तस्य पुत्रे स्त्रियै पादमितां किल ॥ ४०१ ॥
 हृतराज्यस्य पुत्रादौ सद्रुणे पादसंमितं ।
 दद्याद्वा तद्राज्यतस्तु द्वात्रिंशं प्रकल्पयेत् ॥ ४०२ ॥
- ८०५ हृतराज्यस्य निश्चितं कोशं भोगार्थमाहरेत् ॥ ४०२ ॥
 कौसीदं वा तद्धनस्य पूर्वोक्तार्धं प्रकल्पयेत् ।
 तद्धनं द्विगुणं यावन्न तदूर्ध्वं कदाचन ॥ ४०३ ॥
 स्वमहत्त्वद्योतनार्थं हृतराज्यान् प्रधारयेत् ।
 प्राङ्मानैर्यदि सदृत्तान् दुर्दृत्तांस्तु प्रपीडयेत् ॥ ४०४ ॥
- ८१० अष्टधा दशधा वापि कुर्याद्द्वादशधापि वा ।
 यामिकार्थमहोरात्रं यामिकान् वीक्ष्य नान्यथा ॥ ४०५ ॥
 आदौ प्रकल्पितानंशान् भजेयुर्यामिकास्तथा ।
 आद्यः पुनस्त्वंतिमांशं स्वपूर्वांशं तनोऽपरे ॥ ४०६ ॥

पुनर्वा योजयेत्तद्वदाद्येऽत्यं चांतिमे ततः ।

815 स्वपूर्वांशं द्वितीयेऽङ्घ्रि द्वितीयादिक्रमागतं ॥ ४०७ ॥

चतुर्भ्यस्त्वधिकान् नित्यं यामिकान् योजयेद्दिने ।

युगपद्योजयेद्दृष्ट्वा बहून् वा कार्यगौरवं ॥ ४०८ ॥

चतुरूनान् यामिकांस्तु कदा नैव नियोजयेत् ॥ ४०९ ॥

यद्रक्ष्यमुपदेक्ष्यं यदादेश्यं यामिकाय तत् ।

820 तत्समक्षं हि सर्वं स्याद्यामिकोऽपि च तत्तथा ॥ (४१०) ॥

कीलकोष्ठे तु स्वर्णादि रक्षेत्रियमितावधि ।

स्वांशांते दर्शयेदन्ययामिकं तु यथार्थकं ॥ ४११ ॥

क्षणे क्षणे यामिकानां कार्यं दूरात् सुबोधनं ॥ ४११ ॥

सत्कृतान् नियमान् सर्वान् यदा संपालयेन्नृपः ।

825 तदैव नृपतिः पूज्यो भवेत् सर्वेषु नान्यथा ॥ ४१२ ॥

यस्यास्ति नियतं कर्म नियतस्सद्ग्रहो यदि ।

नियतोऽसद्ग्रहत्यागो नृपत्वं सोऽश्नुते चिरं ॥ ४१३ ॥

यस्यानियमितं कर्म साधुत्वं वचनं त्वपि ।

सदैव कुटिलस्तख्युस्त्वपदाद्वाग्बिनश्यति ॥ ४१४ ॥

830 नापि व्याघ्रगजाशक्ता मृगेन्द्रं शासितुं यथा ।

न तथा मंत्रिणस्सर्वे नृपं स्वच्छंदगामिनं ॥ ४१५ ॥

निभृताधिकृतास्तेन निस्तारत्वं हि तेष्वतः ।

गजो निबध्यते नैव तूलभारसहस्रकैः ॥ ४१६ ॥

उद्धर्तुं द्वाग्गजशक्तः पंकलग्नं गजं बली ।

835 नीतिभ्रष्टनृपं त्वन्यनृप उद्धरणक्षमः ॥ ४१७ ॥

बलवन्नृपभृत्येऽल्पेऽपि श्रीस्तेजो यथा भवेत् ।

न तथा हीननृपतौ तन्मन्त्रिष्वपि नो तथा ॥ ४१८ ॥

- बहूनामैकमत्यं हि नृपतेर्वलवत्तरं ।
 बहुसूत्रकृतो रज्जुस्तिहाद्याकर्षणक्षमः ॥ ४१९ ॥
- 810 हीनराज्यो रिपुमृत्यो न सैन्यं धारयेद्बहु ।
 कोशवृद्धिं सदा कुर्यात् स्वपुत्राद्यभिवृद्धये ॥ ४२० ॥
- क्षुधया निद्रया सर्वमशनं शयनं शुभ्रं ।
 भवेद्यथा तथा कुर्यादन्यथाशु दारिद्र्यकृत् ॥ ४२१ ॥
- दिशानया व्ययं कुर्यान्नृपो नित्यं न चान्यथा ॥ ४२२ ॥
- 815 धर्मनीतिविहीना ये दुर्बला अपि वै नृपाः ।
 सुधर्मबलयुग्राज्ञा दंज्यास्ते चौरवत् सदा ॥ ४२३ ॥
- सर्वधर्मावनान्नीचनृपोऽपि श्रेष्ठतामियात् ।
 उत्तमोऽपि नृपो धर्मनाशनान्नीचतामियात् ॥ ४२४ ॥
- धर्माधर्मप्रवृत्तौ तु नृप एव हि कारणं ।
 850 स हि श्रेष्ठतमो लोके नृपत्वं यस्तमाप्नुयात् ॥ ४२५ ॥
- मन्वाद्यैरादृतो योऽर्थस्तदर्थो भार्गवेण वै ।
 द्वाविंशतिशतं श्लोका नीतिसारे प्रकीर्तिताः ॥ ४२६ ॥
- शुक्रोक्तनीतिसारं यश्चिन्तयेदनिशं सदा ।
 व्यवहारधुरं वोढुं स शक्तो नृपतिर्भवेत् ॥ ४२७ ॥
- 855 न कवेस्सदृशा नीतिस्त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
 काव्यैव नीतिरन्या तु कुनीतिर्व्यवहारिणां ॥ ४२८ ॥
- नाश्रयन्ति च ये नीतिं मन्दभाग्यास्तु ते नृपाः ।
 कातर्याद्धनलोभाद्वा स्युर्वै नरकभाजनाः ॥ ४२९ ॥

इति शुक्रनीतौ चतुर्थेऽध्याये सेनानिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणं
 चतुर्थोऽध्यायश्च समाप्तः

पंचमोऽध्यायः

- नीतिशेषं रिवले वक्ष्ये ह्यरिवलं शास्त्रसंमतं ।
 सप्ताङ्गानां तु राज्यस्य हितं सर्वजनेषु वै ॥ १ ॥
- शतसंवत्सरांतेऽपि करिष्याम्यात्मसाद्रिपुं ।
 इति संचित्य मनसा रिपोश्छिद्राणि लक्षयेत् ॥ २ ॥
- ६ राष्ट्रभृत्यविशंकी स्याद्धीनमन्त्रबलो रिपुः ।
 युक्त्या तथा प्रकुर्वीत सुमंत्रबलयुक् स्वयं ॥ ३ ॥
- सेवया वा वाणिगृह्यया रिपुराष्ट्रं विमृश्य च ।
 दत्ताभयं सावधानो व्यसनासक्तचेतसं ।
 मार्जारलुब्धबकवत् संतिष्ठन् नाशयेदरिं ॥ ४ ॥
- १० सेनां युद्धे नियुंजीत प्रत्यनीकविनाशिनीं ।
 न युंज्याद्रिपुराष्ट्रस्थां मिथस्त्वद्वैशिणीं न च ॥ ५ ॥
- न नाशयेत् स्वसेनां तु सहसा युद्धकामुकः ।
 दानमानैर्वियुक्तोऽपि न भृत्यो भूपतिं त्यजेत् ॥ ६ ॥
- समये शत्रुसान्निव गच्छेज्जीवधनाशया ।
 १६ मेघोदकैस्तु या पुष्टिस्ता किं नद्यादिवारितः ॥ ७ ॥
- प्रजापुष्टिर्नृपद्रव्यैस्तथा किं धनिनां घनात् ॥ ८ ॥
- दर्शयन् मार्दवं नित्यं महावीर्यबलोऽपि च ।
 रिपुराष्ट्रे प्रविश्यादौ तत्कार्ये साधको भवेत् ॥ ९ ॥
- संजातबद्धमूलस्तु तद्राज्यमरिवलं हरेत् ।
 २० अथ तद्विष्टदायादान् सेनपानंशदानतः ।
 तद्राज्यस्य वशीकुर्यान्मूलमुन्मूलयन् बलात् ॥ १० ॥

तरोत्संक्षीणमूलस्य शाखाः शुप्यन्ति वै यथा ।

सद्यः केचिच्च कालेन सेनपाद्याः पतिं विना ॥ ११ ॥

राज्यवृक्षस्य नृपतिर्मूलं स्कंधाश्च मंत्रिणः ।

25 शाखास्तेनाधिपास्तेनाः पृष्ठवाः कुसुमानि च ।

प्रजाः फलानि भूभागा बीजं भूमिः प्रकल्पिता ॥ १३ ॥

विश्वस्तान्यनृपस्यापि न विश्वासं समाप्नुयान् ।

नैकान्ते न गृहे तस्य गच्छेदल्पसहायवान् ॥ १४ ॥

स्ववेपथूपसदृशान् निकटे रक्षयेत् सदा ।

30 विशिष्टाचिह्नगुप्तस्यात् समयेऽन्यादृशो भवेत् ॥ १५ ॥

वेश्याभिश्च नटैर्मद्यैर्गायकैर्मोहयेदारिं ॥ १५ ॥

सुवस्त्राभरणैर्नैव न कुटुंबेन संयुतः ।

विशिष्टाचिह्नितो भीतो युद्धे गच्छेन्न वै क्वचित् ॥ १६ ॥

क्षणं नासावधानस्यादृत्यस्त्रीपुत्रशत्रुषु ।

35 जीवन् सन् स्वामिता पुत्रे न देयाप्यखिला क्वचित् ॥ १७ ॥

स्वभावसद्रूपे यस्मान्महानर्थमदावहा ।

विष्ण्वाद्यैरपि नो दत्ता स्वपुत्रे स्वाधिकारता ॥ १८ ॥

स्वायुषस्त्वल्पशेषे तु सत्पुत्रे स्वाम्यमादिशेत् ।

नाराजकं क्षणमपि राष्ट्रं धर्तुं क्षमाः किल ।

40 युवराजादयस्त्वाम्यलोभचापलगौरवात् ॥ २० ॥

प्राप्योत्तमं पदं पुत्रस्तुनीत्या पालयन् प्रजाः ।

पूर्वमात्येषु पितृवद्भीरवं संप्रधारयेत् ॥ २१ ॥

तस्यापि शासनं तैस्तु प्रधार्य पूर्वतोऽधिकं ।

युक्तं चेदन्यथा कार्यं निपेद्यं काललंबनैः ॥ २२ ॥

45 तदनीत्या न वर्तेयुस्तेन साकं धनाशया ।

- वर्तति यदनीत्या ते तेन साकं पतंत्यरात् ॥ २३ ॥
 कुलभक्तांश्च यो द्वेष्टि नवीनं भजते जनं ।
 स गच्छेच्छत्रुसाद्राजा धनप्राणैर्वियुज्यते ॥ २४ ॥
 गुणी सुनीतिर्नव्योऽपि परिपाल्यस्तु पूर्ववत् ।
 50 प्राचीनैस्सह तं कार्यं ह्यनुभूय नियोजयेत् ॥ २५ ॥
 अतिमृदुस्तुतिनतिसेवादानप्रियोक्तिभिः ।
 मायिकैस्सेव्यते यावत् कार्यं नित्यं तु साधुभिः ॥ (२६) ॥
 प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा सत्यवाग्भिर्नृपोऽपि च ।
 याथार्थ्यतस्तयोरीदृगंतरं स्वभुवोर्यथा ॥ २७ ॥
 65 मायाया जनका धूर्ता जारचोरबहुश्रुताः ।
 प्रतिष्ठितो यथा धूर्तो न तथा तु बहुश्रुताः ॥ २८ ॥
 परस्वहरणे लोके जारचोरौ तु निन्दितौ ।
 तावत्प्रत्यक्षं हरतः प्रत्यक्षं धूर्त एव हि ॥ २९ ॥
 हितं त्वहितवच्चान्ते अहितं हितवत् सदा ।
 60 धूर्तास्संदर्शयित्वाज्ञं स्वकार्यं साधयन्ति ते ॥ ३० ॥
 विस्त्रंभयित्वा चात्यर्थं मायया घातयन्ति ते ।
 यस्य चाप्रियमन्विच्छेत् तस्य कुर्यात् सदा प्रियं ॥ ३१ ॥
 व्याधो मृगवधं कर्तुं गीतं गायति सुस्वरं ।
 मायां विना महाद्रव्यं द्राङ्मन संपाद्यते जनैः ॥ ३२ ॥
 65 विना परस्वहरणान्न कश्चित् स्यान्महाधनः ।
 मायया तु विना तद्धि न साध्यं स्याद्यथेप्सितं ॥ ३३ ॥
 स्वधर्मं परमं मत्वा परस्वहरणं नृपाः ।
 परस्परं महायुद्धं कृत्वा प्राणांस्त्यजंत्यपि ॥ ३४ ॥
 राज्ञो यदि न पापं स्यादस्यूनामपि नो भवेत् ।

- 70 सर्वं पापं धर्मरूपं स्थितमाश्रयभेदतः ॥ ३५ ॥
 बहुधर्मस्तुतो धर्मो निन्दितोऽधर्म एव सः ।
 धर्मतत्त्वं हि गहनं ज्ञातुं केनापि नोचितं ॥ ३६ ॥
 अतिदानतपस्तत्त्वयोगो दारिद्र्यचरुन् त्विह ।
 धर्मार्थौ यत्र न स्यातां तद्वाक् कामं निरर्थकं ॥ ३७ ॥
- 75 अर्थे वा यदि वा धर्मे समर्थो देशकालविन् ।
 निस्तंशयो नरः पूज्यो नेष्टस्तंशयिता सदा ॥ ३८ ॥
 अर्थस्य पुरुषो दासो दासस्त्वर्थो न कस्यचिन् ।
 अतोऽर्थाय यतेतैव सर्वदा यत्नमास्थितः ।
 अर्थाद्धर्मश्च कामश्च मोक्षश्चापि भवेन्नृणां ॥ ३९ ॥
- 80 शस्त्रास्त्राभ्यां विना शौर्यं गार्हस्थ्यं तु स्त्रियं विना ।
 ऐकमत्यं विना युद्धं कौशल्यं ग्राहकं विना ।
 दुःखाय जायते नित्यं सुसहायं विना विपन् ॥ ४१ ॥
 न विद्यते तु विपदि सुसहायं सुहृत्समं ॥ ४१ ॥
 अविभक्तधनान् मैत्र्या भृत्या भक्तधनान् सदा ।
- 85 मित्रं स्वसदृशैर्भोगैस्तत्त्वैश्च परितोषयेन् ॥ ४२ ॥
 नृपसंबन्धिस्त्रीपुत्रमुहृद्भृत्यादिदस्युभिः ।
 अतो विभागं दत्त्वैषां भुङ्क्ते यस्तु स्वकं धनं ॥ (४३) ॥
 त्यक्त्वा नु दर्पकार्पण्यमानोऽहेगमयानि च ।
 कुर्वीत नृपतिर्नित्यं स्वार्थसिद्धयै तु नान्यथा ।
- 90 विशेषभृतितो भृत्यं प्रेममानाधिकारतः ॥ ४४ ॥
 ब्राह्मणाग्निजलैस्तर्वैर्धनवान् भक्ष्यते सदा ।
 स तुग्वी गोदने नित्यमन्यथा दुःश्वमश्वतुने ॥ ४६ ॥
 दर्पेस्तु परहासेच्छा मानोऽहं सर्वतोऽधिकः ।

कार्पण्यन्तु व्यये दैन्यं भयं स्वोच्छेदशंकनं ।

95 मानसस्यानवस्थानमुद्वेगः परिकीर्तितः ॥ ४७ ॥

लघोरप्यपमानस्तु महावैराय जायते ।

दानमानसत्यशौर्यमार्दवं सुसुहृत्करं ॥ ४८ ॥

सर्वानापदि सदसि समाहूय बुधान् गुरून् ।

भ्रातृन् वंधूंश्च भृत्याश्च ज्ञातीन् सभ्यान् पृथक् पृथक् ।

100 यथाहं पूज्य विनतस्त्वाभीष्टं याचयेन्नृपः ॥ ५० ॥

आपदं प्रतरिष्यामि यूयं युक्त्या वदिष्यथ ।

अवंतो मम मित्राणि अवत्सु नास्ति भृत्यता ॥ ५१ ॥

न अवत्सदृशास्त्वन्ये साहायास्सन्ति मे ह्यतः ।

तृतीयांशं भृतेर्ग्राह्यमर्थं वा भोजनार्थकं ।

105 दास्याम्यापत्समुर्त्तिर्णशेषं प्रत्युपकारवित् ॥ ५२ ॥

भृतिं विना स्वामिकार्यं भृत्यः कुर्यात् समाष्टकं ।

षोडशाब्दधनी यस्स्यादितरोऽर्थानुरूपतः ॥ ५३ ॥

निर्धनैरन्नवस्त्रं तु नृपाद्ग्राह्यं न चान्यथा ।

यतो भुक्तं सुखं सम्यक् तद्दुःखैर्दुःखितो न चेत् ।

110 विनिंदति कृतघ्नं तु स्वामी भृत्योऽन्य एव वा ॥ ५५ ॥

सकृत् सुभुक्तं यस्यापि तदर्थं जीवितं त्यजेत् ।

भृत्यस्त एव सुश्लोको नापत्तौ स्वामिनं त्यजेत् ॥ ५६ ॥

स्वामी स एव विज्ञेयो भृत्यार्थे जीवितं त्यजेत् ॥ ५६ ॥

न रामसदृशो राजा पृथिव्यां नीतिमानभूत् ।

115 सुभृत्यता तु यन्नीत्या वानरैरपि स्वीकृता ॥ ५७ ॥

अपि राष्ट्रविनाशाय चोराणामेकचित्तता ।

शक्ता भवेन्न किं शत्रुनाशाय नृपभृत्ययोः ॥ ५८ ॥

- न कूटनीतिरभवच्छ्रीकृष्णसदृशो नृपः ।
 अर्जुनाद्ग्राहिता स्वस्य सुमद्रा भगिनी हलात् ॥ ५९ ॥
- 120 नीतिमतां तु सा युक्तिर्या हि स्वश्रेयसेऽविला ॥ ६० ॥
 आदौ तद्वितकृत्स्नेहं कार्यं स्नेहमनन्तरं ।
 कृत्वा सधर्मवादं च मध्यस्थस्ताधयेद्धितं ॥ ६१ ॥
 परस्परं भवेत् प्रीतिस्तथा तद्रुणवर्णनं ।
 इष्टान्नधनवसनैर्लोभनं कार्यसिद्धिदं ॥ ६२ ॥
- 125 दिव्यावलम्बनं मिथ्यासह्यापं धैर्यवर्धनं ।
 इमे उपाया मध्यस्थकुट्टिनीकारिणां मताः ॥ ६३ ॥
 नात्मसङ्गोपने युक्तिं वितयेत् स पशोर्जडः ।
 जारसङ्गोपने हृद्य संश्रयंति स्त्रियोऽपि च ॥ ६४ ॥
 युक्तिश्छलात्मिका प्रायस्तथान्या योजनात्मिका ।
 130 यश्छद्मचारी भवति तेन हृद्य समाचरेत् ॥ ६५ ॥
 अन्यथा शीलनाशाय महतामपि जायते ।
 अस्ति बुद्धिमतां श्रेणिर्न त्वेको बुद्धिमानतः ॥ ६६ ॥
 देशे काले च पुरुषे नीतिं युक्तिमनेकधा ।
 कल्पयंति च तद्विद्या दृष्ट्वा रूढां तु प्राक्तनां ॥ ६७ ॥
- 135 मंत्रौपधिपृथग्वेपकालवागर्थसंश्रयात् ।
 हृद्य संजनयन्तीह तद्विद्याकुशला जनाः ॥ ६८ ॥
 लोकेऽधिकारिप्रत्यक्षं विक्रीतं दत्तमेव वा ।
 वस्त्रभांडादिकं क्रीतं स्वाचिह्नैरंकयेच्चिरं ॥ ६९ ॥
 स्तेनकूटनिवृत्त्यर्थं राजज्ञानं समाचरेत् ।
 140 जडांधवालद्रव्याणां दद्याद्बुद्धिं नृपस्तदा ॥ ७० ॥
 स्त्रीया तथा च सामान्या परकीया तु स्त्री यथा ।

त्रिविधो भृतकस्तद्वदुत्तमो मध्यमोऽधमः ॥ ७१ ॥

स्वामिन्येवानुरक्तो यो भृतकस्तूत्तमस्मृतः ।

सेवते पुष्टभृतिदं प्रकरं स च मध्यमः ।

146 पुष्टोऽपि स्वामिना व्यक्तं भजतेऽन्यं स चाधमः ॥ ७२ ॥

उपकरोत्यपकृतो ह्युत्तमोऽप्यन्यथाधमः ।

मध्यमस्साम्यमन्विच्छेदपरस्त्वार्थतत्परः ॥ ७३ ॥

नोपदेशं विना सम्यक् प्रमाणैर्ज्ञायतेऽखिलं ।

बाल्यं वाप्यथ तारुण्यं प्रारंभितसमाप्तिदं ॥ ७४ ॥

150 प्रायो बुद्धिमतो ज्ञेयं न वार्धक्यं कदाचन ।

आरम्भं तस्य कुर्याद्वि यत् समाप्तिं सुखं व्रजेत् ॥ ७५ ॥

नारंभो बहुकार्याणामेकदैव सुखावहः ।

नारंभितसमाप्तिं तु विना चान्यं समाचरेत् ॥ ७६ ॥

संपाद्यते न पूर्वं हि नापरं लभ्यते यतः ।

165 कृती तत् कुरुते नित्यं यत् समाप्तिं व्रजेत् सुखं ॥ ७७ ॥

यदि सिद्ध्यति येनार्थः कलहेन वरस्तु सः ।

अन्यथायुर्धनसुहृद्यशोधर्महरस्तदा ॥ ७८ ॥

ईर्ष्या लोभो मदः प्रीतिः क्रोधो भीतिश्च साहसं ।

प्रवृत्तिच्छिद्रहेतूनि कार्ये सप्त बुधा जगुः ॥ ७९ ॥

160 यथाच्छिद्रं भवेत् कार्यं तथैव हि समाचरेत् ।

अविसंवादि विद्वद्भिः कालेऽतीतेऽपि चापदि ॥ ८० ॥

दशग्रामी शतानीकः परिचारकसंयुतौ ।

अश्वस्थौ विचरेयातां ग्रामपा ह्यपि चाश्वगाः ॥ ८१ ॥

साहस्रिकश्शतग्रामी एकाश्वरथवाहनौ ।

165 दशशस्त्रास्त्रिभिर्युक्तौ गच्छेतां वाश्वसंगतौ ॥ ८२ ॥

सहस्रग्रामपो नित्यं नराश्वद्वचश्वयानगः ।

आयुतिको विंशतिभिस्सेवकैर्हस्तिना ब्रजेन् ॥ ८३ ॥

अयुतग्रामपस्सर्वयानैश्च चतुरश्वगः ।

पंचायुती सेनपोऽपि संचरेद्बहुसेवकः ॥ ८४ ॥

170 यथाधिकाधिपत्यं तु वीक्ष्याधिक्यं प्रकल्पयेत् ।

कल्पयेच्च यथाधिक्यं धनिकेषु गुणिष्वपि ॥ ८५ ॥

श्रेष्ठो न मानहीनस्त्याज्यूनो मानाधिकोऽपि न ।

राष्ट्रे नित्यं प्रकुर्वीत श्रेयोऽर्थी नृपतिस्तथा ॥ ८६ ॥

हीनमध्योत्तमानां तु ग्रामे भूमिं प्रकल्पयेत् ।

175 कुटुंबिनां गृहार्थं तु पत्तनेऽपि नृपस्तदा ॥ ८७ ॥

द्वात्रिंशत्प्रमितैर्हस्तैर्दोर्धार्था विस्तृताधमे ।

उत्तमा द्विगुणा मध्या सार्धमाना यथार्हतः ।

कुटुंबसंस्थितिसमा न न्यूना वाधिकापि न ॥ ८९ ॥

ग्रामाद्वह्निर्वसेयुस्ते ये ये त्वधिकृता नृपैः ।

180 नृपकार्यं विना कश्चिन्न ग्रामं सैनिको विशेत् ॥ ९० ॥

तथा न पीडयेत् कुत्र कदापि ग्रामवासिनः ।

सैनिकैर्न व्यवहरेन्नित्यं ग्राम्यजनोऽपि च ॥ ९१ ॥

श्रावयेत् सैनिकान् नित्यं धर्मं शौर्यविवर्द्धनं ।

सुवाद्यनृत्यगीतानि शौर्यवृद्धिकराण्यपि ॥ ९२ ॥

185 युद्धक्रियां विना सैन्यं योजयेन्नान्यकर्मणि ॥ ९३ ॥

सत्याचारास्तु धनिका व्यवहारे हता यदि ।

राजा समुद्धरेत्तांस्तु तयान्यांश्च रुपीवलान् ॥ ९३ ॥

ये सैन्यधनिकास्तेभ्यो यथार्हा भूतिमावहेत् ।

पारदेश्यं च त्रिंशांशमधिकं नद्धनव्ययान् ॥ ९४ ॥

190 धनं संरक्षयेत्तेषां यत्नतस्त्वात्मकोशवत् ।

संहरेद्धनिकात् सर्वं मिथ्याचाराद्धनं नृपः

॥ ९५ ॥

यदा चतुर्गुणा दृढिर्गृहीता धनिकेन च ।

अधमर्णान्न दातव्यं धनिने तु धनं तदा

॥ ९६ ॥

इति शुक्रनीतौ रिवलनीतिनिरूपणं नाम

पञ्चमोऽध्यायः

शुक्रनीतिस्समाप्ता

APPENDICES.

I.

VARĀE LECTIONES.

The numbers 1, 2, 3, 4, 5, and 6 refer to the MSS. and the printed copy used for the compilation of this edition.

I BOOK.

Page	Line	
1	4	4 has नीतिशास्त्रं instead of नीतिसारं
2	17	3, 4 and 6 read देहावधिनश्वरत्वं.
„	37	1 and 2 read भिन्नमात्मादिका गणाः
3	42	3 and 4 read इष्टानिष्टाधिकन्यूनाचारस्तु.
„	44	omitted in 3 and 4.
„	51	भूत्वा stands for भवेत् in all copies; the latter has been substituted by me.
„	51	after line 51 follow in 5 the following 4 slokas :— यं हि धर्मं चरन्तीह प्रजा राज्ञा सुरक्षिताः । चतुर्थं तस्य धर्मस्य राजा विन्देत नान्यथा ॥ राजा चरति चेद्धर्मं देवत्वायैव कल्पते । स चेद्धर्मं चरति नरकायैव कल्पते ॥ दण्डनीतिस्त्वधर्मेण चानुर्वर्ण्य नियच्छति । प्रयुक्ता स्वामिना सम्यग्धर्मैर्म्यो नियच्छति ॥ दण्डनीत्या यदा राजा सम्यक् कात्स्न्येन वर्तते । तदा कृतयुगं नाम कालश्चेष्टः प्रवर्तते ॥
„	58	1, 2, 3, 5 and 6 read सो नृपः instead of ये नृपः

- Page Line
- 4 68 instead of भवितान्ते 4 reads भजत्यत्र, and 5
भजत्यन्ते
- „ 78 4 and 5 read ब्राह्मं
- „ 86 5 reads संज्ञकाः
- 5 92 after line 92 follow in 5 the following 4 ślokas :—
न सुविद्या तपो दानं मन्त्रशिल्पं पराक्रमः ।
उपायस्त्वौषधं युक्तिर्विना दैवेन सिध्यति ॥
य एव हेतुर्भूत्वा तु पुरुषस्याथ सिद्धिषु ।
विनाशोपि स एवास्य संदिग्धं कर्म पौरुषं ॥
येन पथ्यादिना लाभो विनाशस्तेन एव हि ।
सुमन्वितं सुनीतं च न्यायतश्चोपपादितं ॥
कृतं मानुषकं कर्म दैवेनोपनिहन्यते ।
दैवमेव प्रधानं हि केचित् प्राहुर्बुधा इति ॥
- „ 93 in 4 निश्चयः
- „ 94 not in 4; after 94 follows in 5 this śloka :—
शीतमुष्णं तथा वर्षाः क्षुत्पिपासादिकं च यत् ।
दैवमप्यथवात्रैव पौरुषेण निहन्यते ॥
- „ 95-96 not in 3 and 4.
- „ 97-102 not in 4.
- „ 108 6 reads यावद्बुद्धिबलोदयं.
- 6 119 in 1 सदसत्कर्मणस्मृतः.
- „ 125 in 1 and 2 अङ्गानि.
- „ 130 in 1, 2 and 5 विप्लवेते; in 4 विभवन्ति.
- „ 132 in 2 पृथिव्या नैववश्या भवेत्.

Page	Line	
6	135 in 1 and 2	धर्माद्वियवनो; in 3, 4, 5, -पवनो; in 6 -परनो. This line occurs also in the Kāmandakya I, 14. No. 1571 an old Grantha MS. copy of the Kāmandakya deposited in the Madras Govern- ment Oriental MSS. Library, reads in this line धर्माद्विजवनो, and the commentary attached to it says that king <i>Fajjirana</i> , a descendant of Sagara, turned from the unholy ways of his predeces- sors, and reigned piously for a long time.
7	142 in 1 and 4	शाश्वतः
„	153 in 1 and 2	बन्धुर्वेश्रवणोपमः
„	154 in 1, 2, 3, 4 and 5	तु नान्यथा
„	156 in 1 and 2	रक्षति ह्यपराधानं
„	157 in 1 and 2	शिष्टस्य
8	162 in 3 and 4	कथञ्चन
„	165 in 1	नितिक्षया
„	169 in 1, 2, 3, 4 and 5	वृद्धसेवी दीर्घदर्शी
„	170 in 1 and 2	गुणी; in 3 गुणैर्जुष्टु
„	171 in 4	नरकभाजनं
„	172 in 1 and 2	तत्सहायगणाः
„	174 in 1 and 2	नियतेर्बलात्
„	176 in 3 and 4	प्रतीकारिर्विना
„	178 in 1 and 2	तत्तु
„	179 in 1	रञ्ज्यते; in 2 रञ्जते
„	181 in 1 and 2	नृपस्य
9	189 in 1, 2, 3, 4 and 5	गज्यो; in 6 राज्ञो

Page	Line
9	193 in 1 and 2 विप्रमादिनं
„	198 in 1 and 2 नु विजेष्यति
„	203 in 2 and 4 शुचिदर्भाकुराहारो
„	204 in 6 लुब्धकोद्गीतमोहेन
„	207 in 4 -विलोभित-
10	209 in 2 वसता ; in 3 and 6 वसतो
„	222 in 1 किं
„	225 in 1 and 2 न्यायपन्थश्च
„	226 in 6 सदा ह्यतः
11	233 in 6 शत्रुनिवर्हणे
„	240 in 1 and 2 दैवं हन्ति
„	250 in 1 षण्डनृपाधमाः ; after 250 follows in 5 दृथा षण्डांके तु तिलो रमणीलाभहृद्यथा
„	252 in 1 and 2 यश्च
„	253 in 1 and 2 -मल्लयुद्धाल्पजातिषु
„	254 in 1, 2, 3, 4 and 5 गतः
„	255 in 1 and 2 वाञ्छकैस्सदा
12	259 in 3, 4 and 5 भिद्यतेऽप्यतः
„	265 in 1, 2, 3 and 6 सुकीर्त्यै
„	272 in 5 देवा न निन्द्या इति ; in 6 विष्णुमुख्या
„	274 in 1 and 4 सुभागदण्डस्स्यात् ; after 274 follows in 5 संवेत्तितत्त्वतस्त्वस्य गणदोषौ तु यः पुमान् । निन्दास्तुतिश्रवणतस्त्वस्य नो मोहमेति च ॥
„	277 in 1 and 2 अदानेनावमानेन

Page	Line
12	279 not in 3, 4 and 6; in 2 अतिभीरुमतिदीर्घसूत्रं; in 5 अतिभीरुमतिक्रुद्धं दीर्घसूत्रं प्रमादिनं
„	280 not in 3, 4 and 6.
13	281 instead of प्रजा in 1 न सः; in 2 च सः; in 3, 4 and 5 च सा
„	283 in 1 and 2 महीभृतां
„	287-288 not in 3.
„	293 1 and 2 नृभिरादरात्
„	298-299 not in 3 and 4.
„	300 in 1, 2 and 4 प्रतिदानकलाः; in 3, 5 and 6 प्रति. दानकला
„	303 in 5 and 6 आन्वीक्षिकी
14	320 in 1 and 2 तु मन्युना
„	323 in 1 and 2 न चीत्कुल्लोत्पलं; in 3, 5 and 6 -मालीव
„	324 in 4 and 5 सुजनचेष्टितं
„	326 in 1 and 2 सङ्गतिं
15	330 330 is followed in 5 by सवलावलदुर्वुद्धिपरात्मनाशकस्त्रिधा । पराप्रसाधकस्तद्वत्सवुद्धिस्तवलावलः ॥
„	347 in 1 and 2 सम्भ्रमेण
„	348 in 1 and 2 दाक्षिण्येनेतरान् जनान्
16	353 in 1 and 2 प्राक्
„	357 after 357 in 5 follows:— भूमौ च जायते सर्वं भूमौ सर्वं विनश्यति । भूमिः प्रतिष्ठा भूतानां भूमिरेव सनातनं । यस्य भूमिस्तस्य सर्वं जगत् त्यावरजङ्गमं ॥

Page	Line
17	380 in 1, 2 and 4 संज्ञिकाः
„	381 ditto ditto.
„	390 in 5 तत्परिवर्तनं
„	391 in 5 मध्यमामध्यगं पर्वदैर्घ्यं
„	400-401 not in 2; in 3 and 4 line 401 precedes 400.
18	405 in 5 उभयोस्तु
„	421 in 6 निवर्तनं
19	431 in 1, 2 and 4 तटाकादियुतां
„	437-440 not in 3 and 4.
„	442 in 3 शोभनं; in 4 शोभितं instead of गोपितं
„	444-445 not in 1 and 2.
20	461-472 not in 3 and 4.
„	466 in 1 and 2 मण्टपद्वारे
„	471-472 not in 5.
21	482 in 1, 2, 5 and 6 युद्धसाधनसंभारैः
„	490 in 1, 2, 3, 4 and 5 द्विगुणं
22	501 in 1, 2, 3 and 5 चैताः
„	503 in 1, 2 and 3 अनिवेशनार्थकं
„	513 in 3 and 4 पांथशालास्ततः कार्यास्तुगुप्तास्तुजला- शयाः
„	519 in 1 and 2 नृपैः क्रमात्; in 4 नृपालयात्
24	547 after 547 in 5 follows :— अजनरदृपाश्वोष्ट्रगजेभ्यः क्रमतो हरेत् । भृतिं पणार्धदृढ्यातु रक्षार्थं मार्गशालयोः ॥
„	555 in 1 and 2 चायव्ययः
„	558 in 3 and 4 वितथं

Page	Line
24	559 not in 3 and 4.
„	560 not in 1 and 2.
26	597 in 1, 2, 3, 5 and 6 मातृणां पितृणां
„	602 in 6 हीनाङ्ग
27	626 in 1, 2, 3, 4 and 6 धारयति
„	631 not in 3, 4, 5 and 6.
28	643 in 1 and 2 रथाश्वगजयानं
29	666 in 4 प्रवर्द्धयेत्; and in 6 लक्ष्यसन्धानमेव च
„	684 in 1 and 4 राज्ञः
30	690 not in 3, 4, 5 and 6.
„	705 in 1, 2, 3, 4 and 5; 706 precedes 705.
„	710 in 1, 2, 3, 4 and 5 पार्श्वपृष्ठगाः
32	737 in 5 अयुतक्रोशजां; after 737 follows in 5 सन्द्रष्टुं प्राग्गता दूतास्ते न वध्याः कदाच न । दूताः किमपराध्यन्ते यथोक्तस्यानुभाषिणः ॥
33	765 in 5 after 765 follows :— कुले जातस्य शूरस्य परवित्तेषु गृह्यतः । परिस्त्रिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोपितस्य च ॥ ऐश्वर्याद्भिंशितस्यैव हृतराज्यस्य नित्यदा । हृदयं न स्फुटेत् कस्य कोपं कस्य न दीपयेत् ॥
„	769-774 not in 3 and 4.

II BOOK.

34	15 in 1 and 2 कुलशीलगुणैर्वृद्धान्
35	21 in 1 and 2 दपोद्धताद्यास्तु
„	40 in 1, 2, 3 and 5 किंतु
36	45 in 1, 2, 3, 4 and 5 अंजसा

Page	Line
37	74, 75 not in 3, 4 and 6.
„	79 in 1 and 2 पितुस्तयोर्वली
„	86 in 1 and 2 कायवाग्दण्डमानसैः
38	99 not in 1 and 2.

„ 100-102 not in 1.

39	133 in 3 and 4 गूढाश्च
„	137 not in 6.
„	138 in 5 follows after 138

नीचो विवर्द्धितो राज्ञा राज्यनाशाय सो भवेत् ।
 वीर्याधिको नीचकुली दुस्तङ्गेन समेधितः ॥
 महाजनैस्पर्धमानो हन्ति राष्ट्रं सराजकं ।
 मर्कटो मदिरोन्मत्तो भूतवृश्चिकघर्षितः ॥
 एकैकमप्यनर्थाय किमेकत्र चतुष्टयं ।
 सदर्थवदनर्थं तु सदर्थं त्वप्यनर्थवत् ॥
 कृत्वा स्वबुद्धिमाहात्म्यान्महान्तमपि निन्दाते ।
 वञ्चयित्वान्यसर्वस्वं विश्वासेनाहरत्यलं ॥
 स नीचस्तद्गुणान् वक्तुं ब्रह्मापि खलु कातरः ।
 कपेस्तदपि कापेयं यदर्कमुपतिष्ठते ॥
 तथा दुर्जनसन्मानस्तद्वद्वालसुभाषितं ।

41	164 in 1, 2; 3 and 6 कोशो
„	175 in 4 उच्यते
„	186 in 1, 2, 3, 4 and 6 अस्त्रपातीनां
43	228 in 1 and 2 कार्येऽन्ये
45	266 in 1, 2, 3 and 5 समापतन्तश्चास्त्र; in 4 प्रभापतङ्ग
47	320-321 not in 1 and 2

Page	Line
48	347 in 5 after 347 पंक्तिनुल्यमीपद्दीर्घं सुव्यक्तं श्रेष्ठमक्षरं ।
„	348 in 5 after 348 सुशुत्तदीर्घसंवन्धवर्णाकारुतिलेखने । तदभ्यासात् प्रतिदिनं लेखकास्तिष्ठिमेति च । अतस्तु सर्वविधानां लेखनाभ्यसनं हितं ॥
49	357 in 5 पठने पाठने
„	368 in 1 and 2 साध्यासाध्ये
„	370 in 1, 2, 3 and 6 श्रुतिस्मृतीतरं
50	386-387 not in 3 and 4.
„	387 in 1 and 2 सुस्थितदर्शिनी
„	396 in 4 कारिणः
51	416 in 1 and 2 प्रबोधयेत्
52	442 in 1 and 2 वर्जयन्
53	472 in 1 and 2 रागोपरागी
54	473-489 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
57	566-581 not in 3 and 4.
58	570 in 1 and 2 अवमानास्पदं तत्तु; in 5 अपमानास्पदं तत्तु
60	630 in 5 संप्रतिसंज्ञिकं
61	651 in 1, 2, 3 and 4 स्मृतं
62	668 in 1 and 2 जूमिभारसमुद्भूत
„	671 in 1, 2 and 5 आटकोपायनादिजः
„	674 in 4 जेदनः instead of संयुतः
„	676 in 1, 2, 3 and 5 विनिमयीभूतः
65	747 in 3 and 4 भागतः

Page Line

- 66 773 in 3 and 4 तद्धेरुयं
 68 817 in 1 and 2 ह्युत्सवादौ; in 3, 5 and 6 ह्युत्सवाहैः
 69 834-835 not in 3 and 4.
 „ 840-841 not in 1, 2, 3, 4 and 6.

III BOOK.

- 71 16-19 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
 72 28 in 1 and 2 प्रकाशयन्
 75 98 in 4 परिवेदना
 „ 100 in 1 and 2 परिवेदना
 77 156-158 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
 78 174 in 5 प्राप्तोपदेशं
 „ 176 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
 „ 184 in 4 नान्यथा
 79 193 in 3 स्वविद्या
 80 215 in 1, 2, 3, 4 and 5 वृद्धिभीत्या तु
 „ 218 in 4 वा
 „ 219 in 3 and 6 दानृणां
 „ 227 in 1, 2, 3, 4 and 5 कथंचन
 „ 232-233 not in 4.
 „ 234-235 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
 81 236-237 not in 4.
 „ 238-239 not in 2; in 3, 4 and 5 नियुक्तारं
 „ 240-241 not in 2.
 „ 255 in 1, 2, 3, 4 and 5 तस्य किं
 „ 257 in 1, 2, 3, and 5 दीनाष्पमृता
 82 259 in 1 and 2 दानमानावमानं

Page	Line
82	269 in 1 and 2 एकशास्त्रं
„	270 in 1 and 2 महान्यतः
„	273 in 3 and 4 चापि
83	287 in 1 स्वशंकितानां ; in 6 सशंकितानां
84	312-313 not in 3 and 4.
„	318 in 6 सुपीडितः
„	320 in 1 and 2 सुहृत्प्रभुः
85	331 in 5 सपत्नजं
„	332-333 not in 3, 4, 5 and 6.
„	341 after 341 in 5

अन्यपूर्वामन्यभावां स्त्रियं व्यालीमिवत्यनेत् ।

„	345-349 not in 3 and 4.
„	347 in 6 शीलं धनवयोरूपं
86	360 not in 4.
„	367 in 1 and 2 कुसीद-
„	372-375 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	377 in 1, 2, 3, 4 and 5 अपि स्त्री
88	408 not in 3 and 4.
89	433-434 not in 2.
„	444 in 1, 2, 3, 4 and 5 अधिकोऽ
„	445-446 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
90	458 in 1 and 2 त्यज्यते
„	460-465 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
91	481 not in 6.
„	490 in 1 and 2 निर्गमं
92	500 in 3 and 4 वद्धितस्यापि
„	519 in 5 सेवितान्यपि नैर्वने मित्राणि : in 6 सन्ति हि
93	528-529 not in 3 and 4.

Page	Line
93	544 in 1, 2, 3 and 5 सच्चगुणोत्तरं
95	589-594 not in 3 and 4.
96	616 in 1 and 2 स्वविहरं
97	621-622 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	653 in 3 स्थितं

IV BOOK—I SECTION.

100	25-28 not in 3 and 4.
„	27 in 1, 2 and 5 नामभाक्
„	27-28 not in 6.
„	28-33 in 1 and 2 these lines follow one another in this manner—28, 31, 32, 29, 30 and 33; while in 3 and 4 their order is thus—31, 32, 28, 24, 29, 30 and 33.
„	35-38 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
101	43 in 1 क्रमशोऽमी; in 2 क्रमशो ये; in 6 क्रमशो वा तथा
„	44 in 3 स्वमात्याद्याश्च; in 5 स्वामात्याद्याश्च; in 6 कीर्तिताः
„	55 in 1 and 2 साममनुस्मृतं
„	60 in 5 सुसाधकः
102	82 in 4 करोति
103	99-103 not in 3 and 4.
104	115 in 6 कलौ युगे
105	142 in 4 गौरवलाघवे
„	162 not in 6.
106	165 in 5 कुर्वन् मध्यमो
„	166-168 not in 6.

Page	Line
106	169 in 1, 2, 3, 4 and 5 मार्गसंस्करणाधिकं
107	195 in 4 दूषकाः
„	200 in 1, 2, 3 and 4 कूटकार्यपि
108	217 in 6 मार्गसंरक्षणे

IV BOOK—II SECTION.

110	13 & 14 reversed in 3, 4 and 5.
„	13 not in 1 and 2.
„	14 in 1 and 2 न हरेत् धनं क्वचित्
„	15-244 not in 1 and 2.
„	15 in 4 भूतिवलं
111	40 not in 3 and 4.
„	46-47 ditto.
112	52 ditto.
„	55 ditto.
113	76 ditto.
„	78 not in 3, 4 and 6.
114	95 in 3, 4 and 6 पुष्करागो
„	98 in 6 विदुः
„	103 not in 3, 4 and 6.
„	118 in 4 श्रेष्ठं instead of भूरि
115	120-121 not in 3, 4 and 6.
„	136-137 not in 3 and 4.
„	139 in 5 and 6 मूल्यं पञ्चसुवर्णानां राजताशीतिकर्षकं
„	142 in 4 अर्हति instead of ईरितं
116	145 in 3 and 5 गुणहानितः; in 6 गुणहीनतः
„	146-151 not in 5 and 6.
„	152 in 3 and 4 रक्तिवर्गाद्भ्रसेद्विंशति

Page Line

116 159 in 6 पुष्करागो

„ 163 in 4 तुल्यं instead of मूल्यं

117 168 in 5 and 6 follows after 168

मुक्ताया रक्तिवर्गस्य प्रतिरक्तौ कला नव
कल्पयेत् पंचभागान् हित्रिशद्विः प्राग्भजेच्च तान् ॥
लब्धं कलासु संयोज्य कलाष्पोडशभिर्भजेत् ।
मूल्यं तल्लब्धतो योज्यं मुक्ताया वा तथागुणं ॥

Compare with these 146-149.

„ 184 not in 3 and 4.

118 203-204 not in 6.

„ 205 not in 3 and 4 ; after 205 in 5

निष्कं सुवर्णाश्चत्वारः परे स्वर्णशतं विदुः ।

119 215 in 4 कच्चिन्न हि सकृच्छुल्क ; in 5 and 6 कचिन्नैव

„ 223 not in 3 and 4.

„ 224 not in 4.

„ 225-226 not in 3 and 4.

„ 231-232 ditto.

„ 237-238 ditto.

120 244 in 4 लब्धं यद्द्विगुणं चान्नं न etc.

„ 249-251 not in 3 and 4.

„ 259 ditto.

IV BOOK—III SECTION.

121 14 not in 3 and 4.

„ 19 after 19 in 5 follows :

अन्यथा राष्ट्रसंक्षोभो जायते नात्र संशयः ।

122 24 in 1 and 2 जातिभेदेन

„ 33 in 1 and 2 दस्युनाशः

„ 38-39 not in 3 and 4.

Page	Line
126	121 in 1 and 2 सङ्ग्रहा
„	134-136 not in 2.
„	147 in 1, 2, 4 and 6 शल्यमूढाहृतौ
127	145 in 6 पापाणादिभृतिं धातोस्तद्वस्मकरणे कले
„	154-161 not in 3, 4, 5 and 6.
128	183 in 1, 2 and 4 कला स्मृता
„	187 in 1 and 4 तिलमापादिस्नेहानां ; in 2 तिलादिमांस- स्नेहानां
129	192 in 1 and 2 नानादेशीयधर्माणां

IV BOOK—IV SECTION.

130	7-8 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	10-53 not in 6.
„	15 in 1, 2, 3 and 5 यज्ञकार्याणि
131	27 in 4 च
„	33 in 1, 2, 3 and 4 सा
„	41 in 2, 3, 4 and 5 अहंकारवूर्तनां
132	55-56 not in 3 and 4.
„	56 in 6 कार्यकेलिभिः
„	57-61 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	62-65 not in 3 and 4.
133	81 not in 6.
„	92-94 not in 3 and 4.
134	104-112 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	114 in 1 and 2 नियोजयेत्
135	120 in 1, 2, 4 and 5 -शम्याकोऽर्कस्य
„	122 in 4 कारवह्नि

Page	Line
135	135 in 4 and 5 सुमण्डपौ
„	139 in 4 संज्ञिकः
136	147-158 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	163 in 1, 2, 4 and 6 तिष्ठती
„	165 in 4 दैत्यसंहन्ती हत्युग्रा रूपधृक् सदा
137	176-183 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
138	190 in 4 शोभिनी
„	195 not in 3 and 4.
„	207 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
139	216 in 1, 2 and 4 संलग्नं यत्र यस्य कृत्
„	218-219 not in 1 and 2.
„	222 in 1 and 2 नासाग्रविस्तृतं
„	223-224 not in 3 and 4.
„	223 in 1 रत्नां वा द्विविधा शुभा ; in 5 and 6 सरला वा
	द्विधा शुभा
„	226 in 3, 4, 5 and 6 श्लक्ष्णाग्रः किंचिदुन्नतः
„	235 not in 3 and 4.
„	237 in 1, 2, 3, 4 and 6 हृन्मूले
140	257 not in 3 and 4.
„	258 not in 3, 4 and 6 ; in 1 and 2 प्रकल्पयेत्
141	267-270 not in 3 and 4.
„	280-281 not in 2 and 4.
„	283 in 1 and 2 कक्षमूलानि
142	291 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	300 not in 1, 2 and 6.
„	307-319 not in 3 and 4.
143	311-313 not in 2.
144	341 in 1, 2, 3 and 4 समस्तकः

Page	Line
144	350, 351 not in 3.
„	352 not in 3 and 4.
„	356 in 4 परिधिर्मतः
145	365-395 not in 3 and 4.
146	396-399 not in 1, 2, 3, 4 and 5.
„	400-402 not in 3 and 4.

IV BOOK—V SECTION.

148	8 in 1 and 2 कार्यसंसिद्धिः
„	20 in 1, 2, 3, 5 and 6 भयावहा
149	28 not in 5.
„	39 in 1 and 2 विक्रीयानृपो धर्म
150	46 in 6 नियोजयेत्
151	88 not in 3 and 4.
152	102-105 not in 3, 4, 5 and 6.
153	126 in 6 धर्माधर्मौ
154	152 in 3 and 4 अयुक्तवस्त्राभरणः
„	158, 159 not in 1 and 2; in 3, 4, 5 and 6 मुक्तकेशश्च
155	182 in 6 समाश्रयन्
„	185 in 1 and 2 दण्डशस्त्रास्त्र
156	208 in 6 अव्याप्तव्यवहारश्च
„	213 in 1 and 2 यनिराकारयेन्
157	219 in 1 and 2 वा यथा
„	223 in 1, 2, 3, 4 and 6 अनिवर्त्य
„	225-228 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
158	242 in 1 and 2 मदबलान्वितः
„	244 in 3 and 4 तस्मै प्रबोधयेन् पक्षमग्रे राज्ञा विवादिनः ।

Page Line

159 274 in 1, 2 and 6 प्रतिज्ञातं

160 295-300 in 3 and 4 these verses stand in the following order—299, 300, 295, 296, 297 and 298.

„ 302 in 1 and 2 चोरवत्

161 313 in 3 and 4 कृतमित्युत्तरं; in 1 and 2 कलयित्वा

„ 319-323 follow in 6 after 324, 325.

„ 325 in 4 तद्द्रव्यं

„ 326 not in 6.

162 346-349 not in 3, 4 and 6.

163 363 in 6 आमुते

„ 367 in 6 यथा

165 426 in 4 वा बलदर्पितः; in 1, 2 and 6 यद्वलदर्पितः

166 432 in 3, 4, 5 and 6 is the latter half विच्छेदोपरवोज्झितः

„ 450 in 3 and 4 भवेत् instead of न चेत्

167 457 in 3 and 4 विनापनयनं

„ 462 in 6 वाप्यतः instead of नामतः

„ 471 in 3 and 4 देवैर्दिव्यविनिर्णये

168 481 in 1, 2 and 6 निमज्जनं

169 513 in 6 महापापाभिशासेषु

170 530 in 5 दिव्यैस्संप्रतिपत्त्या वा; in 1, 2, 3, 4 and 6

निर्णयोऽष्टविधस्मृतः

„ 539 not in 3 and 4.

„ 540 in 1 and 2 कर्तृस्तथा

171 566 in 1 and 2 श्रेष्ठो

„ 569, 570 not in 3 and 4.

172 585 in 4 विस्तृतो

Page	Line
173	603 in 1, 2 and 6 कुर्वतः; in 4 शिल्पं कुर्वन्ति वैक्यतः
„	605 not in 3 and 4.
„	608 ditto.
„	609 in 1 and 2 गायकास्तु
„	615 in 1, 2 and 4 यथाविधः
174	622 in 4 and 6 पश्चाद्देयं
„	634 in 4 प्रजाः
„	635 in 4 न ददाति समर्थस्य
„	640 in 4 महीभृता
„	643 in 1, 2, 3 and 4 कर्षतः
„	645 in 1 and 2 भुवि instead of शुचि
175	659 in 6 द्विगुणा त्रिगुणायवा
„	660 in 4 द्विगुणं

IV BOOK—VI SECTION.

176	5 in 5 वृक्षाद्यैः
„	9, 10 not in 2.
„	19 in 4 चोत्तमोत्तमः
177	22 not in 1.

IV BOOK—VII SECTION.

178	1 in 3 and 4 दुर्गं
„	4 in 1 and 2 मानुषी; in 1, 2, 5 and 6 पूर्व पूर्व
179	44 in 1, 2, 5 and 6 बृहन्नलद्वयं तथा
180	47 in 3, 4 and 5 after 47

दूरदेशनिपातार्थमश्वसैन्यं हितं स्मृतं ।

Page	Line
180	58 in 1, 2, 5 and 6 स्थाप्यं व्ययीकुर्यान्न चान्यथा
„	59 not in 1, 2, 5 and 6.
181	74 in 1 and 2 सुमुखाधरमेद्वस्तु; in 4 मृगसंज्ञकः
„	86 in 1 and 2 यश्चोत्तमो मतः; in 4 the verse ends with मध्यमस्त उदाहृतः
„	87, 88 not in 4.
„	89 not in 3.
182	95-148 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
184	159-197 not in 3 and 4.
185	179 in 1, 2 and 6 शिवसंज्ञकः
„	180 in 1 and 2 सहृद्द्वामाश्रितः
186	198 in 4, 5 and 6 कचैः
187	219 in 1 and 2 मुखपादसितः
„	227-233 not in 3 and 4.
„	228 in 1 and 2 कृष्णवर्णस्तु
188	239 not in 3 and 4.
189	269 in 1 and 2 हये
„	272 in 1 and 2 माषान् वा
„	277 in 1 and 2 सुदूरं
„	279 in 1 विवासयेत्
„	282 in 1 and 2 युक्तकं
190	286-298 not in 3, 4 and 5.
„	294-298 in 6 294-298 precede 287-293.
„	294 in 1 and 2 गमनं स्यात् झुता गतिः
„	302 in 1, 2, 4 and 6 ह्यङ्गसुन्दरः
„	305 in 4 दशतालश्च
191	318-320 not in 1, 2, 5 and 6.

Page	Line
194	391 in 1, 2 and 5 मूलकर्णकं
„	403 in 6 शुद्धार्कानां
195	417 in 1, 2, 4 and 5 लक्ष्ये
196	434 not in 6.
„	436 in 1 and 2 यो वै instead of राजा
„	438 in 1, 2, 3, 5 and 6 शत्रुभावं समापन्नोरुभयोः
„	452 in 1 and 2 गेहान्निष्क्रमणं तथा
197	466 in 6 यांति वैरिणः
198	485 in 1 and 2 शक्यते न
„	486, 487 not in 3, 4, 5 and 6.
„	488, 489 not in 3 and 4.
„	498 in 3, 4 and 6 ह्यन्तरागतं
199	523 in 1 and 2 पुत्राश्च यद्धनं
201	559 in 1, 2 and 5 न तु; in 4 सुखं तु तद्
202	583 in 1 and 2 अन्यमाप्तं वदेत् तु वा
203	605 in 6 निर्गिलति भूमिरेतौ
„	613 in 4 and 5 हि यत्; in 1, 2 and 6 च यत्
204	633 in 3 and 4 युक्तश्च
„	636-648 not in 3, 4 and 6.
205	653-655 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	661 in 1 and 2 सोऽत्र instead of तीव्रां
„	667 in 3, 4, and 6 भ्रुवं; in 1 and 2 तथा भ्रुवं
206	672 in 1 लक्ष्ये
„	675 in 6 रिपूणां
„	676-685 not in 3, 4 and 6.

Page Line

206 688 in 1, 2, 3, 4 and 5 युद्धे स्वानुकूले

„ 690 not in 1, 2, 3 and 4.

„ 691 in 1, 2 and 6 सेनयोः; in 4 सैन्यपैः

207 701, 702 not in 3, 4 and 6.

„ 703, 704 not in 1, 2, 3, 4 and 6.

„ 705 in 1, 2, 3 and 4 चिन्तयं

„ 710 not in 1, 2, 3, 4 and 6.

„ 711 in 1, 2, 4, 5 and 6 नालास्त्रेण च

„ 712 in 1 and 2 रथाश्वगजगोऽपि च ; in 6 कुंतेन सादिं
वाणेन रथिनं रथगोऽपि च

„ 713 in 1 and 2 योद्धव्यः

208 722 in 1 and 2 वृद्धवाली न हंतव्या

„ 729-732 not in 3, 4 and 6.

„ 735, 736 ditto.

209 745, 746 not in 3 and 4.

„ 751 in 6 विजित्यैव

210 769-778 not in 3 and 4.

„ 771 1 and 2 अपि च

„ 789 in 1 and 2 ये instead of के

211 790 in 1 and 2 ditto.

„ 793-795 not in 3 and 4.

„ 809 ditto.

212 837 in 6 तथा न

213 842 in 1 and 2 सर्वमनिशं पालनं शुभ्रं

„ 852 in 5 द्वात्रिंशतिशतं

V BOOK.

Page	Line
214	15, 16 not in 3 and 4.
„	21 in 4 तद्राज्यं च
216	46 not in 3 and 4 ; in 1 पतन्त्यथ
„	54 not in 3 and 4.
„	58 ditto.
„	61 in 1, 2 and 5 तं ; in 4 ये
„	62, 63 not in 3 and 4.
217	74 in 4 कालो instead of कामं
„	75, 76 not in 1, 2, 3, 4 and 6.
„	79 this verse is the last in 3 and 4.
„	84-95 not in 1, 2 and 6.
218	97 in 6 मृदुता हि सुहृत्करं ; in 1 and 2 सुसुहृद्ददं
„	98 in 6 रहसि
„	110 in 5 and 6.
219	121-126 not in 5 and 6.
„	130 in 1 and 2 छलं instead of छद्म
„	136 in 1 and 2 ditto.
220	156, 157 not in 1, 2 and 6.
„	165 not in 6.
221	180 in 6 ग्रामे
„	185 in 6 शौर्यं instead of सैन्यं

II.

A COMPARATIVE LIST OF PASSAGES FOUND IN
SANSKRIT WORKS IDENTICAL WITH, AND PARAL-
LEL TO, VERSES CONTAINED IN THE ŚUKRANĪTĪ.¹

I BOOK.

Page Line

2 27, 28 *see* Viṣṇusmṛti, 6l. 101 :

क्षत्रियस्य परो धर्मः प्रजानां परिपालनं । ;

Manu II, 27-28, and VII, 144; Nītiprakāśikā
VIII, 1b; Mahābhārata Śāntiparva Rāja-
dharma XV, 15; LXXXVI, 23; and CXLII,
6l. 34 :

अशिष्टनिग्रहो नित्यं नित्यं शिष्टस्य पालनं ।

एवं शुक्रोऽब्रवीद्धीमानापत्सु भरतर्षभ ॥

3 44 *see* Śāntiparva Rāj. CXXXIX, 54-57 :

यदि कालः प्रमाणं ते न वैरं कस्यचिद्भवेत् ॥

कस्माच्चपचितिं यांति बांधवा बांधवैर्हतैः ॥ ५४ ॥

कस्माद्देवासुराः पूर्वमन्योऽन्यमभिजघ्निरे ।

यदि कालेन निर्याणसुखं दुःखं भवाभवौ ॥ ५५ ॥

भिषजो भेषजं कर्तुं कस्मादिच्छन्ति रोगिणः ।

यदि कालेन पच्यन्ते भेषजैः किं प्रयोजनं ॥ ५६ ॥

प्रलापस्त महान् कस्मात् क्रियते शोकमूर्च्छितैः ।

यदि कालः प्रमाणं ते कस्माद्धर्मोऽस्ति कर्तृषु ॥ ५७ ॥

¹ The Mahābhārata and Mitākṣara are quoted from the Telugu edition, the Rāmāyaṇa from the Grantha edition, Manu from L. Deslongchamps' edition, Yajñavalkya from Stenzler's edition, the Smṛtis from the Benares edition, the Harivaṃśa, Bhṛatsamhitā, Pāñcatantra, Hitopadeśa and Kāma-
dākya from the Calcutta edition, the Caranavyūha, Nārada-smṛti, Cāpakya-
niti and Utpalaparimala from MSS.

- Page 3 Line 45 *see Śāntiparva Rāj. XV, 4 :*
 राजदण्डभयादेके पापाः पापं न कुर्वते ।
- „ 55 *see ibidem CXXXIX, 88 :*
 नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थस्त्वल्लपनोऽपि विवर्धते ।
 दाक्ष्येण कुर्वतः कर्म संयमान् प्रतितिष्ठति ॥
- 5 97 *see ibidem CXXXIX, 83 :*
 दैवं पुरुषकारश्च स्थितावन्योऽन्यसंश्रयान् ।
 उदारानां तु तत्कर्म दैवं श्रुत्वा उपासते ॥
- „ „ *Rāmāyaṇa I, XVIII, 45a :*
 दैवं च मानुषं चैव कर्म ते साध्वनुष्ठितं ।
ibidem I, LVIII, 22a :
 दैवमेव परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकं ।
and ibidem II, XXVII, 17 :
 दैवं पुरुषकारेण यस्तमर्थः प्रवाधितुं ।
 न दैवेन विपन्नार्थः पुरुषस्तोऽवसीदति ॥
- 6 119 *see Śāntiparva Rāj. LXIX, 78 :*
 कालो वा कारणं राज्ञो राजा वा कालकारणं ।
 इति ते संशयो मा भूद्राजा कालस्य कारणं ॥
- „ 121, 122 *see Kāmandukiya I, 16 :*
 स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशो बलं मुहूर्त ।
 एतावदुच्यते राज्यं सत्त्वबुद्धिव्यपाश्रयः ॥
- „ „ *Ibidem IV, 1 :*
 स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशो बलं मुहूर्त ।
 परस्परोपकारीदं सत्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥
- „ „ *Manu IX. 291 :*
 स्वाम्यमात्यौ पुरं राष्ट्रं कोशदण्डौ मुहूर्तयोः ।
 सप्त प्रकृतयो ह्येतास्तत्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥

Page Line

6 121, 122 Yājñavalkya I, 352 :

स्वाम्यमात्यो जनो दुर्गं कोशो दण्डस्तथैव च ।

मित्राण्येताः प्रकृतयो राज्यं सप्तांगमुच्यते ॥

,, ,, Hitōpadēśa III (Calc. edit., p. 148, l. 18 and 19) :

स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गं कोशो बलं सुहृत् ।

राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥

,, 127-130 are identical with Kāmandakīya I, 9, 10; in 9a the reading is वृद्धेर्दृढाभिसंमतः ; in 9b जननः and in

10b विद्धवेतेह नौरिव

,, 129, 130 are identical with Pañcatantra III, 71, (but 71a has

इमाः प्रजाः and 71b अकर्णधाराः पुरुषाः

विद्धवन्ते ह नौरिव)and Hitōpadēśa III, p. 108, l. 12, here the reading is in the second line

विद्धवेतेह ; compare also Pañcat. I, 87.

,, 133-136 are identical with Kāmandakīya I, 13, 14; but 13a reads अपि च प्रजाः, 14a reads चिराय वुमुजे .

,, 137, 138 see Kāmandakīya I, 15 :

तस्माद्धर्मं पुरस्कृत्य यतेतार्थाय पार्थिवः ।

धर्मेण वर्द्धते राज्यं तस्य स्वादु फलं श्रियः ॥

,, 136-138 compare Manu VII, 41-42.

7 141, 142 are identical with Manu VII, 4, but 4b reads

चन्द्रवित्तेशयोश्चैव ; compare also Manu IX, 303-312 with 141, 152; Manu VII, 5-9 with 145-152; Rāmāyana II, 67, 35, and III, 40, 12, and Nītiprakāśikā VIII, lines 5-9.

8 181, 182 are identical with Kāmandakīya I, 19; 19a reads

निश्चयः and 19b विनयो हीन्द्रियजयः.

,, 183, 184 are identical with Kāmandakīya I, 23; 23b reads

ततोऽमात्यांस्ततो भृत्यांस्ततः पुत्रांस्ततः प्रजाः ।

Page Line

and compare with Mahābh. Udyōgaparva XXXIII, 56b, 57a.

9 191-194 identical with Kāmandakiya I, 24, 25; compare Manu VII, 39, with 191, 192.

„ 195, 196 identical with Kāmandakiya I, 27.

„ 197-200 identical with Kāmandakiya I, 37, 38.

„ 201-208 identical with Kāmandakiya I, 40-43; in 40b stands

एकैकमलं; in 41a शुचिशष्पांकुराहारो; in 42b

सम्मोहादालानं; in 43a विलोभितविलोचनः; and

in 43b मृत्युमृच्छत्यसन्देहात्.

10 209, 210 see Kāmandakiya I, 44; 210 is identical with 44b.

„ 211, 212 compare Kāmandakiya I, 45.

„ 213 identical with Kāmandakiya I, 46a.

„ 214 compare with Kāmandakiya I, 46b.

„ 219-223 identical with Kāmandakiya I, 50-52a; 50a reads

नामापि स्त्रीति सङ्गादि; 50b तस्या and भुवः;

51b नारी रमयति रक्तं; instead of 221 Kāmandakiya I, 52b is:

प्रसन्नं कांतिजननं सन्ध्येव शशिमण्डलं ।

11 239, 240 compare Mahābh. Udyōgaparva XXXII, 58 and Śāntiparva Rājadharmā LVII, 44:

अरक्षितारं राजानं भार्या चाप्रियवादिनी ।

ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापिनं ॥

13 283 compare ibidem LIX, 59:

मृगयाक्षास्तथा पानं स्त्रियश्च भरतर्षभ ।

कामजान्याहुराचार्याः प्रोक्तानि हि स्वयंभुवा ॥

„ 283-292 identical with Kāmandakiya I, 54-58; 54a reads

तथा लोभो हर्षो मानो; 56a दण्डको; 56b वाता-

पिर्हर्षतोऽसुरः; 58a जामदग्न्यो जितेन्द्रियः; compare

with 287 also Kāmandakiya XIV, 63.

Page Line

13 283-284 compare Hitōpadēśa III, p. 141, l. 20, 21 :

पानं स्त्री मृगया द्यूतमर्थदूषणमेव च ।

वाग्दण्डयोश्च पारुष्ये व्यसनानि महीभुजां ॥

see page 84, line 312.

„ 285-286 compare with Hitōpadēśa IV, p. 176, l. 6, 7 ; identical with Kāmandakiya I, 55, only the last word of the second line is भवेत् instead of नृपः.

„ 295-296 identical with Kāmandakiya I, 59; 59b reads नृपतिर्न कृच्छ्रेष्ववसीदति.

„ 297 identical with Kāmandakiya I, 60b.

„ 301, 302 identical with Kāmandakiya I, 62; 62a reads नीतिमार्गानुसारिणः and 62b भवन्ति ज्वलिताः

„ 303, 304 compare Mahābh. Śāntiparva Rajadharma LIX, 32 :

त्रयी चान्वीक्षकी चैव वार्ता च भरतर्षभ ।

दण्डनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निदर्शिताः ॥

„ „ identical with Kāmandakiya II, 2; 2b reads एवैता योगक्षेमाय देहिनां; compare Kāmandakiya II, 3-6.

14 305, 306 compare Kāmandakiya II, 7.

„ 307 identical with Kāmandakiya II, 8b.

„ 308 identical with Kāmandakiya II, 10a.

„ 309, 310 identical with Kāmandakiya II, 13; 13b reads धर्म-
शास्त्रं पुराणं च.

„ 312-314 identical with Kāmandakiya II, 14b, 15; 15a reads
ख्यातस्तात्स्थ्यादण्डो.

„ 317, 318 identical with Kāmandakiya III, 6.

„ 319, 320 identical with Kāmandakiya III, 7; 7a reads
कृपणं नृपः and 7b पीड्यमानो हि मन्युना.

Page Line

14 321, 322 identical with Kāmandakīya III, 13b and 16a; 13b

reads स्वजनैस्तङ्गतः and 14a स्वजनैर्महान्.

„ 323-326 identical with Kāmandakīya III, 15, 16; 15a reads

न चोत्फुल्लोत्पलं; 15b सज्जनचेष्टितं.

„ 327, 328 identical with Kāmandakīya III, 18.

15 329, 330 identical with Kāmandakīya III, 21; 21a reads

स्वजनाय.

„ 331-334 identical with Kāmandakīya III, 23, 24; with 332
compare Kāmandakīya XIV, 13a.

„ 335, 336 identical with Kāmandakīya III, 26; in 26a च

instead of वा; in 26b मधुरः प्रियवाक् कस्य न

प्रियः.

„ 337, 338 identical with Kāmandakīya III, 28.

„ 339, 340 identical with Kāmandakīya III, 30; 30a reads

प्रयच्छन्ति च सत्कृतिं and 30b श्रीमन्तोऽनिन्य

चरिता.

„ 343-348 identical with Kāmandakīya III, 31-33; 31a reads

शुचिरास्तिक्वपूतात्मा पूजयेद्देवतास्तदा।; 32b

भूत्यै देवान्; 33a स्वभावेन; 33b स्त्रीभृत्यान्.

19 425-434 compare Kāmandakīya XVI, 2-6; Rāmāyana I, 6,
10-20, and II, 80, 1ff.; see page 126.

„ 430ff. compare Mahābh. Śāntiparva Rājadh. LXIX, 43-
46 and 52-54.

प्रगण्डोः कारयेत् सम्यगाकाशजननीस्तथा।

आपूरयेच्च परिधां स्थाणुनक्रझपाकुलं ॥ ४२ ॥

संकटद्वारकाणि स्युरुच्छ्वासार्थं पुरस्य च।

तेषां च द्वारवद्गतिः कार्या सर्वात्मना भवेत् ॥ ४३ ॥

Page Line

द्वारेषु च गुरूण्येव यन्त्राणि स्थापयेत् सदा ।
 आरोपयेच्छतघ्नीश्च स्वाधीनानि च कारयेत् ॥४४॥
 काष्ठानि चाभिहार्याणि तथा कूपांश्च खानयेत् ।
 संशोधयेत् तथा कूपान् कृतपूर्वान् पयोऽर्थिभिः ४५
 तृणच्छन्नानि वेश्मानि पंकेनाथ प्रलेपयेत् ।
 निर्हरेच्च तृणं मासि चैत्रे वह्निभयात् तथा ॥४६॥
 विशालान् राजमार्गाश्च कारयित नराधिपः ।
 प्रपाश्च विपणांश्चैव यथोद्देशं समादिशेत् ॥४७॥
 भ्राण्डागारायुधागारान् योधागारांश्च सर्वशः ।
 अश्वागारान् गजागरान् बलाधिकरणानि च ॥४८॥
 परिघाश्चैव कौरव्य प्रतोलीर्निष्कुटानि च ।
 न जात्वन्यः प्रपश्येत् गुह्यमेतद्युधिष्ठिर . ॥४९॥
 The commentator Nilakanṭha remarks to this
 placethatfirearmsareto be understood: प्रगण्डीः॥
 दुर्गप्राकारभित्तौ शूराणामुपवेशनस्थानानि । आ-
 काशजननीः तथैव एकपक्षायां भित्तौ तत्रत्यानां
 रक्षणभूतायां बाह्यार्थदर्शनार्थानि क्षुद्रच्छिद्राणि
 यद्वारा आग्नेयास्त्रगुलिकाः प्रक्षिप्यन्ते &c., &c.

24 563-571 compare Nītiprakāśikā VIII, 88-92.

25 589 compare Kāmandakiya XIII, 61a.

„ 591 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXXVI, 13 ;
 Udyōgaparva CLV, 5-7 ; see Weapons of the
 Ancient Hindus, p. 33.

27 638 compare Manu VII, 99, and IX, 251b, and Hitōpa-
 dōśa II, p. 65, l. 4, 5.

Page Line

28 653-657 compare Kāmandakīya VII, 10-13, and with 657
compare Manu VII, 217b.

29 678 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. LVI, 39.

30 705, 706 compare Mahābh. Udyōgaparva XXXVII, 17b,
18a; Manu VII, 147; Kāmandakīya XI, 66,
and Nitiprakāśikā VIII, 68, 69.

33 765 compare Hitōpadēśa I, p. 36, l. 6:

स्थानभ्रष्टा न शोभन्ते दन्ताः केशा नखा नराः ।

II BOOK.

34 1, 2 identical with Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXX, 1:

यदप्यल्पतरं कर्म तदप्येकेन दुष्करं ।

पुरुषेणासहायेन किमु राज्ञा पितामह ॥

„ „ see Manu VII, 55:

अपि यत्सुकरं कर्म तदप्येकेन दुष्करं ।

विशेषतोऽसहायेन किमु राज्यं महोदयं ॥

„ 1 compare also Pañcatantra III, 55a.

„ 14, 15 compare Pañcatantra II, 28.

35 28 compare Kāmandakīya VII, 6a:

विनीतमौरसं पुत्रं यौवराज्येऽभिषेचयेत् ।

„ 35 identical with Kāmandakīya VII, 1b.

„ 36, 37 identical with Kāmandakīya VII, 4; 4b reads
रक्षितारमसंशयं.

„ 38, 39 identical with Kāmandakīya VII, 2; 2a reads
मदोन्मत्ता and 2b भ्रातरं वा विनिघ्नन्ति पितरं
वाऽभिमानिनः

36 50 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. XCIII, 2:

राजानमनुवर्तन्ते पापं पापप्रवर्तकं ।

अविनीतमनुष्यं तत्क्षिप्रं राष्ट्रं विनश्यति ॥

„ „ identical with Kāmandakīya VII, 5b.

- Page Line
 36 51-53 identical with Kāmandakīya VII, 7-8a; 8a reads
 सज्जमानं हि.
 „ 54 identical with Kāmandakīya VII, 6b.
 „ 64 identical with Brhaspati to Mitākṣara II, 133.
 „ 65, 66 compare Manu IX, 132, 133 and 139.
 41 170 compare (about मन्त्री) Rāmāyaṇa I, 7, 1, and II,
 100, 15.
 „ 174, 175 compare Kāmandakīya XII, 2; Pañcatantra III,
 86; Hitōpadēśa III, p. 115, l. 11, 12; Manu VII,
 63, 64, and Nītiprakāśikā VIII, 21.
 43 220 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. LIX, 69, and
 Nītiprakāśikā VI, 82a; see p. 100, line 39.
 48 346 compare Parāśarasmr̥ti I, 70, and Mahābh. Śāntip.
 Rājadh. LXXI, 19; see p. 111, line 35, and
 p. 119, line 223.
 50 388-411 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXXVI,
 16-20:

सत्कृताश्च प्रयत्नेन आचार्यत्विक्पुरोहिताः ।

महेष्वासास्स्थपतयस्संवत्सरचिकित्सकाः ॥१६॥

प्रज्ञामेधाविनो दान्ता दक्षाश्शूरा बहुश्रुताः ।

कुलीनास्तच्चसंपन्ना युक्तास्सर्वेषु कर्मसु ॥१७॥

पूजयेद्धार्मिकान् राजा विगृहीयादधार्मिकान् ।

नियुञ्ज्याच्च प्रयत्नेन सर्ववर्णान् स्वकर्मसु ॥१८॥

वाह्यमाम्यन्तरं चैव पौरजानपदं तथा ।

चारैस्तुविदितं कृत्वा ततः कर्म प्रयोजयेत् ॥१९॥

चारान् मन्त्रं च कोशं च दण्डं चैव विशेषतः ।

अनुतिष्ठेत् स्वयं राजा सर्वं ह्यत्र प्रतिष्ठितं ॥२०॥

- 51 418, 419 compare Manu IV, 92, 93, and VII, 145; Yājñā-
 valkya I, 115a, and Nītiprakāśikā VIII, 9-11a.

Page Line

52 428, 429 identical with Kāmandakīya V, 24a. and V, 21a;

21b reads अर्तुर्नवासने तिष्ठन् दृष्टि.

„ 430-432 identical with Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXXII,

28; 28c reads मानवः instead of चिन्तयेत्.

„ 433-436 identical with Kāmandakīya V, 24b-26a; 24b reads

भाषितः ; 26a न द्रूयात् ; with 436 compare
Manu II, 110.

„ 441, 442 identical with Kāmandakīya V, 23.

„ 444 identical with Kāmandakīya V, 26b, which reads

प्रवीणोऽपि हि मेधावी.

„ 445-447 identical with Kāmandakīya V, 28, 29a; 29a reads

धर्मार्थमेव च ; compare Udyōgaparva XXXIII,
4; Pāñcatantra I, 262b; III, 4; Hitōpadēśa
II, p. 76 l. 4; II p. 96 l. 7; and II p. 98 l. 4.

53 457, 458 identical with Kāmandakīya V, 3; 3a reads

स्थाणुरिवासीत and 3b त्वेवानात्म्यसम्पन्नात्;
Pāñcatantra I, 50, the Kāmandakīya reads in 50a
स्थाणुवदासीनः.

„ 460 compare Hitōpadēśa II p. 69 l. 8, 9.

„ 465, 466 identical with Kāmandakīya V, 31; 31b reads

विद्विष्टि च.

„ 468-473 identical with Kāmandakīya V, 32-34; 32a reads

वैरिदूतैः ; 33b हि मेधावी स्पृष्टे न ; 34b reads
इङ्गिताकारलिङ्गभ्यामिङ्गिताकारतत्त्ववित् । ; 472
compare with Kāmandakīya XII, 8b; 473 com-
pare also with Hitōpadēśa II, 473, 474 compare
Pāñcatantra I, 45.

54 475-481 compare Kāmandakīya V, 40-45.

„ 482-489 compare Kāmandakīya V, 35-39.

Page Line

55 498, 499 identical with Pañcatantra I, 35 ; 35a reads सेवते
यदि पार्थिवं and 35b यदि सेवाविवर्जितः.

56 527, 528 compare Pañcatantra I, 91, and I, 383.

„ 536, 537 compare Pañcatantra I, 53 ; and to 536 Nītipra-
kāśikā VIII, 42a.

57 566, 567 compare Mahābh. Śāntip. Rajadh. LVI, 38, CIII,
34, and OXL, 66.

58 574-581 compare ibidem LVI, 47-53.

59 605 compare ibidem OXXXII, 9.

„ 608 compare Yājñavalkya I, 319b :

सहस्तकालसंपन्नं शासनं कारयेत् स्थिरं ।

60 619 compare Yājñavalkya I, 317a, and Nītiprakāśikā
VIII, 63a.

„ 636 compare Yājñavalkya II, 100b.

70 867 compare Rāmāyaṇa II, 100, 30.

III BOOK.

72 37 compare Manu II, 215a :

मात्रा स्वस्त्रा दुहित्रा वा न विविक्तासनो भवेत् ।

„ 38, 39 compare Manu II, 129.

„ 40-48 compare Manu IX, 2-13.

73 50, 51 compare Yājñavalkya I, 134, and Nītiprakāśikā
VI, 36b, 37a.

„ 55 identical with Manu IV, 82a.

„ 61 compare Manu IV, 37a ; Mahābh. Śāntiparva,
Mōkṣadharmā CXLIII, 17 :

नेक्षेतादित्यमुद्यन्तं न च नग्रां परस्त्रियं ।

and Yājñavalkya I, 135.

75 107, 108 identical with Mahābh. Udyōgaparva XXXII,
51 (51a reads ह्येकश्चार्थान्), and with Pañca-

tantra V, 103 ; 103a reads नैकस्तुप्तेषु जागृ-
यात् and 103b नैकश्चार्थान् विचिन्तयेत् ; com-
pare Rāmāyaṇa II, 100, 17.

Page Line

75 111, 112 identical with Mahābh. Udyōgaparva XXXII, 53
and with Hitōpadēśa I, p. 17 l. 3, 4; with 111
113 compare Rāmāyaṇa II, 100, 65.

76 130 *see* Yājñavalkya I, 156b:

अस्वर्ग्यं लोकविद्विष्टं धर्ममप्याचरेन्न तु ।

„ 130, 131 compare Manu IV, 176, and Pāṇcatantra II, 170.

„ 137, 138 compare Hitōpadēśa IV p. 151, l. 15, 16, Pāṇca-
tantra I, 347, and Rāmāyaṇa III, 24, 11.

77 141 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. CXXXVII, 1:

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्च यः ।

द्वावेव सुखमेधेते दीर्घसूत्री विनश्यति ॥

„ 158, 159 compare Yājñavalkya I, 351:

हिरण्यभूमिलाभेभ्यो मित्रलब्धिर्वरा यतः ।

अतो यतेत तत्प्राप्त्यै रक्षेत् सत्यं समाहितः ॥

„ 160-164 compare Pāṇcatantra II, 41-48; 47 says:

सुकृत्यं विष्णुगुप्तस्य मिवाग्निभर्गिवस्य च ।

बृहस्पतेरविश्वासो नीतिसन्धिस्त्रिधा स्थितः ॥

III, 1; and IV, 24. *See* Kāmandakya V, 89, 90;
Mahābh. Udyōgaparva XXXVII, 9; Śāntiparva
Rājadh. CXXXVIII, 191, 192; CXXXIX, 29,
and CXXXIX, 70-74.

उशनाश्चैव गाथे द्वे प्रह्लादायाववीत पुरा ॥७०॥

यो वैरिणश्श्रद्धधते सत्ये सत्येनरेऽपि वा ।

वध्यन्ते श्रद्धधानास्तु मधुशुष्कतृणैर्यथा ॥७१॥

न हि वैराणि शाम्यन्ति कुले दुःखगतानि च ।

आख्यातारश्च विद्यन्ते कुले वै ध्रियते पुमान् ॥७२॥

उपगृह्य तु वैराणि सान्त्वयन्ति नराधिप ।

अर्थेनं प्रतिपिबन्ति पूर्णं घटमिवाश्मानि ॥७३॥

Page Line

सदा न विश्वसेद्राजा पापं कृत्वेह कस्यचित् ।

अपकृत्य परेषां हि विश्वासाद्दुःखमश्नुते ॥७४॥

compare *ibidem* CXL, 43 ; LIX, 14, 15 :

अपि चोशनसा गीतश्श्रूयतेऽयं पुरातनः ।

श्लोकस्तच्चार्थसहितस्तं मे निगदतश्शृणु ॥१४॥

पुनरावर्तमानानां भग्नानां जीवितैषिणां ।

भेतव्यमविशेषाणामेकायनगता हि ते ॥१५॥

and *Harivamśa* XX, 119—123:

गाथाश्वाप्युशनोगीता इमाश्शृणु मयेरिताः ।

कुमित्रं च कुदेशं च कुराजानं कुसौहृदं ।

कुपुत्रं च कुभार्यां च दूरतः परिवर्जयेत् ॥११९॥

कुमित्रे सौहृदं नास्ति कुभार्यायां कुतो रतिः ।

कुतःपिण्डःकुपुत्रे वै नास्तिसत्यंकुराजनि ॥१२०॥

कुसौहृदे क विश्वासः कुदेशे न तु जीव्यते ।

कुराजनि भयं नित्यं कुपुत्रे सर्वतोऽसुखं ॥१२१॥

अपकारिणि विस्रंभं यः करोति नराधमः ।

अनाथो दुर्वलो यद्वन्न चिरं स तु जीवति ॥१२२॥

न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेत् ।

विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निरुन्तति ॥१२३॥

where these principles are also ascribed to Śukra ;
see *Weapons*, p. 39.

77 172-187 on page 79 compare *Mahābh. Udyōgaparva*
XXXIII, 44.

80 216 compare *Mahābh. Śāntiparva Rājadh. CXL*, 59 :

ऋणशेषमग्निशेषं शत्रुशेषं तथैव च ।

पुनः पुनः प्रवर्धन्ते तस्माच्छेषं न धारयेत् ॥

compare *Harivamśa* XX, 126-137 :

Page Line

अपि मार्दवभावेन गात्रं संलीय बुद्धिमान् ।
 अरिं नाशयते नित्यं यथा वल्ली महाद्रुमं ॥१२६॥
 मृदुरार्द्रः कृशो भूत्वा शनैस्संलीयते रिपुः ।
 वल्मीक इव वृक्षस्य पश्चान्मूलानि कृन्तति ॥१२७॥
 अद्रोहसमयं कृत्वा मुनीनामग्रतो हरिः ।
 जघान नमुर्वि पश्चादपां फेनेन पार्थिव ॥१२८॥
 सुप्तं मत्तं प्रमत्तं वा घातयन्ति नृपं नराः ।
 विप्रेण वह्निना वापि शस्त्रेणाप्यथ मायया ॥१२९॥
 न च शेषं प्रकुर्वन्ति पुनर्वैरभयान्नराः ।
 घातयन्ति समूलं हि कृत्वेमामुपमां नृप ॥१३०॥
 शत्रुशेषमृणाच्छेषं शेषमग्नेश्च भूमिप ।
 पुनर्वर्धेत सम्भूय तस्माच्छेषं न शेषयेत् ॥१३१॥
 सहते जल्पते वैरी एकपात्रे भुनक्ति च ।
 एकासनं चारोहति स्मरते तच्च किल्बिषं ॥१३२॥
 कृत्वा सम्बन्धकं चापि विश्वसेच्छत्रुणा न हि ।
 पुलोमानंजधानाजौजामातासन् शतक्रतुः ॥१३३॥
 निधाय मनसा वैरं प्रियं वक्तीह यो नरः ।
 उपसर्पेन्न तं प्राज्ञः कुरङ्ग इव लुब्धकं ॥१३४॥
 न चासन्ने निवस्तव्यं सुवैरे वर्धिते रिपौ ।
 पातयेत् तं समूलं हि नदीरय इव द्रुमं ॥१३५॥
 अमित्रादुन्नतिं प्राप्य नोन्नतोऽस्मीति विश्वसेन् ।
 तस्मात्प्राप्योन्नतिं नश्येत्प्रावारइव कीटकः ॥१३६॥
 इत्येता ह्युशनोगीता गाथा धार्या विपश्चिता ।
 कुर्वता चात्परक्षां वै नरेण पृथिवीपते ॥१३७॥

Page Line

compare Pañcatantra, III, 255.

81 258, 259 identical with Dakṣasmṛti III, 13 :

आयुर्वित्तं गृहच्छिद्रं मन्त्रो मैथुनभेषजं ।

तपो दानापमाने च नव गोप्यानि सर्वदा ॥

identical with Cāṇakyaṇīti (p. 36), XXIV ; in the second line the reading is नव गोप्यानि कारयेत् ; and with Hitōpadēśa I (p. 44, l. 4, 5) ; the 5th line reads : तपोदानापमानं च नव गोप्यानि यत्नतः ।

84 312, 313 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. XXVIII, 31 :

मृगयाक्षास्त्रियः पानं प्रसङ्गा निन्दिता बुधैः ।

Udyōgaparva XXXII, 97 and Aranyaparva XIII, 7 ; Manu VII, 50 ; Kāmandakīya XIII, 61, and XIV, 7 ; see also p. 13, l. 283.

,, 324, 325 compare Vasiṣṭhasmṛti III, 15 :

आततायिनमायान्तमपि वेदान्तपारगं ।

जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ।

and Mahābh. Śāntiparva Rājadh. XXXIV, 16 :

प्रगृह्य शस्त्रमायान्तमपि वेदान्तगं रणे ।

जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥

85 332, 333 identical with Cāṇakyaṇīti (p. 20) II, (p. 30) XVI, and (p. 39) XXIV, only in the second line the

reading is स्त्रीणां दोषास्त्वभावजाः ; compare Pañcatantra I, 207 ; 207b is निर्दयत्वं च स्त्रीणां दोषास्त्वभावजाः । and Hitōpadēśa I p. 57, l. 18, 19 :

असत्यं साहसं माया मात्सर्यं चातिलुब्धता ।

निर्गुणत्वमशौचत्वं स्त्रीणां दोषास्त्वभावजाः ॥

Page Line

85 350, 351 compare Haritasmr̥ti IV, 1 :

असमानपिगोवां हि कन्या सभ्रातृकां शुभा ।

सर्वाविवसंपूर्णां सुवृत्तामुद्वहेन्नरः ॥

also Vyāsaśmr̥ti II, 2 :

अरोगदुष्टवंशोत्थामशुल्कादानदूषितां ।

सवर्णमिसमानार्पममातृपितृगोवजां ।

अनन्यपूर्विकां लघ्वीं शुभलक्षणसंयुतां ॥

also Śaṅkhaśmr̥ti IV, 1 ; Manu III, 4, 5.

,, 352 compare Hitōpadśa I, p. 1 l. 5.

89 437 compare Kāmandakīya II, 37.

90 454, 455 compare Pañcatantra I 19, and IV, 29.

,, 469 compare Mahābh. Śāntip. Rajadh. CXL, 18 :

वहेदमित्रं स्कन्धेन यावत् कालस्य पर्ययः ।

प्राप्तकालं तु विज्ञाय भिन्द्याद्घटमिवाश्मनि ॥

and Pañcatantra III, 246a :

स्कन्धेनापि वहेच्छत्रं कालमासाद्य बुद्धिमान् ।

94 567 compare Mahābh. Śāntip. Rajadh. X, 1 :

अनुवाकहता बुद्धिर्नैषा तत्त्वार्थदर्शिनी ।

IV BOOK—I SECTION.

99 9, 10 compare Kāmandakīya VIII, 14.

,, 18 compare Mahābh. Śāntip. Rajadh. CXXXVIII, 109 :

न कश्चित् कस्यचिन्मित्रं न कश्चित् कस्यचित्

सुहृत् ।

अर्थतस्तु निवध्यन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥

100 25, 26 identical with Mahābh. Śāntip. Rajadh. CXXXIX, 85.

,, 30-36 compare Pañcatantra I, 449, 450.

- Page Line
 100 37, 38 compare *Pañcatantra* I, 420, and *Cānakyaṇīti* (p.32), XIX:
 उपदेशो हि मूर्खाणां प्रकोपाय न शान्तये ।
 पयःपानं भुजंगानां केवलं विषवर्धनं ॥
- „ 39-44 compare *Kāmandakiya* VIII, 16-22.
 „ 39 compare *Mahābh. Śāntip. Rājadh. LIX*, 69 :
 रक्षणं चैव पौराणां राष्ट्रस्य च विवर्धनं ।
 मण्डलस्था च या चिन्ताराजन् द्वादशराजिका ॥
- „ 41, 42 compare *Manu* VII, 159.
 „ 42, 43 compare *Yājñavalkya* I, 344 ; 344a identical with 42.
- 101 52 compare *Nītiprakāśikā* VIII, 73a ; *Gōvindarājīya* to *Rāmāyaṇa* II, 100, 68 :
 साम दानं च भेदश्च दण्डश्चेति चतुर्विधः ।
- 102 73, 74 compare *Manu* VII, 198.
 103 99, 100 identical with *Mahābh. Śāntip. Rājadh. LVII*, 6, and *CXL*, 48 ; 6b and 48b read दण्डो भवति ;
 6b reads शाश्वतः, and 48b reads शाश्वतं. ;
 identical with *Pañcatantra* I, 330 ; 330b reads परित्यागो विधीयते and with *Rāmāyaṇa* II, 21, 13.
- „ 104 compare *Rāmāyaṇa* IV, 18, 62a :
 दण्डये यः पातयेद्दण्डं दण्डयो यश्चापि दण्डयते ।
- „ 104, 105 compare *Manu* VIII, 128.
 „ 112-115 compare *Manu* I, 81, 82.
- 105 140 compare *Pañcatantra* I, 45b ; *Hitōpadēśa* II, (p. 73, l. 13), and *III* (p. 120, l. 12, 13).
 „ 140, 142 compare *Manu* VIII, 25, 26.
 „ 157, 158 compare *Yājñavalkya* I, 366.
- 108 232 compare *Manu* VIII, 138.
 „ 233, 234 compare *Manu* VIII, 136.

IV BOOK—II SECTION.

- Page Line
- 111 35 compare Parāśarasmr̥ti I, 70; Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXI, 19; see pp. 48 and 119.
- 113 80-172 on page 117 compare Brhatsaṃhitā LXXX, LXXXIII.
- 114 105 compare Brhatsaṃhitā LXXX, 17a:
 वज्रं न किञ्चिदपि धारयितव्यमेके ।
 पुत्रार्थिनीभिरबलाजिरुशन्ति तज्ज्ञाः ॥
- 117, 118 compare Brhatsaṃhitā LXXXI, 1.
- 115 124-127 compare the following śloka quoted in Utpala-
 parimala to Brhatsaṃhitā LXXXI.
 यस्मिन्कृविमसन्देहः कस्मिंश्चिन्मौक्तिके भवेत् ।
 कृष्णे सलवणे स्निग्धे शीते तद्वासयेज्जले ॥१॥
 ब्रीहिभिर्मर्दनीयं तच्छुक्लवस्त्रोपवेष्टितं ।
 यत्तु नायाति वैवर्ण्यं विज्ञेयं तदकृविमं ॥२॥
 श्वेतकाचसमं तारं हेमांशशतयोजितं ।
 राजराजप्रतीवाचं मौक्तिकं देवभूषणं ॥३॥
 एवं सिंहलकास्सर्वे मौक्तिकानि वितन्वते ।
- 118 199 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. CXII, 6:
 भगवन् त्वत्प्रसादान्मे दीर्घग्रीवा भवेदियं ।
 योजनानां शतं साग्रं गच्छामि चरितुं विभो ॥
- 119 223 compare Parāśarasmr̥ti I, 70 and Mahābhārata
 Udyōgaparva XXXIII, 18:
 पुष्पं पुष्पं विचिनुयान्मूलच्छेदं न कारयेत् ।
 मालाकार इवारामे न यथाङ्गारकारकः ॥
 and Mahābh. Śāntip. Rājadh. LXXI, 19 :

Page Line

मालाकारोपमो राजन् भव माङ्गारिकोपमः ।

तथा युक्तश्चिरं राज्ये भोक्तुं शक्यसि पालयन् ॥

see pp. 48 and 119.

120 241 compare Manu VII, 138.

IV BOOK—III SECTION.

121 17, 18 compare Manu I, 118.

122 31-35 compare Manu I, 88-91 ; Yājñavalkya I, 118-120, and Kāmandakiya, 18-21a ; 34 compare Kāmandakiya II, 14a.

123 51-59 compare Caranavyūha (where in some MSS. the following passage occurs at the end before the Phalaśruti):

अथ द्वात्रिंशद्विद्याविषयो विविच्यते ।

अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।

इतिहासाः पुराणं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥

आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वो वेद एव च ।

अथर्ववेदेन सहिता विद्या ह्यष्टादश स्मृताः ॥

ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदस्तामवेदो ह्यथर्वणः ।

आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्व चार्थवेदकं ॥

उपवेदास्मृता ह्येते षडङ्गानि निबोधत ॥

शीक्षा व्याकरणं छन्दो निरुक्तं ज्योतिषं तथा ।

कल्पश्चेति षडङ्गानि वेदस्याहुर्मनीषिणः ॥

आगमाश्चेतिहासाश्च मीमांसा न्यायविस्तरः ।

स्मृतयोऽथ पुराणं च ह्युपांगानि षडत्र हि ॥

वेदान्तो योगसांख्ये च काव्यालंकारनाटकाः ।

रसाभिनयसामुद्रवात्स्यायनकलास्तथा ॥

Page Line

तन्त्रं यावनकार्यं च यानपात्रादिशिल्पकं ।

विद्या ह्येताः कलाविद्भिर्द्वित्रचन्द्रकलाः कलाः ॥

See also Naiṣadha III, 35 :

रेखाभिरास्ये गणनादिवास्य

द्वात्रिंशता दन्तमयीभिरन्तः ।

चतुर्दशाष्टादश चात्र विद्या

द्वेधापि सन्तीति शशंस वेधाः ॥

Mallinātha in his commentary to these verses seems to have had before him the Caranavyūha, as he quotes nearly verbatim the first two śloka.

126 130-202 (on page 129) compare the Kṛṣṇavidyābhyāsapra-
karaṇa of the Bhāgavata together with the com-
mentary, the fifth Act of the Saṅkhalpasūryōdaya
and commentary, and the Catuṣṣaṣṭikāpaddhati
of the Prasāṅgaratnāvali by Mādhavavarṇa for
the kalās for men; Vātsāyana's Kāmasūtra and
Kālidāsa's Raghuvamśa VIII, 67 with Malli-
nātha's commentary for the kalās for women.

„ 132ff. compare Rāmāyaṇa II, 80, 1-2, and 83, 12-16,
where various artisans, workmen, professional
men, &c. are mentioned :

अथ भूमिप्रदेशज्ञास्तूत्रकर्मविशारदाः ।

स्वकर्माभिरताशूराः खनका यन्त्रकास्तथा ॥१॥

कर्मान्तिकास्थपत्यः पुरुषा यन्त्रकोविदाः ।

तथा वर्षकयश्चैव मार्गिणो वृक्षतक्षकाः ॥२॥

कूपकारास्तुधाकारा वंशकर्मकृतस्तथा ।

समर्था ये च द्रष्टारः पुरतस्ते प्रतस्थिरे ॥३॥

Page Line

मणिकाराश्च ये केचित्कुम्भकाराश्च शोभनाः ।
 सूत्रकर्मकृतश्चैव ये च शस्त्रोपजीविनः ॥१३॥
 मायूरकाः क्राकचिका रोचका वेधकास्तथा ।
 दन्तकारास्सुधाकारास्तथा गन्धोपजीविनः ॥१४॥
 सुवर्णकाराः प्रख्यातास्तथा कम्बलधावकाः ।
 स्नापकोच्छादकावैद्याधूपकाश्शौण्डिकास्तथा १५
 रजकास्तुन्नवायाश्च ग्रामधोषमहत्तराः ।
 शैलूपाश्च सह स्त्रीभिर्ययुः कैवर्तकास्तथा ॥१६॥
 समाहिता वेदविदो ब्राह्मणा वृत्तसम्मताः ।
 गोरथैर्भरतं यान्तमनुजग्मुस्तहस्वशः ॥१७॥

IV BOOK—IV SECTION.

- 130 1 identical with Viṣṇusmṛti I, 65, and Dakṣasmṛti, śl. 3, both read यतिस्तथा instead of यतिः क्रमात्; also identical with Mahābhārata Śāntip. Rājadh. XV, 11, and Mokṣadh. CCXL, 13, and Harivaṁśa CCXCI, 13, all these three read वानप्रस्थश्च भिक्षुकः
- „ 11-53 nearly identical with Vyāsasmṛti 18-45; compare Manu IX, 18 and Mahābh. Anuśāsanaparva CXLVI, 35-57.
- 131 37, 38 compare Manu IV, 138.
- „ 41, 42 compare Manu IV, 163, and Gōvindarājīya to Rāmāyaṇa II, 100, 68 :
- पैशुन्यं साहसं द्रोहं ईर्ष्यासूयार्थदूषणं ।
 वाग्दण्डयोश्च पारुष्यं क्रोधजोऽपि गुणोऽष्टकः ॥
- 133 91-124 (on page 135) compare Varāhamihira's Brhatsaṁhitā XXIX and LV; with 92-94 compare LV, 12.

Page Line

134 105-112 compare *Bṛhatsamhitā* LV, 9.

सायं प्रातश्च घर्मान्ते शीतकाले दिनान्तरे ।

वर्षासु च भुवश्शोषे सेक्तव्या रोपिता द्रुमाः ॥

and LV, 16b, 18; as well as its commentary *Utpalaparimāla* to LV, 9.

ग्रीष्मे दिने दिने कार्यस्तन्व्ययोरुन्नयोरपि ।

न ते वर्षासु सिच्यन्ते यद्यशुष्का वसुन्धरा ।

अन्यर्तुषु तथा वृक्षास्सेक्तव्या निर्मलैर्जलैः ॥

135 130-146 (on page 136) compare *Bṛhatsamhitā* LVI.

„ 138, 139 compare *Harivaṃśa* CXLIII, 58, 59.

136 147-412 (on page 147) compare *Bṛhatsamhitā* LVIII.

IV BOOK—V SECTION.

148 1 compare *Nṣṭiprakāśikā* VIII, 58.

„ 4 see p. 2.

„ 18, 19 identical with *Manu* VIII, 174.

149 23, 24 compare *Manu* VIII, 9, and *Yājñavalkya* II, 3.

„ 25-28 identical *Kātyāyana* in *Mitākṣara* II, 6.

„ 31, 32 compare *Yājñavalkya* II, 2.

„ 38, 39 identical with *Manu* VIII, 390; 390b reads धर्म
चिकीर्षन्.

150 50, 51 identical and 53 almost identical with *Bṛhaspati* to
Mitākṣara II, 2.

„ 55, 56 identical with *Manu* VIII, 13.

151 85, 86 identical with *Manu* VIII, 1; compare *Yājñavalkya* II, 1.

„ 87 compare *Manu* VIII, 23.

„ 90, 91 identical with *Manu* VIII, 41; 41a reads श्रेणी-
धर्माश्च धर्मावित् ।

152 107, 108 compare *Yājñavalkya* II, 12.

„ 113, 114 identical with *Manu* VIII, 391.

Page Line

152 115-118 (on page 116) identical with commentary to Mitākṣara II, 5, 6a ; 6a reads कस्मात् पृच्छेदेवं समागतं and 6b एवं पृष्टस्त यद्ब्रूयात् स सम्यैब्राह्मणैस्तह.

153 125, 126 compare commentary to Mitākṣara II, 3.

„ 128, 129 identical with Yājñavalkya II, 5.

„ 130 identical with Manu VIII, 43a.

„ 131 compare Manu VIII, 44b.

„ 141-61 compare Nītiprakāśikā VIII, 61-74.

154 148 compare Yājñavalkya I, 140a.

„ 154 compare Pañcatantra I, 33.

155 180, 181 compare Yājñavalkya II, 4.

156 201-203 compare Yājñavalkya II, 70, 71.

157 232, 233 identical with Nāradaśmṛti II, 98.

158 251 identical with Yājñavalkya II, 10b.

„ 259, 260 identical with commentary to Mitākṣara II, 6.

159 277 identical with Yājñavalkya II, 7a.

„ 278, 279 identical with commentary to Mitākṣara II, 6½.

„ 282 identical with Yājñavalkya II, 16b.

160 287, 288 identical with Kātyāyana to Mitākṣara II, 6½.

„ 290, 291 identical with commentary to Mitākṣara II, 6½.

„ 293-295 identical with commentary to Mitākṣara II, 6½.

295 is ascribed to Nārada, where स्मृतं is instead of हि तत्.

161 312 compare Manu VIII, 24b.

„ 318 identical with commentary to Mitākṣara II, 6½, and II, 79.

„ 320 identical with Yājñavalkya II, 7b.

„ 322 see p. 174, Vasiṣṭhaśmṛti XVI, 1.

„ 326 identical with Yājñavalkya II, 19a.

162 341 compare Yājñavalkya II, 92a.

163 370 compare Manu VIII, 69a.

„ 371 identical with Yājñavalkya II, 72a.

- Page Line
- 163 374 compare Vasisthasmṛti XVI (p. 252, Benares edition): स्त्रीणां तु साक्षिणस्त्रियः कुर्याद्विजानां सदृशा द्विजाशूद्राणां सन्तशूद्राश्रान्त्यानामन्त्याः ; Manu VIII, 68 and Yājñavalkya II, 70.
- „ 375, 376 identical with Manu VIII, 72.
- „ 381, 382 compare Manu VIII, 64a.
- 164 385, 386 compare Manu VIII, 79.
- „ 390, 391 compare Manu VIII, 73, and Yājñavalkya II, 78 :
द्वैधे वहूनां वचनं समेषु गुणिनां तथा ।
गुणिद्वैधे तु वचनं ग्राह्यं ये गुणवत्तमाः ॥
- „ 392, 393 identical with Manu VIII, 76 ; 76a reads यवानिव-
द्धोऽपीक्षेत and 76b तद्वृष्यात् .
- „ 396, 397 compare Manu VIII, 78.
- „ 403, 404 identical with Manu VIII, 81 ; 81a reads साक्ष्ये
- „ 405-408 identical with Manu VIII, 83, 84 ; 84a reads
गतिरात्मा तथात्मनः, 84b साक्षिणमुत्तमं.
- 165 407 compare Mahābhārata Udyōgaparva XXXIII, 65a.
- „ 409, 410 compare Manu VIII, 85.
मन्यन्ते वै पापकृतो न कश्चित् पश्यतीति नः ।
तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुषः ॥
- „ 411, 412 identical with Yājñavalkya II, 75.
- „ 417-421 compare Pañcatantra I, 436.
- 166 432-435 nearly identical with commentary to Mitākṣara II, 27a.
- „ 436 identical with Yājñavalkya II, 27b ; and compare Manu VIII, 200.
- „ 436-438 compare Pañcatantra III, 94.
- „ 437, 438 identical with Manu VIII, 147 ; 147a reads यत्
किञ्चिद्दश and 147b परैस्तूर्णानि न स नष्टव्युं.

Page Line

- 166 441, 442 identical with commentary to Mitākṣara II, 24.
 „ 445, 446 identical with Manu VIII, 149.
 „ 447, 448 nearly identical with Nārada to Mitākṣara II, 24.
 167 464, 465 compare Manu VIII, 110.
 „ 470 compare Yājñavalkya II, 95a.
 168 497-499 compare Yājñavalkya II, 96; 498, 499 identical
 with Nārada to Mitākṣara II, 94; the differ-
 ent reading is राजभिः instead of पार्थिवैः.
 169 511 compare Manu VIII, 112.
 „ 512 compare Manu VIII, 109.
 „ 518, 519 identical with commentary to Mitākṣara II, 22.
 „ 520 compare Yājñavalkya II, 22a.
 „ 521, 522 compare commentary to Mitākṣara II, 22, where
 stands द्यूते समाह्वये चैव instead of विवाहो-
 त्सवद्यूतेषु.
 „ 525-528 (on page 170) identical with Kātyāyana to Mitā-
 kṣara II, 22; the last line has दैवी विवदतां
 नृणां.
 170 547, 548 compare Manu VIII, 129.
 171 563 compare Manu VIII, 175.
 172 579, 580 identical with Manu VIII, 416; 416b reads यस्यते;
 and compare Mahābhārata Udyōgaparva
 XXXII, 68.
 „ 600, 601 on page 173 compare with Kātyāyana to Mitākṣa-
 ra II, 141.
 उदया कन्यया वापि पत्युः पितृग्रहेऽपि वा ।
 भ्रातृस्तकाशात् पित्रोर्वा लब्धं सौदायिकं स्मृतं ॥
 173 606, 607 compare Manu VIII, 211.
 174 622, 623 identical with commentary to Mitākṣara II, 24;
 the commentary reads उमौ तौ; also compare
 Manu VIII, 191:

Page Line

यो निक्षेपं नार्पयति यश्चानिक्षिप्य याचते ।

तावुभौ चोरवच्छास्यै दाप्यौ वा तत्तमं दमं

174 626, 627 compare Manu VIII, 206 and 388.

„ 637, 638 compare Vasiṣṭhasmṛti XVI, 1.

लिखितं साक्षिणो भुक्तिः प्रमाणं त्रिविधं स्मृतं ।

धनस्वीकरणं पूर्वं धनी धनमवाप्नुयात् ॥

see p. 161.

„ 639 compare Manu VIII, 53a.

IV BOOK—VI SECTION.

176 1ff compare Mahābh. Śāntiparva Rājadh. LXXXVII, 4, 5.

पङ्क्तिं दुर्गमास्थाय पुराण्यथ निवेशयेत् ।

सर्वसंपत्प्रधानं यद्वाहुल्यं चापि संभवेत् ॥४॥

धन्वदुर्गं महीदुर्गं गिरिदुर्गं तथैव च ।

मनुष्यदुर्गं मृदुर्गं वनदुर्गं च तानि पद ॥५॥

compare Manu VII, 70-76, Kāmandakiya IV, 57-60, and Hitōpadśā III, p. 12a.

„ 17, 18 compare Pañcatantra III, 125.

„ 20, 21 identical with Manu VII, 74; 74a reads प्राकार-

स्थो धनुर्धरः and 74b विशिष्यते; Hitōpadśā III,

p. 124, l. 12, 13; in 13 some read विशिष्यते some

विधीयते; compare Pañcatantra I, 252 and II, 16.

IV BOOK—VII SECTION.

178 10-12 compare Mahābhārata Udyōgaparva XXXVI, 52-55, where the पञ्चविधवलं is enumerated.

„ 17-31 compare Kāmandakiya XVIII, 4-8.

Page	Line
180	48 compare Kāmandakiya V, 31.
„	51 compare Mahābh. Śāntip. Rājadharmā LXXXIII, 47 and 52.

मन्त्रिणः प्रकृतिज्ञास्युस्त्रिवरा महदीप्सवः ।

तेषां त्रयाणां विविधं विमर्शं विबुध्य चित्तं ॥

„	68, 69 compare Rāmāyaṇa I, 6, 24.
---	-----------------------------------

भद्रैर्मन्द्रैर्मृगैश्चैव भद्रमन्द्रमृगैस्तथा ।

भद्रमन्द्रैर्भद्रमृगैर्मृगमन्द्रैश्च सा पुरी ॥

„	68-76 compare Brhatsaṃhitā LXVII, 1-3:
---	--

मध्वाभदन्तास्तुविभक्तदेहा

न चोपदिग्धाश्च कृशाः क्षमाश्च ।

गात्रैस्समैश्चापसमानवंशा

वराहतुल्यैर्जघनैश्च भद्राः ॥

वक्षोऽथ कक्ष्यावलयश्श्लथाश्च

लंबोदरत्वग्वृहती गलाश्च ।

स्थूला च कुक्षिस्तह पेचकेन

सैही च दृङ्मन्द्रमतङ्गजस्य ॥

मृगास्तु ह्रस्वाधरवालमेढ्रा-

स्तन्वंग्रिकण्ठद्विजहस्तकर्णाः ।

स्थूलेक्षणाश्चेति यथोक्तचिह्नै-

स्तंकीर्णनागा व्यतिमिश्रचिह्नाः ॥

181	86-94 compare Utpalaparimala to Brhatsaṃhitā LXVI.
-----	--

जघन्यमध्यश्रेष्ठानामश्वानामायतिर्भवेत् ।

अंगुलानां शतं हीनं विंशत्या दशभित्तिभिः ॥

Page Line

परिणाहोऽगुलानि स्यान् सप्ततिस्तप्तसप्ततिः ।
 एकाशीतिस्तप्तासेन त्रिविधस्याद्यथाक्रमं ॥
 तथा पष्टिश्चतुष्पष्टिरष्टपष्टिस्तमुच्छ्रयः ।
 द्विपञ्चसप्तकयुता विंशतिस्त्यान्मुखायतिः ॥

184 149-154 compare Utpalaparimala to Brhatsaṃhitā LXVI.

श्मश्रुहीनं मुखं कान्तं प्रगल्भं नुङ्गनासिकं ।
 ह्रस्वप्रोथं तनुश्रोत्रं रक्तगंभीरतालुकं ॥
 षडब्दमाद्वादशाब्दान्मृदुनासापुटं दृढं ।
 दीर्घोद्धृतमुखग्रीवं ह्रस्वकुक्षिरुरं तथा ॥
 वितेयं चण्डवेगं च सिंहमेघसमस्वनं ।
 हरिवास्तुकवर्णं वा श्वेतं वा कृष्णवर्णकं ॥
 अश्वमीदृशमारोहेद्धस्तेन श्रवणेन वा ।
 अश्विनोरश्वशास्त्रज्ञा यद्वात्रयुर्द्विजातयः ॥

186 200-205 compare Brhatsaṃhitā LXVI, 2-4.

अश्रुपातहनुगण्डहृद्गल-
 प्रोथशंस्रकटिवस्तिजानुनि ।
 मुष्कनाभिककुदे तथा गुदे
 सव्यकुक्षिचरणे तथा शुभाः ॥
 ये प्रपाणगलकर्णसंस्थिताः
 पृष्ठमध्यनयनोपरि स्थिताः ।
 ओष्ठसक्थिभुजकुक्षिपार्श्वगा-
 स्ते ललाटसहिनास्तुशोभनाः ॥
 तेषां प्रपाण एको

Page Line

ललाट एको भवेद्भुवावर्तः ।

रन्ध्रोपरन्ध्रमूर्धनि

वक्षसि चेति स्मृतौ द्वौ द्वौ ॥

1, 2, 3, 4, 5, and 6 show the beginning of new lines.

187 224-235 compare Utpalaparimala to Brhatsamhitā LXVI.

वर्णदोषापवादोऽपि शास्त्रान्तरोक्तो यथा ।

वर्णेनैकेन वर्णेर्वा स्निग्धवर्णो भवेद्यदि ।

स हन्याद्वर्णजान् दोषान् स्निग्धस्सर्वत्र शस्यते ॥

191 314-328 compare Brhatsamhitā LXVI, 5.

षड्भिर्दन्तैः सिताभैर्भवति हयशिशुस्तैः कषायै-
द्विवर्षः ।

सन्दंशैर्मध्यमान्त्यैः पतितसमुदितैस्त्यब्दपञ्चा-
ब्दिकोऽश्वः ॥

सन्दंशानुक्रमेण त्रिकगुणितसमैः कालिकापीत-
शुक्लाः ।

काचा माक्षीकशंखावटचलनमतो दन्तपातं च
विद्धि ॥

and Utpalaparimala to the above verse.

अश्वानां मुख्य ऊर्ध्वाधोदन्तपाल्योर्मध्यस्थैः षड्भि-
र्दन्तैरायुर्गतं व्यज्यते ॥

193 364, 365 compare Kāmandakiya XVIII, 3 and 12.

367 compare Kāmandakiya XVIII, 14b.

नित्यप्रवासायासाभ्यां भेदोऽवश्यं हि जायते ।

Page Line

193 372 compare Mahābh. Śāntiparva Rājadh. CXL, 64.

शूरमञ्जलिपातेन श्रीरं भेदेन भेदयेत् ।

लुब्धमर्थप्रदानेन समं तुल्येन विग्रहः ॥

„ 372-374 and Cāṇakyanīti XVII, (p. 30.)

उत्तमं प्रणिपातेन शूरं भेदेन योजयेत् ।

नीचमल्पप्रदानेन समशक्तिं पराक्रमैः ॥

compare Pañcatantra IV, 74.

381ff compare Nītiprakāśikā V, 52-55.

196 444, 445 compare Mahābhārata Śāntiparva Rājadharmā LXIX, 65-69.

पाङ्गुण्यं च त्रिवर्गं च त्रिवर्गपरमं तथा ।

यो वेत्ति पुरुषव्याघ्र स भुङ्क्ते पृथिवीमिमाम् ॥६५॥

पाङ्गुण्यमिति यत्प्रोक्तं तन्निबोध युधिष्ठिर ।

सन्धानासनमित्येव यात्रासंनयानमेव च ॥६६॥

विगृह्यासनमित्येव यात्रां संपरिगृह्य च ।

द्वैधीभावस्तथान्येषां संश्रयोऽपि परस्य च ॥६७॥

त्रिवर्गश्चापि यः प्रोक्तस्तमिहैकमनाऽशृणु ।

क्षयस्स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गः परमस्तथा ॥६८॥

धर्मश्चार्थश्च कामश्च सेवितव्योऽथ कालतः ।

धर्मेण च महीपालश्चिरं पालयते महीं ॥६९॥

„ 446, 447 compare Manu VII, 182, 183; Pañcatantra III, 36, and Nītiprakāśikā VII, 51.

197 454-459 identical with Kāmandakiya XVI, 19-21; 19a

reads यथाकामं. 19b विपरीतश्च. 20a तुल्या

व्यायामभूमयः. 20b सुमव्यमस्त उद्दिष्टो and 21b

यस्त देशो.

Page Line

- 197 464, 465 compare Manu VII, 160; Yājñavalkya I, 346; Rāmāyaṇa II, 100, 69, and III, 72, 8, and Harivaṃśa XCIV, 6.
- „ 474, 475 identical with Kāmandakīya IX, 1, and Hitōpadēśa IV, (p. 178, l. 12, 13.)
- „ 476-479 identical with Kāmandakīya IX, 21, 22; 21a reads एतन्मतं हि नः and 22a वली यस्मात् and with Hitōpadēśa IV, p. 180, l. 14-17.
- 198 483 identical with Kāmandakīya IX, 45a; compare Pañcatantra III, 9a (ending विज्ञाय प्राणसंशयं) and Hitōpadēśa IV, p. 161, l. 9 (ending विनाशे समुपस्थिते)
- „ 484, 485 identical with Kāmandakīya IX, 46; (46b reads भ्रातृसंघातवांस्तथा) with Pañcatantra III, 58 (58a ends in निविडो वेणुभिर्वृतः and 58b reads न शक्यस्स समुच्छेत्तुं दुर्बलोऽपि तथा नृपः), and with Hitōpadēśa IV, p. 161, l. 11, 12 (reads in line 11 संहतत्वाद्यथा वेणुर्निविडः and in 12 भ्रातृसंघातवांस्तथा).
- „ 490-493 identical with Kāmandakīya IX, 49, 50 (49b reads न हि घनः कदाचिदुपसर्पति and 50b नापसर्पन्ति); concerning 490, 491 Pañcatantra III, 22 coincides with the Kāmandakīya; 492, 493 compare with Pañcatantra III, 7; 490 identical with Hitōpadēśa III (p. 124, l. 1); and 490, 491 with Hitōpadēśa IV (p. 161, l. 13, 14; 14 reads उपसर्पति).
- „ 494, 495 identical with Kāmandakīya IX, 53 (53a reads न जातु गच्छेद्विश्वासं), and compare 494 with Pañcatantra I, 124a.

Page Line

- 199 506-515 identical with Kāmandakiya XI, 2-6; 2^b reads
उपेक्षा चेति, 3^a सर्वाञ्छ्वोर्गणान्, 3^b यानज्ञा-
स्तदाचार्याः प्रवक्षते, 4^b विगृह्य चाभिगमनं स्मृतं.
6^a एकीभूय and 6^b शक्तिशौचयुतैर्यानि.
- „ 516-519 identical with Kāmandakiya XI, 9, 10; 9^b reads
प्रोक्तमत्र शल्यो निदर्शनं, 10^a संप्राप्याविष्कृतं
and 10^b उपेक्ष्य तन्मित्रयानं
- „ 520 identical with Kāmandakiya V, 60^b (अकुलीनेऽपि
जनो).
- „ 522, 523 identical with Kāmandakiya XVIII, 45 (45^b reads
(स्वामी च कोशः फल्गु महद्धनं;) and with
Hitōpadēśa III (p. 130, l. 10, 11).
वलाध्यक्षः पुरो यायात् प्रवीरपुरुषान्वितः ।
मध्ये कलत्रं स्वामी च कोपः फल्गु च यद्वलम् ॥
- „ 524-526 identical with Kāmandakiya XVIII, 313^a, 314:
343^b reads संगोपयेत्; with 525 compare
Hitōpadēśa III, p. 130, l. 9. See Manu VII,
186.
- 200 527-530 identical with Kāmandakiya XVIII, 48, 49; 49^b
ends in भयव्यूहं प्रकल्पयेत्.
- „ 527-534 compare Manu VII, 187-191.
- 201 556-567 compare Manu VII, 187-191 and Nītiprakāśika
VI, 3-10 and VII, 53-55.
- „ 527-575 identical with Kāmandakiya IX, 16, 17.
- 202 576, 577 identical with Kāmandakiya XI, 28.
- „ 582 identical with Kāmandakiya XI, 24^b (ends in
अलक्षितः)

Page Line

202 586, 587 compare Mahābh. Śāntip. Rājadh. CCIII, 11 ;
Harivaṁśa V, 53 ; Pañcatantra I, 228 ; II, 141.

उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः ।

न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः ॥

Hitōpadēśa I (p. 6, l. 8, 9) the same as Pañca-
tantra ; Cāṇakyanīti XIX, (p. 32,) reads :

उद्यमेन विना राजन्न सिध्यन्ति मनोरथाः ।

न हि सुप्तस्य सिंहस्य निपतन्ति मुखे मृगाः ॥

„ 588 identical with Kāmandakiya XI, 47b.

„ 589, 590 identical with Kāmandakiya XI, 49 ; 49b reads
तेनैव .

203 598-600 compare Manu VIII, 348, 349.

„ 602, 603 identical with Manu VII, 87 ; 87b reads क्षात्रं धर्मं

„ 604, 605 identical with Mahābh. Śāntiparva Rājadh.
XXIII, 14.

भूमिरेतौ निगिरति सपो विलशयानिव ।

राजानं च वियोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनं ॥

compare *ibidem* LVII, 1, 2.

भगवानुशना ह्याह श्लोकमत्र विशास्पते ।

तदिहैकमना राजन् गदतस्तन्निवध मे ॥१॥

द्वाविमौ ग्रसते भूमिस्तपो विलशयानिव ।

राजानं चावियोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनं ॥२॥

see also my work on the Weapons of the Ancient
Hindus, pp. 38 and 39.

„ 606, 607 identical with Mahābh. Śāntiparva Rājadh. XXII,
5 ; 5a reads चेद्वाजन् instead of चापत्तौ.

„ 608-613 identical with Śāntip. Rājadh. XCVII, 23-25 ;
23a reads क्षत्रियस्यैव , 23b मूत्राणि, 25a तात

Page Line

- क्षत्रियाणां प्रशस्यते, and 25b अशीण्डीयं; with 608, 609 compare Bhīṣmaparva, Bhāgavadgītā XVII, 11.
- 203 610, 611 identical with Śāntiparva. Rājadh. LX. 15; 15a reads समराद्यो निवर्तते.
- „ 614, 615 identical with *ibidem* XCVII, 28; 28b reads तीक्ष्णैश्शस्त्रैरभिक्षिष्टः.
- „ 616, 617 compare Yājñavalkya I, 323, identical with Nīti-prakāśikā VII, 44, and Manu VII, 89; compare Hitopadeśa III, (p. 149, l. 14, 15.)
- „ 618, 619 identical with Mahābh. Śāntip. Rājadh. XCVIII, 27; 27b reads न जयात् and तस्य लोका यथा मम.
- „ 620 identical with Mahābh. Śāntip. Rājadh. XCVIII, 43b.
- 204 622, 623 identical with Mahābh. Śāntip. Rājadh. XCVIII, 45 (45a reads त्वरमाणाभिधावन्ति), and with Parāśarasmr̥ti II, 36; 36a reads देवाङ्गनाः .
- „ 626, 627 identical with Mahābh. Śāntiparva Rājadh. XCVIII, 46b, 47a; 47a reads चत्वारश्चाश्रमास्तस्य यो युद्धमनुपालयेत्.
- „ 628, 629 identical with *ibidem* XCIX, 17; 17b reads सर्व शूरो.
- „ 630, 631 identical with *ibidem* XCIX, 15; 15b reads आपः पिपासतामन्नं, and compare *ibidem* LXXXIX, 22.
- „ 632, 633 identical with Parāśarasmr̥ti II, 32; 32b reads चाजिमुखो , and compare Mahābh. Udyogap. XXXII, 66.

Page Line

204 636-648 (on page 205) identical with Mahābhārata Virāṭa-parva, Gōharanaparva LXXIV, 30-35; 30a reads चोपायदर्शिनः, 32a कुर्वन्तो, 34a वरद्वार-मुखेषु च, 647 is not in the text of the Mahābhārata, and 35b reads वध्येत वै परः.

205 649-652 compare Manu VIII, 350, 351; Vasiṣṭhasmṛti III, 15, 16.

आततायिनमायान्तमपि वेदान्तपारगं ।

जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥१५॥

स्वाध्यायिनं कुले जातं यो हन्यादाततायिनं ।

न तेन भ्रूणहा स स्यान्मन्युस्तं मृत्युमृच्छति ॥१६॥

Mahābh. Śāntiparva Rajadh. LVI, 27-29 (see *Weapons*, p. 38).

श्लोकौ चोशनसा गीतौ पुरा तात महर्षिणा ।

तौ निबोध महाराज त्वमेकाग्रमना नृप ॥१७॥

उद्यम्य शस्त्रमायान्तमपि वेदान्तपारगं ।

निगृहीयात् स्वधर्मेण धर्मापेक्षी नराधिपः ॥१८॥

विनश्यमानं धर्मं हि योऽभिरक्षेत् स धर्मवित् ।

न तेन धर्महा स स्यान्मन्युस्तन्मन्युमृच्छति ॥१८॥

and *ibidem* XXXIV, 16 and 18:

प्रगृह्य शस्त्रमायान्तमपि वेदान्तगं रणे ।

जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥

अपेतं ब्राह्मणं वृत्ताद्यो हन्यादाततायिनं ।

न तेन ब्रह्महा स स्यान्मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥

see p. 84, l. 324.

„ 658-661 compare Pāṇicatantra I, 315, 316.

Page Line

207 694-700 identical with Kāmandakīya, 502-55: 502 reads
दीर्घेऽध्वनि, 51a व्याभिदुर्भिक्षमरकैः पीडनं, 513
-जलक्लिन्नं व्यस्तं पुञ्जीकृतं पथि, 52a भोजन-
व्यग्रं, 52b चौराग्रिभयाविवस्तं दृष्टिवातसमाहितं.
53a व्यसनेषु and 53b रक्षेत परसैन्यं च घातयेत्.
compare also Hitōpadēśa III, pp. 140 (last line).

141 (l. 7), where the order is different.

„ 716, 717 compare Yājñavalkya I, 325, and Mahābh. Śāntip.
Rājadh. XCVI, 3, and XCVIII, 48.

„ 716-723 compare Manu VII, 91-93, and Nītiprakāśikā
VII, 46-49.

„ 724, 725 compare with this śloka the ślokas preceding Kā-
mandakīya XVIII, 66.

208 738, 739 compare Kāmandakīya XLX, 17.

„ 741 identical with Kāmandakīya XVIII, 59a.

209 744 identical with Kāmandakīya XVIII, 60b.

„ 749, 750 compare with Kāmandakīya XIX, 21b and 22a,
see Mahābh. Śāntip. Rājadh. CXXXIX, 86 and
Manu VII, 96.

213 838, 839 compare Hitōpadēśa I, (p. 17, l. 7, 8.)

V Book.

217 77 identical with Mahābhārata Bhīṣmaparva. Bhīṣma-
vadhāparva XLIII, 35b: the same in Ghaṭotaka-
para's Nītisāra 4a.

III.

ARCHAISTIC IRREGULARITIES OF GRAMMAR
AND OBSOLETE FORMS.*Irregularities of Sandhi.*

Page 16, line 355 तेजस्वी एभिः ; p. 41, l. 166 कोशो
 सुनृपत्वं ; p. 49, l. 364 विज्ञेयो त्रिकालज्ञः ; p. 49, l. 371 सत्य-
 वाचो मुभाषाश्च ; p. 55, l. 508 सन्तो स्वस्वाधिकारगुप्तये ; p. 66,
 l. 769 ये इतरांतगाः ; p. 66, l. 784 तु आयुः ; p. 75, l. 107 भुञ्जीत
 एक अर्थान् ; p. 81, l. 256 स्त्रीभिर्जितो ऋणी ; p. 101, l. 55 साम
 इदं ; p. 118, l. 201 वै उष्ट्रः ; p. 120, l. 250 मासि ऋतौ ऋतौ ;
 p. 123, l. 141 मन्दरो ऋक्षमाली ; p. 160, l. 294 तत्काले इति ;
 p. 161, l. 319 अपि उत्तरं ; p. 185, l. 183 विजयाख्यौ उभौ ;
 p. 185, l. 188 महावर्तौ एकः ; p. 186, l. 190 फालकण्ठस्थौ आव-
 र्तौ ; p. 186, l. 203 पृष्ठमध्ये उत्तरोष्ठे ; p. 186, l. 210 फाले आव-
 र्त्तानां ; p. 198, l. 480 अनुसारेण उपहारं ; p. 216, l. 59 अन्ते
 अहितं ; p. 220, l. 164 ग्रामी एकाश्वरथवाहनौ ; p. 3, l. 62 सो
 हि ; p. 11, l. 256 सो नृपः ; p. 164, l. 394 सो ब्रूयात् ; p. 173,
 l. 600 सः कायं.

Deviations in Declension.

Page 26, line 597 मातृणां पितृणां ; p. 39, l. 121 पतौ ;
 p. 131, l. 27 पतये ; p. 187, l. 225 हरी ; p. 206, l. 674 रिपुणां.

Derivations in Conjugation.

1. Parasmaipada used instead of Ātmanōpada :

Page 71, line 16 यतन् ; p. 203, l. 600 वर्ततः ; p. 37, l. 73 अवमन्येत् ; p. 58, l. 574 अवमन्यन्ति ; p. 73, l. 55 कण्डूयेन् ; p. 96, l. 618 लभन्ति.

2. Parasmaipada used instead of Passive.

Page 93, line 53 सेवेत्.

3. Ātmanōpada used instead of Parasmaipada.

Page 166, line 448 आमुने.

4. *Irregular conjugational forms.*

Page 58, line 575 भुञ्जन्ति ; p. 59, l. 263 गातिः ; p. 152, l. 98 प्रगृह्णन्ति ; p. 1, l. 11 and p. 13, l. 304 अभ्यसेत् ; p. 41, l. 163 विभेत् ; p. 72, l. 23 ईर्षेत् ; p. 77, l. 160 and p. 78, l. 163 विश्वसेत् ; p. 164, l. 400 वसयेत् ; p. 27, l. 626 धारयीत् ; p. 53, l. 463 पूरयीत् ; p. 68, l. 817 ; p. 80, l. 218 and p. 108, l. 218 कारयीत् ; p. 132, l. 50 स्नायीत् ; p. 209, l. 752 नन्दयीत् ; p. 209, l. 754 पालयीत् ; p. 84, l. 324 जिघांसीयात् ; p. 198, l. 462 सन्धीयात् ; p. 48, l. 345 संपुष्य ; p. 194, l. 402 संमील्य ; p. 43, l. 217 परिवर्त्यन्.

Irregular formation in Compounds.

Page 38, line 94 महद्दण्डेन ; p. 56, l. 526 and 529 महत्का-
ये ; p. 77, l. 147 महत्कालेन ; p. 85, l. 331 सपत्तिजं ; p. 157, l. 229
भृतिगृह्णन्तं.

Obsolete form.

Page 87, line 393 त्मानम्.

Metrical irregularity.

Page 137, line 187 and 189 have 17 syllables.

CORRIGENDA.

Page	Line	
13	304	read अम्यसेत् instead of अम्यस्येत्.
21	474	„ तृतीय „ त्रितीय.
27	626	„ धारयीत „ धारयेत.
44	241	„ देवतुष्टि „ देवतुंष्टि.
49	363	„ जपोपवात्त „ उपोपवात्त.
53	462	„ पूरयीत „ पूरयेत.
58	672	„ सिद्धयै „ सिध्यै.
60	623	„ वृद्धयै „ वृध्यै.
80	232	„ बुद्धयै „ बुध्यै.
104	128	„ प्रजा „ पजा.
115	141	„ तृतीय „ त्रितीय.
131	29	„ अन्नाद्यं „ अन्नाह्यं
166	442	„ पृथिवीपतिः „ पृथिवीपितिः.
201	645	„ पण्डिताः „ पण्डिताः.
207	703	„ दुस्संदेहः „ दुःस्संदेहः.

By the same Author have been published :

Der Presbyter Johannes in Sage und Geschichte. Second Edition. Berlin (*J. Springer*), 1870.

Der Gral und die Gralritter in den Dichtungen Wolfram's von Eschenbach. Berlin, 1870.

On the Origin of the *Æra Dionysiana*, or *Æra Vulgaris*. London, 1876.

Index to 62 MS. Volumes deposited in the Government Oriental Manuscripts Library. Madras, 1878.

On the Ancient Commerce of India. Madras, 1879 (*Messrs. Higginbotham & Co.*)

On the Classification of Languages. A contribution to Comparative Philology. Madras (*Messrs. Higginbotham & Co.*) and London (*Messrs. Trübner & Co.*), 1879.

Lists of Sanskrit Manuscripts in Private Libraries of Southern India. Madras, 1880.

Nitiprakasika, Introduction, with Sanskrit text. Madras, 1882.

In Preparation.

An edition of the *Sikshas*.

A History of Sanskrit Literature.

A Critical History of India.

